

னருணசலேசனருளிற்றேன்றி
 மருணசமாக்குமறைமுடியுணர்ந்தோன்
 கருணைந்தர்கடாசுத்தாலே
 மருடருஞ்சிவயோகமருவிச்
 சண்முகஞானவாரியனருளா
 வுண்டுகமாகநடுநிலையுணர்ந்தோ
 னணிதிகழமராவதிநகர்க்கதிபகி
 மணிமுடிசூடுமன்னர்மன்னன்
 பலகலைபண்டிதர்பரிந்துமுழவையான்
 ஈவியிற்போஜன்கட்டழதனிற்
 சிறந்திடுமாரன்றின்மையிலவீம
 னறந்தெரிந்தரிக்குமௌதாரியந்தனில்
 ஐயெவ்வள்ளல்கள்மொய்ம்பெலாமொன்றாய்
 மேவயவள்ளலவிதரணசற்குண
 சுலட்சணபிரதாபதுரைவாசுரொட்டி
 விலடசுரிபதிநாயகனிருசெவிவாய்
 மதித்திடநான்மறைவகுத்தமெய்ப்பொருளி
 னதித்திடுமேன்மையறைதருவாக்கிய
 ஞானையிப்போதமொழியருணவிரி
 ஞானியிணைபிலாநறவத்தோனே

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இதில் அடங்கியசாத்திரங்களின்

பெயர்கள்.

பக்க

முதலாவது-சத்தியஞானபோதம்	-	-	க
உ - வது - பதிபசுபாசவிளக்கம்	-	-	யிரு
ங - வது - சித்தாந்ததரிசனம்	-	-	ருள
ச - வது - உபதேசமாலே	-	-	அரு
ரு - வது - சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா	-	-	ந
சு - வது - ஞானவிளக்கம்	-	-	நயிரு
ள - வது - அத்துவிதக்கலிவெண்பா	-	-	ந உக
அ - வது - அதிரகசியம்	-	-	நங
க - வது - சிவாகமககசசிமாலே	-	-	நச
ய - வது - கர்ணமீர்தம்	-	-	நருசு
யக - வது - சுருதிரசாரவிளக்கம்	-	-	ந
யஉ - வது - சிந்தனைவெண்பா	-	-	ந எக
யங - வது - நிராமயவந்தாதி	-	-	ந அரு
யச - வது - அறுபத்துநாலுசங்கை	-	-	ந அள
யரு - வது - தசவாற்குசசிந்தனை	-	-	நயஉ
யக - வது - குருமரபுசிந்தனை	-	-	உ க
யள - வது - அறுபவசந்திரினை	-	-	உ உக
யஅ - வது - திருமுகப்பாசூரம்	-	-	உங
யக - வது - அநிகாரப்பிள்ளையட்டவண்ண	-	-	நக
உரு - வது - மரபட்டவண்ண	-	-	யரு

அறிக்கை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் பெத்துநாயகன்பேட்டை நாகமணிக்தோட்டம்-பட்டு, இராசப்பமுதலியார் வீதியில் - நூ-ஆவது சதவிலக முள்ள-வேலூர்-அரங்கசாயிமுதலியார் வீட்டில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600080.

உ
கணபதி நூலை
சுவமிநாதர்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

முதலாவது

சுந்தரியஞானபோதம்

பாயிரம்.

பன்னாடு காப்பா

சுந்திரம்.

முதல் பகுதி அநுபந்தம் 1 முதல் 100 வரை
2 பகுதி அநுபந்தம் 101 முதல் 200 வரை
3 பகுதி அநுபந்தம் 201 முதல் 300 வரை
4 பகுதி அநுபந்தம் 301 முதல் 400 வரை
5 பகுதி அநுபந்தம் 401 முதல் 500 வரை
6 பகுதி அநுபந்தம் 501 முதல் 600 வரை
7 பகுதி அநுபந்தம் 601 முதல் 700 வரை
8 பகுதி அநுபந்தம் 701 முதல் 800 வரை
9 பகுதி அநுபந்தம் 801 முதல் 900 வரை
10 பகுதி அநுபந்தம் 901 முதல் 1000 வரை

சுந்தரியஞானபோதம்

முதல் பகுதி அநுபந்தம் 1 முதல் 100 வரை
2 பகுதி அநுபந்தம் 101 முதல் 200 வரை
3 பகுதி அநுபந்தம் 201 முதல் 300 வரை
4 பகுதி அநுபந்தம் 301 முதல் 400 வரை
5 பகுதி அநுபந்தம் 401 முதல் 500 வரை
6 பகுதி அநுபந்தம் 501 முதல் 600 வரை
7 பகுதி அநுபந்தம் 601 முதல் 700 வரை
8 பகுதி அநுபந்தம் 701 முதல் 800 வரை
9 பகுதி அநுபந்தம் 801 முதல் 900 வரை
10 பகுதி அநுபந்தம் 901 முதல் 1000 வரை

நூற்கிறப்பு.

சதகியானத் தமிழ்மாலியானை
 பன்னிருசமயப் பணிகளைமுறியாச
 சைவத்தாமரைத் தடத்திடையாமா
 நவைதபுமறிஞா நாமனுசுவா
 வசசதியுபோகக் கவளமருந்தா
 குவிலிரிவகன்ற கூடத் திருந்தவே. .. (௨)

ஐம்பலக்கசுவ மடையாதடைத்துப்
 பவிலபயிலப் பாவமுசாக்
 பாகமநூலோக கவிரொளியாக்
 பிமமானிசெதி விடாகெடப்போகன
 சதகியான டோரத்தம்பே (௩)

பாயிரம் முற்றிற்று

பதிபியல்

உலகமுமுயிரு மொருகுறுப்படைத்தல், புயிர்வெடைவடைவ
 வாதுறுதறிது, மாருய்ரறித உபகமையோடு, உலகி
 ணை டென்னு கொட்டிதது, முலகமாத்தி ணை டென்னு ர உலக,

உவனுஉளுதுவெனு முறுமுட டா உலகி ணை
 குரு தொழிலுளவதனுற, பொனவீடு, ணை டென்னு, உலக
 ணை ணவனுறசெவனுமுண்டா, பவிலகமன, கரு வ உலகி ணை

பொன்பலபூணய மணலலகமடா, உலகி ணை டென்னு
 மை, தருபவனெருவன னுனுளனுடோறு, பொனவீடு, உலக
 புணையினுளனே.

நிரவயனிமல நிராமயனருதி, யொளகிவலக மடா
 ம், போலாழாகை புணைகையியுற, ணை ணை டென்னு
 குககடையா, நமர்பிறொனு ணை ணை கருதமே. (௪)

அகாயனசல ணைதரிடாமு, யருளொடுக மடா, உலகி ணை
 திவிருழென்னச் சிந்துறா தியெனத் தருவடி நிழல் ம டென்னு

பகநூலோதல்
வினேத்தல், புல்லினஞ்
கல் கண்மனமேழும், பி

அருளுமலை
முழுவதுமுடைமை, மு
னவயவமிலாமை, ய

அரிசுவருக்க ம
கமதினால், பெருந்த
கூட்ட ம'பவா'க ச, ப

கதிரை - க்கலக
ண்மாதெ, சுவத்

கோக்தாநோக்த
மன'ப',

பாசபப'பும்
புலது, நீயகநீய'கி
நீலக - பாசவநீய'கி
ஹ்ருகசுவ'ம.

சேதனமான்மா வசே
மனையா, சேதனய'சுவனே
ப'க'.

கருவிக்தானமர்க் க
சுருவியபரு.பாற கதிர'ப

சுருவிரணீப்பந் துனித்த
ப'க' இன்ன'க் கருவிரணீப்ப
ப'க' வ'க'.

கருவிரணீப்பந் துனித்த
ப'க' வ'க'.

கருவிரணீப்பந் துனித்த
ப'க' வ'க'.

பாகத்தின் மருவு
 ரவனவரலுங் கொடு
 ன்றே (உச)

1 நுத்திரம-ருவு

ன் டென நன் டெ
 டுமென ர ச ரு
 பா துமெ னன்
 னன் னன்

ன ருதான் மு - டு
 ()

வம், ரொடு து
 னவா ருடு டு
 ()

" கம்ம " வர நன்
 (ச)

வம் டுதான்
 (ரு)

ன், ரொடு து
 டு

க, டென ரு து
 து மி து
 ருதான், டு
 ரு து து
 ()

டவம்பலம், கருவிறுதான் து ரொ
 டுதான் துதான் துதான் துதான் துதான்
 ()

மலாமணமணியொளி மணியவண்ண, மாவிக்கியல்பு மபிமுக
மா ஐ, மாகாயமபோ லாநதரங்கண்டாங், கெழுமியெங்க ணுமாயக,
கொரொள் ச்சடையனைப, பின்னியொன்றிப் பெறுமெனு தூலே. க

ரீரிடையபும பாரிடையபுர, தாபிடைய்ச்சுலாந தள்ளிடைய
துவாநா, ரீரிடையவெமமையுந் செறிந தாங்கன்ன, வறிவிடையீச
ராமாநசாந துறிலை, (ய)

ஆதலால் அப்பெற்ற வாங்காமலிருப்பினும், மாருயிரறிவா லறிந்தப
பாடி, புகைகளைக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணின்
பொய்ப்பொருளான. (மக)

உள்ளேயுள்ள முடிவன்பாடு, காத்தமபகாசக கவரத்தன
 ன, வெ. நெருங்குண்டு முறைய வகுதிப, பிரஜைமகாபிடு வெ.
 டுதாயுதேயு. (மஉ

புதிய கோட்டை பெரிய வாசகோடியும், காணாமல் கம்ப
(பெரு)
புதிய கோட்டை காணாமல் கம்ப, பொருளியென
(பெரு)

441 பி. டி. 1947 - 1948 பி. டி. 1948, வந்தியபாளையம்
 442 பி. டி. 1948 - 1949 பி. டி. 1949, கரையூர் பி. டி.
 443 பி. டி. 1949 (மரு)

தமிழ்நாட்டில் பண்டைய காலத்திலிருந்து, தனக்கென ஒரு குடியரசு
முள்ளதாக, (அதன் படி) உருவானதாக அறியப்படுகிறது. (முக)

1. கீழ்க்கண்டவாக்களில் எந்தவாக்கில் 'அ' எழுத்து மூலக்கூறு அல்லது மூலக்கூறுகளாக உள்ளது? (10)
 2. கீழ்க்கண்டவாக்களில் எந்தவாக்கில் 'அ' எழுத்து மூலக்கூறு அல்லது மூலக்கூறுகளாக உள்ளது? (10)
 3. கீழ்க்கண்டவாக்களில் எந்தவாக்கில் 'அ' எழுத்து மூலக்கூறு அல்லது மூலக்கூறுகளாக உள்ளது? (10)

எனவே, விபரப்பகுப்பின் நிறைவாகவென
விவரிக்கப்படுகிறது, விவரப்பகுப்பின் பின்
(வா)

செயல்பாடுகள் ரீதியாக, வியாபார உழைப்பாளிகள்
(பிடி)

(உல)

ஆணவமாதிய வாப்பையாலி, தானவிழக்கறியா தானையவிழா,
கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலேச், சங்கரனவிழக்குந் தயைக்கையா
லே. (அ)

சனுகக்குருட்சிச் சந்ததியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மல
வாய்ப்பட்டிப், பன்னாழுங்கிப் பருவரலுழக்கு, மனதிகேவலத் தா
ருயிரம்ம. (ஆ)

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவி
யின்புக்கிச், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவல ஞ
னெனுமுயிரோ. (இ)

கருத்தனைபுக்கிக் கண்முனர்த்தோற்று, வாணவப்பாம்பின் வா
ய்குப்பிட்ட, சீவத்தேனாச் செந்நெறிகாண்பு, பன்னாஸம்மவரல் பா
லிரி பல்பே. (ஈ)

விருதுமாடினி மானெனலிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்தி
யுயர்ந்தி; பாணீவீவங்கை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடி
யொருபான்மயக்கக், காயியத்கடமா வொருபாற்கயவ, விருவினை
யொருபாம்பொருபாலிழுக்க, வாசையாமண்ணை யொருபாலறையக்,
குலம்மொருமல யொருசார் கரைப்பச், கல்விக்காணியா ஒருசார்க
யாப், சமயக்குறை யொருசார் பாக்க, வலாவெனும்படுதி யறிவைக்
கொளுக்கமா வொரு வனசரர்வெருட்ட, விண்ணமாலி யிடருதுங்
காலே, யுயிரிடை யொருபுக டிருதயொருவரசு, தாயினுஞ்சாலத் த
யாபிவெய்க்கி, கங்கடைவாளாற் காடறமாற்றலு, முட்கினயாலு
முடிக்பழைத்தன்நிற். (அ)

பாசவியல்முற்றிற்று-ஆ-இயல்-உ-இ-குத்திரம்-கச.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குவகலை, செயற்கையுயிர்க்குத் திரி
கலமெனவில, வெண்மடிக்காறக்கு விரவுதன்மை, போலகீங்கிப்
புயனவதுவே. (க)

இயற்கையுருக் கிருண்மலமென்னி, லிருந்தைகயப்பு மெழிற்
பாலவெண்மைய, பிலடயில்விடாதேன் நிசைத்தன்னர்புலவ, ராயின
கயி செயற்கையாமே. (உ)

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மலமிலைமாயை மறைக்குமென்னித, மலகுணமறைத்தல் மா
யைவிளக்க, ஸ்ரீபுகுகொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (ங)

மாயாதனுவின மன்னியவானமா, கனமவிருப்பங் கருமலமின
தே, லேயாபொன்றை யிடருமுறாவே. (ச)

கனமமயக்கக் கடுமலமறைப்ப, மாயைவிளக்க வருவனபொ
வன, மூவகையுயிரு முமமையவுலகித, கறங்கெனச்சமுன்று கதி
தொடமதித்தவே. (ரு)

உவிரொளியீசனை பன்னியனென்று, மிருபுரியாகையையா
னெனசென்ற, மன்னியமடையை யாருயிரென்று, முனையச
செயச ஓயிராமலமோரே. (கூ)

குருவைக்கோறல் குருமொழிமறுதல், குருவைக்கோறல்
சுவிதெய்தல், குருபொருளகவாதல் மாறடக்கல். (எ)

செருவினுழைச்சு மலதசமுத்தான, முககாணகுறொடு முடி
டதூக்கல், செருக்கெழுகுறல் சிறுநினைமருவல், குலம்பா டட்டல்
கனமக்கடே. ()

நிச்சயமறவி நீருருநானம், விகாபுரிமை ஸ்ரீரொசு
லழிபொருளவேட— ஸ்ரீபுகுகொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (ங)

நாட்டலந்தத் குருக்கையிடறல், வேட்டலவெறுதல்
ழிச்சேற, ஸ்ரீபுகுகொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (ங)

அவாவறந்த ஸ்ரீபுகுகொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (ங)

முதுகாவியத்தல் மொட்டமலதசனதர, ஸ்ரீபுகுகொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனு
ஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே. (ங)

சிவனியானு யென்னுநதிகழவுஞ், சிவனுனானே னென்னுநதிற முஞ், சிவனையாவினு முளனெனுநதிருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளிததனனெனக்கே. (க)

தசகாரியத்தைச் சாற்றுவகாலேத, தத்துவம்யாவும் சடமெனக்காண்டல, தனித்தனிச்செயலேத தானறிந்திடுத, விவைமலராமல மென்னததணநச, தத்துவருபந தத்துவதெரிசனந, தத்துவசுத்தி விரைவிரைதானே. (ங)

அறிவாகரனு னெனவறிந்நுணாகல, செநிபரப்பிரமம் யானெனதேசற, லன்றசிவனருளி லடங்காதடங்க, லுருவதெரிசனஞ் வந்தியமுமாக்கே. (யக)

சுகமயமீசன சொருபங்காண்ட, லசசுகமடனே யாங்காவகறிந், லவனேராது யச்சுகச்சுழந்த, லிவனவருகி யினபமேலிந்த, லுருவந்தெரிசனம் யோகமட்பாகமே. (யஉ)

விருடலக்கலை னுணர்பானுபபடின, பஞ்சவீரத்திரியா பன்னிறமாகவீர, துணரொளியாவு முபலங்கவாதலி, னொன்றையாமென னுணராதபாறனே. (யங)

தாடலெபானறன நனனோடெனருடக, கண்ணுடகத்திருந், கலங்ககோரந், மன்னமோக்கத நமாவனடியிரே. (யக)

சத்திந் திறநுருசுத்திரனிறவாத, தன்மைச்சீவஞ் சிவனவனபந், லெ, யெயுமணன் யெனமனாபுலவர். (யரு)

கண்ணனெதொர் சீபுச் சீவநதைபோற, சீவன்சிவததாற் சீவநீங்கி, ராசநிவகண மணடி லமபோனருந், கவாவிந் தெொளிந் மகிசயம் லெய்கமே. (யக)

புனம் சசுழலக குணநவிற்குளவி, மாலநியாதமலாவாயபப, லு, சீடகத்தென முகனநிபா, முடியாவின்பமுடிபெற்றனவே. (யக)

விமுதலுந வீறெனப்பொலிந்த, தத்துவசாணகடப்பரன்கட, லு, டறிவநிபுனம், ய லுமங்ககனரு ரருளொடுவகடி யரன்பா லொனரு, யருளையுமரபின னறியகிலனே. (யக)

ஜலம்பனலிவன வனிராலம்பன, சதந்தராயிவியிவனவனசதந்தர, னெ, சரீரியினசரீரியவனெனு, மலரீக்கத்தி லிவ்வழக்கின்றே. (யக)

அஞ்செழுத்துண்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனந் தி
வாக்கியத்திற், சிவமருளான்மா திரோதைமலினை, பாரதநீராவ
யாப் பருவிடம்போன்றச், சிவன்றனைமறையாச் சிவனைமறைக்கு. ம
தோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்தி லுருவழிந்தனவே. (1)

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் தினாமலநீங்கி,
யகாரவயிர்தன் னடியிணைசேர்வான், திருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில்
லைக்கணை. (உக)

உபதேசவியல்-முற்றிற்று.

ஆ-இயல்-ச-இ-சூத்திரம்-எக.

அணைந்தோரியல்.

முதற்காண்டம்.

எஞ்சு நிறபூவாய் நாகபூடணன், நேனவிழகமலச செவடி
முன, மலவெயிறகொதுவகி மதநலமபெற்றே, ராஜசதன்மை யறா
குதுமெய்யுதே. (அ)

கேழமயின்ற வெள்ளிலக்கனியோ, வழலவாய்ப்பட்ட வாய்
கொல்லே, வாய்முலைவையா மய்யதவானகன்றே, கைய
கொன்றை மாதனதருளா, லகக்காழ்ந்த யகபயி மண்ணே. (உ)

மணிப்பாம்பிருளை மழவாயிலுறையச், செலவையுதே
தீயன்குளினா, யாக்கவிராக்கை மதிராபெய்வ, மாதேவனக
மன்னியவுட்டு, மதியாழிப்பி னகந்தைப்பெருக்கே. (ங)

ஊமைகனவு முழின்வரவு, மாழிநிலைய மகலகா
னியுளமும் பதிதர்மயக்கு, மலரீலையகனா மசகலமெய், ம
தற்படா வென்மனாபுலவர். (ஊ)

இரக்கமும்வணக்கமு மிரதவவாயு, மணநீரை மரோம
ங்காவிணக்கமுஞ், செம்மலாயொதொறுஞ் செவயுதே முமுப
மகன்ற முத்தர்பாலுளவே. (஋)

பூரணபோதப் பொருடாருகலி. ஆரணமாக மமவா க்கென
யவே. (அ)

நினைபடிமறப்பு நீத்தமையாலே, பனைத்துங்குணமய கண
லான்றே. (ஐ)

பத்யென்றபாசத தோடுளையென்றும், பசுவெனின்முத்திப்படு
சுவமினறே. (அ)

ஞானியபாச மாண்டுழிசுசோதி, நானதுவென்னு ஞானமு
மினறே. (க)

ஐவகைஞானத் தந்தரவானமா, வாங்கவையிறப்பி னதுபர
மாணமா. (உ)

மாயைமயக்குங் கனமவழக்கு, மூலமலத்தின் முடிவினமறைப
புஞ்சு பம்பிரகாசாக், கிலையெருஞ்சொல்லே. (ஃ)

முன்னமுமுரைதகவு முறுசொதிலுருற்றலு, மாவிக்கிலைபொ
ரி யறிவொடுமாயதலி, னுக்கைமாட்டுனறறைநதனாபுலவா. (஄)

சிதம்பரமாசலிம சோவிடமிலலை, யவனிவளுதலி னணுகலுமி
லை, யறிவுருவாதலி னுக்கையமினறே. (ஐ)

ஒன்றையாசலி னுணர்பவனின்று, நானதுவாகலின ஞானமுமி
னறே. (ஊ)

சோலிநமறிந்து சோவாடுதே, பன்னகட்டணை பாதப
புண்டா, ஸீதாக்கடல் திபுரோதனா, தானாயநினைதனிவான
சொலி. (஋)

சுந்தரசோலிந தருக்கவகாவிடம், கொக்குவம்பரதங் கோதெ
னா பாராட, பிக்குக்கிந்நூல பேசிறபிழையே. (ௌ)

புலவிக்கலைப ினசரிமுன்னூற, புண்காவென்னப் பொரு
ட்டி, பகுதுகேடாம பகுதுவோக்கி, யன்னோக்கிந்நூல
யு, ஸுமாமே. (ஐ)

கோந வெருள வகுறைகொளகுணத்தன், நிருவருளில்லோன்
பெருகுணை னவழிபாடினலோன, மருகனிவாக்கிங் கிருநூலறையி,
னேவழிகுருளே. (ஓ)

ஆய் ரிபவாநூலபுகனறுபின, சத்தஞ்சோதிடஞ் சருக்கம்
புருளவன, ஸொக்கம்புருத்தித் துயருதுநிரையப், பதிபுகுவிக்கும்
பகுறன்னறே. (ஔ)

* நுதிசொலி நுண்ணுணர்வாகி, யனதிமுதத் னருளியவசு
ம நுதிவாட னசசாரலுமாமே. (ஐ)

நுதிவாட னசசாரலுமாமே.

மனதுக்கொடுக்கி மறைமுடிவுணராதது, வழிபடன மந்திரகலை யெனமதியே. (2க)

அழியாவறிவ னருளிற் கலந்தாங். காதவனொளிபுக கமுரதியக ண்ணாய, முமமைப்பாழு முறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழி னடங் காதடங்க லுபதேசக்கலை, யிஃதெனவுணரோ. (2உ)

கேவலஞானக் கிழவனுடைப, பிள்ளைநாவரசு பேராரு, னரதனவாசக்ய னருந்தமிழ்மலன், சீவனமுத்தா திருவாயமல ன்சு, நூலப்பவநோய கசு நுண்ணி பமருநதே. (2ங)

ஆடாசு சத்திரம்-மாஉ.

முதல்காண்டம முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

1 உ-லெஹ்மபெணை யுயிர் உறாயக, நெடாந விவெனவவழி டானே, விடுவதில்லை விதியுள்ள எவம, விதிவசூனநேல் மெய்ப புறநடும, வெறுபடமவ்தயின மேமடாடாடே, நிறுண்ட பிறமாற வரிடசு, மாககைவையுபு மகமதரயானி, முறுமெனககண்டாங் கொழிநதடுமாண. (உ)

சசனெனபோ னெவவண்மவன்யா, நலகமீன்ற கொருவரு மா யி, னுக்கவெனெகருளாநுல உதுள்ள, னுல் பமடி னுமவகை கருண். னுமரு பநட்டமாதல், னீச்சனைகாணெ னெனசெயகேசன. (3)

2 விநீரிடையிருப்ப விவசுதையிருப்பன, காபிவிடையிருப்பன கன லிடையிருப்பன, விண்ணிடையிருப்பன வெல்லி ரையு ன, மத் திடையிருப்பன மனத்திடையிருப்பன, நகிவிடையிருப்பன சகமா ன்ருனே. (4)

3 உருவோருவோ வபயப்பெருகிகா, காணுமொருநீர் கா னுப்பொருளோ, கரியோசெய்யோ கைகாலுணர் னுபபதுபு உக்கமு முடையுமுண்டோ சுண்டவருண்டோ சமுற்றமனார (5)

அதித்தன்மைநத ரலமருகாலைப, பிரமகிதையைப் பிடினென வனோ, சிதரகாயத்திற திருவுருத்தாங்க, மாயையமுனி தவரதென வ்னோ, வானமுறையுலகம வயினவயினுதுகக, நானமுதர திருநா நான்மறையுரைத்தன, நுபனிடத்ததி லொளித்தவெனெ வனோ, வவனே பிரம மென்றறிமனனே. (6)

மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியானை, வருத்தநதீர்ப்பான்
வநதவனவனோ, தூணிலுமிருப்பன் துரும்பிலுமிருப்ப, நெனும்பு
சொல்லுக் கெதிராதவனவனோ, துகிலுரி காலித தருவதன்மகட்கு
மாளாத்துகிலை வருத்தினவனவனோ, வருச்சுனற்காக வமிரிடையிரு
நதாங், குணாமெயஞ்ஞான முறைததவனவனோ, வவனேபிரம மெ
னறறிமனனே. (சு)

கல்லாலினகீழ்க் கடவுளாகிப், பொல்லாஞானம் புரிந்தவன
வனோ, மாலவனாவிலலாய வலியவர்புரங்க, ணீறெழுவொருக்கி நின்
றழுவனாச், சேவடிநீழலிற சோத்தவனவனோ, காலனைமாட்டிக
கவின்சிறுபாலன, மரணநதவிர்ப்பான வநதவனவனோ, வவனே
பிரம மெனறறிமனனே. (எ)

உளனோபிரம முயிரோபிரமம், வாணோபிரம மறையோபிரம, நா
னோபிரம நாடுவகாலே. (அ)

வடிவோபிரம மதியோபிரம, மொவியோபிரம முணாவோபிரம,
மறிவோபிரம மாயுவகாலே. (க)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நால்
வகைவாகு, மைவகைப்பொரு மறுவகைக்குறமு, மறமுலன்றி
யறிவாகாயே. (ஐ)

கண்ணொளிகண்ணே கதிரொளிகதிரோ, கண்ணகாதே கதிரங்
கண்ணங் கதிராகாதே கலப்பின்வைப்பே. (ஐக)

வானோவனியோ மறுகனல்புனலோ, மண்ணோமதியோ வளரோ
னனுமோ, யானோபரம்பொரு ளெட்டிமயிரிவே, தானையதுவையது
தானெனப், மாணாததவும் வழக்கச்சொல்லே, நானையதுவென நாட
லுமாமே. (ஐஉ)

இரண்டாங்காண்டமுற்றிற்று.

அ-இயல்-௩-இ-சுத்திரம்-நாயச.

சத்தியஞானபோத முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

இரண்டாவது
பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாயிரம்.
விநாயகர்துதி.
விருத்தம்.

கிண்கிண்தாயிலிருந்த குஞ்செவ்வனை	...	*
மெய்க்ககரிமுகத் தரசைவல்லபை	...	*
புதரவலகுறி புழக்கைபோகையுஞ்	...	*
சந்தாமாலிலா தவனறனைப்போற்றுவாம்.	...	*

நடேசர்துதி.

(வேறு.)

முனைநானமறை முடியினிலவீற்றிருப்பவனை	...	*
யவனைபதனா யுலகொம்மாராதிடுபவனை	...	*
பென்னயாளுடை யிறைவனையிருனமலங்கழியப்	...	*
பொன்னினமபலத் தாடிய புனிகளைத்தொழுவாம்.	...(க)	

பனாவணக்கம்.

(வேறு.)

மூவாக்குமு * மபொருளாய முததொழிறகும்வித்தாகி
பாவிற் றுடன டதற்கு நாடரியபேரறிவாய்த
மூவாக்குமுவிவாக குஞ்சித்தாகுகுநாகாகும்
யாவாகுகுநாயாகு மெழிறபனையவணக்குவாம்.

(உ)

கணபதிவணக்கம்.

கீககாமலமென்னு நீண்டமூக்குடைததுமபி
யாவகாமெனுநதிறைய யடியோரிமபறித்தோடத

னங்காதவொருகோடி சூரியர்கடோற்றநிக

ரோங்கார்க்கயமுனியை யுளக்கூடத்திருத்தவாம்.

(12)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

(வேறு.)

அறுவிதசமயத்தோர்க்கு மறுமுகசாமியாகிச்

செறிபரப்பிரமம்பானேயென்று சின்மயிலிலேறிச்

குறுமுனிக்கருளிச்சீவக் குகைதொறும்வீற்றிருநத

மறுவிலாக்குகளைப்போற்றிமாயத்தனென் பிறவியெல்லாம். (13)

தகழிநொழூர்த்திவணக்கம்.

(வேறு.)

வீராதனத்திலெழுநதருளி மின்னிற்சிறந்தவேணியராய்த்

தீராவையநதிரத்தருளுஞ்சினமுத் திரைச்செங்கையினராயப்

பாரோவின்னோபணிகதேத்தப் பரமதருவாயப்பலகாலு

மோரானீழலமாநதாரை யுள்ளுமபுறம்பும் வணக்குவாம். (14)

(வேறு.)

மூலமாயெவைக்கு மறிவொணுவுருவாய மும்மலங்களைநதவா

க்கெளந்தா, யாலபோசனஞ்செயதழிவிலாதவனுநுமறைச்சிவசுந்தர

ளிரப்பனாபப, பாலலோசனனாயப் பசுதொறுமபுஜபாயப, பகடவச்

சனக நாதியாக்கா யாலமாநீழ மொநதுறைபவனே, யகததவிச்சுந

த்தியின்படைவாம். (15)

குருவணக்கம்.

(வேறு.)

பாசனமநதையுந் தனித்தனிப்பரிநதிடீக்கி

நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டப்

பேசுமேழ்வகைப்பிறப் புனக்கிலையெனப்பேசிக

னசுநீக்கிய சுயமபிரகாசனைத்தொழுவாம். (16)

(வேறு.)

தாரணியவர்க்கு நாலாஞ்சதநிபாதமெயத

ஜுருணிபோலத்தோன்றியொருமொழியாலெனக்குக்

கோரணிகாட்டி மாறுசமயத்தனைகோளநீக்கிப்

பூரணசொருபக்காட்டும்புண்ணியனபொலநதாள்போற்றி. (17)

திருமூலர்வணக்கம்

(வேறு.)

ஜயமாதலாழ்ந்த வுயிர்க்கெலாங்

கையிலாமலகநீமெனக்காட்டுவான

பசுப்திபாசவிளக்கம்.

யௌ

மையதீர்திரு மந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம்.

(க)

வியாசமுனிவணக்கம்.

அக்கசாகரத்துக் கொருதொணியாய்ப்
பக்குவச்சுகனைப்பெறுபாக்கிய
தக்கவான்மதயாபரனாகிய
மிக்கவேதவியாதனைப்போற்றுவாம்.

(ஐ)

நூற்சிற்றப்பு.

(வேறு.)

பாவமகலபபரி காரவிதத்தைப் பகருஞ்சிலநூல்க
ளாவலோடுமற்றவளரவறங்கள் பகருஞ்சிலநூல்க
ளவயிலலாமுத்திவினுமிரண்டேயென்னுஞ்சிலநூல்கள்
செவிரமவயிக்கியத்தைச்செப்பிந்நூற்சித்தார்தம்.

(ஐக)

(வேறு.)

புன்னூலாம்பரசமயப் பெரயந்நூலின்மயவருவரோ
செந்நூலாமருமறையின சிரத்தொளிநுமுபரிடத
நன்னூலிறெறிபின்ற நயமுணர்ந்தநாதாக்க
ளெந்நூலுங்கைவிட்டே மிந்நூலைப்பற்றுவார்.

(ஐஉ)

அவையடக்கம்.

அங்கணநீரிழுக்குடைய தானுலுநதிகலக்கி
லங்கணநீரெனநிகழாரது போலென்புன்சொலலும்
புங்கமறைபொடுகலக்கிற் புன்சொலுநன்சொலலாகும்
புங்கமலிசானரோரும் புன்சொலிதெனநிகழாரோ.

(ஐங)

நூற்பெயர்.

(வேறு.)

பொய்ப்புவியதனிநூளும் பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு
மெய்ப்பிலாவுயிரகட்கெல்லா மெளிதினின்ஞானமெய்த
வப்பணிசடையோன்முன்ன ரறைந்தவாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன்முக்கணனருளைக்கொண்டேயுத

பாயிரம்முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

(வேறு.)

உலகமூழையு மொண்கண்மாதரு
நிலையலவென்றுணர் நெடியமாணவன்
கலையெலாந்தொந்தவன் கதிவிருப்பின
னலமலிகுரவனை நாடித்தேடுவான். (க)

(வேறு.)

உலகநெருப்பைக்கடந்தொழியாருளவுதமிழிப்பேனே
விலகுருமீம்பத்துயர்நீங்கியெந்நாட்டுறவியாவேனே
திலகமறையின்பொருளிதெனத்தேற்றுங்குரவன்காண்பேனே
கலகவுடலப்பிணிதனைந்துகடவுளையான்காண்பேனே. (உ)

(வேறு.)

மருவியவுடல்வெறுப்புமவையகவெறுப்புமவந்தா
வ்ருவினையொப்புமங்கணெய்திடுமெய்துங்காலைக்
கருமலபாகமுண்டாம் பாகத்தாற்கடித்திற்சேருந்
திருவருட்சத்திபாதஞ் செறிந்திடுங்குருவுமனடே. (ங)

(வேறு.)

இனையவண்ணநினைநதிரங்கு மெழின்மாணுக்கன்றனைப்புரபப
நினையுநினைவிலொளித்திருநதநீமலனீங்காக்கருணையினான்
மணிதன்போன்றே யுண்டிடுத்தன்மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுருளக்கண் னுரக்கண்டான்பவநேரயவிண்டானே. (ச)

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ் செறிகற்பகநேர்குருதடிக்கீழ்
மானுமழுவுஞ்சூர்ப்புயமு மணிக்கநதரமுமறைத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க் காகவெழுந்தருளு
ருண்முனியேயிவனென்றுதெளிந்து நாவாற்பழிச்சினனே. (ரு)

(வேறு.)

அப்பிரமேயபோற்றி யாருயிர்த்துணைவாபோற்றி
யொப்பிலாவொருவபோற்றி யுணர்பவர்க்கணியாபோற்றி
நட்பயலில்லோப்போற்றி நாதநாதாந்தபோற்றிச்
அப்பிரமணியாபோற்றிச் சுஹப்பிரகாசபோற்றி. (க)

அற்புதவமலவேக வசிந்திதவகண்டாகார
கந்திதம்பரவேகாந்த ஞானநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுத்த குணியூரியாதீத
கம்பரவனத்தானந்த சற்குருநாதபோற்றி. (எ)

கண்ணிலாக்குழுவியெய்ய காரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட் சிக்கியசிறியேன்றனை
சண்ணருநானக்கையா னுன்முகன்முதலோரோங்கத்
தண்ணரியாலெடுத்த சற்குருநாதாபோற்றி.

(அ)

முத்தரைப்பவைவொன்று மூர்க்கையுறவொன்றும்
பெருகையேனக்காலம் பிறந்திறந்தெய்த் துட்டேற்குப்
பசுபதியான்ருளங்காட்டி. ஞானத்தாற்பரணைக்காட்டும்
சக்திபுருஷானந்த சற்குருநாதாபோற்றி.

(க)

பொசுசையாமுடலங்காட்டிப் பொறிபுலன்கரணங்காட்டி
பிசுசையாருயிருங்காட்டி பெயிற்றிருவருளுங்காட்டி
பாசபிஷிலைபங்காட்டி யகம்புறந்தானுய்க்காட்டி
சசுநானந்தங்காட்டு சற்குருநாதாபோற்றி.

(இ)

குருநாருண்ணியம்-முற்றிற்று.

ஆதிருவருததம் - உச.

குருபதேசம்.

அந்நினைப்பவத்துக்கெனனை யானெனவடியில்வீழ்ந்த
வருசயிலிசுடனறனை வாவெனவருகில்வைத்துத்
தருசுருங்கிபப்பாத தாமரைசிரத்திற்குட்டி
பருசெழுந்தருள்பின்ன ரதன்பொருளறையலுற்றான்.
(வேறு.)

(க)

அந்நினைப்பவதுலொருபுடை யரும்படியமரும்
வருசமுறவாவொரு புடைபாசமாயவதியு
பாசபிஷிலைப வொருபுடைபசுவெனத்துலக்து
பருசெழுந்தருளின்மும்முதலறிந்தவாபிறவார்.

(உ)

(வேறு.)

பாதுவாயிறைபெழுத்து உருவொளிபராபெழுத்து
புலனிலகண்ணையாக முயிரொருந்தனியெழுத்துத்
புலனிலகண்கேயாகுரு செப்பியுதினையெழுத்து
புலனொருமருளையாகு உருவயுறுமலவெழுத்தே.

(ஈ)

பகமரங்குச்சேரிமை நஞ்செனவெழுத்து
மகமரங்குடமயலெலாம் வேரொடுக்களைந்து

வகரமாகியவனத்தினி லிருநதினைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரியை யடைந்தனனசீவன். (ச)

பாசமாகியவிரண்டையும் படிநெனத்தளளி
நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணென முத்தியைக்காண்பா
யாசைநீங்கிய நிலையிதுவித்தநிலையையம். (ரு)

குருபதேசம்-முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-உசு.

தசகாரியம்.

தநாமுதனாதமீருயத தனிததனிககாண்டலருபந
தநாமுதனாசமீருய்த் தற்செயலகாண்டலகாட்சித
தநாமுதனாதமீருய்ச் சடமயமென்றுகண்டு
குருபரனருளானீங்கல சுததியாயகூறித்ததுக்கொள்ளே. (க)

ததுவாஜீதந்தனனிற் சகசவாணவமலந்தா
ஹறிமீமிதற்குச்சாகக் நானெனலுயிரகருபஞ்
சித்துருநானேயென்று தேறலேசுநரிசனாதான
முற்றுணர்சனமுன்னா முகிழ்த்திடீ தடங்கலந்ததி. (உ)

எங்கணுஞ்சிவனுளானென ஹணாதலேயிழைவனருப
மங்கவனொழுநிலைகண்ணு மறிதலேதெரிசனாதான்
றிங்களவேணியனோடொன்றல சிவயோகமலரமணமேறாற
புங்கநெய்த்சமுநதல போகமென்றறையுதாலே. (ங)

தசகாரியமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-ங உ.

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரிவிமுன்னாக கணசெயலடைந்தாற்போலத்
தாய்மனக்குரவனோக்காற துகளறுபோதனாகப்
பாய்பசுகாணமெல்லாம் பதுகரணங்களாகப்
பேய்பிடியுண்டான்பாலன பித்தனபோலொழுதுவானே.

ஆதிருவிருத்தம்-ஙங.

நின்மலசொப்பனம்.

(வேறு.)

ஹம்பொறியாலமபுலன களாரதநீர்ப்புச்சுததாலுமறிவான்பிக்கிசா
ரும்பர்விரான்றிருவடிககி முள்ளத்தைவைத்ததுகையுறுவகாநி ருடா
நம்பனைநீதொருசோர நாயகனைவிருப்புறறநாரிவேண்டு
மன்புலன்நன்பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன்பாற்கிடக்கு முகபோலன

(வேறு.)

காண்பதங்கேட்பதுங் கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூன்பதம்புனைவதும் புசிப்புஞ்சொப்பனஞ்
சேண்படுநாகமுஞ் செகமுஞ்சொப்பனம்
வீண்படுமிவைக்கெலாம் விசுத்தனனரோ.

(௨)

நின்மலசொப்பனமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-௩௫.

நின்மலசுழுத்தி.

(வேறு.)

உழுத்துசாக்கிர சொப்பனமருவிகாறுந்
சுழுத்திவந்துமுறை யச்சுழுத்திவந்துறரால்
வீழுத்துசாக்ரசொப்பன மேவிடாததுபோன்
முழுத்துபூண சுழுத்தியுமுற்றாதுன்றே.

(௧)

குடம்பபிரமுஞானமுங் கொண்டவனின்
மடவகையைய ரீதியினையடைந்தவனின்
நடந்தறங்குவோ லின்பமுநான்மலாபபாயல்
கிடந்தறங்குவோ லின்பமுமானுமேகிளக்கில்.

(௨)

நின்மலசுழுத்தி-முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-௩௬.

நின்மலதுரியம்.

(வேறு.)

முப்புரமேனபதிவ வவத்தைமுனையு
பிடபுரமுனரினு மிருந்திடாப்படா
கப்புமுப்புரதையுங் கடநிலையே
செப்புரதுரிய னாயச் சேவன்முத்தனம்

(௧)

(வேறு.)

மண்ணெடுமெண்ணுர்போனார் வளியொடுவனியார்போனார்
தண்ணெடுமெண்ணுர்போனார் தழுவொடுதழுவார்போனார்
விண்ணெடுமெண்ணுர்போனார் விளங்கரிவுருவாய்கின்ற
நுண்ணியனெனப்பெய்கு நுகழ்க்கிடாதிருக்கின்றேனே.

(௨)

நின்மலதுரியமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-௩௭.

நின்மலதுரியாதீதம்.

இந்நிலைதூரியமாகு மென்றருமறைகள்கூறு
மிந்நிலைநின்றோமென்னு மெண்ணமுங்கடநதுபோன
வநநிலைதூரியாதீத மாகுமென்றறைவார்நல்லோ
ரநநிலைதனக்குமேலோர நிலையிலையறையுங்காரே (க)

(வேறு.)

போக்கிலைவரவிலை புணரக்கையிலை
தாக்கிலையேக்கிலை சரிககக்காலிலை
மோக்குறமுக்கிலை முகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாக்கிலைமனமிலை யதீதவாழ்விலை. (உ)

(வேறு.)

நீரிடைமூழ்கினே னிறையவுண்டவன்
வாரமிருமசன போன்றுமாமய
நீர்சிவபோகத்திற் நினைத்திருப்பர்க
ளாரவாபெருமையை யளக்கறபாலரோ. (ங)

(வேறு.)

இத்தூரியாதீதத்தி லிமைக்கொடடுமளவாளு
முறகண்ணாடிதனனி லுளுநதுருளபொழுதானு
கைததலத்தாலாவினபால கறக்குறுங்காலமேறுஞ்
சித்தருவாகிரிற்போர சின்மயவீடுகாணபார. (ச)

நின்மலதுரியாதீதமுற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-சுந.

பதிவிளக்கம்.

நிராமயமாய்நிட்களமாய நித்தியமாயநினமலமாய்ப
புராதனமாயசஞ்சலமாயப் பூரணமாயபுனிதமாயச்
சராசரமாய்ச்சாககியாய்ச சதநியமாயச சதுருவாயப
பராபரமாய்வெறுவெளியா யிருக்குமநதபரமச் சுவம். (க)

சொல்லாலுமனனூந தொடராத்குமமாயப
பல்லான்றகேள்வியரு மீதென்றுபகாவரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயலவுமா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (உ)

ஒன்றாயும்பவையு முருவாயுமருவாயு
இன்றாயுமனுவாயு குணமாயுக்குணியாயு

நன்றயுந்தீதாயு நானயுந்தானயு

மின்றயுமுளதாயு மிருக்குமந்தப்பரமசிவம்.

(௩)

(வேறு.)

சிவனநிநதருளுவன் சீவராசியைச்

சிவன்றனையநிநதிடாச் சீவராசிகள்

சிவனிலாவிடமிலை செட்சித்தெங்கணுஞ்

சிவனிலாவிடிலுயிர் செகமற்றில்லையே.

(௪)

அவனவளதுவெனு மகிலபாசமே

யவனவளதுவென வறைபவன்பசு

வவனவளதுவினை யாக்குவான்பதி

யவனவளதுவறி லறியைக்காணலாம்.

(௫)

அவனசைநிதிடிலொரு வணுவசைநதி

மவனசையாவிடி லணுவசைநதிடா

சிவனசத்தியோபிதிற் செகம்விரிந்திடுஞ்

சிவன்றனித்திடி லவிரிசெகமொடுங்குமால்

(௬)

மன்னுமாலய னெடுவாணும்வையமும்

பின்னமுமபினமும் பேசுஞ்சீவனும்

பன்னுமாணவ முதற்பாசம்யாவையு

முன்னுழிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால்.

(௭)

(வேறு.)

பத்யநிவாரமுத்தைப் பகுத்தறிவதுவேசீவ

நிறுவதுவோவென்றின்னற் கிடமதேதபாசமாகு

மதுவதுவெனுஞ்சுட்டற்றா லறிவநிவாநிநிற்ரு

மதுவிகொன்றைத்தாரான் மலரடிகாணலாமே.

(௮)

பதிபசுபாசமூன்றும் பகுத்தறிந்தவோமுத்தர்

பதிபொன் றும்பற்றாதாகும் பசுவொன்றைப்பற்றிநிற்கும்

பு முகநதெரிபாவின்ன மறைப்பதுபாசமூராகும்

பதிசுருவானனூன்று நீங்குமப்பாசநதானே.

(௯)

*கண்பலபொருளைப்பற்றிக் கதிரினையிழநதநிற்கும்

கண்பலபொருளைப்பற்றா தாயிடின்கணைக்கடும்

புண்புலன்பற்றியாவி புண்புண்ப்பிரிநதநிற்கும்

புண்புலன்பற்றாதாயிற் புண்புண்புச்சேருமன்றே.

(௧௦)

பளிக்கியமானனாகும் பகலவனிறைவனாகும்
பளிக்கின்றபஞ்சவன்னம் புரர்க்கிலைம்புலன்களாகும்
பளிக்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிக்கினில்வன்னம்பற்றா வுச்சியிற்பாணுவநதால் (ய௧)

செம்புயிராகுமந்தச் செம்பினிற் களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற் களிம்புபோனாற் செம்பொனாறுமபோல
நம்பனாந்நானத்தாலே நானெனுமலம்போம்போனா
னம்பனாராவனென்று நான்மறைசொல்லுமன்றே. (ய௨)

சாக்கிரசொப்பனங்க ளிரண்டையுந்தாண்டிப்போனாற்
ஞக்கமாஞ்சமுத்திவநது தொல்லிருளாகிமுடி
மாக்கமும்புழியில்லா வறிவினாலதுவும்போனாற்
போக்கொழிவரவுமில்லாப் பூரணப்பொருள்வநதெய்தம். (ய௩)

காணுறுபுலன்கள்போகிற் கரிசுறுமனம்போம்போனா
லானவம்போகும்போனா லாருயிர்ப்போதம்போனாஞ்
சேணுறுமொளிக்ருமேலாஞ் சிவப்பிரகாசநதோன்றும்
மாணனேயிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. (ய௪)

மன்னையுமறந்துமிகக வனசரவடிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருநத தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறநதம்போத வெயினாதம்வடிவமாகி
யுன்னையுமறநதாய்நீயென் னுருவெனவுணர்நதுகொள்ளே. (ய௫)

பளிக்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிக்கினில் வன்னம்பற்றா பகலவனுச்சிசாரில
விளங்குயிரிறையைக்காண வேலையிற்புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரிறையைக்காணும் வேலையிற்புலன்பற்றாவே. (ய௬)
(வேறு.)

அறிவறியாமையை யகன்றவாருயி
ரறிவறியாதபே ரருளைக்கீழிழிற்
பிறிவறியாதவெம் பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகை வைக்கும்பின்னையே. (ய௭)
(வேறு.)

மாசறப்படித்தானேனு மயலறததெளிநதானேனு
மாசறத்துறந்தானேனு மஞ்செழுத்துணர்நதானேனு

பீசன்வேறியான்வேறென்னு மிருமையுங்கழலானுகிற்
பாசமும் கழல்வதின்னும் பதித்துவந்தானுமின்றே.

(௨௮)

சுத்துவழப்பத்தாழந் தனித்தனிகளைந் துணிக்கின்
மொய்த்திருண்முகிமொத முன்னவனருளால்விட்டின்
மெய்த்ததன்னருவானருய விளங்குதமதறகப்பாடீல
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிதானாயிருப்பன.

(௨௯)

வேறுவேறுகியோடும் விரிந்திக்குலங்கொல்லாந்
கூறுமுன்னீரினொன்றும் கொள்கையதாருமாபோல்
வேறுவேறுகிசின்ற விதிவழிச் சமயமெல்லாந்
கூறுமுத்தியினிலொன்றும் தொள்கையதாருமன்றே.

(௩௦)

பதிவிளக்கம்முற்றிற்று. ஆகதிருவிருத்தம்-சுந.

பசுவிளக்கம்.

பாசந்தாற்பசுவெனப் பகரப்பட்டன
பாசந்நானிரிதரப் பதியெனப்படுங்
காசந்தாற்கருடெனக் கழறப்பட்டன
காசந்நானிரிதரக் கண்ணெனப்படும்.

(௧)

ஜம்பெரநிவனத்திடையாவிலேடூர
வமபுறபோதவில் விளைந்துமாழ்குதூந்
புன்பெணங்கணியினைத் தொடுத்துமெல்லின்
பெண்பெணுமறியின பீரியவெய்யுமால்.

(௨)

(வேறு.)

எண்ணரியவான்மாக்க ளிலக்கணங்கூறுங்கா லிருண்மலத்தான்
முடரா யிறந்தாயிருதழல்வார், புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணி
யடாவத்தாற் பொன்னுடுநரகுதரை போக்குவரவுடையார், நண்ணிய
விருஞானகலா டிளையாகலர்க ணவில்சகல ரொன்றிரண்டு மூன்றாம
லமுடைமார, தண்ணிலவுமுகிமுடியா ரநுஞதய காலஞ் சாங்குகித்
தராமலத்தைத் தண்ணுசுவமாவார்.

(௩)

எல்லாமுநானேகா ணெனைவிடவேறிலலை பெணுமலத்தாலீர்த்
புண்டிங் கேரதுழைபொன்பூயி, வில்லாதபொருளெல்லா நிகையென
கேகருதி நின்மலனைத்தனைவினைய நினையா தமயக்கும், பொல்லா

தபுலன்வழியிற் திரிந்துத்துமாதிப் புகழிகழான்வினையுந் தீவினையு
ம்பொருந்தி, யொல்லாதயோனிடொறும் பிறந்துபிறந்திறம்பா ரு
மைபாகனருள்கிடைக்கி விரண்டினையுமொழிப்பார். (ச)

(வேறு.)

அன்பனைவிட்டுமற்றோ ரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்களீபோலச் சுயம்பிரகாசனாகு
நம்பனைவிட்டுப்பொல்லா ஞாலத்தைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்களந்தத் துயரினுக்கொழிவுமுண்டோ. (ரு)

(வேறு.)

ஆவாவென்னவாச்சரிய மரியஞானநதனைநீத்திட்
டோவாமாயாமோகிதரா யுணராக்கனவினிலைபோன்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ் நிரையந தன்னின்மூழ்கிமூர்ச்சித்துப்
பாவவயத்தாற்பாவங்க ளீட்டி யதையேபண்ணுவார். (௭)

(வேறு.)

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபார மேகுமென்றிரங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோ வம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல் முத்திமேவுதற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ் சுருங்குமெனிலையேமுத்தி. (எ)

(வேறு.)

உண்ணவறங்கல்பற்றல்விட வுலகநதமூலவரல்போத
லெண்ணுமிவைகளான்மாவுக் கியற்கையென்னிலிவனுக்கிங்
கெண்ணில்கோடிபிறவியினு மிடும்பைக்குடும்பநதனினின்று
பண்ணற்கரியபரமபத மோக்கமில்லைபகருங்கால். (அ)

(வேறு.)

சேவனாமிந்தவான்மா வியற்கையைதொரிக்குங்காலைக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன் ஞக்குமன்கிளர்சுஞாதன்
பாவமில்சர்வானந்தன் பகரஞ்சர்வசாக்கி
மேவுசின்மாத்திரத்தன் மிகுசுகசொருபனுமால். (க)

(வேறு.)

பரதாமொருவனிவ்வண்ண மிலகும்நன்மசொருபத்தைப்
பேதமாகவறியுமவன் பேசினான்மவபகாரி
யோதுசோரனாலெந்தப் பாவமுஞ்நற்படவில்லை
வேதமெல்லாமுறையிடினுத் தெனியாரையமேலிட்டோர். (ஐ)

(வேறு.)

புண்ணியபூமியிற் பிறந்தும்பூசுரப்
பண்ணவனாகிய மூங்கைபாறியுந்
கண்ணியகுடும்பமாங் கடலைநீந்திடான்
நிண்ணியபிரமப காரிதேமிடே.

(மக)

(வேறு.)

ஆகையானமுயற்சியினாலு மவீழ்ந்தபேராதரவாலுங்
கோகனகத்தாடருகுரவனபாற் குறைவறுபத்தியினாலும்
மோகமேவினைக்கும்பிரகிருதியின்றன் பாவனைமுழுதையுநதணந்திட்
டேகமாஞ்சிவனைநானெனச்சிந்தித் திடரொழிந்திருந்திடத்தகுமால்

(வேறு.)

முரசுதிர்தானேவேந்தர் முன்னர்நீநானென்றேதி
லரசனுமிகச்சினந்தே யாக்கினைபலவுஞ்செய்வன்
வினாசெறிகொன்றைமலை வேந்தன்முன்னீநானென்னிற்
நிருவுளமீகிழ்வனென்ற லியாரிதைத்தெனியவல்லார்.

(மக)

(வேறு.)

யாவனொருவன்நன்னிட நதி லிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவி பிருக்குஞ்சிவனைநனி பூசிப்பவன்நன்வியன்கையிற்
பாவியிருக்கும்பாபசத்தைவிட்டுக் கூன்னைகபரநோடித்
நாயுந் துளியைநாதுனியாற் றுய்க்குமவனேசொல்லுங்கால்.

(மச)

(வேறு.)

7 கவுபூதங்கடேறாதுஞ் சாக்கியாபவிசுத்ததேசாய்த்
தருளுனதேகியாகித் தங்கியபரமநுனமாவை
யகமுகமாகவுள்ளும் புறம்புமொனருயறிந்து
பகவதயாவனபார்ப்பா னுங்கவன்முழுதும்பார்த்தான்.

(மக)

(வேறு.)

ஆக்கைமேவிமேவானு யனுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சூக்கவுருவாய்விபாபகனாய்ச் சொலுமானந்தசொருபனாய்
வீக்குநாசாகிதனாய விளங்குஞ்சிவனையுள்ளபடி
நோக்கியறிந்துதிருளுனே னெய்துநாஞ்சோகமடையானல்.

(மக)

(வேறு.)

வானவர்தமக்குநீங்கா மயறருபேதவேது
வானவஞ்ஞானஞான வலியினுறசுதைந்தபினனா

தினமார்சீவனென்றுஞ் சிவனெனறுமில்பேதத்தை
யீனமார்புநதியாலே யெவன்பண்ணப்படுவான்கொல்லோ, (ங) (109)
(வேறு.)

ஆன்மாசுததன்சதாரித்த னழியாவின்பச்சுகசொருப
னான்மாசெஞ்சொற்பிரகாச னஞ்ஞானத்தாலசுத்தனைப்போ
லான்மாதோன்றப்படுகின்ற னருவமாகிரவயமா
மானமாபுனத்தாரசுத்த னாகவிள ககப்படுகின்றன. (ய) (110)

யாவனொருவனஞ்ஞானச் சேறறைநூனவிருமபுனலா
லோவக்கழுவுவானவனே பொளிசேமமலசதாசுதகன
ருவுகருமதற்பரனாயத தபன்னெழுமுனறரியானு
யாவலோடுககனகமுதற்பபுநதானேனுமசுத்தனே. (யி) (111)

ஞானநீராரசுத்தருய ஈண்ணுங்கருதகிருதத்யருய
ஞானவானுயமாநிருகரும யோககருதாநாலத்தி
லானகருமமணுவேறு மிலையன்டுபோமருனநின்
ஞானநதன்னையாளபடி யநிரதநூனியலனவனே, (உ) (112)
(வேறு.)

பாவமலபரமரித ஆம ஞானர்க்கு
முவகையுலகதகிணு மொயம்பிடு
லாவதோரபய ஞானநிலை யாமகவா
சீவன்முதத னெனச்செபபுமவேதமே (உக)

ஞானமென்னுமோர் ஈலம்மாத்ததை
தினமாயினிச்சை யீழுதைப்பார
தினமாருமபக கடலசுகவயே
யூனமாயசுமுன்ற யுழலவாரகள்ள. (உஉ)

யாவனாயினுமி யாதோரபொரு தினி
லாவிஞானவ முதச்சுவையினே
யாவலோடு மருநினனாயிடல
யாவையுமவிட்ட தீனையெயனாவான. (உங) (113)

அரியஞானவமுதச சுவைவனநீத
தரியுமைம்புல வினபகதியப்பனே
லரியஞானவமுதச சுவையைமுன
பருகப்பட்டவ னனறுபகரிவே. (உச) (114)

பண்டிதர்தம்பாரை முழுதையுந்
தொண்டினுன்ம சொரூபத்தறிவர்கள்
மண்டஞ்ஞான மறைப்புண்டவரஃ
தண்டிச்சங்கர னையறியாகளே.

(௨௮)

(வேறு.)

அசரீரியாய்மகத்தா யமர்நதுளவமலவான்மா
வசைசுகமருவானுகி மாண்டுறுகிலேசனுகி
யிசைபிரசன்னமானவர் யிருந்திடப்படுமன்னோனைப
பசையருநானவானுன் முத்தனென்றுரைக்கற்புலார்.

(௨௯)

ஆகையாற்றேகிகட்கே யளவதுதுயரமெலலா
முகவருநானத்தின்கண் மூலமாயிருக் மனறே
யேகருநானத்தருநான மிறககுமறநியற்றலோவாச்
சேரககனமத்தருநானஞ் சுருவமுமோசுருகிடாவால.

(௩௦)

ருநானத்தையதவிரப்பாவக் குழாங்களைநாசஞ்செய்யு
ருநானம்வதிலலைமிந்த ருநானம்போனலனானதிலலை
ருநானசாதததையன்றிறவையுறு சூழ்ப்பம்போக்கு
ருநானசாதனமவேதில்லைன்னெறிபரிமாணககா.

(௩௧)

பாங்கமனை, துநீங்கும் பக்குவசிக, தந்தாரக்கு
மேரகுருநானத்தின்கண் விருப்பமுமவியப்புமுண்டாம்
பாங்கமநாகட்டிண்ட பகிச்சித்தத்தாரக்கெல்லா
மேரகுருநானவாந்தை கிடைக்குமோவிளம்புங்காலே.

(௩௨)

(வேறு.)

ஆன்மாசி தன்சருவபரி புறணனியகூடதந்
ருன்மாதோடமியேக னுகியிருநதும்பிராதியினு
ருன்மாயின்னம்போற்றேன்றப படுகனியுருநானத்தா
ருன்மாயின்னம்போற்றேன்றப படானென்றறைநநானழலாடிநய

(வேறு.)

ஒருவனுகக, பிறப்பினிடமோ
படமகானம சொரூபமபகவற
விரவுமேலகன் மேலாம்பராபுர
வரியமுத்தி யடையப்படுவனல்.

(௩௩)

எந்தயோகிகெப் போதுமுனதிலே
யுநதுநான வெள்ள உசைதன்னிய

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மிநதஞாலமெங் கெங்கும்விளங்குமேற
சந்தமுத்திதா னுயேவிளங்குமால்.

(௩௨)

எப்போதுதன் சொரூப மெதாராதமா
யொப்பநேரக்கி யுலகுகளியாவையுற
கப்புமாயா மயமெனக்காண்பனே
லப்போதேயச்சகவழவாயினுன்.

(௩௩)

எப்போதுதன் னி—திறசருவமுந்
தப்பலின்றியே தானசருவத்தினு
நுட்பஞானநோக காடுகருவானெனி
லப்பொதேயப் பிரமமடைவானுல்.

(௩௪)

எப்போதுயாரா மொருவனுக்கப்பவ
வெப்பபுலாமபினிக கேகமூல் ககையாரம்
பெட்பினமேலாம பிாமஞானமபெதி
லப்பொருதிவ னேசுவனியினுன்

௩௫

(௩௫௨.)

செந்தழலவிளக்கது சிறியதே நிறு
மந்தகரத்தனை யகந்துமாறு போரு
சிறதலிலஞானமுநு சிறியதே நிறு
மந்ததிலபாவங்க ளனை நாமபோச்சுமால்.

(௩௬)

ஒன்வளாபெருநெருப் புலாடதகாட்டமுந்
தள்ளபசங்காட்டமுந் தன்கருமபானமே -
னனிரமதியனைடவோ ரா ஞானிககையுங்
களவிருவினையையுற கணத்திலவாட்டுமால்

(௩௭)

மந்திரமவலவன வலியபாமபொடு
தொந்தனையாயினும் விடரொட்பபா
னிரதியபாமபொடு வ்ணங்குநிறு
நந்தியஞானியு நவைதொட்பபடான.

௩௮

அம்புயபத்திர மதஸ்னமூழ்கியுந்
பைமபுனலாலொரு பா தமினைமே னா
னம்பனையகத்தவி சிருத்தஞானியு
மைம்புனமூழ்கியு மாபபுனானரோ.

(௩௯)

(வேறு.)

மருந்தினுன் மந்திரத்தான் மன்னுயிர்ச்செகுக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநசிக்கப் படுதல்போலமலையோகம்
பொருந்தியருானிகட்குப் பொருவின்பாவங்களுல்லாந
திருந்தொருகணத்திற்குந் தீர்பவமுடையமானு. (சுய)

(வேறு.)

வேதமெய்ம்மொழி கண்டுவிமலரா
யாதியான்ம நிலையறிஞானியை
நோதகச்சொலித் தூடிக்குறொய்யவ
நோதமாநர குக்கிராயாவரோ. (சுத)

(வேறு.)

ஞானியேபுரு டோத்தமனாதலால்
வானநாடும் வநதவணங்குவா
நோநாடரு மேவலினிற்பாகாண
நாணிபூச்சிய மென்பதற்கையமோ. (சுஉ)

(வேறு.)

தூலியமொழிநநானேனுந் தூலியமுடையானேனுங்
கலவியிலமூர்க்ககனேனுங் கற்றுணர்பெரியோனேனு
மொல்கலிலஞானயோகப் பயிற்சியையுடையோனானு
னலலவனவனையாக்கும் பூச்சியநாடுங்காலே. (சுங)

(வேறு.)

பேர்பேதமகனறொழிந்த மாணவின்னும்பேசக்கேள்
யாதாமொருவூன்சிருகத்தை ஞானியெய்தப்பெறிலவன்றன்
பூதாதையரம்பிதிரககுமுககண் முத்தியடையப்படுவோமென்
நோதாமகிழ்ச்சியெய்திடன முஞற்றுகிற்பொழியாதே. (சுச)

(வேறு.)

தவறவெவனமனந் தத்துவத்திலே
பவமகலனுபபீப் பரியந்தஞ்செலி
னவன்யிழிபொப்பபடு மனுககனியாவரும்
பவமெலாநததுயர் பதத்ததச்சேர்வரால். (சுரு)

(வேறு.)

மாசகலமானனே மகிமைதங்கிய
தேசனாஞானிக டெரிசனத்தினால்

வேசரிநீங்கியே விரவுமலிண்ணுளார்
வாசவன்பதத்தைபெறுவாமண்ணுளார். (சூசு)

(வேறு)

பாலன்மாநிதியைப்பெற்று மறஞ்ஞைறைப்பற்றலேபோ
லேலவிம்மனிதொல்லா மீசனுககீசனா
மேலைநலவினையினுலே ஞானியைமேவப்பெற்றுஞ்
சாலமோகத்தானிதனாச சஞ்சரிப்பார்காநடோ. (சுள)

(வேறு)

ஒகோவிநதமாயையமய லொழிபாதிருக்குமானிடர்கள்
வாகாபரமாரத்தத்தெரிசி யானமகிபாதமைநீத்துத்
தாகாரித்ததும்பொருடிலகில யாகாமொருவாசரிக்கினு
ராகாவவரோயமுசகதை விட்டுவிடத்தையருநுவோ. (சுஅ)

பசவிளககம முற்றிறறு - ஆ-திருவிருத்தம்-நாயச.

பாசவிளககம.

முதலாவது - ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமல மானமாவுக கனாதியி லிபாநகயெனனி
மாணவ சம்பெனவெளவோ போலொரு காலுமாயா
வாணவமல மானமாவுக கனாதிபிசெயட கையனனி
காணுமவெணமடிக்கமுக்குக கலசுலபோநட்டிமவபொயதுப (சு

(வேறு)

சரிதையிலாணவங காலசரிநகிடு
கிரியையிலமைலங கெடுதியுறந்
மருவுயோகதகின் முக்கானமடிம
விநிசிவஞானத்தின முறறுமவீயுமே. (உ)

(வேறு)

வீணுரைக்கரும்பு மீசன மெய்யுரைவேர்பு மா
தாணுவையிறைஞ்சலொட்டாநைபலவி நாயசபபண்ணு
நாணவிரத்தல்செய்யு நல்லவர்க்குலசெய பா
வாணவமலத்தின்செயதி யிவ்வணமந்நாடுகாரோ. (ந)

நெல்லினக்குமியுஞ் செம்பி னீடுகாளிதமும் போலத்
தொல்லைதொட்டின்னுகாறு முயிரிடைத்தொக்கிரிதரும்

வல்லியோரபங்கஞ்சான வடிவெடுத்தருளுங்காஸம்
புல்துறுபணிபோறபொன்றும் போதவாதவனெழுங்கால். (ச)

ஆணவவிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-நாயிடு.

இரண்டாவது-மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகு மாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகு மாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகு மாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபின்டம் யாவையுமாயையாமே. (க)

சாயைபோலொத்தவாழ்வை மெய்யெனச்சுரதோடிக்குந்
தாயமெயருளுநவாழ்வைப் பொய்யெனத்தாடித்துக்கு
மாயவன்பிரமணீசன யாராயுமயகஞ்செய்யுந்
காயமேயாயையானு லியாரிதைக்கடக்கவல்லார். (உ)

(வேறு.)

காமத்தாலிரதிரன் கலக்கமெய்தினுன்
காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிநதனன்
காமத்தாற்சீசகன கவலையுற்றனன்
காமத்தாலிரதவார் கணக்கிலாகளே. (ங)

கோபத்தாறகௌசிகன் றவத்தைக்கொட்டினுன்
கோபத்தானகுடனுங் கோலமாறறினுன்
கோபத்தாலிரதிரன் குலிசம்போக்கினுன்
கோபத்தாலிரதவார் கோடிகோடியே. (ச)

கோபமேறெவியைசு கொடுக்குநகொள்கையாந்
கோபமேயறிவினைசு குறைக்குங்குட்டநோய்
கோபமேதாயையந் கொல்லுநதின்படை
கோபமேதவத்தினைசு குலைக்கும்பேயரே. (ஊ)

ஆசையாற்சுநதிர னாககநதேயநதன்ன்
ஆசையாறசவுபரி யறிவைநீங்கினுன்
ஆசையானராகர னுவிபோக்கினுன்
ஆசையால்வாவியு மழிநதுபோயினுன். (ஐ)

(கேறு)

ஆகையாலிந்தமாயை யறிவினைமுழுதுமுடித
தேகமேயான்மாவென்றுஞ் சேயிழைமடவாரதன்கள
போகமேமோக்கமென்றும புந்தியைத்திரிவுபண்ணுஞ்
சோகம்பாவனையாலிததைத் தொலைப்பாகளகிவனமுத்தர். (எ)

மாயையிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆதிருவருத்தம்-ராஉஉ.

மூன்றாவது-கன்மவிலக்கணம்.

வினையினாலவி காரமுண்டாம் விகாரத்தாலல் ருபபுண்டாகு
முனலுதுமவிருப்பநாடு விதவுலகங்களுண்டா
நனியலகதசான்மெல்ல நானெனுமகமுண்டாகு
துனிவடைய கங்காரத்தாற துஞ்சலுமபிறப்புமுண்டாம்.
ஊழ்வினையாலுடம்பு முடம்பினலுமுமாகித்
தாழ்வினையிரண்டாயமுன்றாயச சதுவிதமாகியோகி
வாழ்வொழிவறுமையாகி மன்னுயிரொதுமவதிருது
காமுமரம்வினையுமபோலாக் கனமீகண்மிகொள்ளே. (உ)

சஞ்சிதநிநுநோககாறபோம பிராரததநசனுறோடரும
விஞ்சுமரகாமிபாதான விளகருநானதபுனரபோ
செஞ்சயான்செயநசெல்லாருநக நசெபசெனறுண் தூல
மஞ்சனேவினைத்திறங்கா வகுனைபசுதியாகே.

இம்மலமுன்றாலவி யிருளடைநசுபுமா கி
மும்மைகொளபுனநதோறு முறைமுறைபோகமீர்
செம்மலகருணைவளளற திருவருட்டிரோலதம நி
மம்மர்கொளபாம்புமிந்நத மதியெனவிளவசுமனமே. (ச)

பாசவிளககம்முற்றிற்று. ஆதிருவருத்தம்-ராஉசு

நானாதிக்கையிலக்கணம்.

பூசையாலவிரதநன்னுற் புண்ணியநீர்த்தநன்னு
லாசயசுருமந்தன்னு லளவறுவேள்விதன்னு
பாசபநதங்கள்பொன்ற பாரிடைநம்போலவநத
தேசிகென்றுநான திக்கையாறபொன்னுமனமே. (க)

(வேறு.)

* அண்டமெலாம் வலம்புரிநதானறுமுகவன் கர்முகவ னறிவா
லாய்நதிட், டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனையலலா துலகு
யிருமில்லையென்றே, மண்டியவன் பாலெழுநது வலம்புரிநதான்மகி
ழநதிறைமாங்கனியளித்தான், கண்டவிருவகையாதுங் கனமபலஞா
னபலங்காணலாமே. (உ)

ஞானதிக்கையிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ - திருவிருத்தம் - ௩௨௮

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சீவகாருணியமபாச வைராக்யஞ் சோபிறங்கி
போவிலாவிசனபததி பொனிவளாபிரமஞானம்
தாவியரானகுக்கானே குரவறகுச்சடலமென்னுஞ்
சாவு துன்பம் பாலிலாச சங்கரனாகமங்கா. (க)

(வேறு.)

மண்ணலைநீரலை வளம்பெருப்பலை
விண்ணலைமதியலை விரித்தபானலை
பெண்ணலையானலை பேயிமலையா
லண்ணலைநீயென வுறையவனகுரு. (உ)

(வேறு.)

சுவர்துவமசிந் தேவாக மஃதுமிசுவோயமததி
வர்துவவாகசியசுஷ்ட நவையறுசீடறகோதி
புறநறுபெருநுளையதேற்றி மாங்கவனகிலேசமபோக்கிப
டவர்தவயாரசித்தானறனைப பரமவாசிரி பனென்ப. (ங)

பானெனொன்றுஞ்செருககை யிரிதெகாஸியாயெறிக்கு
ஞானதேசசெருநீர்ன்னை * நதாக்கொதித்திறைஞ்சாநின்ற
வானமாணுகமுறத்த வனுபவமறையலாகு
பெண்ணையோர்க்குரைப்பினனே னிருள்பீரானியாயத்தெய்தும். (ச)

(வேறு.)

சீடனறனபவரோயக்குத் தேசிகனவாய்மொழிமருந்தா
மொகமாமலையேறி யானநதமுனைநதான்போ

ஹூடரியவுயர்முத்தன் ஞானத்தாலடைந்தோரை
விடுபுகக்குடியேற்றும் வித்தகனுமிவனாமால். (௮)

ஆசாரியனிலக்கணம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்- ௩௩௩.

சீடனிலக்கணம்.

பூதகாரியங்களுல்லாம் பொய்ம்மைமெய்ப்பூதநாத
ஹூதலாற்புவனத்தாசை யந்தரத்தாசையற்ப
மோதறுவகைச்சம்பத்து முயர்முத்திவிருப்பமிருதச்
சாதனநான்குந்தானே சீடற்குச்சடலமென்ப. (௯)

(வேறு.)

நரனலனிவனமை யாளவநதிரும்
பரசிவனெனத்தினம் பணியத்தக்கவ
னிருவினையாழியை யெளிதினீநதுவான்
நிரமலிமுத்தியைச் சேருநதிண்ணியன். (௧௦)

(வேறு.)

கடப்பருங்கடலகடத்துங் கருணையாரியன்முனிநதே
யடித்துதைத்தருவருத்திட் டக்கிரமஞ்செய்தாறு
முடற்பிணியகற்றவல்ல வுத்தமனிவனேயென்று
திடப்பிசிரத்தையுள்ளோன் சீடனென்றுரைக்கும்வேதம். (௧௧)

மன்னர்முன்காலன்முன்னு மகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவநத
தன்னிகர்நோயின்முன்னுந தானடங்கிவார்போல
மின்னமர் கயிலைநீத்து மெய்யுடையார்போல்வநத
கொன்னமர்குரவன்முன்ன ரடங்குவான்குலமாணக்கன். (௧௨)

குருவினான்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவன்பொரு மண்ணிடைநம்போல்வநத
குருவினான்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரான்கூடி
மருவியவன்பொரு மென்பாநன்மதியுளாரோ. (௧௩)

முந்தானுறுழைப்பியிற் முத்தர்பாலைக்குமின்றிச்
சுந்தரக்குரவன்பாதத் தொழும்புகள்கிந்துயின்
யந்தமிழ்ஞானம்பெண்ணுமவாழ்வான்கொழுநற்கொன்று
சந்ததிவேண்டிநோற்கும் தன்மைபோடோக்குமன்றே. (௧௪)

(வேறு.)

முன்புறுவானிரவெல்லாம் முப்போதும்பணிந்தெழுவான்
பின்புறுவான்பகலெல்லாம் பெப்புறுவானெப்போதும்
கொன்புனைந்தவுனாகொள்ளான் குறிக்கொள்வான் நிருமொழியை
யன்புடையமாணக்கற களவில்குறியுண்டாமால். (௭)

(வேறு.)

நானாகொல்லோவென்றனக்கு நாதனாகொல்லோவெனக்கிங்
கானாப்பிறப்புமிதப்புமிவ ணடைந்ததென்கொலோவென்று
தானேதனக்கிவ்விசாரங்க டலைப்பட்டிலுந்தேசிகனைத்
தேனாளிபோற்றேய மெலந தேடுமவனேசற்சீடன். (௮)

சீடனிலக்கணம்-முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-ராசக.

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதிக்கடம்பூசையாவும் பேசிடிதபாசதனம்
புதுபொழிற்றநாகமாதி புகலபசுதன்மமாகு
முதுக்குறையறிஞாபூசை முப்புரதனன்நூசை
துதிக்கருமாசான்நூசை சொலிற்சிவதருமமன்றே (௧)

(வேறு.)

எந்நாளிருப்பினு மிறப்பதுரிச்சயம்
பொன்னாட்டில்திர னாயினுமொன்றுவ
ன்னாட்கழியுமுன ஞானத்தினாலே
தன்னாலறிவது சறகுருபாதமே. (௨)

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தனசிவமென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சிவன் சங்கரனென்றே
குறறமினன்மறை கூறும்வகுத்தே. (௩)

(வேறு.)

ஆதலாற்குருபிரா னதிகமென்றுநால்,
வேதமுமுறையிடும் விவேகியானவன்
போதொழிரொழிம் போற்றினாடொதுங்
காதலாற்குருபதங் கைவிடானரோ. (௪)

ஞானகுருமான்மியம்முற்றிற்று. ஆ-திருவிருத்தம்-ராசக.

கொல்லாவிரதம்.

ஆமுயிர்க்கொலாதமேலோ ரறிவினையறிநசகலலோர
திமனமொழிக்கவலலோ ரிவாகளேதேவராவா
காமராய்க்கதழித்தோர் களவுசெய்துடலவளா சதோரா
மாமிசத்தின்போரெல்லா மாணிடபுலையராவா. (க)

(வேறு.)

ஆரியவாகையின் மாணிடவாகையேயாககை
விரியுநோன்பினி ஆயிரக்கொலாவிரதமேலிரதம்
கருகிறறையவதக கண்ணுகறறையவமேசெயவச
தெரியிறறேவிகுலோததர தேற்றமேதேசாரம் (௨)

(வேறு.)

சமமாபெனவலறவாருபினாக கொன்றருது
யி மாணிடொல்லா மின்புநிருக்கின்ற
ரடமாவெனுசசசவ கேடகனறமாசவாகம
பொடமமாநிரைபமன்றற புசுசதவாககெனசொலுப. (௩)

(வேறு.)

கனகையிறடிகுட்டாலும் கடவுளைபழுத்தாய்
மங்குலபோலகோடிதனம் வளாளையவதுககுலு
சனகையிலலாதநான தத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறுபுலாஸபிபோன போயநரகடைவனன்றே. (௪)

கொலையிலானுதவுமன்னங் கூறிநேரமுதமாகுங்
கொலையுளானுதவுமன்னங் கூறிநேரவிடமதாருங்
புலையாதமமனையுண்போன் புலையாருமாறுபாலக
கொலையுளாதமமனையுண்போன் கொலையுளையாவனெனே. (௫)

கலையெலாமுணர்ந்தானேஹ் கரிசுறத்தெள்ளதானே
மலையெனவுயாந்தானேஹ் மூன்மயல்களருளே
முலகெலாமபுகழப்பல்லோக் குதவியகையனே
மிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே. (௬)

இத்திறனருள்கைபறறி யுயிர்க்கொலாமித்ததைச்செயக
சத்தியவிரக்கமின்றேன் முத்தியைச்சாரானும

பச்சியரல்யோசஞ்சாரும் யோகத்தாறபரமஞானஞ்
சித்தியாபிசற்காதாரஞ சீவகாருணியமன்றே.

(௭)

கொல்லாவிரதம்முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-ராடுங்.

யாக்கையருமை.

மக்களாக்கையிற் பிறநடலேயரிதமறற்கிலுந்
அக்ககூனாருநு மேமையைத் துறத்தலுமரிது
ஈறகுலத்திலை வருசலு மரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுந் காட்படல் முறநிலுமரிதே.

(௧)

(வேறு.)

உடம்பெலாநீங்கி நலனுடம்புபெற்றவ
ருடம்பினுலுறுபய னெனறுமோகிலா
ருடம்பினுலுறுபய னுவசேசெளி
வடம்புவிருணாஃவயு மோரலா ரமே.

(௨)

(வேறு.)

அரிமாமிட யாக்கையிற்பிறத்தன் மறறதினு
மரிதுவேதநூல் சைவநூலா லகந்தெளித
லரிசுவசீசனை நாமெனவறிவு மேலிதிக
லரிதுவாபபறை யறைந்திடாதெ னடங்கிடலே.

(௩)

யாக்கையருமைமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-ராடுங்.

சரிதைகுரியாயோகவிலக்கணம்.

பெரியல் மமாமிட யாக்கைபெற்றவா
சரிதையுங்கிரியையுந் தானசெய்கின்றவா
சரிதையுங்கிரியையுந் தானசெயாவிடி
லுரியயோகத் தினையுணரலாகுமே.

(௧)

(வேறு.)

எங்கணுநிறைந்தறின்ற வீசனோடொன்றலாலே
சங்கரனாமேயெனைச் சமாகியோகம்புரிது
ஐங்கவெணமதிபோலுள்ளுந் துலங்கிடச்சுவானுபுதி
யவகுதித்திடவானந்த மடைவதேயுமலயோகம்.

(௨)

(வேறு.)

அரியவிமமாமிட யாக்கைபெற்றவா
கருமயோகங்களாற காலந்தன்னுவ

நுரியமெய்ஞ்ஞான யோகத்தினுலரன்
நுரியயோகத்தினைச் சோதியார்களே.

(ந)

(வேறு.)

ஒருகணமிருப்பன் நெய்வவுருவினி லீசன்ருன்மற்
நிருகணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்து ளம்புலிழளவிருப்பன
நுரியயோகிகளுளத்திற்றுங்கு வனிநுநதெப்போதம்.

(ச)

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கண்டு நூற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-ராசுய.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்கடோறுந் தங்கினின்றவற் தின்றன்மை
விராவுதலினறியொன்றாய் விமலமாய்விண்ணினுய்தாயப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப் பாசசாலங்கடநத
நிராமயசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை.

(க)

மத்திமவுடறானுகா வளர்கரணநதானுகா
மொயத்தவிநதியநதானுகா மூலவாயுவுந்தானுகா
சித்திரதீபம்போலச் சிவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை.

(உ)

கன்மவாதாரமாறுங் கடநதுகற்பனைகடநது
வன்மனைகடநதுசீவ வுணாவையுநகடநதுமேலாயச
சின்மயமாகினின்ற சிற்பரநிலைகடநது
நின்மலசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை.

(ஈ)

மக்களுமனையுநீத்து மாதாராணசநீத்துச்
சொர்க்கமேலாணசநீத்துச் சுத்தனயப்பற்றென்றின்றிக்
கற்கவேண்டியதுநீத்துக் கருநிருவினையுநீத்து
நிர்க்குணசிவநதானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை.

(சு)

(வேறு.)

சுந்தனைபுறஞ்செலாச் சிலோகம்பாவனை
சுந்ததமுஞ்நிழற் சமாதிவநது
மத்தநம்சமாதியா லநிவுமேலிடு
மித்தநன்வினையிலே யிருக்கற்பாலையே.

(ஐ)

ஆங்கதியர்மையு மறிவுநீங்கவே
யோங்கியவறிவொடு மொன்றுபட்டவண்
கேடுபேரானந்தத் தூக்கம்வந்துறு
மூங்கைகாண்கனவென மூத்திகாண்டியே.

(சு)

(வேறு.)

பாவனாதீதரதன்னி னுடொறும்பதிரதுநிற்பாய்
பாவனாதீதரதன்னி நெஞ்சுகம்பதியாதாயின
பாவனைதனிலேநெஞ்சைப் பழக்கிடுபழுத்தகாலைப்
பாவனாதீசம்வந்து பதிரதும்பானமையோடே.

(சு)

ஞானநிட்டையிலக்கணமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-நாகசு.

ஐம்புலஞல்வருமில்லக்கணம்.

சத்தத்தாலசுணமாயும் பரிசுகதாரற்றதீமாயும்
வெற்றிசேருருவத்தாலே விட்டிலம்பறவையுமாயும்
பறறியாரிரத்தத்தாலே பாணியீனங்கண்மாயும்
மொயசநகரத்ததினாலே மூசுவணடினகணமாயும்.

(சு)

ஒதியவசுணமாதி பொன்றெனருலழியாநிறகுங்
காதினற்றெனககான்முககாற கண்ணினனவாலிததச்
சுதிமானிடாகளெல்லா மருதினசாகாரித்பா
போதமேலிட்டகாலம் புலனவழிப்போகாரணமே.

(உ)

(வேறு.)

ஐம்புலன்வழியோடிமானிடொலா மழிவார
ஐம்புலனவழித் தாவீமே லமரருமீலவார்
ஐம்புலனவழி யடைததவன யோகியேயன்றி
ஐம்புலனவழி யடைததவ ருலகினிலயாரே.

(உ)

ஐம்புலஞல்வருமில்லக்கணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-நாகசு.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புலனடக்கலாறு மறிவினையிதலாறு
மினபதுன்பங்களெல்லா மியலபெனவொறுத்தலாறுஞ்
செம்பொருளறதலாறுஞ் சிவோகம்பாவிததலாறும்
நம்பினையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே.

(சு)

வேதனா லுணர்தலாலும் விதிவழியொழுக்கலாலும்
 சூதகந்தறத்தலாலும் சுகமயமாதலாலும்
 பேதமற்றிருக்கையாலும் பெரியவர்கூட்டத்தாலும்
 நாதனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றநியலாமே.

(௨)

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கண முற்றிற்று.

ஆகிருவிருத்தம்-௩௪௩.

சந்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாக்கினாமே யனைத்திற்குஞ்சாக்கினாமே
 போக்கொடுவரவுமில்லை புண்ணியபாவமில்லை
 வாக்கொடுமனமுமில்லை மந்திரந்தியானமில்லை
 சாக்கிமாத்திரமேபென்று தெளிவ்வன்சநநிபாசி.

(௧)

(வேறு.)

அறிவிலநிவா பகண்டிதமா யனாதானர்தமயமாகிச்
 செறியும்பரமவிவாதனைத் தன்னுட்கண்டு தோஷரீத்துக்
 கறவைபுருஷப பால்கூரக்குங் காலமேடுநகடைப்பிடிப்போ
 பிறவக்கடலைக்கடல் தார்க ளவரோயுலகிறபெரியோரோ.

(௨)

மண்போற்பொறுமை யுடையோரு மகிப்போற்சாந்த முடையோரும்
 புண்போலுடையுள்ளோரும்புண்போலொழுக்கம்புண்டோருங்
 கண்போலாக்க முற்றேறாந் கண்போற்புசிக்குங் கண்போரும
 விண்போலறிவை உறிந்தோரும் பிறவாரிசுத மேதினிக்கே.

(௩)

சந்நியாசியிலக்கண முற்றிற்று. ஆகிருவிருத்தம்-௩௪௪.

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஊன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பா லுயர்முத்தனாயெக்க
 மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்றாய் முதலொன்றாய்ப்பிறகுகித
 தோன்றுமாதேவதேவை யெவனகமமாவனுபவிப்போ
 ணுன்றவனவனேமேலா மதிவன்னாச்சிரமியாவான்.

(௧)

(வேறு.)

நிறைந்தமாகடற்போ லுயர்நெடுமகீறமுடியிற்
 சிறந்தபோதமா வரக்கியக் கிரவணத்தாலே
 யிறந்தகிந்தையினுறநனையீச்சுரனாக
 வறித்தவுன்சொது மகிவன்னாச்சிரமியாவான்.

(வேறு)

வருணமாச்சிரமமாகி மலினதேகத்தின்கண்ணே
கருமலிமாயைதன்னும் கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம்
பொருவருபோதனுமெற் கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோ னதிவன்னுச்சிரமியாவான்.

(௩)

சொன்னத்திறகடகமாகி சூழணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்திலெல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டதென்றே
பன்னுமாமறையநத்தாம் பகுத்தறிநதனுபவித்திங்
கன்னியமிலாமைகண்டோ னதிவன்னுச்சிரமியாவான்.

(௪)

ஆதித்தனசன்னிதானத் தகிலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதத்தெனசனிதானத்திற் புவனஞ்சேட்டிக்குமென்றே
வேதத்தினதாத்நாலே மெய்ப்பட்டவறிநதுணர்ந்தோ
னாதித்தனியெனையென்ன வதிவன்னுச்சிரமியாவான்.

(௫)

துடநிதிப்பிராந்தியால யிதசிநநதோன்றுமாபோன்
மெட்டபடுமென்னிலித விபனசகமுதித்ததென்றே
பிபபடியாவேனனு மெழினமறைமுடிவினாலே
யறபுதவறிவுணர்ந்தோ னதவன்னுச்சிரமியாவான்.

(௬)

பயறயர்தம்முடம்பின் கண்ணும் பசுவாழிபுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும் வானவருடம்பின்கண்ணு
நினைபுமிகாயமபோலநிற்குமாந் தவன்றானென்
றநிலிவருவத் துணர்ந்தோ னதிவன்னுச்சிரமியாவான்.

(௭)

இததஞான, அதினுறன் னஞ்ஞானம்றக்குமத்தாம்
பெருதநமாநதுவந்தவத்து தொலைந்ததீதெனவந்ததாம்
புருதுபாசகிக்குமத்தாம் புகழிகழ்ச்சிக்குமத்தாம்
னநதுயிபுடும்பிமத்தா ஞானனுஞ்சொருபந்தோன்அம்.

(௮)

பாம்பிசென்றுணர்ந்தபோது பழுதையேயில்லையெய்ய
பாம்பிதனமெனவுணர்ந்தாற பழுதையேயானார்போலச்
சோம்புறுகும்பியென்னிற் துகளுதுசெய்குஞ்
சோம்புறுகும்பியென்னிற் துகளதுபிரமமாவான்.

(௯)

அதிவன்னுச்சிரமியிலக்கணம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சுரு

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிதருநான்மறைமுடியி லறையுந்தத்துவமசியென்றே
யோதிஸதுநியானுயென் றுரைக்குமம்மைப்பதமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளை யெவ்வாறெடுத்தப்போதிப்பேன்
பேதமகனறவுள்ளத்தாற் காணும்பெரியவாகியமே. (க)

(வேறு.)

கன்னனான்புளிநுனென்றே கவலையுற்றமுங்குங்காலைக்
கன்னநீகிராதனன்று கௌரதிபுத்திரனென்றறபோ
லன்னியவுடனானென்றே யயாரதுளமழியேனமைநத
வன்னியமென்றுகண்ட வறிவுநீயுணர்நதுகொள்ளே. (உ)

கல்லெலாமெநிநதுமீதிக் கையினையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெல்லாந் தொலைததவனமீதயன்றோ
வல்லீராவனேசொதி யாகியபிரமமாவா
னெல்லையினமறைகௌல்லா மிவ்வணமுரைக்குமன்றி. (ங)

(வேறு.)

ஒருவனொருதையாகிற் பிரமசரியாயுற்றான்
மருவியிற்றோடாட்டகத்தின மகிழ்கிரகியாயினான்
பரவிபின்னோமணடலறதி பகாதுறவியாய்நடித்தான்
விரவியகொலம்போககின வேறில்லையவன்வனே. (ச)

(வேறு.)

ஒபிமாதிகடாகோ ரொன்பதுபேணாயெண்ணித்
தேயுமபததானைக்கானான் றிகைத்துநினறலறநிற்ப
நீடியபொருவனுலே நீபததானென்னலேராம
வீடியதுயரமெல்லாம் வியப்பினையடைந்தானன்றே. (ரு)

அன்னியகருவியெல்லா நாமலவென்றறிந்தோன்
பின்னரக்கருவியெல்லாம் பிரித்தவன்றனைமறபு
மன்னியசெடநீயே யெனநுமாதவத்தினவநத
செநநிலைக்குரவன்சொல்லாற் மெனவதுநானமாமே. (கஉ)

மச்சுக்கப்பிட்டுதென்றே மதிப்பவருண்டோவநத
மச்சுளையொருவனன்றி மச்சுக்கப்பிடுமோபேதாய்
நச்சியதேகசெட்டை யானையுநாடிப்பார்க்கி
நச்சுளேயின்றவன்மா னாலெனவாய்நதுகொள்ளே. (சு)

பதிப்சுபாசவிளக்கம்.

சுரு

மூப்பகை கடந்துநான மூத்திணைத்தமவேதஞ்
செப்பிமாவாக்கியத்தின் மெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமான வறிவொடுங்கலவாராயி
னிபபுவிதன்பான்மீட்டு மெய்துவரையமின்றே.

(அ)

(வேறு.)

பொன்னையன் நிப்புணில்லை பூணையன் நிப்பொன்னில்லை
யென்னையன் நிச்சிவனில்லை சிவனையன் நியானில்லை
மின்னவண்ணமறிந்தோனே யீசன்றனையுமறிந்தோனா
மின்னவண்ணமறியாதா னீசன்றனையுமறியானே.

(ஆ)

(வேறு.)

நிறைபறிவாயிருநது நின்மலனறனைத்தேடி
மறைமுசனூலாராய்நதும பின்னருமயங்குநதன்மை
யிறையனையெனக்குநாக் குண் டிலலையோவென்றுகேட்க
வதைவதுநாக் கேயென்ன வகந்தெளியானைப்போலும்.

(இ)

ஆதவனறனைப்பிராந்திட் டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாகவொன்றே மேலிட்டே யகிலந்தோனறதுவாபோற்
சேதனச்சிவந்தைநோக்கிச் செகதனைநோக்குநகரலைச்
சேதனச்சிவமேலிட்டிச் செகமெலாமறைநதுபோமே.

(ஈ)

(வேறு.)

என்றுமிருந்தபடியிருக்கு மியல்பையென்னுமொருவேத
மொன்றையொழியவிரண்டாமவத தில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுநீயுமவே நிலையென்னுமொருவேதந
துனதுமதுவேயானு யென்றேசெல்லுமொருவேதம்.

(ஊ)

(வேறு.)

நாலுமேதமுந தத்துவமசியென நவிலுஞ்
சாலநோதெளிந துறுதிகொள்வீரெனச் சாத்திப்
பாலலோசனை மவுனமுற்றிருந்தனை பருவக்
கோலதாலவரு நிட்டைபைக்கடினூன்றே.

(உ)

மூதாவாகியவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆக நிருவிருத்தம்-ரகை.

அனுபவவிலக்கணம்.

ஊசலானமுயின்றி யுருவருவுபயமின்றிச்
கோசரவகோசரங்கள் குறிஞ்சுபேதமின்றிப்

பாசசாலங்கடந்து பராபரைக்கப்பானின்ற
வீசனையநிரதஞானிக் கினிப்பிறப்பிலையனறே. (க)

சிறையறக்கடலொடுங்குஞ் செந்நிதிக்குலங்கள்போலு
மனுகுறுவேடுநீக்க மன்னனைக்கடலபோலு
மறிவறியாமையீங்க வறிவினுளறிவாய்நின்ற
விறைவனைக்கடலொடுங்கு கினிப்பிறப்பிலையனறே. (உ)
(வேறு.)

அரியணையிலிருநதலக வரசாட்சிபுரிநதாலு மங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுநதிராதிருநது தின்றூலுமிளம்பருவதெரிவைமாரைப்
பிரியாமலிருநதாலுமபிரிநதுசுவமபுரிநதாலும பேசிறறெலலாம[றே.
விரிசீவனமுததனுக்கிங் குடம்பாடேயன்றியொனறுமா விரோதமின
(வேறு.)

ஆயிரமடந்தைய சாகநதோயநதுநான்
நூயவனெனநுமால் குஞ்சுசாறறினான்
காயமுங்கரணமுங் கூடத்தனமையா
னீபுமநகிலையிலே நிறகபடாலேயே. (ச)

அநுசவையடிசிலே யாரவுண்டவன
வெறுமுபவாசினானென விளக்கினான்
சிறுநுசிறபேதையைத் தினமுஞ்சொந்தவன
நுறவிரானெனவுளந னுலகுகககாட்டினான். (ஊ)
(வேறு.)

கேவலச்சனகன்முன்னுட் கேளபகையிரண்மின்றி
மேவியசுத்தமென்னு மெல்லணியீதிருநது
சாவுயர்பிறப்பியிலலாத தத்துவச்செவிகோலோச்சிப
பாவனையிலாதகானம் படாநதுருமாதினின. (ஈ)

அனுபவவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆதிருவீருத்தம்-உாஉ.

சிவயோகவிலக்கணம்.

கரமமாதிகனைத்துக் கரணவாதனைகடநது
காமதவெனஞ்சம்பந்த ஞானமேஞானமாகி
யோமொழிப்பொருளைத்தேறி யுணர்வுணராமையோக்கி
யுணர்மயோகநித்தம் நித்தத்தெயுமலயோகம். (க)

அறுவகைச்சமையத்தோர்க்கு மதீதமாய்க்ளமாகி
மறுவிறுபொருளாயொன்றாய் மன்பதைதொறுநிகைநக் க
குறைவறுபிரமநாமே யென்றுகோசங்கணிக்
யறிவுருவாகிரிற்ற லழகியயோகமாமே.

உடறொறுமுயிருமாகி யுயிர் தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்கடோறுஞ் சாக்கியுமாகிரினற
வடல்புனைசிவனார்நம்மை யன்றிவேறிலையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன் றுதலேயோகமாமே.

(௩)

சிறதையைப்புறந்தேவிட்டுத் தேகமேநாமென்றுனனி
யநதயிலபோகம்வேண்டி யார்வமீனாரநோற்குஞ்
சநதமறொளிநுமந்த யோகியைச்சநதித்தோரும்
வருணசெயதுளோரும் பெறுவர்மாரினாயவைபே.

(௪)

ஆகைபாற்கருத்தடங்கி யசைவறலியோகமாகு
நாகமா முழைஞ்சுழங்கா நதிபாழுகேகாயிலாகி
யோகநானகன்புக்கி யுயர்சிவோகம்பாவித்தாத்
ரேகமாதிகளுனல்ல வென்றுசித்திரம்போனிறபாய்.

(௫)

இமமுநாசிவயோகத்தி லிருப்பவர்சீவன்முத்தர்
நனமைபினுததோன்று நவவிதங்கடந்துபோனாற்
செமமைபசவானுபுதி கெனித்திம்மனநநானநத
விமயிதததோயநதுதோயா திருப்பாகள்விதேகமுத்தர்.

(௬)

கட்டெரிமாசுணற்கள் கண்படுவரீமாவேக்கை
பட்டிறுபுலவனதுதால் வெருவுறுநருகரும்யோகி
நாட்டமூன்றுடையநாத னடிபுலநண்ணலாலும்
வேட்டிறுபுலனாய்க்கி விவேகமேலிடுதலாலும்.

(௭)

மித்தையாமுடலென்ன விவேகமேலிடுதலாலே
நித்தனானைனும்விவேக நேரிடுமநோநதகாலே
முத்தாபைவைகடைக்குங் கிடைத்தலான்முதிர்ந்தருளஞ்
சித்தியாமனறேசீவன் முத்தனாய்ச்சிவனுமாவன்.

காசியிலிறக்கமுத்தி கமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதிலலைமன்றுட் டெரிசிக்கமுத்தியென்ப

சர்வசயையறக்கமுத்தி யாருயிர் பிறக்கமுத்தி
வீசனைக்காண்முத்தி யெதுவரிதானமுத்தி.

(க)

சிவயோகவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-2 அடிக.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளென விருந்துகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையி னமீழ்ந்திரிற் பிணு
மெல்லையிற் றானவின் பத்தையெய்தியே
புல்லியும்புல்லிடா திருப்பர்புண்ணியோர்.

(ச)

போதெலாமவத்திலே போக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந் தணந்தருனியர்க்
காதரம்பெருகிட வடிமைசெய்குவார்
காதகங்கரத்தையுந் கடந்தகாரணர்.

(உ)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்துவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளும்வேண்டார் முன்னவன் பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார் ஞானச் சின்மயமானமேலோர்.

(ஈ)

உம்பர்வாழ்வுலகம்வேண்டா றுலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளிர்வேண்டார் புண்ணியபவம்வேண்டா
நின்பொடு தன்புவேண்டா நிறப்பொடுபிறப்பும்வேண்டா
ம்புலப்பகையேவேண்டா ரறிவினையறிந்தமேலோர்.

(சு)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாக வானந்தமயமீறியப்
பின்னநிலையிவைகடந்த பேரின்பசாகரத்து
விண்ணபுடியென்றறியா திருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புலியுந் தரும்பாகத்தோற்றுமால்.

(ஊ)

வாதனைமாண்டாரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-2 அடிக.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புபுழுவைவாங்கி மென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும் வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புமுன்றவத்தைநீக்கித் துரியத்தில்வைத்தபோதுஞ்
சோம்புமுன்றவத்தைதனைத் தோயவேநினைக்குஞ்சிவன். (க)

பாசத்தைநீக்கியாசான் பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைமீட்டுநோக்கிப் பரிநதிமீட்பசுவின்றன்மை
மாசுற்றவுவரைப்போக்கி மலையிசைவைப்பமேக
மாசுற்றவரையைநீங்கி வாரியிற்புகுநீர்போலும். (உ)

பிராரத்தவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-உாயி.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிநீண்முறைமுறை அதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெய் யெதியொடும்வரப்
பரசிவமியொனப பதைத்தெழாமையால்
வரனெனுமாதவன மகிடமாயினான். (க)

பாசமோசகனசிவன் பாசவார்வினை
நாசமாகுவுனென மறைநவிற்பியு
மீசனைப் புநதநகிடா திகழ்ந்ததக்கனா
ராசுறுதகாமுக மாயினாரோ. (உ)

சிவத்துரோகவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-உாயி.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

நன்னெறியறிதரு நல்லமானனை
யென்னனுபவகலா மெடுத்தியம்பினே
னுன்னனுபவந்தனை யுரைத்தியென்றஹ
நன்னனுபவந்தனைச் சாற்றன்மேயினான். (க)

(வேறு.)

ஆகின்றழிதலாஹ மருவருப்புடையதாஹம்
வாகநாயகவந்தலாஹம் எனலிடைப்பதெலாஹம்

சோகமேவினைத்தலாலுஞ் சுகதுக்கமறியாத்தாலுந்
தேகநானலவெனறுந் தேகிரானெனறுசுண்டேன். (உ)

இந்தியமான்மாவெனப ரிதைவரின்றிருநாகுகில்லார்
முத்தியிராணனறனை யயிரெனமொழியாநிற்பார்
சுந்தையமனைவகததைப புத்தியைச்சுவனென்பார்
சுந்தறுமீவைகடகெல்லாஞ் சாககிரானெனறுசுண்டேன். (ங)

பின்டமாமுடனானலேன் பிராணவாயுவநானலேன்
கண்டவைமொழியுமலேன கரணமோரான மலலேன்
பண்டையவறிவானென்றுன நருள்கொண்டபாக்கி
லெண்டிசைகீழ்மலெவகு மேசனூபிருக்கின்றேனே. (ச)

(வேறு.)

சூலத்தனுவநானலேன் சூக்கத்தனுவநானலேன்
மூலத்தனுவநானலேன் மூலமததனுவமொப்பயன்றே
சூலத்தனுவநானென்றே மூலமிககெட்டெனெய்ககாஞ்
சூலத்தெளநதேனினிருநதனுவமெனககுத்தனுவென்றே. (இ)

(வேறு.)

கானலைநீரென்றுனனிக் காசலித்திபவார்போல
கூறுடனெனறுனனி யுணர்வினை பரிபுத்திருத்தேன
கானலைநீரெனறு கைவிடவா களபோல
கூறுடனெனெனெய் யண்கொம்புநடங்குனேன். (ஊ)

கூறுடலொழிபிராண னூறுகரணங்கொன்றுப
கானகங்கடந்தனூனக காரிருடபட்டிவந்
தானெனஞ்சிறாரீதுதத தறபட்டொழியினறு
மோனியாயனானுநந்த முத்திமாநகரங்கண்டேன். (ஈ)

வானகம்போலெங்கண்ணு மருவியெப்பொருளாதானபச
ருனிப்பொருளொபொருடததரிடமுங்கடந்தபழாய
ருணமாத்திரமாய்நின்ற ராதாநதம்பைநதனைத
நானநிந்திருப்பதல்லாற சாற்றிடப்படாதேயெநதாய். (ஐ)

(வேறு.)

சுல்லாமிநதயோகியர்க்கு மெட்டாதிருநதபேரின்பை
பெல்லாநானென்றகங்கரிக்கு மேழையறியாப்பேரறிவைச்

சொல்லார்மனத்தாரிற்றிருந்த துரியாதிதப்பெரும்பாழைச்
சொல்லா லுரைக்கப்படுகொல்லோவென்போல்வந்தனாயோனே.க
(வேறு.)

ஆகையால்துவேசிவவறிவையுங்கடந்தமுத்தி
போசுமாமறையின்சென்னியுபநிதததுமீ?த
சேகறுமனத்தாரியிதக தேகமபோமளவுநிற்பாய்
சோககட்கததால்வெட்டித் துமியெதாபிறவ்யெல்லாம். (ம)
சுவானுருதியிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆகிருவிருத்தம்-உகய.

ருருதோத்திரம்.

காபனையசாயனாக் கணடனைடகண்டனாக்கிப்
பேயனைப் பிரமோசனப் பிரபிறப்பிலாமைமாகித்
தாவிநிபிபினுபெச்சேனைந தனகந்தாட்கொண்ட
தூடசந தூர்வநினைத் தொழநதொறுவகளிதளர்கும். (க)
(வேறு.)

ஆழ்ச்சேகிடாதேன்மவக் கடலிலனைக்காலம்புகலின்னிச்
நேமச்சேகநனைபாலெய்ந்துத் துரியக்கலாயிச்சேந்தசாய்க்ஞ
உச்சிபெச்சேபவலிநதறைநுவி வியநதுவியததுமகிழ்க்கடலில்
வாழ்ச்சேநனவாழ்ச்சேனைகம மாநகானேனவலியததித்தாயககே.
(வேறு.)

முமாமாக்கப்பால் முடிப்பாடுக்கப்படுத்தே
சுமாமாநுக்கப்பட்டுக் கடந்தநு
சுமாமாநுக்கப்பட்டுக் கடந்தநு
வகமமாநுக்கப்பட்டுக் கடந்தநு
(உ)

உலகமுதசேறு முக்காதவத்திரமும்
பண்ணுசுபாயும பக்காதநித்திரையு
மெனலுமமுடி பிபமபாததோத்திரமும்
கண்ணுலாததூராகருக்கைம்மாறுகானேனே. (ச)

திராதவைம்பொரியுந திர்த்துச்சீவமாக்கிப்
பேராதவானரசுப்பிறங்குமிசைவைத்தாருக்
காராதவன்பா லகவகுழைநதுமெய்யரும்பிப்
பாராததெண்டனிட்பிப் பத்திசெயக்கடவேனே.

கல்லாவின்னீழிருந்த கண்ணுதலென்போலாகிக்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும் வந்தெனக்குச்
சொல்லாதசொல்லையொரு சொல்லாலுரைத்தார்க்குச்
சொல்லாதசொல்லானற ருேத்திரககளசெயவேனே. (க)
(வேறு.)

ஒன்றென்றும்பலவென்றுமுபயமென்று முருவென்றுமுருவென்று
முறைவதென்று, நனறென்றுநதிதென்றுநானேயென்று ஞானமெ
ன்றுஞெயமென்றுஞாதாவென்று, மனறென்றுமாமென்றுஞசுமயப
பேயக ளாறகின்றுபின்க்குவழியினைத்தந்தித்துக், குன்றலிலாவான
நதககுரவரினைக்கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (எ)

செறிவாகுமலமறமாயையறத்து திரிவிதமாகுகளமமலதகிர
ஞமுறுப, பிறிவாகுகுணமறமகுதநியுமறமுப பேதாபேதகுகளற
முபபேசகமறம, வறிடாமையறிவறமுவனநதகோடி யாசவாபோ
லெறுகின்றபரையுமறம, குறிடாதவானநதககுரவின்னைக்குமபி
ட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (அ)

பொய்பாசபுன்னமுழுகிசை நதமென்கும பொழிபுகுகருனை
மணிபுனைந்தொருநன்று, நையாதவு மெல்லாமைபாவா எல்லாத
மாமறுவைநினைக்கே, நாயாறு மாறுங்கடையென வந்தத
தேசநன்னம்போதுகடிக, கொய்குமலகொண்டகருந
தத்திக குமபிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (ஆ)

சூலென்கும கொடுக்காணடி பாவிநதபிளந்தகோ
சுந்தானம், மகனமெழுமயகாசுநாண்டுகுண டுரமிருநா
னமயகோசநதானம், நாசமுமீனந்தகாசுநாண்டுகுண
வாபநின்றகுரவரினைக்க, கொசுமெலாமுசுக்கோசயாமக கும
பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (இ)

தத்துவங்களாருமகுணநிடபபாசுநதவாசுநதானனை
க்கண்டு, பற்றென்றுமில்லாதபரையைக்கண்டு பூரிந்துபரிந்துள்ள
ருகியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானநதவுருவங்கண்டு பூரிந்துபரி
லவிழைந்தபாஸ்கெனியைக்கண்டு, குறறமெலாமறந்தத்துவகநியாய்
கின்று கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. (ஊ)

(வேறு.)
பாசத்தர்பாசியாகிப் பலபலபிறப்பிற்சென்று
பாசத்தர்பிறத்திறந்து பலபலபேரகததுய்தத

பாசத்தைத்தாளாற்போக்கிப் பதித்துவம்பதித்தநாதன்
பாசத்தைநினையுநதோறும் பசுத்துவங்கழனுமன்றே. (௨௨)

ஒன்றென்பாரொன்றேயென்க லோரிரண்டென்பாரென்க
நன்றென்பாரன்றேயென்க நவையென்பாராவையென்க
வின்றென்பாரென்கவனி யுண்டென்பாருண்டேயென்க
வனறிதாமென்னமுததி யடியனேறகனிததாஞ்சான் (௨௩)

வடக்குளேதெற்குதெற்கில் வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
ஊடற ஸ்ளையிருமரத வுயிர்க்குளேயுணாவுகாட்டி
நொடிககுளேமலமகறி நுண்ணுணர்வாக்கிமீட்டிம்
விடக்குளேபிறவாவண்ணங் காததருள்விகிதபோற்றி (௨௪)

ஆய்யமாங்காட்டைஞான வழலினுற்றகித்துப்பாதச்
செய்யகாமனாகளாட்டித் திவவியமனததனாகி
மெய்யடியாராககூடும் விவேகமும்மெய்மமையிலலாப்
பொய்யடியாராக்கூடாப் புரதியுரதநதாயபோற்றி. (௨௫)

(வேறு.)

தன்னுலகுமுலகதனிற் றுனுமாகிச்சகசமாடப்
பின்னையபினை மெனுசுததி பிரிபாதிருக்சமபிரமமா
யுன்னுமுணர்வுக்குணர்வாகி யுருவாயருவாயுபயமுமா
மென்னுந்ருதபரசிவத்தை நின்னறகண்டேனிறையோனே (௨௬)

மண்ணையமுங்ஃபுனல்கனலை விழுங்குவாயுதனைவிழுங்கி
விண்ணையமுங்ஃபுனல்கனலைவிழுங்குவையோன்றனைவிழுங்கி
மொண்ணையபிமையுமவிழுங்கி முறமும்விழுங்கிப்பல்வா
மொண்ணையமுங்ஃபுனல்கனலை நின்னறகண்டேனிறையோனே. (௨௭)

குருகோத்திரம்முற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம்-௨௪௭.

விம்மிதவிலக்கணம்.

காகுததன்பதநதாக்கக் கலலெழிறபெண்ணுந்நோ
லாகததலுய்க்கிடந்த வடியேனைப்பதநீதாக்கிப்
பாகததையருவித்துப் பழமறையின்பொருடேற்றி
மாகததனாகித் தோய மறவேனுன்றிருவடியே.

எல்லாருங்கனிதளங்க விரும்பையிரும்பொன்னுக்கி
நல்லார்கடொழுதேவாய் நாட்டுகின்றனாயம்போற்
கல்லாப்புலையேனைக் கருணையினறகடைக்கணித்தப்
பொல்லாதபரபிரம மாக்கினைமெனபோல்வந்தே.

(2)

(வேறு.)

அனாதிகேவலத்தினி லழந்துமேற்குநீ
மனதியகருவியான் மலததைக்கியே
சனாதவினபுதனைத் தந்ததேசிக
கனாவிலுமுன்னையே கருதறபாலின.

(3)

(வேறு.)

ஊழையொதுக்கி யொருசொல்லாலானந்த
வாழ்வைப்பெருக்கி மலகனமமாபுடற்ப்
பாழிநகுடியேற்றிப் பரமசுகமெனகளித்தோன்
வாழிநெடுங்கால மாணுக்கர்க்கருளபுரிந்தே

(4)

பாரோரும்விண்ணோரும் பங்கயன்மாலித்திரன
மாராய்ந்துங்காளு தலம்வந்துளதளர
வாராமலவருசெனக்கு மாருதரெயினபர
தாராமதறந்தார்க்குத் தருவாதிசைகமமாறே.

(5)

விம்மிதவிலககணம்புற்றிறமு. ஆதிருவிருத்தம்-2 ௫௨-

நூலருமைமயிலக்கணம்.

மைப்பொலிமிடறெருசெனனவாதுளாகமகிந்தசொல்லு
முப்பொருளின்னககததாலெ முமலவகனைபொனருய
சிறபதமபெறுவாயினக்கு செனமவாரணிநங்கனா
தற்பொருளதெதார்கள் சமபசாபதிரம்கழந்தே.

(6)

ஐகையாலிததுலுக்கதிகாரி குடும்பநதுப
சாகரமெனத்தறந்து சற்கிருசாமிபாத
மோகமினர்க்கிழக்க முறக்கவிழ்கமலந்தேநிந்
நாகவண்டனையனாகித் தவிப்பதுனருனையம்ம.

(7)

(வேறு.)

இந்தாபெப்பருவமிலார்க் பேழற்கவிரதக்கான்
முன்னாபுக்குத்திரர்பான் இமாழிந்தகரிசுதுகின்றாய்

பதிப்சபாசவீளக்கம்.

௩௩

நன்மாலைஞாங்கறியா நலம்போலுஞானத்தைத்
தனிமார்க்கறியாத தோற்றம்போலுந்துணிநதே.

(ஊ)

(வேறு.)

வாழ்சியம்பிரகா சப்பெயனோன்மாணக்கர்
வாழியெனத் தனக்கி மதிதந்தவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான் மயக்கறுத்ததிருச்செவ்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந திருவதனமண்டலமே.

(ச)

ஆதிருவிருத்தம்-௨௩௯.

பதிபசபாசவீளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மூன்றாவது,

சித்தாந்ததரிசனம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

சீரார்சித்தாந்த தெரிசனத்தையானோதம்
காரானைமாழகனேகா.

அம்மையபபனா யுயிருக்காதார மாய நிறைந்த
செம்மைசிவன் றுளென் சிரம் (க)

ஒன்றாப னேகவித சத்தியா யுன்மனையாய
நின்றாடன பாத நினை. (உ)

சற்குருவாப் முன்னாட் சனகாதி கட்கருளு
முககண்ணை நாவே மொழி. (ங)

திருப்பா சரத்தானம் சித்தாந்ததன் செய்தோன்
திருப்பாக் மென்றன சிரம். (ச)

நின்றகிருத் தாண்டகத்தா னீடியிப்பொய்ப் போதமற
வனறுரைத்தோன் றுளகம் வைப் பாம். (ரு)

வாழ்வா வதுமாய மென்றுரைத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதர தலை. (ஊ)

கிபுரா ணததகவ லாலுயிரின் சிக்கறத்தோ
னவமலர்த்தாட் சென்னியப் பாம். (எ)

செவவாக்கி யதேவர் திருமொழியைக் கொண்டே
யவவாக்கி யத்தையடி வாம். (ஐ)

திருமூலர் மாலையெனுந்தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போங் காண. (க)

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி கானேன் திருவெண்ணை
மெய்கண்டா னுலை வினாவி. (ங)

மூன்னூலிற் சொன்னதொரு முப்பொருளை யும்விரித்திங்
கிருநூலிற் சொல்வே னிசைத்த. (ஃ)

அவாக்கடவுள் வீழ்ந்தமுநது மாருயிரைத் தூக்குஞ்
சிவாகமசித தாரதக குறள். (ஊ)
பாயிர முற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவமுஞ் செஞ்சடையோன மாமலாததா ஞ்ணனிப
டதியியலபைச சொல்வாம பணித்து. (க)

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிசூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிறகுஞ் சிவம. (ங)

அதனாகட் கண்ணிதா யல்லாகஞ்ச சேபமை. ராயப
பறறறிருக்கும பதி. (ஃ)

எனகுமிலை யென்பா ரிதயந தொழமறிவா
யெனகுமிருப் பானெம மிசற. (ச)

உணமனைக்கு மேலா யுருவருவ மின்ருகி.
செனமயமாய நிறகுஞ் சிவம. (ஞ)

அசல னகனங்க னுணந்த ரூபன்
சசிசேக ரன் சங் கரன். (க)

சச்சிதா னாதன் சதாநித்தன் கத்தன்
மெய்ச்சருவா னாத விம லன். (ச)

நிராமயனிற் சங்க விராலம்பன் சொதி
பராபர னுதி பக லன். (அ)

நிறுப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவிதி செயதோ
னெருப்பருவ னெய்ச்சணிம லன். (ஈ)

பத்தாக்கெனியன் பதிதர்க்கதவரியன்
சித்தத்த ணினதஞ் சிவன். (இ)

சித்தாந்ததரிசனம்.

ஊனக் கண்ணார்க்கொளித்து முட்புறம்பு மொன்றாய்
நானக்கண் ணார்க்கருள்வ னாடு. (101)

மலரயனா யாக்கி மாஸாகிக் காத்திட்
மலைவிலர னுயொடுக்கு வான். (102)

பஞ்சவதி காரத்தாற் பாகம்வரு வித்துயிராத
தஞ்சரணில் வைக்கு மிறை தான். (103)

செருட்டிதிதி சங்காரஞ் திரோபாவ ஞான
வருட்டிறத்தோ டைந்தொழில்க ளாம். (104)

தேகத்தின முன்முனைந் தீவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகததான் செயவா னான். (105)

அவிகாரி யீச னனாகிமுத்த னென்று
லிவிகார முண்டோ விறைக்கு. (106)

ஐவகை யசத்தியின லைந்தொழிலு மாருயிர்க்காயச்
செயயாமற செயாந் சிவம். (107)

வாளிரவி சாதிதயின் மரைமலாது வாடிடினும்
பா.நீரவிக் குண்டோ மயல. (108)

ஆகக் களித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
னோக்க லிறைக் குண்டோ துவல. (109)

அரையன்வநீருக்க வைந்தொழில்செய வார்செய
தரையனமே லேறு மஃது. (110)

பரமன்வா ளாகுகிருது பணையந் தொழிலசெய்தம்
பரமனமே லேறும் பழி. (111)

ஐவகரும சாக்கியா யப்பாலைக கப்பாஸாய்ப்
பங்கறஹி பீரனெம பரன். (112)

அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல பதவிச சயம். (113)

கேவலதனவ்காணக் கிடையான் துளாதெழுந்த
வாவலசுக் கத்தமனும் கான். (114)

சுற்றிநீண்டு மற்ற சமநிலை சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப நெங்கள் விமலன். (௨௫)

ஆகி லவனை யறியப்ப டரவோபெண்
பாகம் பிரியாப் பரன், (௨௬)

அறியாப் பொருளுமல னறிவாலான் கண்ணு
லறியும் பொருளு மலன். (௨௭)

ஆகாயம் போல வறிவாகி நிற்பாளை
நீகா ணறிவாகி நின்று. (௨௮)

நீருக்குட்டப்பம்போ னின்னறிவி னின்றனைப்
பாரருட்கண் கொண்டு பரிநது. (௨௯)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெயபோ லெஹு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பாரா யுவநது. (௩௦)

எனகு மிருப்பாளை யேகமிரண டென்னும
லெஹுமாய நீகண டிரு. (௩௧)

மோகமுறு பெத்தத்துண் டூடாக கிரண்டாரு
மேகமே முததருக்கி சன். (௩௨)

இனப மயனீச னினபம களைத்தலாற
சம்புவெனும் பேருந் தரும. (௩௩)

குருவுருவங் கொண்டுக குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீகரும பரன். (௩௪)

போக்குவர வில்லாத பூரண நுதலி கருப
போகருவர வுண்டோ புகல. (௩௫)

ஆருயிரி னுள்ளினிருந தாங்காக கறிவிப்பா
ராருயிரே மேனி யவர்க்கு. (௩௬)

அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான சிலலோக
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். (௩௭)

பார்த்தும் பரிசிததும் பருசமலக கொததைடெலா
தீந்தொழிப்பா நெங்க ணிமலன். (௩௮)

சித்தாந்ததரிசன்ம்.

பக்குவர்க்குத் தோன்றும் பயன்கொடுக்கு மற்றொழிந்த
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். (௩௬)

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். (௪௦)

அருட்கண்ணூர்க் கீச னலொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணு ருக்கிருளா மன். (௪௧)

செங்கதினோன் வந்துதயஞ் செய்தாலு நாட்டமிலோன்
செங்கதினோ னில்லையெனஞ் சீர். (௪௨)

மனவாக்குக் காய மசையாம னிற்பர்
சனாதவின் பத்தைத் தழீஇ. (௪௩)

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிரு ளற்றதுபோன்
ஞாவிழிக் கில்லை நவை. (௪௪)

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காண வகை. (௪௫)

கூடை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
முகாரி யார்சிவனை முன். (௪௬)

கண்ணிரவி யின்றிக் கலநதறியா தொன்றையுமக்
கண்ணுங் கதிருமொன்றோ காண். (௪௭)

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றுளுற்போ
லாக்கைக்குச் சாக்கி யவன். (௪௮)

அத்துவித மொன்றையா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோ வது. (௪௯)

துவிதயிரண் டாகுமத் துவிதமொனி றுருந்
துவிதமயல் கெட்டோய் துணி. (௫௦)

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சுற்றறிவு கொண்டுகில சிழ். (௫௧)

பதியியல்முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சசிசே கரூரவன் ரூடலைமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். (௧)

பசுவென்ப தான்மாமுப் பந்தமுளா னன்றே
சசிசே கரனிறைவன் ருன். (௨)

கட்டியவன்றானவிழ்க்கி னல்லாற்றன கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந தானவிழ்க்கா தின்று. (௩)

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றுமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழாம. (௪)

இருட்டறையிற் கண்ணி விளங்குமவ் போலு
மருட்டறையி லாவி மயங்கி. (௫)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி ளமுநதம். (௬)

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞாப
பாம்பின்வாய்ப் பட்டமுங்கும பார். (௭)

உவர்மூடு சிந்து முயிமூடுநெற்போற்
சவிமாளு மாணவத்தாற் ருன். (௮)

நசனி ரங்கி யினையில்கலைக் கரத்தாற்
பாச நெகிழ்ச்சிதிலும் பண்டு. (௯)

தனுவாதி நாலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
நனுவாதி யைநதினை நண்ணி. (௧௦)

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள்
யோனிபேதத்துழலு முற்று. (௧௧)

புற்றொரு கீடங்கள் புள்விலங்கு மானிடர்க்
சொற்றேவ ளோழவக்கத்தோத் தம். (௧௨)

அண்டஞ்சு வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயுசங்கள்
மந்தயகரல் யோனி வகுப்பு. (௧௩)

கண்பந்த னுங்கிலக்கம் யோனிடொதும் புக்கதுவாடப
புன்பொதிபு மியூக்கை புணரும். (௧௪)

சித்தாந்ததரிசனம்.

புலலாய னேகவுருப்போயினர் நல்லறுகம்
புலலாயப பிறக்கவது போம். (10)

பூமாங்களாயப்பிறந்து புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி னூபிறவி போல். (11)

புண்ணியதீர்த்தத்துட் புழுவாய ப்பிறந்தமையாற்
கண்ணும் புழுப்பிறப்புக் காண. (12)

புள்ளா யனேகவுருப் போயினர்ப் புட்பிறவி
விளருநதிநோய விராநது. (13)

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற றுதைநது நெடுங்காலங்
கட்டப்படுமுயிரார்காண். (14)

எல்லாவுருவு மெடுத்தெடுத்த நல்வினையா
னல்லா வருவாது நாடு. (15)

ஆனேநது மைம்முகனுக் கபிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீங்கு மற. (16)

ஆனருவ நீங்குதலு மளவிலசிவ புண்ணியத்தான்
மீனிடரா யிங்னன் வரும். (17)

வேதாக மமவழங்கா மேதினியிற போயப்பிறந்து
டாதார பினறியகை யும. (18)

உடம்பும்க மொவவா வருவமெடுத் துப்பின்
விடம்புனாயுந தானம் விடும். (19)

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னல்லார பயிதேய
மெல்லவரு, மாவிககு மெய. (20)

விடையாத வாக்கை கிடைத்துமென்கொ லாவி
யடையாச சீவனடி யாய்ந்தது. (21)

இந்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை பெய்தாழ
லந்தரிசகு மைம்புனன் களாஸ். (22)

அனனை யுலகன்னை யப்பணம்மை யப்பனென்று
முனனுதலை யனனை ஆயிர்.

ஒப்புக்கு வந்தானா யுற்றார்பெற் றுரொன்னுங்
கப்புவினை யான்மயங்கிக் காண். (௨௧)

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராசையெனும்
பந்தக் கடலுட் படும். (௩௦)

என்றந்தை யென்றாய ரொன்மனைவி யென்னொக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். (௩௧)

உயிர்ச்சார்வா லாவி யுணர்வழிந்து காகங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. (௩௨)

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானென் றிறுமாக்கு
ஞானமிலா தாய நரர். (௩௩)

எல்லாமிறந்தாலு ம்யானிறவே னென்றோதுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. (௩௪)

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
கரிச்சார்வை யொத்துக் கடை. (௩௫)

சனகாதிக்கீசன் றனிப்திருத்தல் கண்டு
மனை வாழ்க்கை யைத துறகாமல். (௩௬)

நல்லாணாத்தாடித்து நனைவக ளெடுத்தோதிப்
பொல்லாணாக் கண்டுபுக மூம். (௩௭)

ஒழுக்கமுடை யார்சொலலை யுற்றுக்கே ளாம
லீழுக்காமொழி கேட்கு மிகைசுந்து. (௩௮)

என்னுடம்பி தென்கால்கை யென்வயிற் றென்விதிநா
வென்சென்னி யென்றமயங் கும். (௩௯)

ஆக்கை சடமென்று மான்மா வறிவென்று
நோக்காது னாலின் வழி. (௪௦)

கண்மத்தா லாவிநறங்காய்ச் சுழன்றுழந்து
சென்மித் திறக்குந தெரி. (௪௧)

தன்னைவிந்து வாகனமாய்த் தாயுதரத் தேதுழந்து
பந்தப் படுமதிபந் தும். (௪௨)

, அன்னையகட்டி லனேகதுய றெனசொலகே
னெனனைப் பிறவி யிது. (௪௩)

இனிப்பிறவே னீசனருள் பெற்றுயவே னென்னு
நினைப்பு மறக்கு நிலத்து. (௪௪)

பிறக்கும் பொழுதுமிகும் பேரிழிம்பை பின்னுந்
துறக்க முடியாத் துயர். (௪௫)

சகாவாம தேவா துறநகாரிக துன்பை
யகன்ருலா கியாகது மரிது. (௪௬)

சூழநை பருவது நுமார பருவத்
தருவது துயருக்களு. (௪௭)

காடவிளந் கரித கண்ணு டிலே யுள்ளுமன
மாரபயினை யுளநு மனம். (௪௮)

இலய திரு செழிநா ரோதிழைபா லராப்புண்டு
புலந் கிடக்கம புபு. (௪௯)

செம்புர் சைசய மலசநாநுலமா
ப செமையைப் புலவம் ப. (௫௦)

புறந் விதழப்புனலை பாணம் லுண்ணுமயினை
காற்றுணையி லீழுவ கலாநது. (௫௧)

இனனனமா யாவியினையினை நீத்திடநிக
துன்னுமுந் முப்பைக கொடாநது. (௫௨)

நல்லிளமை காலந் நுந்நனைச்சுற லுன்னுது
கொலருபமா லாவினிலே யும. (௫௩)

அமத காந் தாலகழவி டாதனத்தனையகடவிச
சயிதைபிசை யேறுந் தன். (௫௪)

கலபடாக கண்டந்நிக கண்ணீர் கொரித்தமுங்கி
பொலம்பி மகதோ யுபி. (௫௫)

நாசதற சோகி மலரடியை யுன்னும
பாசதறையு லுன்னும ப. (௫௬)

இவ்வண்ண மானமா விற்றது பிறந்தது
முயவண்ண மின்றி யொதுங்கி. (௫௭)

மாலாயயனாய மகபதியாய் வானவராய
மேலாய வாக்கைவிர வும். (௫௮)

புண்ணியத்தான மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி. (௫௯)

சகைதவ மின்றி யிரக்கமறி வினசொலவ
மேக லிருக்கு மிவண். (௬௦)

அபுத்திபுத்தி பூருவத்தா லாகவருரா லெடதுச
சுபுத்திவரு மாவீதுலவ கும. (௬௧)

மூர்த்திகளசே வித்தத்தந் தீர்த்தத்துண முடிகுத்தந்
சேத்திரத்திற செனமீத்தத் தும (௬௨)

தெய்வந் சிவமெனனரு சிவமுண்டா மககண்மே
யெய்யெறி யண்டா முயிரககு. (௬௩)

ராசனடி யாராககாண் லென்பருங்க ளகருவி; ன
மாநிலசரி கைக ளா வருட. (௬௪)

சென்ற லட தீராமுந் தீராமல் கூட்டுந்
என்ற மல பொருககு ஈரத். (௬௫)

பருபபதவகே தாரம டகாகு காரு
திருபபத நகாளத் திரி. (௬௬)

கழுக்குன்ற, சோணற் களக்கசம்ப டேபத்தா
செழுக்கமலை சீரொழி நூ. (௬௭)

விரிஞ்சிபுரத் தீர்த்தகிழி வெண்கா டிடைமருந்
இரப்புரத் தோகண்ணம் தினம். (௬௮)

நத னிருக்குமிட மீதெலலாஞ் சென்றிறைகுநிப
பாச மறுக்கும் பசு. (௬௯)

முத்தேனன் கரித்தமுறறி முற்கிரியை வாழ்வே டுட
சென்னத்தி னையந்நுனயுந் து. (௭௦)

சித்தாந்ததரிசனம்.

மிருத்திகைலிங் எத்தின் விதிப்படியார்ச் சிக்கின்
மரிததல் பிறப்பகற்று மால். (எக)

பால்வண் ணமான படி கலிங்கம் பூசிக்கின்
மால்வண்ண நீங்கு மதி. (எஉ)

மன்னும் படிக்கின் வாணலிங்க மேடதிகம்
பன்னுசுயம் பாதலிணற் பண். (எங்)

மூவிலிங்கத் தும்புகை முற்றிற சிவனருளா
லாவிமிலிங் கத்சையனை யும். (எச)

திருப்பணிவி னுலுத் சிவபூசை யாலுங்
ருருக் கரையமாகுங் குறி. (எடு)

அவையியா கடபூசை யாலு மகருதெனிரது
பாதிதெயா கததற செயுப. (எசு)

ஐபரிநாப பண்ணின் தனிவரத சேபடக்கித்
கடய மதிடமுருந் துபர்து. (எஏ)

ஆரார மாறுங்கண் டபபாந் பரவெளிவி
குராரத வின்புதத நாடி. (எஐ)

ஐனாலா யோகத்தாசச் சினகு னுழக்கிபொர்இ
ஐனாத்தத தாவுமுயிர் தாடி. (எக)

ஈச நருணாலை யெஞ்ஞால ஆ காண்பமெனு
மாசை பெருகு மந். (எஃ)

வினையொடபு பாகம் விபனசத்தி பாதந
தனையெபது மெயதுந் தாம். (எஃ)

துறவு மவாவீற தயரும் பிறப்பி
துறவு மருபாறு முறம். (எஃ)

பிரவாமை கள்ளாமை பேணிவெகு னாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். (எஃ)

கொல்லாமை தின்னாமை கோள்குறனை குத்திரங்கள்
சொல்லாமை யாவுக தொடும். (எஃ)

பாசவெறுப்புந் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசானால் முத்தியடை யும். (அரு)

தந்தைதமா மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிறதையிடை வந்துதிக மும். (அரு)

அத்திகழ்வா லீச னருளுருவு கொண்டருளி
முத்தியடை விப்பன முறை. (அரு)

பாசவியல் முற்றிற்று.

பாசவியல்.

பாசவிய லேகது பருபபா யிருக்குமனா
யீசனருள கொண்டி ட்டு வாம. (க)

மலமாயை கனமமா மாயைகிரோ த
குலமொன்று வேறுங் குணம். (உ)

பாசமறி யாமை பகராண வம்விட னை
மூட்டெத்த மூல மலம். (ங)

அனைகயித சதகியினு லாருயினா மூந்தி
நினகரணைப் பன்னகம்போற செனை. (ச)

அன்னியத்தைக் காட்டி யன்னனியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். (ஞ)

தன்மில்லத்தைச் சிலனு டியுந் தாய்விட ததைக் காள் தமு
மணித்தல்போ லாவிமறைக் கும. (க)

கூனை யுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராக்
காணீறுலாவு மலம் காண. (எ)

இருகிக் கியன்முடன் கேடன் கொடுமபாவி
கஞ்சனித னுலவந் தது. (அ)

பாசன் பெரும்படிதன் பாடிநீன்பே ராய்காரி
கஞ்சனித னுலவந் தது. (ஆ)

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில் வாஞ்சனையுங்
குணமமலத் தினதீக் குணம்.

(௮)

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொச்சை மலத்தின் குணம்.

(௮௧)

தாட்டுணைக்கிழ் நின்றபினுஞ் சாதிபா ராட்டிலிந்தக்
கோட்ட மலத்தின் குணம்.

(௮௨)

ஈசனகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறலிந்தக்
கூச மலத்தின் குணம்.

(௮௩)

அசையுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்யு
மாந மலமா மகள்.

(௮௪)

உகை தெரிபா னுபத்தத் தடக்குங்
கலதமலக் கனனி கை.

(௮௫)

உண்ணவறமக லுயிர்க்கும பொழுதெல்லா
மெண்ணைப் பிரியா னிவள.

(௮௬)

சுணமமகப் பெற்றதினபாற காயமெனும் பேரனையுஞ்
செனமிக்கப் பண்ணுந் திரு.

(௮௭)

அந்நோ மலத்துயர மாற்றக்கிலே னூறறக்கிலே
னெத்தோ யிரங்கா பினி.

(௮௮)

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டழிழத்தாற நீதோ
வலரோ வடியேற கருள.

(௮௯)

ஈசனருளைய காலத் திறக்குமிது
பேரவா மர்வைப் பெயா.

(௯௦)

மாவய சடையுக்க மதந்தா மதம்பொயம்மை
காடம் விளக்குக கரு.

(௯௧)

மூலை யிருந்தாரா முத்தத்தில் விட்டதன்றிச
சாலப் பெருமயக்கந் தான.

(௯௨)

பிருதிவியப் புத்தேயு பெருமருத்து வானைம்
பொறிபுலன கன்மேந் தியம்.

(௯௩)

மனம்புத்தி யாங்கார மாரூத சித்த
மினமான ம தததுவமென றெண (உச)

காலநியதி கலைவிதை ராகமொடு
மாலும் புருடனமா யை. (உடு)

முன்னுனம தததுவமும் பின்விதயா தததுவமுரு
சன்மாயை யாராத திரம். (உச)

சுதரவிசகை யீசசரமடின் சொலவஞ்சாராகனயங்கள்
சதத்சிவ ன்மததுந தனி. (உ௭)

சிவசத துலக்தனா சேட்க்க ரு மெல்லா
மினவதநத மாமாயை மெண். (௨௮)

ஆனாறு: ளாளா யசபபட முயிரதமுலு
மாருப ப்ராண மறது. (உ௯)

மரிரொலுமா: ளே ன ம ம தததை ஸ்ரீ
செயிபுஷ்யின கூடுதென ம். (௬௦)

ஒடும னலுமீர மெண் க கிஷ்
கூடுதததை மபபம்ன: று. (௬௧)

ஆதார துக்கம் பயமை துண்டிச்சு
நீகூடுதெருபினசு று. (௬௨)

ஒட்ட நல: - - - - - த து, - - - - - முத்த: - - - - -
கூட்டனிலன் கூடுதெனது கொ. (௬௩)

காமய குரோதங் கறினோப மோகமரூ
சேமவிசம பினகூறு தோ (௬௪)

வாயுமொரு பதது மலிராடி யோபதது
மோய்குண முனறக்குண் று. (௬௫)

வசனாதி யைநதமபின வாககாதி நான து
பினசுயநதொன் னுறமுரு பெண (௬௬)

திறக்குன்னாயாவி யிறந்து பிறந்தே யுழறு
ததுக்கொன்றை யானை மறது, (௬௭)

பாயவிளக்களித்த கண்ணுதலை நண்ணி லிந்த
மாயைப் படலமறை யும். (௩௮)

நனவினமுப பாணைநன நற்கனவி லையாது
முனை முத்தி யிறகருவி மூனறு. (௩௯)

அரிபத்திரண டாகுந அரியாதி தததும்
கருவியொன்ற மைந்தவததை காண். (௪௦)

அநநரங்கத் துள்ளிருந தரையாபுறம் போதலபோ
லந்தரங்கத துள்ளாவி யும். (௪௧)

அணவகதான்முடன மாயையாறத் திகனும்
தனை மண்ணை யாறபுருட னும். (௪௨)

நருநை பெசா அடி கல குறமெடுத்த தோதல
நருநகொல்லண மாயா ருணம். (௪௩)

பாறமற்ற கண்ணும் பருவரலைச செபவித்தல்
நருநய ந மாயா ருணம். (௪௪)

நசுரலை பாவி லை யீசனம் பாரிலலை
பாசகல மாயா மகா . (௪௫)

அலி லை கொவிபிலை துண்ணிவு மிலலையால
பாசகல மாயா மகதரு. (௪௬)

நனமிலை பகதலை கல்லாருண ணட்புமிலை
நனமிலை மாயா மகதரு. (௪௭)

முன்னவனபா காட்டியதனை முறறு மெனையடைக்கா
தனனை வயிறுநிலடைக தும். (௪௮)

மாயை விடாதது மாய வியமா தேவனுருண
மோய வெயில முடிக்கு மோ. (௪௯)

மாய புரமெடுத்த மதிசேக ராககினைநெண்
மாயாபு மமவலத்தா மறறு. (௫௦)

மெமாயை மெ - மெறித்தோகம் பாவனையாற்
கனமமலக கட்டிபாபேன் காண். (௫௧)

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
செனமிக்கப் பண்ணுஞ் செயல. (௩௨)

வல்வினையாந் தாயகட்டில் வநது பிறந்தனவால்
நலவினையுந் தீவினையு நாடு. (௩௩)

நல்வினையாற புண்ணியமு நவிறீதாற தீவினையுந்
தொலலை வினைக்கேறபத தொடும. (௩௪)

மூற்சொன்ன ஓழவினையான் முடியா விகாரமுறு
முறசாகானமுயற்சியுற்று. (௩௫)

முயற்சியா லீசனையம் பினனிட்டு முரதுப
பயிர்செய்யு முழவினையின பால். (௩௬)

ஊழ்வினையாற சஞ்ஞமு முலைவிலிடா ரத முமுமேல
வீழமா காமியமு மே. (௩௭)

விருபபும் வெறுபபுமாப வேண்டலவேண டாமை
மரிப்போ டுதிபபும வரும். (௩௮)

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கடிதிப சழலவண
டுறுககுலா லனறிகரி யொபபு (௩௯)

முனறுகுடி ம முனறுகுண முனறவ்வுடை முனறுதுக
முனறு பிராரத்த மொழி. (௪௦)

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை முனறும
வாமச சமையத்தார மாட்டு. (௪௧)

சாத்துவிதநூனஞ் சமசிலைப மறநிரணடுஞ்
சாறறி விருகொள்ளியுந் தான. (௪௨)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுந் தனவாச் சமுததியையும்
போக்கிற றுரியம பொருள. (௪௩)

ஆன்மீகம் பௌதீக மறையுந் தெய்வகயிவை
யான்மறவுக்கிலலை யறி. (௪௪)

முன்னவினைப் பின்னவினை முயா நிகழும்வினை
புன்ன மன்காமை யொர் (௪௫)

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்முன்றா
• னிச்சை சமுல முயிா நினறு. (௬௬)

தன்னிச்சை யாலவருத றுனிச்சி யாதுறுந
லன்னியரால வந்தடைத லாம. (௬௭)

ஆனமீகந தெயவீக மான பவுந்கந
தானமேவு மானமாத தனிதன. (௬௮)

மன்னவராற களவரான மாவாலுறுபினியா
லின்னதுற லானமீக மெண். (௬௯)

சாயகடழிற நங்க நரணிதனில வந்தழித
லாவிற் தெயவீக மெனலாம. (௭௦)

பாவிரி லிடியான மடியான்மற நச்சட, தா
யுனமுறல பெளகிகமா யோ. (௭௧)

நுநிசமுன கட்டுவினை சற்குருநோக் காறசரியு ம
ப ர மலை பட்ட நெருப்பாய. (௭௨)

உளாப பொப்பெல்லா முண்டொழிபப தனநி ிதைத
தளாப புடாதெவர்க்குந தான. (௭௩)

கொடுப்பாறு மீசனதைத கொளவாறு மீசனெனின
மடுக்காவெனா வினைகா வந்து. (௭௪)

நானபயிவாழகாடடி னள்ளிரலை வாழமுமோ
பாணப பப் தலலாற நரிதது. (௭௫)

வறுததவிதையுண்ப தன்றிமா நிலத்தைக்கீன்று
செந்நதுவிதைப் பாரேர தெளி. (௭௬)

வெறுப்புவிருப பாறபிறப்பா மேலைக்கிப போதே
வெறுப்புவிருப பற்றால் விடும. (௭௭)

கூத்தியைப்போற பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியக்
னீத்தாரக் கிரணடி வெருப்பு. (௭௮)

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாரத யோகருக்கிங்
கோழிந த்ரவியமு மொன்று.

இருவினையொப் புற்ற வுயிரிதயத் தானா
திருவம் பலமிறைக்குத தோர். (அய)

நற்சாதி தூர்ச்சாதி நல்லாயுத் தியாயு
நற்போகந தூர்ப்போக நாடு. (அக)

நலவினையா னாகம்போந திவினையாந் தீநிரயஞ்
செலலு முயினொன செய்யும. (அஉ)

நலலனசிறு புலல னபுஞ்சன் விதூரனெனத்
தொலகருமத தாாதந தொழில. (அங)

உன்ன லொருகால்பின் னுரைத்தலிரு காலதனைத்
தூன்னன்முகசா லொன்றே தொழில. (அச)

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேலுமிரு வினையு
முன்ன லொருக்கிலொழி யும. (அரு)

சறகனமததாலை தனுவைநா னென்னுவருந்
தூககனம மெல்லாந் தொலை. (அக)

இக்கன்மத் தாற்றுயர மெனசொலகே னென சொலசே
மூக்கண்ண நீயே முகிழ். (அஎ)

கனம வெயிலகறிக காறகமல நீழலினக
னெனனை யிருத்தா யினி. (அஐ)

அவி காரி யீச னருளுதய கூலஞ்
சவிமானங் கனமமலந் தான. (அக)

ஓமாநி வாககியமா யுயிரறிவுக் கூதியமா
மாமாயை தனனைவகுப பாம. (அஃ)

வேதரக மங்கலைகள் விஞ்ஞானர் மாலாது
நாதர்க் குடலாதி நாடு. (அக)

தனபத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுவ
தமம்பத்தோ ரக்கரமு மாம. (அஉ)

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விதியதமுன் ருக்கமே வம். (அங)

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்றுழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து. (கச)

இத்தவிந்து ஞானமின்றே ஸ்வயிர்க்கு மெய்ஞ்ஞான்று
பந்தமுத்தி யில்லையாம் பார். (கரு)

சிவஞான சூரியன்முற் சீவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீனு மறும். (கக)

சனகாதி கட்கனறு சாற்றபரம் பொன்ற
வுனாதபரஞ் சொன்னவனே யுற்று. (கங)

அபர வுணாவை யறவகற்றி யெனபாற்
சபரமவருமாறு சொல். (கஅ)

மாமாயை யீசனருள் மாருதெதிரா தன்றிப்
போமானு முண்டோ புகல். (கக)

மறைப்புரு... பாப நிவின மாறுசெயும்பொல்லாச்
சிறப்புமலரு சொலவார தெரிதது. (ா)

அனனை யருட் சந்தி யாவிமலம பொன்றப்
பினனைத் துரோதானப் பேர். (ாக)

ஒருவினையொப பாவிக் கெயதளவுஞ் செயயுர
துணாமபக்க மாறிதுனம. (௨)

மடி க்ருயிரின வலவனையை மனாதருத்தி
மததுபடா லுட்டி மருள். (ாக)

செகததை மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தை மறைபா தருள். (ாச)

மலமொழி ரத காலத்து மாறுநதி ரோதை
சலமில் சிவஞானத் தாழ். (ாரு)

அச்சோ நெடுங்கால மாவிதிகைத் தெயத்தலைந்தே
னறசோம சேகரனை நான. (ாரு)

பஞ்சமலத் தாலிடுக்கண் பட்டுயிர்க் ளெஞ்ஞான்று
நஞ்சணிகண் டத்தனைநா டா. (ாரு)

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவிய மனம்பின்னா
நாடுஞ் சிவனை நனி.

(ராஅ)

பாச வியல் முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான தீக்கையினுற் நிணிமலந் தீராயி
சிவமாதல செல்வந தெரிதது.

(அ)

அஞ்ச மலத்தாலு மாயபடு அயராம
வஞ்சிபகன நீசனகமினமாயும்.

(ஆ)

மனபோற்றிரு நோக்கால விமல னுருவாகநூ
தான்போகிக் கினற தரம்.

(இ)

அமைபோற் பித்த தருநருவ மாகமுமார
காமாதி நீ தவறாக காண்.

(ஈ)

கொழிபோற் நீண்டியுடிக் குற்ற மறு தா
மதிவிட முண்ட வரன.

(ஊ)

தீரோக்கான சூகமலந் தீயட பரிசுதா
யிருண மாயைக அட்டமிந் யும

(உ)

திருமொழியாம் கனமலந் தீயட பரிசுதா
பெருமாயை பேரொழியும பின்.

(ஊ)

சிவநூலாற் பொன்றா திரோதையப்பா லாக
சிவநூலாற் யாலாஞ்சிவம்.

(ஈ)

பசைநீங்கு மாருயிர்க்குப்பரமசிவன் செருன
தசகாரிய மறைவன்றன.

(ஊ)

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டல்
கருவிக் குருவமெனக் காண.

(ஐ)

தத்துவத்தா னுமநியோஞ் சாட்சிநமைக் கொண்டநீ
துற்றுணர்நீ சாட்சியாய்.

(ஐ)

பாசக் குழுக்குப் பகிரா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும். (௨௨)

சைதன் னியவுருநா னென்று தமநீங்கல்
சுசதனனிய னுருவந தான். (௨௩)

எனவிடவே நிலையியானே பரப்பிரம
மெனவுணாத றற்றெரி சனம். (௨௪)

சீவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தோ. (௨௫)

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டையிலே யென்னில்
சிவருப நன்றாயுத தெளி. (௨௬)

எவ் வாயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
சுசுசுவ சுவதரி சனம் (௨௭)

அவர்ப் சிவமும் யனறியிலே பெண்டுராத
து தஞ் சிவயோக மோரா. (௨௮)

உவ்விவனென றுனனாதம் கொனருக்ப் போதல்
சிவயோக மெனநே தெளி. (௨௯)

புதுவித காரியத்தா லாவி பசையற்று
முதலியடை நிகழ் பாரை. (௩௦)

அந்தையிட வுண்டோ பரமபுத மாருயிர்க்குச்
சுசுதவீட வுண்டோ செடல. (௩௧)

சுரைநது காரியத்தா லிச்சையறு மாருயிக
டாமயிழந தானைத தக. (௩௨)

உவ்வுமொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத தமுடிசிற்கு மேல். (௩௩)

பெத்தத்தை நீங்கிப் பிரானே டிரண்டற்று
முதலி னிறகுமுதல். (௩௪)

ஐந்தடக்கி யாரொடுக்கி யம்பரம்போ லொன்னுகித்
புதற்று நிற் குமுயிர் தான. (௩௫)

விமரிசஞா னத்தால் வெறுப்புவிருப பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந தனி. (௨௬)

கண்ணு முயிர்களெல்லாக் காசத்தை மோசித்து
விண்கதிரோ டொன்றாய் விடும். (௨௭)

அறிவி லறிவை யறியா தறிநது
குறியிறநது நிற்குங் குலம். (௨௮)

ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சுந்தைசிவன பாஸே தெளி. (௨௯)

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாத்நிகு
ஔமடமபோ நீயேயவன. (௩௦)

பின்னபின் மாயரோகரும் பேசிற கடையினை—க
டனனையே ரோககுந தகை. (௩௧)

அவயவமோ நிரவயமோ வான்மா வரீயன
புனருரு நாதா புகல. (௩௨)

உணருமுயி நிலகை யு—மரீப யுயிரொன
முணாவ னுலகா யுதன. (௩௩)

நானபருத்தே னுன்னீத்தே நெனறுகாகு ஞானதரா
நானசடல மனறே யுயிர். (௩௪)

ஊமனொளி யிலலைபெணி லொப்புலரோ வத்தன. ம
யேமவுயி ரினறெனபா நில. (௩௫)

உள்ளே யிருநத வுயிர்போன தெனறுலகஞ்
சொல்லுவதென கொல்லோநீ சொல. (௩௬)

அவயவமே கரய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும. (௩௭)

கட்டை யடுக்கிக் களேபரத்தை மீதடுக்கிச
கட்டிவிட தென்கொல்லோ சொல. (௩௮)

கட்டிவிடக்க வாவி யோடியதென் றியாராகுங்
கட்டிபோற் கதறுவதென் காண். (௩௯)

மூடவிலுயிரோ மூடா விதென்கொலுயிர்
கூடாமோ பக்கிக் குலம். (சு௮)

உணர்ச்சியுபி ரிலலையோ வென்றுகாக்குஞ் சொல்லை
யுணராயுலகா யுதா. (சு௯)

ஆக்கையகத் துள்ளேநல லான்மா வுளதென்று
துக்கிமறை சொல்லுந் துணி. (சு௧௦)

இந்தியமே யான்மாவென நெண்ணு மறிவிலலா
மந்தச் சவலை மதம். (சு௧௧)

சததம் பரிசு முருவரசு கெந்தததை
யுயத்தறிவான சீவனென வோர். (சு௧௨)

இந்தியத்துக் கெல்லா மிறைவ னுயிரனறி
யிந்தியத்துக் குணடோ விறை. (சு௧௩)

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாலு முயிரலலை
மனநலனறி மூககறியா மறறு. (சு௧௪)

கண்ணுருவ மனறியொன்றைக் காணறியாக கையார
வுண்ணலனறி நாககறியா தோர். (சு௧௫)

கரதொலியை மனறியொன்றைக் காணறியா விவவுடம்பு
மோது பி ன்னி யுறறு. (சு௧௬)

ஆகையா லைதறிவைக் கொண்டறிவ தானமாவென
சொல்லுகடொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். (சு௧௭)

செல்லும பிராணனன்றிச் சீவனிலை யென்றுணர்ந்த
சொல்லுரு சீவாசமதரு குள். (சு௧௮)

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூட்சு சுழுத்தி ிறம்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். (சு௧௯)

பிராணனைமூன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனை
வராவணியான் வேதமறை யும். (சு௨௦)

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் னோதுங்
கனமாயா வாக்கிமதம் காண்.

என்மனத்தா வியாறெந்தே நென்றுகாக்கப் பட்டமையாற்
றன்மனநதா னன்னு தனி. (௫௪)

புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராப போதித்த
புத்திகெட்ட புததனமதம் பொய. (௫௫)

புத்திகஞ்சாகடெராம போசமய வான்மா
புத்திசுட மாதலிற்ற பொய. (௫௬)

புற்கார மானமாவா மென்றுகாச் சும் பேரிருளா
ராங்கார வாத மரி. (௫௭)

சடஞ்சித்த சாலியுரு ராணிய னன்றென
திடமறைக ரோது மெடுது. (௫௮)

சித்தமியமான நென்றுணரோல சோனா
சித்தர்மதம் பின்னிடை செல. (௫௯)

சைதனியன சநதியிற் றுனதியுங் கிடுகிடுகி ன
சைதனிய னுக்குக சடம். (௬௦)

காயமுதற் சித்தம் கடையாமிவை கட்டு
சேடன்னச தன்னிய சுவன. (௬௧)

சீவனநதாற் சீவனெனல சீவந்நதா ஸ்நத
சீவனே யநதச் சீவம். (௬௨)

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னாது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். (௬௩)

ஊனையொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நரடி. (௬௪)

சொப்பனமுஞ் சாங்கிரமும் தொலையொத்த காலத்த
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். (௬௫)

ஊன்பிரம மென்று நடைமலையைச் சுவைபாகன
முண்டக்கி யாட்கொள்வான் றுன். (௬௬)

நீபிரமமென்று நெடுநாட் பிறத்திநந்தாய்
மாபிரம மென்னை நிறந்து. (௬௭)

ஆதிமுத்தன் சிவனனாதிமுத்த னீசனென்
வேதமுறை செய்யும் விரித்து. (சுஅ)

உள்ள மசையா துயர்துருவன் போன்றிகல்
வள்ளனாரு வானாய் மதி. (சுசு)

சித்திரத்தை யோத்துச் சிவோகமெனச் சிறத்தா
லததனாரு நீயாவை யால். (எவ)

இந்நிலையி னிற்பரிதே லெல்லாந் சிவமென்னு
மந்நிலையி னிறபா யற. (எக)

ஆஃதுமரி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பகுதியறிந் துள்ளே படி. (எஉ)

சொன்ன நிலைக்குட் டிதையா மனமாயின
முன்னுலை போதி முயல். (எங)

சுத்திரத்தை யோதச் சமுக்கு மனமானு
வாத்தருரு நாதனை யுன். (எச)

குருவுருவ முன்னக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபு ரணத்துட் படும. (எடு)

பாசமேழசனவியல் முற்றிற்று.

சிவயோக்வியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப் பாம். (க)

நதிபாங்கர்ப் பின்னகத்தி னண்ணிப்பத் மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. (உ)

நீர்க்குமிழி மின்னறகு முன்றிலிலையிலை
யாக்கைக்கென் மெண்ணி யறிந்து. (ஈ)

முன்னோ னுரைத்த மொழிநிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. (ஊ)

சிவத்தொடசி யுண்ணி னைநது சிவயோக ரிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். (௫)

அவிரோத வாளா லகங்கரத்தை யட்டிப்
பவரோகத் துக்குப் பயந்து. (௬)

அலலல தினைக்கு மவாமனத் தின்வேரை
யொலலை பசுமரத்திட்டு டொரீஇ. (௭)

அகாயனவி காரி யனந்தவா னந்தன
மகாதேவன றுண்ணை மதித்து. (௮)

பதைததெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை டொடுக்கி மறித்து. (௯)

தத்துவத்தைப் பிணைட்டிச் சகசமல சேவல்கூக
யத்தனருள கொண்டாக் ககனறு. (௧௦)

அமுசோகம பாவணையை யண்ணியழி யாக்
சமுசமததப பாவணையைத் தள்ளி. (௧௧)

சீவனவே றுண்ட சிவனவேறென நெண்ணுமடற
பாவனைக்கண னுள்ளல் படா. (௧௨)

மதியோடிப் புக்கமுநது நாட்டம்போ ண்ணற
பதியிறகலந்து பழகி. (௧௩)

அதுவுதுவென நெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப
பதிதல் சிவயோகம் பாரா. (௧௪)

ஒன்றென் றிரண்டென்று முன்னு அறவகியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். (௧௫)

சாதிரத்தை யுன்லிற் சமாதி குகையு மெளி
செந்திரத்தம் பாரே னிலத்து. (௧௬)

நவவிதநா நங்க ணனிதோன்று மாயின்
சிவனருளைக் கொண்டு சிசுரு. (௧௭)

சுட்டி சசத்தா நீ சட்டைப் பிறகுட்டிச்
சுட்டாமற் சுட்டித் தொடா. (௧௮)

- ஒளியி லொளியா யொடுநகி யுருகில்
வெளியில் வெளியாய விநிம. (௧௯)
- குரியாக் குறியைக் குறிதனுணரப் போகும்
குறியே பிறவிக குறி. (௨௦)
- மானகுறிக்கும் வேடனவண மன்னன் வரவறியா
மானருனாய நின்றதை மானும். (௨௧)
- ஆகாயப புளளறியா வண்டததைப பொயச சாரவை
பொகாணு சாரி யுண ரா. (௨௨)
- அமபுவிமு மந்தேர மாககறககுஞ் சிலகாலஞ்
ச மபுவினயோ கதகிப றரி. (௨௩)
- முலவயரி மாவாண யுரகங் கரடி
பொருமடோழி தனணைச தொடாருது. (௨௪)
- புலகங்க ளெல்லாரு சிவனே தனிக கொள ளு
புலவதுலை பொனப மயனா. (௨௫)
- பெகாணு சோன் துக்ககணுறு வாவீத்த
ப தச சிவபொகா பால. (௨௬)
- பெணப பியாதரது மணிடலகுற பூதததது
கணபனகொ டியோகா காண. (௨௭)
- பெதரகதனை கணனுமொரு சித்திரமதி னறகணுறு
மொகமபுக்கும யோகியுபா கண். (௨௮)
- புழுமுனையைக் காடபிள்ளை பல்லுலகை நோக்காச
சுழ்முனையை நோக்கிக் கொடும. (௨௯)
- பண்ணிடலும் பாலைக கமரித கவிழ்த்தற்றே
பண்ணுங் கருமம பழல. (௩௦)
- அசையாச சிவயோகத தூணத்தீ மீனாக
அசையா வாமாதி யாங்கு. (௩௧)
- அபையற்ற சாகரமோர் வவிழ்ந்த கயிர் ஞானசிலை

பல்லுழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுகொ லேவெதிரும்
தொல்லுழை வென்ற சுகம். (௩௩)

சரம்சந திரனோ தடையற்ற வானோ
வரச்சந்த யோகா மனம். (௩௪)

பொன்னுகை கிடழயமென் யோகப் புணாபட்டையே
லெனனா ம பிறந்து மிவண். (௩௫)

ஊர்ச்சுணங்க னைப்போன்றிவ குண்மக் கலைபோகா
பாக்கக் கிடையாப் பரம். (௩௬)

வேணி பரமம் விடிகுழைப் புணராமும்
பானாக உருத்தென பயன். (௩௭)

கே ப பொல்லிற் தென வேசியாபோ னுடைய
நீடுசுவ யோகமி லீசு. (௩௮)

துறந்துஞ் சுவபோக துன்னுத மூடா
தவர்தம் பிறவா தவா. (௩௯)

சண்டுகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவைடா
வம்பாக்கு வைத்த வழி. (௪௦)

உண்ட புச்சுக்கவோ யோக முஞ்நறவே
உண்டாரிரான தந்தனனாகை. (௪௧)

ஊனழத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்ற
புத்திருக்க நீதுறவி யோ. (௪௨)

வலலிடத்தோல் போர்த்தா வடனமே! மாபோலப்
புலலாக்கும யோகம் பொது. (௪௩)

அணுவிக் கணுவா யுகண்டாய நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. (௪௪)

எங்குமாய் நின்றாயை யெக்காலும் பூசித்தே
யெங்குமாய் நிற்கவெனக் கீ. (௪௫)

ஆ-இயல் ஐந்துக்குக்குறள்-௩௭௮.

சித்தாரங்கதரிசன்முந்நிற்று.

இருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

நான்காவது.

உபதேசமாஸ.

கடவுள்வணக்கம்.

சீரகொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தோகொண டிருந்தாடு மெந்தையே - போகொண்ட
பொன்னமப லத்தினிலும் பொற்கொடியோ - ஞ்ஞானறு
மின்னம் பலபதியிலும். (க)

சுண்கண்ணைக் குட்டியசை வெங்கேனும் பட்டதோ
மங்கையரி மேலடித்த மாதடிபோ - யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்குள பசுபதமேற பட்டவடி
—தே பெய்வுயிராகும பார். (உ)

தட்சணாபூர்த்திவணக்கம்.

சுவ பரமீரண்டு டேர்நுமிடத் தேகமென்று
மேவிபசின் முத்திகைகொள் மென்கரத்தா - லோவில்
பழக்கறுத்தான பலசமய வாதிக்கே காண்மின
மழுக்கரத்தி லேந்தியவெம் மான. (ங)

குருத்துதி.

சனகா சனற்குமீரா சனந்தரா சனாதா
முனிவராக்கு ஞான மொழிந்த - முனைவனே
யெனபோல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொனபோலத் தந்தரா பொருள். (ஊ)

சாகஸர்த்தஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியினு
நீக்கமற நின்றொரு மென்றன்னைத் - னாகதி
மடியாத் துரியநிலை மாமணிமன றத்தி
மடியாக னவந்தா னெங் கோ. (இ)

நூற்பெயர்.

கலியுகத் துக்கேற்பக் கற்பனையான மாநகர
பலபலகற் பித்ததெல்லாம பாரா - தலகமெனு
மாலையரிக்க மருநதா முபதேச
மாலையினைப் பாராமாண வா.

(சு)

ஆசிரியனைத்தேடிக்காண்டல்.

நாடுக ராலயங்கள் நாகமுழை யெங்கெங்கு
தேடியுள் னோது திகைசுதலி - மூடிலாக
வைத்துப் புரைசுதிருந்த மணிதியைக் கண்டாமபோ
லுசதமனே கண்ட னே.

(எ)

மாணனைக்கண்டிமகிழ்தல்.

என்று டருமமுனக் கெய்தமோ வென்றுநா
ன்னமுத ஸ்னதளவு மாசிரிதன - றுனநிட
விபநிதபி ருதார - னனை டாணவக்
கெய்திறப்பு ந மின் ன யான.

(அ)

வேண்டுகோடல்.

செம்பண்ணில் ி னுழைத் தெனைய செமர
வைப்புலகக் கருசியடைத்தேனை - செ னுந
தாளினைவெழு வைத்தினைச் சங்கரிடாய் - க்கா
லாளுடைய சங்கரிடாய்.

ஞானதீக்கை.

பாரததான பரிசித்தான பாலையனை சென்னிமகர
சேரததான திருவடிவடிக் கந்தத்தி - னோதுவைத்து
னஞ்சுகலையு மடைவன னுமகரமுத
னென்செயகே னென்னு நாககே யி ரா.

(உ)

மூலஉபதேசம்

அப்பரவுள் புகுவுத்துக் கீடாய் னேகவித்
பெய்தார் னுக்குரைத்தே னுன்மையனை - பெய்பாறு
சங்கையத சத்தியத்தைச் சாற்றினுள் யுன்றியில்லை
சுன்னையற்ப பாரீ தனித்து.

(ம)

பாசத்தை விட்டாற் புகுவோ பதிடோநா
துத்தி தவ்வனக்கு மையனை - யோசித்ததன்

உபதேசமாலை.

அள

சால்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே
யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று.

(யஉ)

பாசத்தி னுலுன்கூடப் பாசி யெனும் பேர்வந்த
தாசற்ற மாண வறையக்கே - ணேசித்
தருமறையி னுலு மனுபவத்தி னுலும
பிரமமென்று மீசனென்றும பேர்.

(யங)

களள வடிவகற்றக் காசினிமே லெனபோலக்
களள வடிவெடுத்த காருணியா-வுள்ளபடி
சொன்னுலு மெனமயக்கந னூரகதே போகவீலை
பெனருலென செயகே னியான்.

(யச)

நிகையினு லுணைச் சிவமாக்கி னுமதனறி
யாககைச சிவவடிவ மாகக்கூனே-நோக்கியே
நானே நீ யென்று நவ்ந்து முபதேசித்தோ
மேனே மீயகக மேழும்.

(யரு)

தசகாரியஉபதேசம்.

—*—

தத்துவஞபம்.

புச்சமுத னுதமீ ருகப் பொலிநின்ற
விதெல்லா நாமல்ல யென்றறியும் - போதமே
தத்துவஞ பமயிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக்
புத்தியுடை நன்றாடப் புதை.

(யக)

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க லெல்லாரு சடநமமைத தானறியாச்
சித்தருநா மென்று சிறிதத்தைக் - கைத்தழியக்
காண்பதுவே காட்சியிதைக கைகருண்மா நெல்லியெனக்
காண்பதுமா னுதே க்குண

(யங)

தத்துவசத்தி.

ஐன நெடுங்கால மந்தோ நமைமறைத்துத்
தானாகச் செயதநிறத்த தத்துவங்கள் - மேனாடி
யின்றுகடந தேற்றமக கீசனருட் கைதந்தா
னென்றுணர்தல் சுத்தியிடு தெண்.

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ மைக்குழம்போ சாரோ வெனக்கலுந்தது
பேரிருளா மரணவத்தைப் பினனிட்டே - யோராவரிய
மன்னுருவேநாமென்று வள்ளலருளாலிதல்
நின்னுருவமானுநினை.

(௧௧)

ஆத்மதரிசனம்.

என்றுபிறந்தேனா நென்றுவளர்ந்தேனா
நென்றுதுயருற்றிறந்தேனா - நென்று
மழியாதசித்துருநா நென்றேமகிழ்தல
நமுவாத நின்றரிசனம்.

(௧௨)

ஆத்மசுத்தி.

பாசமாப நின்றதுவும பலிபிறப்பிற் சென்றதுவ
மாசி தவவிரத மாற்றியது - மீச
னருளாலே யெனதுதனக் காதிகக மிலலைபென
தேருளலுயிர்ச் சுதந்தெனக் தேர்.

(௧௩)

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெலலையா - பெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன மாண
சிவரூப மென்றே தெளி.

(௧௪)

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
னோக்க லிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே - நீக்கமற்
புல்லியுயரானதப் பொறியின்மிசைதேற
னல்லிவ தரிசனம்.

(௧௫)

சிவயோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காரூயிரா மீசனென
வுன்னியவன் ருனாக யோகஞ்செய் - தென்னினைவு
மற்றவனே யானோமென் ருநாதத் தெயதலரு
னூற்றவனே யோகமென வோர்.

(௧௬)

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந
நானுதி நின்ற நிலை தானன்றோ - வானு.

சலதி நீரதிவரும பண்டிடைய மாண
சுவபோக மெனறே தெளி.

(௨௫)

ரக சியபதேசம்

கண்ணோ விருங்கதிரோ காரிருளோ யானுவன
மணம்சை பி லெனபேரல வநதருளி - வண்ணமலாக்
தக தலா தார லெனனுடைய காய முயிர்பொருளுந்
த மென வாங்கினுப சாழறு.

(௨௬)

மாணவர மெபருநான வாழ்வையுனக கிககண்மே
மன வு பபரிது பொயபலல - காணொழியாக
பா ரீ பாமிருநுந காயகதிரு நீயல்ல
னைய அபா ரீணே யறறு.

(௨௭)

மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி
மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி

(௭)

மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி
மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி

(௨௯)

மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி
மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி

(௩௦)

மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி
மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி

(௩௧)

மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி
மாணவர மெபருநான காரிருளபகலுண்ணே
வநதருளி - வநதருளி - வநதருளி

(௩௨)

நேயவுபதேசம்.

ஐயுகடல் கண்டுவர வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவரத வீறுங் - கூறியிடி
ஊப்புக் கடலாடி யோடிவரத தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல்.

(௩௩)

கண்ணைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடா
இனனேத தமைத்தேழிப பேதுறற - தென்ன
இழைபளித மால்வனாயிற் போழலை யிட்டே
யழிவனாபின நேடியுமிக கல்.

(௩௪)

பித்தர்க் கெதிரில்லை யானாஹும் பேதுறறுப
பித்தரொது ரிட்டறையும் பெற்றிபோன - முச்சி
தனிலெதிரே யிலலையெனறற் சங்கிததுப பின்ன
சனிலெதிராயக் காணுசலபித தாம.

(௩௫)

பஞ்சாக்கரவுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் நனமை யன்றயக்கேண மாணவக
பஞ்செழுத்தா மீரண்டும் பினறளளித - அஞ்சாத
கோரெழுத்தே கிண்ணருவ மொண்பொருளே நீயாமென
ரே ரிட்டதி னிலலையனக் கூழ.

(௩௬)

நகாரக் கருவீடெலா ராமலவென ரெனா
மகார மலங்கடநது மாழக - யகார ம
தானென் றுணாநதப்பாற நண்ணருளே க கண்டு
மோனமதி லேயொடுங்கன் முததி.

தெருளா விருள்கன்று திரோடைமல நீங்க
ருருவாற் றனையறிந்து கொண்டே - யருளாப்
புணாவழியாற் சென்று பரசிவத்தொன ருதலக்
கூறாயன்பா லஞ்செழுத்திற் காண்.

(௩௭)

சிவமயநாய் நின்று திருவருளாற நனை
யவமகலக் கண்டுதினா யட்டித - துவிதமயல்
காட்டுமல நீங்கிவினைக் கட்டாத்த னைமா
நீட்டுமர னஞ்செழுத்தி'னோ.

(௩௮)

சுடாந்தவுபதேசம்.

நிதநாநகம வேதாநதரு செபபுததது வாரதயிசை
புதரக லாநதமொடு போதாநதரு - சுததமா
நாநாநத மெனநிவைக ளாறு நவையெனறே
மீதானந தேடி விநி.

(சும)

அதிதவுபதேசம்.

நிதநாநகயக் காண நினைததுட கலைமானுந
சுததுவசா லங்கௌலலாந தாண்டியே - சுதத
வருளவயியாற செனறங் கனூபவததைக கணடு
சரையவாகருச சாரற்றினை தல.

(சுக)

பூரணவுபதேசம்.

அபிததுவரும் பாசத தனுததனமை யாகிக
குடகதிலவருந தீபமெனக கொண்டாய - விதிததுநீ
பொனறரிப மெபஞ்ஞான பூரணமா யேகினைக
குனறிலிட்ட தீபமெனக கொள.

(சுஉ)

சீவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

நீசனகொ மீமபாவி நெடுநாட பிறத்திறக
பாசன பெருமபடிநன பாங்லிலிப - னுகுசன
சுதத சிவருப மாவேனோ சொல்லெனக்கு
மெதந்மணி கண்டா வருதது.

(சுங)

வீழலாம விலாமிச்சு வேடுவனுங் கீட
மூலா மபமபிபா மாலி-தொழிலா
சுயமா முலகி லவதரிதத மாணு
சுயமாதற கையமேன செபபு.

(சுச)

பழமொழியுபதேசம்.

அததைத்தின றங்கே கிடப்பார்கு மாணவக
வெததைத்தன நெங்கே கிடநதாலென - சுதத
வெறுவெளியிற சென்று வ்ளையாடு கின்றாக
கிறதயிட லாகா தறி.

(சுஊ)

முப்பாழும் பாழென றறைநதாந திருமூல
ரப்பாழும் பாழென றறைநதாந - சுடகோப
ரநிவி லநிவி லநிவி லநிவி
லநிவி லநிவென தறி.

(சுக)

புதிக்கின்ற நாரை புலான்மறத்த னோக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாநன் - வரிககவரு
மாவா கதி பம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுயிங்கு
னாவாகொல் வார்க்கெங் டறன்.

(௧௪)

ஆறிருங்க வட்டைசூளச் சோயவாரு மாயுமறை
நீறிருகக மண்ணையிடு நிரககருஞ் - சோறிருக்கச்
செந்த பிணமருநதந தீயவரு மாணவக
ம, திமாக கொன்றே மதி.

(௧௫)

வாயெதிர்போடச் சேதா வலியப் புயென்னத
பட்டியி டுண்ணுந் தீதென்னத - தூய
பித்ததைக் கண்டு விடையோனவர தானவ்
பித்ததைச் செயலி நுற்பு.

(௧௬)

அதிந் தியதரிசுனம்.

நினதானை நானேசுக்கா வினனமொ நாழிகைக்கோ
பென்னகக்கோ வாவி யிழப்பெனது - செந்நிறாஞ்சி
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப

(௧௭)

கோடைதனி லாற்றிற குடியேறி வாழுகாகள்
கோடைதனி கேவயெழு வாகெக்கும - நீயக
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப

(௧௮)

பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப

(௧௯)

கோடைதனி லாற்றிற குடியேறி வாழுகாகள்
கோடைதனி கேவயெழு வாகெக்கும - நீயக
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப

அடங்கத்தூறத்தல்.

பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப
பாசா' உக கருகூல சா' குடப

சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர்.

(கூக)

ஆனை முதலெறும்பீ ருயபிறப் பெல்லாறு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே - யூனமிலா
மக்களா வந்தாந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கனா மூர்த்திசிரிக் கும்.

(கூஉ)

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மாலவளையும் விட்டே - யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல கண்டிந் துறவானாக்
கொலவா னியமன் குறித்து.

(கூங)

அவாவறுத்தல்.

மண்ணுசை பொன்னுசை மாதரா ராசையுடர்
விண்ணுசை யாவும் வெறுத்தப்பா - லெண்ணும
துள்ளபடி யானாத யோகத்தின் மூழ்கியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு.

(கூச)

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைநத மாமையைப்போ னுரு
மெய்க்கி யுரவோனாக் கண்டா - னெய்க்குற்றிக்
கண்ணப்பா போலக் கனையிறந் பேரனபால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரா.

(கூத)

கல்வியடக்கம்.

கழுதைக்குங் கற்றவாக்குங் கட்டுரையொப பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர-முழுநூலாயந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாடியா ராதலினுற் றான.

(கூசு)

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களெனல்.

சுந்த முடையோன் தவசி யவாவறறோன
வாய்ந்த தறவி மனமான்டோ - னாய்ந்தனாந்த
யோகியரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னல்லசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது.

(கூச)

சரிதையைப்பழித்தல்.

மூலமுதிராப் பெண்கை முயங்கவந்த வினபு
மேலிவர வெற்பெழ்த வேல்புங் - கலைமான்

கற்றவரோ டோடக் காதலித்த வாறுமே
யுறந் சரிதையினுக் கொப்பு.

(௬௮)

கிரியையைப்பழித்தல்.

தன்னைச் சடவடிவிற் றங்கநினைத் காவாகித்
தன்னிடமாய்க் கண்டங் கருச்சிக்கும்- பின்னருக்கு
மினபயலை வேலை யிடையொடியு மானமையா
லினபமெலா ஞானிககே யெண.

(௬௯)

யோகைப்பழித்தல்.

தாதுவககற் றற்றுவெறுந் தானேநா னயநின்ற
முதநருக்கு யோகமேன் மோனமேன - வெற்றியேன்
சுரதசுக நிந்தியமாயச் சும்மா விருப்பதுவே
பறாற முத்தியெனப் பார்.

(௭௦)

பாலவிரதி பூசையாம்ப பழவிரதி பைங்கிரியாக்
காலவிரதி பாம்புரதல கட்டினாயே - நோலவிரத
மாண்டல முத்தியெனருன மாண விரதமெலாங்
கடனிடாடே வெட்டிக் குமை.

(௭௧)

சாந்தமுடைமை.

செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்

(௭௨)

சச்சரவாக்கியம்.

செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்
செய்துந்நங் கொய்திடினும் வாழ்சுதிடினு மாயமெலாஞ்

(௭௩)

அறுமுகனுக் கோதியுந் லம்புயனுக் கோதியுநான்
மறுமுகனுக் கோதியுநான் மற்று - மிறுகா
அறுமுகனுக் கோதியுந் லம்புயனுக் கோதியுநான்
மறுமுகனுக் கோதியுநான் மற்று - மிறுகா

(௭௪)

அனீச்சரவாக்கியம்.

பெளளி யுரைத்ததால் வியாழம் புகனறதால்
பெளளவரி சொன்ன பிடகது - லொள்ளியை

கூனி

வள்ளலார் சாதாரணம்.

மூயக்கனா வீதெல்லா மூ—தூற்றிநதை
மபககனா லெனறே மதி.

(76)

சிவயோகமான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவோக மான்மியநதை யெனசொல்கேன
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வாத்தறாருரி - மணமுலகே
ஞெலமிதி நீசுவமா யோரிமைபு நிறைபெனிற
காலனுபகை அபிநிறபன் காண்.

(77)

மதாவாக்கியமான்மியம்.

ஓவர பகக—லக கோரமி பாசலான
மாவாகக் யம பகவேன் மைகாசோ - மூவர
தற்பதாரை சொம்பதநீ சாரை யா லுபனறு
முபபொருளு கணயி முக.

(78)

அதிதமான்மியம்.

கோக்காம ிற ி கொககாடக மூவர
சாகக் கிதாபுல லாதிதோ—ராகுல
காமபெருது - மூவர மூவர செனன
ஹைபக மூவர மூவர.

(79)

இதேதாபதேவர்

ச தி—ம கோன்டா—ம மூவர
கிதாபுல லாதிதோ—ராகுல
காமபெருது - மூவர மூவர செனன
ஹைபக மூவர மூவர.

தியானநிப்தை

இதேதாபதேவர் கிதாபுல லாதிதோ—ராகுல
காமபெருது - மூவர மூவர செனன
ஹைபக மூவர மூவர.

(80)

கல்லை மமர்நதாரை கண்டு ன் னுடைபாட
சொல்லாமற் சொல்லவந தாயாரை - மூவர
கிதாபுல லாதிதோ—ராகுல
காமபெருது - மூவர மூவர செனன
ஹைபக மூவர மூவர.

(81)

பூரணநிட்டை.

அண்டவகா ஸங்க யறலவளி யைநதினையும்
பண்டையவா காயமபோற பாவ்த்துக - கொண்டன
மறையாக் கதிர்போலுன வானொளியை நோக்கி
நிறைவாயக குறையாதே நில.

(அஉ)

எல்லாஞ் சுவடுமன்னு மெனைய முனக்குண்டே
கெல்லா நகுமுன - கெபனுமே - யெல்லாஞ்
கயமன பெனுமுனைய நிகழையிடை யுண்டேற
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அங)

சுகசுநிட்டை.

பாசவ சாநன்றிலை பதியுறு கலங்குநிலை
காசநன்ன முகதுறையுங் கண்டினை பாசமெலா
ப. வ. ச. த. னவ்முனையும பா
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அச)

பாசவ சாநன்றிலை பதியுறு கலங்குநிலை
காசநன்ன முகதுறையுங் கண்டினை பாசமெலா
ப. வ. ச. த. னவ்முனையும பா
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அரு)

சிரியாநிட்டையைப்பழித்தல்.

அநிபகா மெறறிய மாட்டாகா ருறே
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அசு)

அதீதநிட்டை.

எல்லா மீட்டையிட் மேகாநத நிட்டையென
கெல்லா மலையு மியமபுமா - லெல்லா
ப. வ. ச. த. னவ்முனையும பா
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அசு)

ஆதாந் திட்டையினை யுறுகங்கே விட்டபபான
மதான நிட்டை விருமபிபபோம - போதத்தை
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா
பு. வ. ச. த. னவ்முனையும பா

(அசு)

மலினவாதனை.

சாரத முடைய சடபரதா மெயஞ்ஞானம்
வாய்ந்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற- சூழாதவி
மானு யவதரிதது மறறொருசு ரீரத்தி
லானாத முத்தியடைந் தார்.

(அக)

மேலாம வருணத்தி லுறபவித்த வேதியாகோ
னா மறைகண்ட நாதனை - யேலாத
சேரியெனும் வாதனையாற நீப்புலைய னாயபிறந்து
நேரிடனா னத்தைநிறைந் தான்.

(கஉ)

சுத்தவாதனை.

சுகனவாம தேவன் னுருவாசன காது
மகனவிதான வெணகாடன மாறன் - சகமாண்ட
பத்திரகரி வானமீகி பறறறறே முத்தியினை
யறற ருறாககுவரொப பா.

(கக)

அறிவே திருமணி யறிவே கரணங்க
எறிவே யிடமபோக மரமென் - றறிவானன்
ருடா மலாகண்ட ததனுயத்தோ க கென னுமன்ற
நாடும் முபநிடத நாடு.

(கஉ)

அணைந்தோர்தன்மை.

அணை நுவரைக் காச னலகற்றத்
வண்ணமுலை போக மகிழாதுணம் - மெண்ணின்
முனிககுழுவின் முன்னே முழுபயி மய் காடடி
மனக்கலை தீரவகுத தான்.

(கங)

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பநலய,
கண்டுப் பிரமசரி யவகாட்டிந் - திணடிற்றகு
மாறந் திறனில் வடமீ னருந்ததிககுக்
காஞ்சுந்தி யரதே கரி.

(கச)

தத்துவக்கத் தாடி சனசாரி சார்போதன்
சுத்தம் புகுடன் சுதிதக்கி - பெத்த
னகாவனனு ளாசி யகாடியவி தாரி
மகானுபவி யெனது மகந்த.

(கரு)

நறவங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி தின்றாலுங்
குறவருடன் கூடிக்கு னித்தாலு - மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்லெழுப் பார்.

(௯௬)

பாசங்கடநது பதியான பண்ணவர்க
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு - மீசன்
றலையோட்டி. லையிரதந தன்மைகுறைந் தானோ
மலேகோட்டி. முப்புரமட் டான்.

(௯௭)

ஓரா யிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரந கிடைச்சைக் கிலாமைபோ - லாராக்
குடும்பத் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
னடங்கத் துறந்தவனே யாம்.

(௯௮)

திசைமுசுன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசநரூர் னம்போ லமைவும் - பசுசாதுந்
தருயுண் - வெள்ளிலைப்போற் றுக்கற்ற தோர்சால்பு
நாதுமனைந் தோர்க்குதெலா நாயி.

(௯௯)

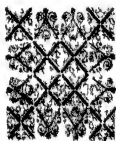
ஆசரிக்குந் தன்மையினு லாசரிய னென்னும்பே
ராசாரிய னுக கமருதலா - லாசரிய
னெண்ணமுடை யாருக் கிருகுறியுண் டாகுமது
கலையுந் கடிபலையுந் காண.

(௧௦௦)

உபதேசமாலேமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஐந்தாவது.

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகளந்த மாறு மோதிமடவர் தேவந்
சுலமனையங் காளுந் கோமா - நிலகம்பி
முளாக கயிலாய வோங்கனயிசை நினமுரி
உள்ளலுக்கு முண்டோகைம மாறு.

குருத்துதி.

உணர்மயம் யெனரு நெருங் நெருப்பு - உவ
கண்டிமயம் யெனருந் கருந்தெனவே - மன - உரு
பென்பே - ஸவ - கருநிலத்தோர் கண்டி
வென்போத மாமததா பிசை.

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகா வேதியே யா - உரு
வேதநெறி மெயநெறியே கீ - டினபய - வேத
ஊன்சிறப்பு. சொற்கு உலகநா லெனறுணர் குற
கண்டிதலை வெட்டக் கீ - டின.

ஆகமச்சிறப்பு.

நெதிக்கத் தேடிகத் தெரிசிக்கத் கைருவிதறு
நெதிக்கத் தக்கதான் மாணுகேன் - பரந்த
செஞ்சுடையா னன்மனத்த தேவிகா லோத காமே
பஞ்சைதான் மெய்தெனாம், பார்.

அடியர்வணக்கம்.

சிவஞான சம்பந்தநா சீகாழித் தோனறல்
பவஞானம் பறந்துகக வேண்டி யுவமையிலா
வைகைநதியின மணிக்கரநா னுலிடரா
சைவநெறி போங்கத் தம்பு.

(ரு)

எல்லாந் சிவனொரு நெடுச்சிசைத்த வாசீசா
சொல்லாற நெளியாத துனமதியார பலகாலு
நாசகமும்ப வாசும முநானமறையு மறனைத்தம
பாபாச்சுன லெனனை பயன.

(சு)

நனபபபா லேபெனனைப பாலிகக வேண்டுமெனச
சொன்னதிருப பாட்டாற நுணிடாரா - மெனமே
லிடமபட்ட மேமுலக் துள்ளாற கறநு
கனபட்டிம பட்டினிபொற காண.

(எ)

கனன வரணங்கி ளெல்லாமபே நினபமெனப
நுண வுறாநமொயி போதாதோ - மாணவக
வாபாந மனைவ் டோடோபா தலகுறபுண
கனபட்டிம பட்டினிபொற காண.

(அ)

நூற்பெயர்.

நனபபபா லேபெனனைப பாலிகக வேண்டுமெனச
சொன்னதிருப பாட்டாற நுணிடாரா - மெனமே
லிடமபட்ட மேமுலக் துள்ளாற கறநு
கனபட்டிம பட்டினிபொற காண.

(க)

அவையடக்கம்.

நா ததோலற கட்டிவைத்த நாகமணியைப பெரிடோ
நா ததோ வெணவழிநா துடியார - போற்றுவாக
நா ததோலற கட்டிவைத்த நாகமணியைப பெரிடோ
நா ததோ வெணவழிநா துடியார - போற்றுவாக

(வி)

பாடியம் முற்றிற்று.

பரிபாகியிலக்கணம்.

நா ததோலற கட்டிவைத்த நாகமணியைப பெரிடோ
நா ததோ வெணவழிநா துடியார - போற்றுவாக
நா ததோலற கட்டிவைத்த நாகமணியைப பெரிடோ
நா ததோ வெணவழிநா துடியார - போற்றுவாக

ஞாண்டான் காலமே யுன்னையறி யுங்கால்
மண்டாசை யற்றமா னு.

(ய௧)

பக்குவமி லார்க்கருளல் பாவிக்க றமோதல்
மட்கலததைப் பொன்னுக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமனூல கட்டினாதநல கண்ணிலர்க்குப்
பொன்னூரம் சூட்டுதல்போ லும்

(ய௨)

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுகித் தாலுங்
குருடாக் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருடிர
வாசானு ளைத்தாலு மஞ்ஞானச் சிகராக்குப்
பாசாதி நீங்காது பா.

(ய௩)

கருடனைபின் றயயலெனக் கண்ணனாற கூவி
உருடயு சஞ்சொல்லு மாறறு - திருடர்கந
வல ளாதார வேண்டுவன சொறறு முணராரோ
கள்ளத்தூக் குளள கடன.

(ய௪)

தாமடங்கக கல்லாச் சவலா தனித்தொருவா
தாமடவகா னென்பதற்கோ சாக்கிகே னாமடங்கா
தநதோ தகர்தினனி யாத் தினியை நோக்கியிருந்
தநதோர் பாவிபென லாம்.

(ய௫)

முடனைப்போ லேறிருப்பன் முதக னெனச் சொறு
லீடு பொருதுமோ வென்கோவே - சீடாகே
மிகக விடயஞ் சுகவிடயா தபத்தாலும்
பொடக்குதிரா யேறுவான் போல.

(ய௬)

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்று யுகனைத்த மானான நபபமுனி
பொன்று மொழியாற புகனறிகசக - குளருத
முத்தியினு மும்முதலு முனனென அனாதத்தென
பித்தமுதலு கசவாநீ பேச.

(ய௭)

ஒசை யெனியெல்லா மரணுநீ யென்றபின்பு
பேச விரண்டின்டோ பேய்க்கசவா - வாகையென்கா
மற்றவிட முத்தி கிளையோ வந்தெல்லா
முற்றவிட முத்திலே யோ.

(ய௮)

மங்கையர்மயக்கறல்.

மூத்திரத்தி னுணையைப் பட்டமுடை யோளிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்
வாணைக்கா றீரீரை மண்ணைப் பிரித்துசிவ
னுனக்கா லாசை யறும்.

(௧௧)

மங்கையர்தம் யோனியிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கையணி
வேணியான பாதார விநதத்தில் வைத்தக்காற்
காணலாங் காணுக் கதி.

(௧௨)

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கம்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்
வேறுமையா யெனணி விருப்பத்தாற - பாத்திபர்கள்
களனைப் பாசத்தாலே கட்டியிருக்குதல் போல்
வளாறனைக் கட்டி மதி.

(௧௩)

ஆலயமேகாய மறிவே சிவலிங்க
மாலடனுங் காணாத வள்ளலுக்குச் - சீலமுறு
மனபே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேரை வேத்தியமு மாம்.

(௧௪)

மெனனாடை யாபாணம் பெபதயிலந் தாம்பூல
முண்ணலனை சீர்தனத்தோ டோடொட்டும் - விண்ணவர்க்கா
ட்காந் நடுநடுவ னண்ணலடி யிராதமக்கிங்
காகாது சொன்னோ மறி.

(௧௫)

தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீற்றஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றி நிறை கட்டிறந்த தாழ்வடமும் - போற்றுக
ருளுல் ஈக சங்கமமுபு கொள்குறிக ளெட்டாவ
கருவசைக் கட்டுணாத்தேய் காண.

(௧௬)

வாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக் .
கோடாமல வந்துங் குணமிலுலை - சீடாதேள்
கத்தாநீ பம்போலச் சிறைத் துனைநிறுத்திச்
செத்தசுவம் போலே திரி.

மங்கைகீதம் பத்தானங் கண்டான் மதிமயங்கித்
தங்கருமங் கைவிடுவர் தாரணியோர் - புங்கவர்க்
ளிசனடி காண்டோறு மென்புருகி நைந்துகரைந
திசனே யாவாரி தென்.

(௨)

கண்டங்கா நீரீரவனியிய மாணனுடன்
வெண்டிங்க ணீள்கிரண வையோனும் - பண்டுற்ற
ணனக்கட் குண்டாகு மொன்றாய முனைத்தெழுந்த
ருணக்கட் குண்டோ நயந்து.

(௨)

சதாநிதிடை.

சோர மனையாட்டி சோரபிரான மேன்மனமாய்ச்
சோர தொழிறசெய்யுந் து - டம்போம் - போபெரியா
கச்சுளம் மேன்மனத்தைப் பார்த்து வைத்துகருதே
மெய்செய்யுந் செயவ ரிசெய்து.

(௨)

செருச புனவழிபிற் போகா தகமுகமாய்
நெருசுலா நாதுடி நட்பறறோ - நெருசுலையக்
கேடி மடையதயனாக் கூடிப புணர்சூலும்
வாடுதது முண்டோ மதி.

(௨)

ஆனை துரத்திடுனு மருசோ மரியமுவை
யின் முறவரினு மிபாமருச்சோ ஞானப்பெண
கொககைக் குடிட்டினயிசை நனம்புங் குவலமுடி
கங்குல பகலியோங் காண.

(௩)

பாலோடு செர்தகீர் வாலா து மீள்குண்டோல
வாலதிவ னைச்சோநத் மன்னுபிரகா - வாலதிவன
ருனாகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
ஆனாகி கில்லா ருவந்து.

(௩)

ஆயிழையைக் காமுற்றே பாலிகை நருசெய்தே
ஆயிழையே தானுன வாதாம்போன் - மாயையவிட்
பையபிணை சோநதபிணை மாங்கிரணயின் மேயென்ற
துப்புகெறி யில்லை யுயந்து.

(௩)

அரசன் மகனரச னுக்கிள்குற் போபெ
புமசிவ னிறநேன்றும பத்துபிரம் பரம

சிவனாகி நிற்பதலற சீவனும் நில்லா

சிவனனை யுள்ளே தெளி.

(௩௩)

அருளாசிரியனருமையுரைத்தல்.

ஆசானே நீருனென றறகைத் தலைவைத்தான

பாசா திகளைநனும் பாறித்தே - யாசானே

யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செபவதலலாற்

களளணிதற் துணடோ கைமமாறு.

(௩௪)

அம்புலியு நீரு மறுகுமர வுங்கரநதே

யம்புலியி லெனபோ லருளுருககொண் - திமபொலாங்

காளுத நெயவமிங்கே கணகாண வேவநநா

ருளுத தெனனே நடநது.

(௩௫)

நீயொரு னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்

துய மலொடுத்துத் துவாதா - பேயவாழங்

காட்டிற் கீனியுக்குங் கருங்குரங்காயச் சென்னுபாய

வேட்டுவனாய்ச் செனமிப்பார மேல்.

(௩௬)

எள்ள மலமகழி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த

வள்ளலடி பெருஞானம வாழ்த்தாதா - கள்ள

நடைபாடிய ஞெண்டாகி ஞானியாயப் பெரலலா

மரநாயாய்ச் செனமிப்பார மாண்டு.

(௩௭)

தாடபோ லெழுந்தருளித் தானாகுந் தேசிகனை

மாப்ப பிறப்பறுக்கு மன்னவனைக் - காய்ச்

சினகரத்திற் பூசைசெய்து சேமிப்ப தனறிச்

சினகரத்தில வையென நெளிந்த.

(௩௮)

வேதமுடி வைக்காடும் வெற்றவெற்ற தேசிகனைப்

போதமலா கொண்டடியைப் போற்றாதா - பாதமின்றி

யங்கை வீரலினறி வாரூந் நோயராய்ப்

புகுக்குரு டாவார பரிந்து.

(௩௯)

எள்ளங்கை நெல்லியென வுள்ள புகுநமக்குத்

தென்னித் தெளிவித்த தேசிகற்குக் - கள்ளவிற்ப்த

பூந்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே

யாத்தமாயப் பூசிக்க லாம்.

ஆக்கையு நீடல்ல வைம்பொறியு நீயலல
தாக்கு சரணங்க டானலல - சூகச
வுடலல்ல சீவனலல வுணமைநீ யெனறூர்க்
குடலுருகி நிறபே லுவநது.

(சக)

வெள்ளங் கிடநகானும் விரிதா மரையாறும்
விளளும் படியறியா மெயப்பொருளை - விளளும்
படிவநத தேசிகறகுப பாதகா னிககை
கடிவநத மெனமலரோ காண.

(சக)

ஐயந் திரிவறுதகிங் காளவரச சேசிகரகு
நையு மனதசோடு ராடோறு - நெயயவிரக
பூமா மலாநுவிப பேரந்நிப தலலாம
லேமா டுணடோ வின

(சக)

ஐய மெடுகாநுதி யாடையினதிக சென்றல
மைமா குவிரததந் தாரனை ஸாவென
ருதந்நிப பூசைசெய்யு மனயினவ ரோமண்மேல
மாதருதி மமணுகா வநது.

ஆகா திருக்கோயி லாசாண நிறநெயவந்
சேகமா புகைக்களியே சூழ்சுடராப டோகமா
ளெலாரை வேதஜிங் கிடவண்ண ராடோறு
கலலாருந் செயயக கண

(சக)

ஆசானை காணடோறு மனபுருநு கைருவியு
மாசா ருமபுமயிக் குச்செறியும் - பேசாத
வாணந முளளநு மககணமே பாசக
டானநது முதந் தரும.

(சக)

ஆன்பா லைக்கைக்கு மககாரம வேம்பாடு
மூன்பா லெறுததிருக்க கொட்டாவாம - வானபா
லெவித்திருநத வுததமன ரோருருவாய பாத
கவித்த மலந்தாநொழிநத ஞானறு.

(சக)

என்றைக்கோ விசனரு ளெனறைக்கோ முதந்நெறி
யென்றைக்கோ யேழாந் திருக்குகிலை - யெனறைக்கோ

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

௩௪

வெணுமபா சண்டமகத தெயதா தனிததானா
யென்னென்று வாழாதுகேனி யான

(௪௮)

குருவே திருமாலாங் கோகனச தானு
குருவே யுரையிறச்ச கோவாங் குருவேயிங்
கெல்லொமா யல்லவொமா யெனகு நிறைவானு
வல்லொமா நகு மங்

(௪௯)

கருதத் விருமபைக கனகமப மாகருதலடோற
கருத மப பேருதய பச செயதார வறுத
விசைபோல வருமபிபுதப வேறுதக வகியபரைப
கைகமன து எெடமபா தும போல

(௫௦)

பொதுமுதலிட்டு -

உண்மை

கருதலெழுந்த கருதிக் குடித்துளாநிற
கருத மப பேருதய பச செயதார வறுத
விசைபோல வருமபிபுதப வேறுதக வகியபரைப
கைகமன து எெடமபா தும போல

(௫௧)

கருதலெழுந்த கருதிக் குடித்துளாநிற
கருத மப பேருதய பச செயதார வறுத
விசைபோல வருமபிபுதப வேறுதக வகியபரைப
கைகமன து எெடமபா தும போல

(௫௨)

கருதலெழுந்த கருதிக் குடித்துளாநிற
கருத மப பேருதய பச செயதார வறுத
விசைபோல வருமபிபுதப வேறுதக வகியபரைப
கைகமன து எெடமபா தும போல

(௫௩)

கருதலெழுந்த கருதிக் குடித்துளாநிற
கருத மப பேருதய பச செயதார வறுத
விசைபோல வருமபிபுதப வேறுதக வகியபரைப
கைகமன து எெடமபா தும போல

அறிந்தவிடத் தில்லை யறியாமையத்தைப்
பிறிந்தபினும் பேசல்பிறை யன்றோ - செறிந்த
சுடர்கொண மருட்டேமக துயருதவா ருண்டோ
ம-மகனற மாணக் கனே.

(ரு௦)

எல்லா மிறந்திடத்தே யேகமிரண டெனறுகாகும்
பொல்லார மதமறுத்த புண்ணியா - வொல்லா
வவிகாரி யானுலை யானுரோ வெனறுந்
துவ்தமவரு மாறேது சொல.

(ரு௧)

அவிகாரி யீச னருகோந் பெரு
வவிகாரி யாவையனறி ய-சொ - வவிகாந்
நன்னெற மார்க்கார்சாத்திர நன்னுமோ வசாரம்
தேனென்றா திச ளியா தே.

(ரு௨)

காட்டமனல சொந்தார கனலாவ சனந்முனங்
காட்டபா து சொகனாவ கனமமா - நாட்
மதுவாயே ந்தபதல்லா லாங்காணடென லுனம்
பொதுவாவை பொகாப பம்.

(ரு௩)

பாவனா தப பதவியை பின்னாராக
செவனெனறுந் துந்நபப ருண்டு - சொல -
மகனா புழப பின் புழபா கனனா கமத துணை -
ககமறிந்த துண்டோ ககம.

(ரு௪)

ஊமைகலை - சொப்பனமீபான றுள்ளே யறிவதறி
நாயிதெனச சொறநிடவு நன்னுமோ-காமத மட்டா
லாகததுவாயப போவதலா ளைநிதா மெனறுகாக
வீவகொருவ ருண்டோ விதை

(ரு௫)

ஊறுறங்கி யானுத வுள்ள முறங்கியொரு
காறுறங்கி ஞால முறங்கியுமே-தாறுறங்கா-
கவலை யறிந்தவனைச செவனென லாமோ
செவருருகாத விதனைச செபபு.

(ரு௬)

நெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீநிழலைத் தேடி
யறிப்பன்போ லாயினுமங் காகா-தருப்பணத்தி,

தன்னைத்தான் கண்டதுபோற் தன்னிழப்பிற றற்றேழித்
தன்னைத்தான் கண்ட தரம.

(௬௨)

ஒன்றென நிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றோநீ முசுதிசனி லேயநதிமுவா-யொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் துரியாநீ தம்விழுங்கிற
சொல்லுமவ னெஞ்சுரூரூன சொல்.

(௬௩)

கொன்றிடுக நினரூர கொலையல்ல வென்றுணாக்கும
புறாஸேப புநசனமசம் போககிடுன - யென்று
மதியாப பரமசிவ நஞ்சுதன கண்ணே
பொடி ம லெங்கிருப்பா டேன.

(௬௪)

உள்ளந் திருக்கோயி ளானுடலே சுழற்றின
வள்ளலுந் தவாயே மணிசுகர - தெள்ளத்
பொருதவாந் தவள நிருமெனிப்
புழைமமபுலனே யாட.

(௬௫)

என்ப னுரானருகு பிரமா மியோனிகொழங்
கண்பொழுக சீவா கருதுள் ளை-பண்பொழித்த
தேவமொழி மீசன செதித்தா னேயாயி
ஞவ்வெ ளனையற்றநிபா ராம.

(௬௬)

எந் து சிவநீட்டப ளுனா யு மேசுமற
சுலகம் ளு சூழகுருவின் தன்னிடத்தும்-விவகத்து
மலவ்வுடம பல்லாழு மாவரித்து நிரகனுமபால
ப பழமலே கணம் பப பா.

(௬௭)

புலிமணம போலுள்ள புண்டரிகத் துள்ளோமா
செவ்வொழி நீயகாச சிவஞானாத-தாவிநீ
மையமபுலனை வெனருங் கறிந்தா லவனாவை
மீயமபுலனுக் கெட்டா னவன.

(௬௮)

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய நின்றாற்போ
வீகாய மின்றுயெங்கு நிற்பாயேல மாகாயத்
துள னொளிபா மீச னுனைப்பிரியா தேசின்ற
களாக செரியுமயகே காண்.

(௬௯)

நாய்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதிமாக்க நிட்டையன்றிப் பசுமாக்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும்-பதிமாககக
தானுமெதி ருங்கமுன்ற சமாதியிலே தாக்கற்று
நீரினறற போதுநிமி டம்.

(எய்)

தம்மை யறிந்தருளிற் சம்பாத மானவனே
செமமைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கேண் - மும்மை
யறிவுகடந தப்பா லதீததேச நிட்டை
செறிபவனா சொல்லாய சென்றது.

(எச)

பதிதூல் பயிலாத பாசண்டா மாககங்
கத்யஸல் வென்றுரைத்த காரு - பதிதூலே
துள்ளபடி சொல்லா யுடா னானக் கண்ணுடைய
வள்ளலே யெழுகருளை வைத்து.

(எஉ)

சிவஞான போத்தரார் சென்மலிடாய தீர்த்து
சிவஞான சி - ஆயாற றேறிச் - சிவஞான
போத்ததை மெய்கண்டான போதித்தான சித்தியினை
சாத்தித்தான றுனருணர தி.

மறநிரண்டு மாயாது மறுவி லுமாபகடைய
சொற்ற சிவப்பிரகா சத்தொன்னா - ஸாநிலை
யாவகதுவே சேவன்முதக னுக்குவிக்கு மாநாடல்
யோகருகநீ லீழியுமின் னும்.

(எச)

ஆம்மைதிரு வந்தாதி நற்கிரந்தாரி
பொயம்மைநிலாப பொன்வண்ணத் தந்தாதி செயமைத்
திருமூலா மாஸையிவை சித்தாந்தமாதம்
வருமுவர் வாக்கியமும் மாடும்.

(எஊ)

சித்தாந்த மென்னுந திருவிளக்கைய கொண்டறிந்தேன்
முத்தாந்த வாலி முதற்பொருளைச் - சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச்சென்ற மாணமெனும்
காணிக் கிடந்தொழிந்தேன் காண.

(எக)

துருத் கண்ணீரு மடங்காத பேரன்பு
மாருத் வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக் - கூருத்

கல்லிற் புறப்பட்ட கையுடையா னக்கணமே
மலலற் பிறப்பகற்று வான்.

(எஎ)

குடிம்பத்தை யென்னுட் குலைப்பேனோ பொல்லா
விடும்பையினை யெஞ்ஞானநீர் வேனோ - குடம்பையினிற்
புட்பறந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவுனோ
துட்பசிவ னானுவே னோ.

(எஅ)

புண்ணுடலை நீப்பேனோ பொன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ - வெண்ணுடைய
வஞ்செழித்தி னுண்மை யறிவேனா வாங்கதுவாப
பிஞ்செழுத்தைப பின்னிடுவே னோ.

(எக)

இவ வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுயவண்ணய காட்டி யிருளோட்டு மெய்வண்ண
மாராக்கண்டா காசீமுனம் வந்தசிவ னென்கொளித்தான்
பூக்கற்கு முன்னிலுருன முன்.

(அய)

இல்லாத வனபினர்க்கே யீசன் மிகவரியன்
றெல்லாழி வையகத்திற றேனருனே - நல்லார்தன
கல்லுஞ் சிலையுமொரு கைப்பிரம்பும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளியன்.

(அக)

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவிட்டு
சொல்லா நிறத்துடமே சுகவுதய - நில்லா
விக்க யிறத்துடமே மென்சுவர்க்க மெனறன்
சுககுமுடி சாயத்த சிவன்.

ஊமை மணிபோ லொடுங்கிச் சிவமான
ஊமனதார்க் கிருநூற் சுகங்கொடுக்கும் - வாய்மையிலாச்
சமூக்கர்க்கிந் தூலபோதா தாகுஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால்.

ஆரா வியற்கை யவாரீப்பி னுந்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல் - பேராசை
நீக்கத்தி லீச நிறையா நிறைவாதல்
ஆக்கத்தின மோக்கத் துறை.

தசுதைபோ நாடோறுஞ் சாத்திரங்கற றேதுகின்ற
பெக்தருக்கு ஞானப் பிரகாச - நத்தலிலா
வேமபூமத சங்காயும வெங்காருசி ரங்காயு
மாமபாகு போனமுத்தாக் காம.

(௨௨௫)

கலைப்பொன னுக்கிக் கடுமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்ல வழைத்து வெறுக்கையினைச் - செலுத்தினா
வாற்றில்டு மீட்டு மருங்ளுததிற கண்டதுவுரு
சாற்றிற சிவகரணந தான.

(௨௨௬)

எனபைப் பெண்ணுகி யிருமபலை ரொயதலா
யம்பா மகிபுரதிவன ரோகியுத - சம்பிரான
கதவ மடைக்கக் சழறியது மெல்லாம
பதிகடண மென்றுணரப் பா.

(௨௨௭)

அரவங் கடி குறந்தா னுருயினா மீட்டு
தருமநைகா - டிறபின நிறந்துங் - சாமலை
நீறறறையை வேகமற நீராகப் பாடியதுங்
கூறுதுதைத்தான பேராமெனக் கொள.

(௨௨௮)

ஊனமனை மாரி யுணர்மொழிடைச் செ - ததுவுங்
காமனைவென குருணமுதக் சுற்றதுவு - மாமைமையடபோ
கேரடகக் கீச னுருளற கலந்ததுவு
முதம பசகரண மோ.

(௨௨௯)

பசகரண நீயகப் பதிகரண மானா
பசுபாச மக்கணமே பாறு - மசிபதத்தை
யெதிரிடிக் கொள்ளறக் வெனருலும பின்னு
மெதிரிட்டிக் கொளவா யிதென.

(௨௩௦)

சரியைகிரி பாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
வொருஞானப் பேறளித்த வுன்னைத - தெரியாத
பேத்தத்தி லுங்காணேன பேராத வானந்த
முத்தியினுங் காணேன் மொழி.

(௨௩௧)

அண்ணலைக் காணி லவனிவனே யாமென்னும்
வண்ணத் திருமல மந்திரம - நானனுதின்ற

என்னவண்ண மெவவண்ண மவவண்ண மீசனெனும்
பொனவண்ணத் தந்தாதி யும்.

(கஉ)

அதனுவித முத்தி யளித்தருந் நாதாவென
பொயத் துவிதம் போமானு போதித்த - கத்தனே
முகதியிலு முமமுதலு முண்டென னுரைப்பதுவுஞ்
சுத்தியமோ மிதகையோ சாற்றும்.

(கங)

கையிலுறு புண்ணுகருக கண்ணடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத - மையநிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிறகுமோ சொல்.

(கச)

சைவஞ் சிவநகோடு சமபந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிகுஞ் - சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளுக வேற்றற வேந்நாதக்
கூறென்று கொள்ளுநிலை கொள.

(கரு)

இருவ்னையொப் புறஞ் லெயதுமல பாகந்
திரிகரண சுத்தியுணைச் சேரு - மருளபதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதலு
சாசமடை யுமபிறவி நாதி.

(கக)

செய்தொ மசியென்னுந் திருவாககா லென்றன்
பவ, னைத் தடுத்த பரணே - யவதையிலே
செய்வென்றுங் கேவலத்திற சேதனன்ன றென்றுமுறும்
பாவனைகள் போமா பகா.

(கங)

பொனமலையைச் சோததிது புனகாகைப புள்ளினங்க
டனன்றமும் பொன்னிறமாயச் சாருமால் - முன்னவனைச்
சோதநாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாயிரதவனே யாமா றறி.

(கஅ)

சோர சிவோயமதி யென்னுந் திருவாக்காற்
போனைச் செயலலாம் பிரிந்தோனே-யாராத
வனபாலுன பாதததுக் காச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்பருகும் பததியுமெற கி.

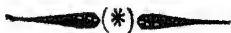
(கங)

ராயசு

வள்ளலார்சாத்திரம்

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலை முன்செய
தவமுடையாக கெஞ்ஞானனுஞ் சாற்றப் பவமுடைய
பாமரருக கிணுலைப் பன்னறக பன்னுகவென
காமாதி யெல்லாங் கழறறி.

(௩)

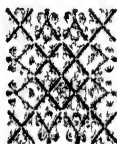

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஆ ரு வ து

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
விலலாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த அயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப் பலகாலும் தொழு.

(க)

அன்னை உயிற்றி லமுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
மெல்லர மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா.

(உ)

ஒருவாகக் குலையே னுள்ளந தெனியத
துருவாக் கனிதனுட்டாற் றீதோ - குருநாகா
வட்டிலுக்கு வாடிவைத்த வாறேபோன் மாமறைநூல்
கட்டிவைத்த தென்னோ கழறு.

(ங)

பக்குவத்துக் கீடாயிப் பன்னெறி கருஞ்சொல்லு
யிக்கவதி பக்குவற்கு வேதந - துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
ஹானத்தைப் போக்கிடநீ யுன்.

(ச)

கங்கை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்ற
கங்கை பொழிந்த கழியொக்குங் - கங்கைநதி

நாயகன்

வள்ளலார் சாத்திரம்.

சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டிபட்ட நன்மாண
சூழ்கிடந்த நெஞ்சா நுரை.

பாயிரமுற்றிற்று.

சுத்து மசத்திஞ் சதசத்து நீயலல
சுததசிவ நீயென்று சொல்லினு - மொயததெழுநத
கல்லாலின கீழிருந்து கதிகாண நாலவாக்குரு
சொல்லாமற சொன்ன துரை. (சு)

ஒருபொருளை நீததங் கொருபொருளைப் பறநி
யிருபொருளும போககி யிடையே பொருபொருளு
மறநிலை யேதோ வசுதுன் னிலையெனருன
குறமொற ஞான குரு. (சு)

காடா துவளாமற கரண மசையாமல
வாயும பதையாமன் மரீநியே - நேயத்
தறிவாநந தத்தி வகைககண நீனருலும
பிறவா உவனுனை பின. (சு)

ஆக்காக்கு மாரேர மமபுவுழு மாரேர
நோககிமைகரு மாரேர ஸுண்ணறிவா - னீக்கமற
நானெனனும பொந நழுவிச சிமமாளுக
கேபிறப பண்டோ வினி. (சு)

மேலவததை கீழவததை வீட்டி நிராலமப
சாலைறி வாகத தரியென்று - வாலறிவன
காலவைத்தான சென்னியிலே கைவைத்தா நென்னுயர்தின
பாலவைத்தான தன்னுருவைப பார். (சு)

தலையெல்லாந தெயவமெனுந தனனை மறநேனை
யிடையெல்லாம் வேறிருக்கு மென்னுய - கடையெல்லா
மறத்தைப்பா டானததை மணியிருநு செமபைக
கருத்துருகத் தெயவமெனுந் காண். (சு)

உத்தமங்கனெல்லா முணர்வையே தாம்பெனு
மத்திமங்கி னேபதமை வையவாழ்த்து - சுத்த

வதூங்க ளெல்லாந்தன் னுகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு.

(௨௨)

சீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுஞ் சிந்தித்துக்
கூடுமுப தேசங்கள் கூறுபா - னீடுபுக
மூக்க முடைச் சீராம னெண்ணுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கணை.

(௨௩)

ஆகாயந் தேடி யலைவோருக் காகாய
மாகாயத் துட்காட்டன் மாணுமே - யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ னுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக றல்.

(௨௪)

மீனமதிபம் விழுங்க விரிவெண் மதியைப்
பாறு விழுங்கும பரிசேபோ - லானுயிரைப்
பணைவிழுங்கப் பட்டிப பணையைப் பணைக்குத்
துணைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க் கம்.

(௨௫)

அறிவா லறிந்தவனு வெல்லா மறிவன்
நறியா மையுமறிவே யன்றா - லறியா
வறியா யிருநது மறிவிலே னெண்ணு
மறிவிலாக்கு ஞானமரி தாம்.

(௨௬)

உருகத் தொளியா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மாணை வேறுஞ்சிக் - கள்ளமுறுங்
கற்பணையால வேறோ கடவுடமைக் காயிக்கு
மறபருக்கு ஞானமரி தாம்.

(௨௭)

சூறுறுதத்துவத்துக் கப்பா லதீதத்தே
வேறுகத தம்மை விசாரித்துங்-கூறுந
வாநநதந தாமென் றறியா வறிவிவிக
ளாநநதந தேடியலை யும்.

(௨௮)

தீத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
நித்தபரி பூரணத்தி னில்லாமல் - சுத்
பணிமாயை யாற்செய் பதுமையினைத்
சுனிமா னிடமிருக நாடு.

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியங்க ளுன்கும் வருத்துணாத்து- நோக்காமன்
மிட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய முன்னின்று
காட்சிதா வென்னுங் கடை.

(௨௦)

ஊழா ஊடம்புண் டிடம்பால் வினையுண்டு
தாமும் வினையாற் சகமுண்டு - காழகொண்ட
வித்துமுனை யம்போல வியா தொருக்காஊ
முத்தியிலே வியு முனை.

௨௧)

கன்னிக்கு மினபமிலை கற்றோக்கு மினபமிலை
கன்னியொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப் பன்னுதமிழ்
சாறவருச் சினைபுதயங் கற்றுங்கற் றுத்தொழிந்
வறறநிலை ப்தென றறி.

(௨௨)

நானமிலான செய்யுங் குருத்துவததை நாமிகு
மோனியிலாப் பெண்டா னுருயுதான - மேனி
பலகரிக்கும் பின்ன ரனுபவகா லத்திற
கலங்கி மனமுடையுங் காண.

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற விற்பக மேயகருந-சிதம று
நறகுண மிலாசாணு ஞானமிலாச சீடனுமாடத்
தொக்கவரு மிபை சுகம்.

ஆங்கோட் கலலரு லாயிழையு மடவரு
தங்கிவரு மின்பந தழைத்தாறபோற - சங்கை
வாசானுரு சீடனுமா யாவகாறு களவியே
பேசிவரு மின்பப் பெருஞ்ஞ.

(௨௩)

பிராந்தத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை யீதென்று காட்டி நவைசேரு
முனத்தை நீமிதிக்க வொண்ணுதோ - வீணர்
செவிநாசி யாலறியாற் சென்றறிய லாகா
வவிநாசி யப்பா வறை.

(௨௪)

காமம் பெருகெருப்பைக் கங்கை யவியாதோ
நீனிமயினத் தாத்தந் தெனியாதோ - வாமப்பாற்

பெண்மயிலேப் போக்காதோ பிரமனரி காணாத
வொணமயிலே யப்பா வுணா.

(௨௪)

சூங்காரந தனனை யழியாத வானவத்தை
வாந்து மழுவெரிக்க மாட்டாதோ - நீங்காத
மாயப பிறப்பதனை வனஞ்ஞந தாக்காதோ
வாயுமறைக் காடா வறை.

(௨௫)

வானவாககா யனறுதிரு வாய்மலாநத மெய்ஞ்ஞான
மேனையடி யோங்கருக்கு மெட்டாதோ-ஞான
குருநாத னாயன்று குமரருக்குச் சொன்ன
பெருஞான மெங்களுக்குப் பேசு.

(௨௬)

பிறவிவருத்தம்.

வண்டிசையம் போற்ற வெழிலா முடிசுடி
யாண்டமொரு குண்டக்கி ழாண்டாலு - மண்டும்
பிறவியிலே யினபயிலே பேரிடுமபை யல்லாத
று பவிலே பின்பச் சுகம்.

(௨௭)

தருநிழில் நல்லபிரைதந் தனடாத மவகையனா
மெருவி யுயர்வனத்தி லேங்கி-கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் போள் நெய்க்கரலா
று மட்டாய நினபிலஞ் சொல்.

(௨௮)

காமாதி யாலுங் கடுமெம் பசியாஜுஞ்
சாமாதிங் துன்பமதைச் சாற்றல்வேன் - கோமானே
மெனசா ணுடம்பாலே பட்டதாய ரெனசொல்கேன
புண்பாலில் வேறுழைந்தாற் போல.

(௨௯)

பாடிமுத லேவகைய நீக்கப் பதியாககிப்
புதுசு தவமயிரதம் பொடியென்ற - வாகீரியன்
கல்லாறு தைத்தாலுங் கைதவங்கள் செயதாலுந்
கூதாலா லடித்தாலுங் கொள்.

(௩௦)

குருவாக் கமுதமெனக் கொண்பிவந்த சீடன்
குருவாககை யனறிமற்றைக் கொள்ளான் - குருவாக்கா
றுயாதோமென திருந் வுலகரியப பன்முறைபுந்
தொந்தோமென ழுடித் தொழும்.

(௩௧)

மானுமழு வுங்கரந்து மானிடன்போல் வந்தாபை
பூநீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார்-கானகத்துள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பெரிய அலலைநது
பீடினர கமபுகுவார் ின்.

(௩௫)

சுசுரபத்தி.

பல்லா யிகனகோடி பாணு வுதிசதாறபோற்
கலலாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை-விலலார்
மணிபபுருவ நாப பணிலே வைந்திருந்தார்க் கிலலை
பிணிப்பிறவி யெனனும் பிழை.

(௩௬)

சசன நிருமேனி யெட்டுமெனக கண்ட நிரதாற்
பாசநமை விட்டகலப பாககுமே - வீசன
நிருமேனி யென்னுனது சிநதையிடைக காணிற்
கருமேனி யிலலையெனக் கரண.

(௩)

சசனவே நிபானவேறென நெண்ணுங் கடையினங்க
வீசனடி யென்னு மிடையினங்க - வீசனே
யானோமென நேமாககு மாயிற தலையினங்க
ளாளுத மாணு வறி.

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிறபூசை
பொலகா வவளுத லுட்பூசை - நல்லா
புலகத்தை மாயா வுடலைதனா டித்த
விஸகுமரன ருத்திரமா யென.

(௩௬)

உயிர்க்குயிரா வீச நெழியாம னிறக
அயிர்க்குயிராக கண்டுக குணரா - துயிர்க் குயிரா
வேருக்கிப் பூசிக்கும கிண்கிலக்கு முண்டாய்கொல்
வேருகா மெயஞ்ஞான கீழ்.

(௪௦)

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புகிறத கீழிலகு மித்தை
யனைத்தம்போ அலீச அலேன் - உணர்கரிய
கண்ணுக்கு வேடு கழித்தகதை போதுனக்கு
மன்விபமே வேடென் றறி.

(௪௧)

சீவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதிபுயிர் வீடுமென நாடித்தம்
மென்பகத்தை மெலவென்ன வேவைப்பார் - இன்பக்
ருடைநிழற்கீழ் நிற்பதெலாங் குறறமெனக் கண்ட
சடபாதனே பிதற்குச் சான்று.

(௪௨)

வேங்கை புலானமறுத்து வீழ்ந்த தன்றியுமோர்
புலககனா நானாயுமீன நின்னுமற - பூங்கயிலை
யுறநிருந்த தமகோ வொருபுறவுக காயரசன
முறறுமரிந தீநிலனே முன.

(௪௩)

ஞானநிலை.

நல்ல குலத்திறபிறந்து நல்லாசைச் சோநதொழுகி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாண - நல்ல
சிவம்வேறே யெண்ணெண்ணிச் சிந்தை கலங்காதே
சிவமென்ற நீபே சிவம்.

(௪௪)

சேகரா மென்றெண்ணிச் செத்துப் பிறந்துமலும்
பாகமுறறமாண பகரக்கேள் - சோகமுறறு
மாகாயம் பொன்னுமதின மன்னுயிர்பொன ருதங்
காகாயம் போலே யறி.

(௪௫)

காயும் சுழங்குங் கனியருந்தி நோற்றாறு
காயும் பிறப்பகல் மாட்டுமோ - காயத்திற்
றுவது சநாகிவழிந் தானாகக் கண்டிதனை
பெறுமாபக கண்டா லிறும்.

(௪௬)

சற்குருதரிசனம்.

பெருப்பு வயிசடபி வீர்தேடி வார்போற்
சுருப்பிலனத் தேறிங் துதைபோல் - விரும்பிற்றுப்
பகுதுவது நாயகனைத் தேடுகின்ற பைந்தொடிபோற்
சற்குருவைத் தேறிக் தாம்.

(௪௭)

விடைந்தரு வவைப்பணியாக் கீழ்மைபொடி நிற்ப்
ருடைத்து பலகதைக ளோகோ - தெளித்த
சுகுகொடுப வானென்னுங் தானவக்கோன் பொல்லாச்
சிசபாஸ னுதியெனத் தேர்.

(௪௮)

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவிததப
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி-நெறியாரும்
பகருவததின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருததி விகருமொரு
சறகுருவைப் போலுமுண்டோ தாய. (சுக)

வானெனகே மன்னென்கே மாயாமலமென்கே
யுனெனகே யுன்னியொன்கே - கோனெனகே
யொனறு யுருவிலனா யொககவெய்தத் தேவிமுங்கி
நினறான பரிபூ ரணன. (ரும)

விடையக குழாங்கடமை வீட்டியிருந்தாலு
மடையவுடம பாடேயா னுதும் - நொடியளவும்
விட்டுப் பிரியகிலேன மெயஞ்ஞானப் பெண்ணையனபாற
கடமயணைத் தொன்றானக கண. (ருச)

தத்துவததிக கப்பாலாந தத்துவமன் நநதனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோராக் - கெத்தனையோ
கோடிவிடையக குழாங்க ளெதிராநதாலும்
பாடழிய மாட்டா ரப்பா. (ருஉ)

ஆஞ்சினவழி செல்லா ராறின் படிநிலலா
வஞ்சொழிககடி மருவாராக - நுஞ்சநிலை
தபன்னெதிர நினறுபலகாற சாறறினும் கொள்ளாராக
ருபநிடத மன்றியுண ரார. (ரு)

வெந்தமடிதோலுண் விளாப்போல விழிபெரு
பந்தமுறவொன்றேனும் பாவியா - நந்தமு
சிவனபா னினவெல்லாரு சென்றடைபச செயலார
நமன்பா லணுகாதார் நாயி. (ருச)

ஐயொழிவு கூடாம லந்தாங்கதச் சேவையின்த
தெய்வகுருகாட்டத தெரிசித்தே - னையமறக்
கண்டே னெனஞ்சொல்லுங் காணமை காடழிதலால்
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல். (ருரு)

மதப்பட்டவா னையனா மாதற்பாற் சிக்கி
யுதப்புபட் டினாவழித்தா ரோரோ . நதிப்பட்ட

செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
துஞ்சிச் சுகமடையா தோர். (௩௬)

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம்பிறப்பு
மற்றையர்க்கு ஞானமும் வன்பிறப்பு - முற்றுக்கின்ற
போதிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் முத்தி. (௩௭)

எறும்பு கடிக்காவி யிறக்குமென வஞ்சங்
குறுந்திவலைக் கண்ணனுக்குங் கோல-நறுந்தொடையன்
மாரபகத்து வேலபிடுங்கி மாற்றலர்மே லெய்வாற்றுக
தூரமோ வண்ணிதோ சொல். (௩௮)

இருளகன்ற ஞானிகள்பா லின்பமயமாகி
மருளகன்ற ஞானமணியே - யிருளகலா
முடிமக்க டம்பக்கினை முடமாய் நினரூயென்
றமுவுக குழைந்தவனே சாற்ற. (௩௯)

காமாதி நற்றங் கமனநிருத்த லானுமுப
மோமாதி யுள்ளுணராத லானு - மாமையென
வைமபலனக் ஞாளாடக்க லானு மடியவாபா
லின்பமுறககாண விருப்போம. (௪௦)

பாடி னுதிசும பரமசிவ மென்றுரைத்தாற
பாவநது நீயதனைப்பாராதே - பாவிதத
பேராதேயுண்டாவை புத்திமுதற றத்துவங்க
மெதானற வுண்டாடு தெளி. (௪௧)

நிறிவேசுவமென் றறைந்ததிருமூலா
நிறிவின மொழியொன்றைப் பிடித்தார் - நிறியாச்
சுந்தரணமில் சங்கேதமிலலை
முன்னமில் பென்றே மதி. (௪௨)

கிறிவுநிறுவிதத்துக் கப்பாலறிய
மறவுசுவமதுவே நீயா - மறவொன்றிக்
கண்டாருங் காணுக் கதியை மழபாடிப்
பண்டாரங் காணுமபடி. (௪௩)

வாக்கிலியாய்க் கண்ணிலியாய் மத்தராய் போதாமற்
தேக்குமறிவோயி சென்மித்தும் - பாக்கொண்டு
பாடார் குருபதத்தைப் பாரார்ப் பலரினைட்டும்
வீடார் சும்மாவருமோ வீடு.

(௧௮௪)

கூனுஞ் செவிடுங் குருநிழுடமும்போய்
மானிடரா யங்கங்கள் வாய்த்திருநது-ஞானநிலை
சோநதரியா ராதோ செகசாலத் துட்பட்டுச்
சாநதுணையுஞ் சஞ்சலத்தார் தாம்.

(௧௮௫)

தருநிழலு நலலமிர்தந் தண்டாத் மங்கையரும்
வருமெனறுவேள்விசெயு மத்திமர்கா - டருமாமே
யமிாதம் பசுவினபா லாயிழையார் வேசியென
வுமைபங்கு னுகம மோதும்.

(௧௮௬)

சரிதையிலேயீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மந்திரத்திற் கிட்டி - யருகிருந்தா
னூனமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றுள்
ஞானமதி னுனையினான்

(௧௮௭)

பாடூரைக்கண்டு பராவியழுவாரா
வாழூர் கண்டு மத்பபரோ - பாழூரை
வாழூர்மேல்வைத்து மனமிறந்தமாண்பினரை
பூழூருங் கண்டறியு மோ.

(௧௮௮)

சுத்தப்பழிகமுச்சிச் சூரியனைச்சுநதித்தா
லெத்தனமைத் தத்தனமை யீசனிலை-யுடறுற்றப
பாராதவர்க்குப் பவமும் பலிணியும்
போராடி மெஞ்ஞானறு போம்.

(௧௮௯)

தன்னிலையையத் தலைவனையுமுன்னாது
பொன்னைப் புலியையெழிற் பொற்கொடியை - யுன்னியுனிக
கூலன் கடத்துகின்ற காழகர்க்கு முண்டாக்கொல
ஞாண் கடத்துகின்ற நாயி.

(௧௯௦)

என்னை யொழிய வினாயு மிருண்மலமும்
துன்னுமுமிரின றெகையாகும் - பன்னுகின்ற

வநுகுமக னும்வின் மலருஞ் சரோருகமும்
முநதுமுயற கோடுமென வோர்.

(௭௧)

பொன்னை யரித்தெடுக்கும் பெரன்னரிபன் போலாசான
என்னை யரித்தெடுததா னிவ்வுடலிற் - றுன்னரிய
பாலை யரித்தெடுக்கும் பாலன்னஞ் சறகரையை
யாலை யரித்தெடுக்கு மால்.

(௭௨)

அடிக்கரும்பு காட்டுகின்ற வராதவினபை
முடிக்கரும்பு காட்டுமோ மூட - மிடிக்கின்ற
மெய்ஞ்ஞானி காட்டுகின்ற மெய்ஞ்ஞானந தன்னையொரு
பொய்ஞ்ஞானி காட்டுவித்தல் பொய்.

(௭௩)

கிணறுதொடா முன்விளங்காக் கேடிலா காயங்
கிணறுதொட முன்விளங்குங் கேண்மை - யுணருங்காற
கருவிகளிற் றனனேத்தான , காணுமெனினறதுவும்
கருவியினிற் கண்டதுவுங் காண்.

(௭௪)

ஆனையுரி போர்த்தாநி மம்பலவா வென்னுடை
ஆனையுரி போர்த்தாட வொண்ணுதோ - ஞானநிலை
வெள்ளமலை வீற்றிருநது வேதியரோர நால்வர்க்கு
முள்ளபடி சொன்னு யுரை.

(௭௫)

பொங்கு மலநீங்கப் பூரணவா கசயத்தி
லெங்குநிறைந தாடுகின்ற வெநனுகயே - மிங்கெனைப்போல
வந்தானரு ஞானமே மாயையே கனமமே
நடதாம வினதே நட.

(௭௬)

ஆணவமே நீர்போயி னஞ்சலிசெய்தேனுமக்கு
கோணைசிவ நென்பாற் குடிகொண்டா - னீணிரையத்
அன்பம பயக்கின்றதுக்கசுகமே போயி
வினபமுது காயததோ டின்று.

(௭௭)

எல்லாயிறநது மிறவாத ஞானிகட்குச்
சொலவார்க டிட்டாந்தஞ் சோம்பரையே - யெல்லாமுந்
தீரதமுறந்த னறவிக்குத் திட்டாந்தடி
போர்முக்கது வீரர்மனம் போல்.

(௭௮)

எல்லாத்தையுந் துறந்துந் துறந்துறவா யோகிக்குந்
கெல்லாப பிறப்பு மிரியாவா - மெல்லா
பிறந்தோ மெனுமுணாவு மிமையிலேபோன
லிறந்தோடிப் போம் பிறவிடே.

(௭௬)

முப்புரத்தை யனறெரித்த முக்கணப்பா வென்னுடைய
பொயப்புரத்தை யினறெரிக்கப் போனாதோ-முப்புரத்தின
முவனாக்காத் தாண்டதுபோன முப்புரத்திற சானரூய
சிவனாககாத தாலுண்டோ தீது.

(௮௦)

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேந்தாகி யாண்டாலு
மௌளவிரந் துண்டுகிருந்தாலு - முளளத்தை
மாலடனுங்காண மலாடிக் கீழ் வைத்திருப்பா
சாலவறி வாகுந் தவா.

(௮௧)

ஆசிரியனுடைங்கி யடியாபறம் போரநுனா
ரிசனையேசுடி யிருளகந்து - மாசறவே
நாட்டானை கா-டெறுமடி நதிவிளக்குப் போலாவா
தாட்டுனைக்கீழ் நிறகுந் தவா.

(௮௨)

உள்ளமெனு மாந்த வேங்கனம்சையேறி
வெள்ள வெளிகுள்ளே வினையாழிம் - பிரி
யுலகமெனுஞ்சேரிக் கொடுக்காதும வாரா
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு.

(௮௩)

கூறைக் கலையார்கள குபபைதரு மெனறெண்ணி
சோறுக்கலையா துயருறறுத் - துறுக்கி-
கலலை யுலகதுண்ணுங் கபோதம்போ லேதேனு
நல்லோ ரருந்தியவா ந-டு

(௮௪)

நானேபரமசிவ னானேபரபிரமம்
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்- நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணுரக
கண்டவனே சீவனமுத்தன காண்.

(௮௫)

ஆக்கையே தானென் றபிமாணஞ் செயலிக்கு
மோகந்தமிழை யெனறே முடிபயிக்கும - பூக்கமமும்

ஆங்குமுல்லா பொய்யினப்ப புண்ணிபைமெய யாக்குவீக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம்.

(அக)

ஆசாரியனை யனவரந் தாடிகும
பாசமிநதோரைப் பகைபாகு - மாசற
வுத்தமாகட்கெல்லா முறுகிவகே யீட்டுவிகு
முகிமஞ்செய மூலமலம்.

(அஎ)

மெடஞஞானக்கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞானறு
மஞ்ஞானந்தனனி லமுததுவிக குரு - சுஞ்ஞான
வீசனிலையென்றே யிறுமாபபைச் செய்வீக்கும்
மாசறற மாபா மலம்.

(அஅ)

விருப்பு வெறுப்பாலே மெலவினையுண்டாக தும்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக்கட மும் - நெருப்புருவ
னெங்குமிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கனயீ மலம்.

(அக)

சசனநிருவடியை யெஞ்ஞான்று காண்பேனே
பாசமெனைவிட்டுநாட பாறுமோ நீசக
ருபம்பதனை நீத்தாசான குறறேவல் செய்வேனே
உமபைத் துறப்பேனே வறறு.

(அஃ)

ஆனனியமே பாசமென்று மன்னியமேயீசனென்று
முன்னுதலேபாச வெறுழிவன்றே - வெறுநிலையு
மறறகிலே நீதொழிய வாறுசமையத்தாரா
சொறுநிலை யெல்லாந் தொலை.

(அக)

ஆனவததாற பட்டதுய ராறறகிலே னாதோகோ
வீனவ ததையெஞ்ஞான்று வியுமோ - மாணவததை
வெறென்றறிந்த விவேகமே ஞானதன்ன
கூறென்று சொன்னான குரு.

(அஉ)

மலமிலலை மாசிலலை மாணுபிமானங்
சூலமிலலை யென்னறிவின்கூறற்றி - கலக
மலமுண்டு மாசுண்டு மாணுபிமானங்
சூலமுண்டு திரிசியக கூறறில்.

(அஃ)

சம்பநதா பேரறிவும வாங்கீசா தன்னுறவு
மபியாஞானற னட்டினையு - மனப்புருவாந்

திண்ணனார் பேரன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்தியையு
மண்ணலே யெற்கீந தருள்.

(கச)

திருவாத லூர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி - யொருவாத
பஞ்சமலக் கொததைப் பறித்ததிருக் காத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம்.

(கரு)

சத்துமசத்துஞ் சதசத்து முனகாட்டிச
சத்துமசததுஞ் சமமாக்கிச் - சத்தசத்து
மில்லா விடத்தி் லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாலின கீழிருந்த கை.

(கசு)

என்னையெடுத்து விழுவகியிரும் பூரணமாய
யுன்னுமனமாகினை யோட்டிவிததுத - தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி் லெழுந்ததாற
கல்லாலின் கீழிருந்த கால்.

(கௌ)

சஞ்சித்ததை நீருக்கிப் பிராரத்தத்தைப் புசித்து
விஞ்சுமா சாமியத்தை வீறடக்கித் - துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றாக்கி வைத்ததாற
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்.

(க௨)

ஆணவத்திலேகிடந்த வானுயிராக்குக் காயமெனும்
கோணவிளக்களித்த கோமானே - ஆணவமு
மாக்கையும் வாதெனனைதின மல்லறபமித்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா.

(க௩)

ஆகாயம்போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகானுபூதி யெழுந்தாலு - மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப் பேரறிநீனை
தாமளவுஞ் செய்யற் சனை.

(க௪)

கூழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமார்
வாழி சனாதர் மறைச்சநந்தர் - வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே.

(க௫)

ஞானவிளக்கமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றமுபலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

—(*)—

வழுவது

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

பராபரமாயித்தமாயப்பரிபூரணமாய
நிராமயமாயநிடகளமாயநீங்காப - புராதனமரபச். (ச)

சத்குமாயச்சித்தரீயச்சதானந்தேசாய்ச்
சுதவெறுவெளியாயச்சூனியமாய்ப் - புத்தமாய். (2)

தற்பரமாயச்சிறகனமாயத்தத்துவார்த்தமரபச்
ஏற்பரமாயஞானசெழுஞ்சுடரா - யற்புதமா. (௩)

யநிபுககறிவாயகணடிதமாயெங்குஞ்
செறியுமபரமசிவமாய்ப் - பிரியாத (4)

வேதச்சினகரத்திளவீற்றிருந்ததெயவமே
பேரதருவராயபபுவிமீது - நாதனென. (5)

வந்தானறிருவடியையமத்தகத்திற்சேர்த்தினுன
நந்தானெனசெனனித்தடக்கையைச் - சிந்தா (6)

குலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிறித்தான்கோ...
மலமொழியப்பாரணையனைவததான் - சல்லொழியா. (7)

வீங்காரம்பொன்றவமுதகிருவாக்களித்தான்
சீங்காரயோகநதலைபட்டா - வீங்காத (8)

மெய்ஞ்ஞானநூலைவிரித்துரைத்தான்மர்ணவக
வஞ்ஞானவாக்கைநீயனறென்ற - னெஞ்ஞானம். (9)

நாற்றவு—ஞன்னேறஞஞஞஞயாரிதனைச்
சாற்றிடிங்கெனபோலவந்ததற்பரனே - பூற்றைமிது. (ய)

மாக்கைகஞ்ச்சாக்கியாமானமாவேநீயதனைப்
போக்குவரவுபுரினென - பூக்கமொழி. (ய௧)

சேகஞ்சுடமென நுந்தேகியறிசித்தென நு
மாகமன்களெல்லாமறையுங்கா - ஞைகையொழி. (ய௨)

திரிசியமேகாயமதிசித்தேதிருககென
நருமறைகளெல்லாமறையுங்கா - னிரிகின். (ய௩)

வன்னமபகோசததையான்மாவலவென்ன
பன்னுமறையந்தமெலாமபானறிக - ஞன்னியுளிக. (ய௪)

காண்பார்க்குக்காண்பபடும்பொருள் வேறானதுபோற
பூண்பார்க்குவார்கைகபொதுவனென - மாண்பகன்ற. (ய௫)

வனித்தமெய்துக்கமசுத்தமீயவமுன்ன
தனித்ததுபுகளியனைச்சார்ப - சனாபபொழி. (ய௬)

மாயாத்தொவநீயென நுமயங்குந்த
தொயாத்தொவநீயெனநுமயெனருன - மாயாத. (ய௭)

வாணவகாரானமுடனெனவன்னமுதலின்மனவ
வீணவததைகஞ்சுநீயிரவின - யாணவததை. (ய௮)

பறுவகையாறபோக்கினமானமபானீயே
பிறிவிலிரமமெனப்பேணி - மறுபிற்படை. (ய௯)

மாற்றெனருன்கொழியமாயச்சமயத்தா
பேயத்தேனாமிததையென்ப்பெண்ணெரு - ஞத்தெய்து. (௨௦)

சோகமெனப்பாவித்தாந்தச்சகமுன்களெல்லெனருன
மோகமொழியெல்லாமுனியெனருன - ருக்கமொழி. (௨௧)

மீசன்வேறியான்வேறெனநெண்ணுநறபாதகரை
மீசெனக்கன்களெனரு - ஞையெனரு. (௨௨)

வேதமுடிவநீய்தவேதியுண்ககெனருன
பேதநீயெல்லாமயிரியெனருன - சாதலியை. (௨௩)

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

நா.க.

பொன்றும்லையென்றையுணர்வொழிநங்கென்ற
வின்றிலைதானேநிலையென்று - னென்றுமுறு. (உ.க)

மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழங்கண்ணீர்
சமமாவிருவென்றுசொல்லினு - னமமானே. (உ.க)

வேறுபொருளிலையென்றானவெற்றவெறுமானந்தப்
பேறினுனைப்போககென்றுபேசினு - னுறுகடற். (உ.க)

சென்றொழிபருமாபோகசிவதஞ்சொழுகென்ற
வென்றுமறவொன்றாயருகென்ற - னன்றாய. (உ.எ)

சாரிசாரிபாதிமதந்தாக்கியாகென்றனககோ
வா - கண்ணே சொல்லிவமக்கறுத்தான - காத்திரமுங். (உ.அ)

சாரிசாரிமமாநிரிநகுகமமாநகாரெனக்
வா - ரையு - னுநின்றுவாழ்வினான் - ஸ்ரீசாரணம். (உ.க)

சாரிசாரிவென்றுபகிர்க்குதும்வைத்தாண்ட
வென்று - ககரென்றுவைத்தாண்ட. (உ.உ)

அத்துவிதக்கலிவெண்பா-முற்றிற்று.

அருச்சுநமபலம்.

சிவமயம். வள்ளலார் சாத்திரம்.

—(*)—

எட்டாவது, அதிரகசியம்.

பாயிரம்.
விருத்தம்.

மொகமெனுங்கடலகடாதுமுத்தியெனுங்ககாண்பானமுதி
நாலாம, பாகமெனுமலகொண்புத்தியெனுமபுனலாடகடா
சாத்திச, சோகமெனப்பாவித்துசுநரியமெனுமவிளககேறரிச்சோ
கநீங்க, யாகமெனுங்கோயிலினகண்ணிறெனனுங்கணபதிககேயன
செய்வாம. (க)

வேறு.

கண்ணோராயிதகாணுநதிராழிப்படைபாரு
நண்ணுமபுங்கமலதச்சுவிசுறையுமபிரமாவும
பெண்ணுருந்ருமேனிப்பெருமானுகைகப்பி
புண்ணும்பரமப்பாருயுணைநமவனாகருவாட. (க)

வேறு.

உலகமேழையினறவனெவனவனறையு
முலகமேழையுமோம்பினெனவனவனறையு
முலகமேழையுமொங்குகினெனவனவனறையு
முலகமேழையுங்கடாத்தவனடிகளையுபபரம. (க)

வேறு.

நசனாயப்பரமத்தவனுகியிதிடைமுத்தலிசுருதி
யேசறமணியாயெவைகருமாதாரமாகயேதனக்கவையிலையாபபு
பாசமோசகனாயனதிமுத்தலுமாயப்பகருநானுனசககடலா
யாசையாறகாண்போக்கதபுதலடிவாரமமபிகாபதியினப்பபணிகரம்.

வேறு.

பாணையனைத்திருமுலைப்பருகிஹம்பருக
வேலுவாரமுழல்தழுவெள்ளத்தழுகதிஹம்பரக

தோலையுரிநிழப்பிவங்குளிகொளாதொழியே

ஞலநீழலிலமாநதமுக்கண்ணனுக்கண்பே.

(௫)

வேறு.

சாத்திரததாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பராபரத்தைத்தானேதானா
மாநீரிரமாபிறப்பகளைவாயவிட்டுப்பேசாதமௌனவைப்பைக
காதிரவாகளைகடநகவறிருருக்குப்பலமீயுங்கற்பகத்தைப் [வாம்.
பாரதவிடருதொறுநிகமும் பரமரகசியப்பொருளைப் பணிதல்செய

வேறு.

உலகமுனறையுமீன்றவாளுங்களிசிறப்ப

உலகமுன்னையுமபடைததவன்றாளமொததிகைசப

உலகமுனறையுமுண்டவனகுடமுதாமுழக்க

உலகமுன்றிலுமநடம்புரியொருவனைப்பணிவாம்.

(௭)

வேறு.

வானேமுதலாமபூதங்களல்லைகரணவகுப்பல்லை

யானாப்பொரியுமைம்புலனுமலையறியுமறிவல்லை

யானாருடமினவயததாலேயுள்ளாதளரோலொன்றாய

ரானேநீயென்றருளசெயதஞானகுருவைவணங்குவாம்.

(௮)

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயசொழுவநதலைநிரப்புதல்வருச்சுபுரியெனநே

டோலமிட்டுநானமறையொலாமுடையபதுவுககாககுறித்தனனே

முலகரணபரமுபரஞாக்கமாயமுமுசையங்கொணனனாச்

செயுறறியவந்ருணாசுருநித்துணாசெயததாமறையனநே

(௯)

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமவசியசிறதையர்தமக்கெலாமபரிந்து

மோகமபுரதசசீரிதையாதுகளைமொழியுந

தாகமவசியசுதுவருநாகமக்கு

பாகமவகருருசுவதுவமசியெனவறையும.

(௧௦)

அவையடக்கம்.

அதிரகசியகதையானுமளவிடத்துணிதலவானின்

மகிபினைமழதன்மையாலவவ்வுதலொக்குமென

மெய்கமம்முருளானிபுணாவிசைப்பணிங்கிழிநதராய்த்தேர-

வதுபிணுமணியைபுடளாளாமணிநலநடுகரிதேரொல்லாம்.

(௧௧)

அவ்வணமிபரபுமேலவையீசனுமுளத்தாங்கி
யுபவணமரிபாரினறவுவனையே ராவசனதகாலே
பெரயவணநீக்கநம்பேரறபுனிதனுகுருவமெனறுனனி
மெடவணமுடையார்போலுமேதினிவந்தானனறே. (௧௧)

வேறு.

கண்டானருருவகநனூராகதறிவீழநகரனகமலமிசை
யடைடாவரனேடுமுரலேபயனையெனருனகமகிழத்தான [யே
ஒருணடாலிடலுமபணிசெய்ததுணித்தானபணித்தானமுமமுறை
பணடானிதறத்தபாபா லுங்கூவாயெனப்பாடினன. (௨௦)

வேறு.

அநகமடபிளையுபோடரியகாசெனபொருடாயிவறு
றருமமாடத்தாடாறறியுடாடெருருடபகாணங்
பருமயலபவிரைப்பரித்தருளசெய்வாயபோறி
சருபமாடபறியுதனனேகர்கனத்தாடாபோற. (௨௧)

என்றுசாமுறையாடுநறுயிருதவசடனதனனே
புதுவனபருவனோமனனொளபத்துநோககி
யாறலவகமடபுமபாமபுனலாத்தா
புனனிவனபாறறுதநவோனமுத்தவிடபினனா. (௨௨)

வேறு.

யாடபுதுதினனகருளையாறபொருந்
ரய்ததவையுதாவைவவங்கபுலேறறுப
யுடனமவிதாறையினையுளாத்த
யுடனனிருக்கபருசெனனிமேறசெறித்தான. (௨௩)

மிகவறுனைவாவெனக்கூடமொத்தா
யாதினனசெவிப்பலனவயுடாமெனமபொருளோப
யாமொருடபுனனபயமெய்யிதித்தா
னமததயுமசமுயிலாதவையமனனன. (௨௪)

சுவகயறறிச்சலிப்பறதததவங்கழலப
பெயருபேரொளிபொக்தகபுழையிருளகழியப
பவகயசனனமுதலியோரறிவருமபாத்தை
• பனனகலையிபொறியுத்தாவருருவனருளால. (௨௫)

வேறு.

பஞ்சபூதநீயல்லே பஞ்சகோசநீயல்லே
விஞ்சுகரணநீயல்லே விஞ்சிபஞ்சநீயல்லே
அஞ்சிவனீயல்லே தோனறுபாமுநீயல்லே
நெஞ்சிற்சிறி அமைபுறேனீயேயநதடபரமசிவம். (௨௬)

வேறு.

ஆகமேவடிவாகியசீடனை
யேகனீயென்றியமபலமெம்பிரான
மோகவாரியின் மூழ்கியபாலியே
னேகனாகுவதெவ்வணமெநதையே. (௨௭)

என்றியம்பியவேழையாரோக்கியே
நன்றெனநகைத்தானெங்குநயகன்
றெனறுதொட்டுறும்வாதனைசசோம்பின
லன்னுநீயப்பரம்பொருளாகுவாய். (௨௮)

நாலுவேசமுமோதுநலத்தினை
யேலவோதுயுமேழைக்கெனசெயப்
பாலுநெய்யும்பறையனாக்கெனசெயத்
தோலுமெனபுதுரிசுமொழியே. (௨௯)

சங்கற்பமெனஞ்சாஸகபடாபதது
பொங்குபேரொளிப்போதமநநதது
அங்கனானச்சடாவடிவாள் கொடு
மங்கவெட்டிநுமாணவநீயென. (௩௦)

வேட்டையீதெனக்காட்டவெருணமெழு
வேட்டலாயெனமேலறிவொன்றிலேன
மாட்டிலுள்ளமலினங்களையாயையுங்
காட்டுவாயெனக்காட்டதொடங்கினான் (௩௧)

பிரபஞ்சவைராகியமுணர்த்துதல்.

வையத்தாசையும்வானகத்தாசையும்
சூய்யத்தாசையுங்கூறையினாசையு
மெய்யினாசையும்வேறறவீட்டினோ
வாயினாசைக்ககப்படுகின்றையார். (௩௨)

(குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

பறையொன்பதுமபண்டிதரொன்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலையே
பறையாதமமுஞம்பண்டிதாதம்முஞ்
மறிவனேகமென்றாரறிந்தோர்களே. (௩௩)

(சமயபரமாதென்றுணர்த்துதல்.)

சமயமேபரமென்னஞ்சமததராயச்
சமயசாததரங்காட்டுஞ்சுழக்காகாள
சமயமென்னஞ்சததாராதசமுணாகிலீர்
சமயமென்பதுதன்னையறிதலே. (௩௪)

(தீர்த்தமாதென்றுணர்த்துதல்.)

தீர்த்தமேதீர்த்திகைத்துத்திரிவீரகா
மாதத்தமாவதுதேசிகனவாசக
தீர்த்தமீதெனநம்காநதுகொளாதவா
தீர்த்தமாமுயுத்தேனாயொப்பார்களே. (௩௫)

(சேஷத்திரமாதென்றுணர்த்துதல்.)

அளளிக்கோவிலையென்னவாசானையே
பள்ளிக்கோவிலைநத்தப்பெற்றருங்கொளி
புள்ளிக்கோவிலையுநறிப்பாராதவா
கள்ளிக்கோவிலைக்காழுநவார்களே. (௩௬)

(அஞ்சுசனீர்தென்றுணர்த்துதல்.)

பூசையென்பதுபூவொடுபாணியோ
வாசைகோபமகநையக்கறியே
நீசவைமபொறிநெஞ்சுணிந்துதியே
யீசனேததமமிதயத்துட்காண்டலே. (௩௭)

(வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

ஏதங்கூறியிடுக்கண்களைந்தவா
பாதங்கூறிப்பவித்திரராயப்பர
பவ

போதங்கூறிப்பொழுதைச்சுருக்கிலா
வாதங்கூறித்தமவாணுகழிப்பபோ.

(௩௮)

(தியானசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.)

ஆவிககாவியெனராவமுதினைப
பாவிககநினைவாசிலபாவிகள்
பாவிக்குகருதாங்கவனபாவகாபோ
யாவிககானிவநதானநதமானதே.

(௩௯)

(துறவுஇலககணமுணர்த்துதல்.)

வேறு.

புண்ணியநத்யிலுமபொருப்பிட தினு
கண்ணுறுகாவினுநதருபய 13. 14. 15.
மனை மனக்காயிலுமடவ் தனநிலும
நண்ணிபட்டாகிகளவ தியுநல்ல - 16.

(௪௦)

தநதராமமுதலிய கமனாககாண 17. 18.
வெறுயாநினைதலாலவிருப்பமேவலா
லத்தனன்லமகனறைமபத்யோசனை
மைநதனீபரதீசயமவை 19. 20.

(௪௧)

மனப்பிறத்தவு - 21. 22. 23. 24.
கேனிறததெனெண்ணி 25. 26.
டானபிறத்தவி - 27. 28. 29. 30.
வானிறதவனததுசரிப்பபோ.

(௪௨)

வேறு.

வரிககயலனையகணராமாலமதுயத்தபின
விருத்தனாககாலமேலுமவ்ரத 31. 32. 33. 34.
யிருகருமநிலமகனரோயோசனையெப்பபெய
நிருக்கண்முனறுடையபெமமநானசேவடிசோதநிண்ணம்.

(௪௩)

குத்திரராதியாகததொழுதுகதவரீருக
முத்திரக்குழியிலாடகதுமுதுகய 35. 36. 37. 38.
காததிரத்தானேரினபகடையெனவிகரதுமுனறு
கேத்திரத்தானேநேத்திகெடுவனமுபுருதலவேணம்.

(௪௪)

வேறு.

காயசம்பந்தமனைவிசாபதநதைகானமுனையெனனுமிங்கிவரை,
மாயசம்பந்தமெனததுநதொழிந்தோன் மாரிலம்பரவுமெயஞ்ஞா
னி, தேயசம்பந்ததவொடுமருவிச செனிததவநகரிடைமருவான்,
அபசம்பந்தததவொடுமருவிததுறவியாயவாவெலநதுறப்பான். ()

கருமினுமினபகாண்பானகட்டநததுநதமேலோ
ரரும்பொனுவெள்ளிபாறசெய்யணிக்லனபூணலசெய்யார
விரும்பியகொழுணாதிடத்தெலவியலபேரலநாளு
மிருந்தவஞ்செய்தியாகைகயிளைப்பதேகருமமனதே. (சௌ)

கற்புடைமகளிரொல்லாககணவனெதெயவமென்பா
சிம்பொலிசமயவேடாசிலையேதெடவமென்பா
தற்கொலிமாந்தொல்லாதாருவேதெயவமென்ப
ரதபுறபெரியோரொல்லாமலிவைவேதெயவமென்பா. (சௌ)

மண்ணுலரனைவருத்தளிதுறநிசுதுமண்ணுயமதிப்பரா
லெண்ணாகமுததிலிவகதனதுபிறுக்கிப்பொருளாகனிதுவென்பா
புண்ணாசெனனிபதித்தலெப்பொருளாமெனதுபுலம்புவா
கண்ணிரவீபாதவங்கள் கருடனறையும்பொருளென்பா. (சது)

(ஐவகைப்பிராங்கியையுணர்த்துதல்.)

மிகதன்னுரைதசவாக்கியப்படியேநிகழ்த்துவனபிராங்கியைந
துணையுஞ்சுமதியபிறநவுலகெனலகருவிதணந்திடாதுடலைநானென்ன
ல, கத்தபோதாதுயுநானென்றானுங்கடவுளும்வேறெனக்கருதல், சித
துருவாகியிருதுநானுகேனசிவனெனலசிதடாபாலிமே. (சக)

வேறு.

மூலநதசனகனுநிராலவருமனமுகக்கை
மூலநகைகோடிகற்பமபாரததபினமுதராணா
போனறிநிறழியுமித்ததொடுகதற்புவினுள்ளோ
ருனறியோர்கணமதேனுமபாரதகிதுறுவாமுதகி. (இ)

வேலைகுழ்ஞாலதுள்ளோராமெயமமையுணராமாட்டா
மாலையாயமடந்தையாரதமவசுந்தராயமதியிலாரா
யகலமாரீழல்கண்கணமாந்தவெம்மாதிபாதரு
சாலயானகண்கொண்டெனெனதுளந்ததுமபுவாரோ.

பழுதையிறபாம்பேயிலைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
வழுதையையபாமபெனறெண்ணிப்பூம்பினைப்பழுதையாக்கு

முழுதறிவில்லாமுர்க்கமுடனோடுறவுவேண்டேன்
முழுதறிவாகிநின்றமுத்தநிறொழுவேண்டேன்.

(௫௨)

மெய்யினின்பொய்யெயில்லைபொய்யினின்மெய்யெயில்லை
மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுன்னும்
மையரோடுறவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
வையனையுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும்.

(௫௩)

வெள்ளநீர்க்கிடந்தோன்காணன்வேதியப்பிரமன்காண
னெள்ளியசிறியென்கண்டேனெனும்படியெளிதினவந்தாப்
கொள்ளுவன்மனாக்குந்தொங்கல்குளிர்புயத்தணிந்ககோவே
தெள்ளியதேனெகிறதைத்தவிசுறைநூனதேசி.

(௫௪)

வேறு.

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகழுக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாருறைப்பருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாதுறைமூர்த்திதந்தெரிசனமெல்லா
தேசிகன்றிருச்சேவையெனிகர்க்குமோசெப்பில்.

(௫௫)

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே
ன்னையபாசமானவாணவாடியையுங்கண்டே
னென்னையுங்கண்டேனென்றனிகயதாமரையின்மேய
நின்னையுங்கண்டேனெந்தாயநீதந்தருனக்கண்ணால்.

(௫௬)

ஆகையானையெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்வின்றே
தேகமாதிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாகி
யேகனையனாதிமுத்தனையெனில்வேறொன்றின்றிப்
போகமோகன்களினறிப்பூரணவறிவானேனே.

(௫௭)

வேறு.

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோத்
தறிவதுநீயானையென்றறையுமுன்றும்வேதஞ்
செறியிந்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வண்ணஞ்
செறியுநால்வாக்கியத்தின்சித்தாரதமறிந்தேனே.

(௫௮)

நானேநீநானேயானமையான்றானகுரு
வீனவனேகைம்மாறுமவழிபாடுதோத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்றனைக்கானே
னுனுமியுயிருமியுயிரையெனறியொன்றுமில்லை.

(௫௯)

எல்லாநானென்றுணராககாலத்திலிடாபட்டே
 இல்லாநானென்றுணராதகாலத்திலின்புறறே
 இல்லாநானெயென்றிகெனையெடுத்தவிழுங்கி
 யெல்லாநீயென்றுணருமெண்ணமுமபேயமாண்டதே. (௬௦)

ஒன்றென்றுசொலவதற்குமுனையிலைநாவிலை
 பன்றிதாமென்பதற்குமரிவிலைசெயலிலை
 சென்றெடுங்குமாரிலைசேராரிதபதுமிலை
 நன்றுமில்லைதுமில்லாதுமில்லையுமில்லை. (௬௧)

திரண்டொழுமழைநீரற்றிறசிறுவுறறுககுழிதேடிப்
 புரண்டிபுரண்டழுவாக்குப்படுத்தியெவாபோகிப்பா
 ரிரண்டிறந்தவானந்தமெழுந்தபினரறுசமய
 முரண்டகுசிறுறறுண்டோழுமுருநானமுாதகியே. (௬௨)

ஆகாயநகனைதேடியவனிகொறுமலைவோருக்
 காகாயநீயென்றாலையெவாழியமாட்டுவோ
 மாகாயமாட்டுதற்குமதிசேர்மனிதாகது
 மகாயத்துள்ளுறையுமதியெனினுமயங்குவோ. (௬௩)
 வேறு.)

ஐந்திரிவுமழலவிடமுமானதே
 மந்திரிவுமறுகதானகுருநாசன
 மெய்யனநிருமேனிவிமலனநிருமேனி
 மெய்யனநிருமொழியேவேகத்திருமொழியே. (௬௪)
 வேறு.)

உத்தரகச்யத்தானமேலாமறிவினைவளக்கிவித்தோய
 கத்பிந்திலையென்னகாட்டியகருணைமேரு
 பதிசூடிக்கொண்டநீர்தேசிகப்பரமாவுண்ணை
 வித்தமுறைபணிவகுக்கிவிமழுவென்னசெய்கேனை. (௬௫)

பிண்டமாழுனானலலைபிரானவாயுவுநானலலைன்
 கண்டவிநகியநானலலைனகரணமோநானகுமலலைன்
 மிண்டையவநிலைநானென்றுணர்த்தருபருவம்வாய்ப்பின்
 வண்டறைகொன்றைத்தாரான்மலரக்காணலாமே. (௬௬)

அதிகாரசியமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஒன்பதாவது

சிவாகமக்கச்சிமாஸி

நாமாலயனோடுதேவருநாகருஞ்சித்தாகளு
மருமாமுனிவருமண்டகதுயிரகநமனபுசெய்ய
வெருமாதுமையொடுமொணுகுகனோடுசமபாநங்ககண்
விரிமாமன்நங் தலவீற்றிருந்தாயகச்சியேகமபனே. (க)

அல்லாராகருங்குழல்மமைதிருக்கண்புதைத்தவன்று
நிலலாடலகமிருணமுடிப்போனபின்னெற்றிக்கணனா
லொல்லாவ்ருளையொதுக்கயுறுதுயாரீசதமைடா
லெல்லாவொளிககுமுதலொளிநீகச்சியேகமபனே (உ)

மூவுலகத்தினுமுடியபாவமுமாககல
மாவடிநீழலினவந்தமமைபூசுககமகன்மனபாற
முய்யவேகத்தொடுமவன்னளவிகதழைத்தகமபை
யேவ்வட்டேதமூவககுழைந்தாயகச்சியேகமபனே (ங)

நல்லாரைப்போனநிடடிருப்பினுமவஞ்சகாபொல்லால்
பொல்லாரைப்போனநிடடிருப்பினுநல்லவாபுணனியோ
யுல்லாசமாயமலாகொண்டெநிரசானன்றுருவழிதான
கல்லாலெநிரதவனமுத்திபெற்றானகச்சியேகமபனே. (ச)

தம்மாஸ்திரதனயாவையுத்தாமலவென்றநிறு
மும்மாயமுமமலமுககுணநீயக்புமுத்தநிவாயச
சும்மாவிருக்கத்தூரியககடந்தகமுதிககுரு
சனமாக்கமுத்தியிதெனருனநடவகச்சியேகமபனே. (ஊ)

நாநகமுநோன்புநதவமுமடக்கமுநதண்ணளியும்
வாயநதகுருசசொலுமவாககியங்கேட்டுமனமவனபால
காநதமுமுகியுநகண்ணுகத்திருநகலபபதுபோ
லேயநததுவேமுத்தியெனறொனழிறகச்சியேகமபனே. (௬)

கூவளமாலையுநகொனறையுநதும்பையுநகூரறுகு
மாவலொடுமெடுகதாச்சனைசெயதங்ககநகுழைநது
நாவினிறேறதகிராசொலலநலநதெரிநூனிகளுக
கேவலசெயதாலனறிமுததுகொடானகச்சியேகமபனே. (௭)

எல்லாக்குநலவனினிலலையங்குலையெங்குமிலையே
யெல்லாக்குநலவனசாநிரனாயினுமேநதுழையா
லொல்லாக்குநலவனாயேயிருநதுலெனனறிகழ்வா
லொல்லாக்குநலவனையேபுகழகச்சியேகமபனே. (௮)

அனனியமேசெயுழாணவநீககத்திலாருயிரக
னனனியமேயிலையென்றுநினவேகமறையலி
லென்னுடலுன்னுடலெனபொறியுனபொறியென்னதுன
தென்னினவுன்னினவென்றுரைப்பேனகச்சியேகமபனே. (௯)

எல்லாருசிவமெனநானமறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாருசிவமெனநெறிநகுருவாயவநதெடுகதிசுதது
மெல்லாருசிவமெனலெவலெவாகோட்குமிசைநதுருநது
மெல்லாருசிவமெனறுணரகிலலேனகச்சியேகமபனே (10)

காசமநுஷ்டகாயகத்திரோடுகலநதுவிழற
காசமநுஷ்டமவநதுகண்ணினையுநதுககலநகல்செடயா
பாசமநுஷ்டயிரினனெனொடானறாகிபபதிரசபிநபும
பாசமபடாவெனசொல்லாயபழநகச்சியேகமபனே. (11)

பாசகுருடமெனறுயிசுதநதரபங்கனென்னறு
நாசயிசேனசுதநதரனையென்றுநானமறையும
பேசமுயிரககுபயிரோரகநீயெனபபெறமையா
லேசுறுமெனசெயனின்செயலேகச்சியேகமபனே.

அனனவெறியெடுத்தனடங்கஞ்சாமுனனினுத்தம்மை
யனனபபெயரகொடுவததரசசாலையமைத்திருப்ப

வன்னத்தயனறலைகததலததேநதியகங்கடொறு
மன்னபபலிககுமுனருமழகோகச்சியேகமபனே (ய௩)

அன்றுவிடமுண்டமரரைககாததெதிராதகளைக்
கொன்றொருபாலறகுறிகொணுகாததுக்கொடுமபுரத்தைக்
கன்றெரிதாவிடுககாலொருமுவரைககாததமையா
லினறனைக்காபபதரிதலலவேகச்சியேகமபனே. (ய௪)

அலலறபிறப்பினியாளாருயிராதிசின
மலலறறருமவயிசதியனாகுநனமாமருநது
சொல்லிறபடுசாககரமெனறுசுருதிமுறையிறும்
புலலருணைப்பொருளெனறறியாகச்சியேகமபனே. (ய௫)

பொலலாதமாராமடகததிலாபுதுபொருதுதினும்
வல்லாரமன்றசலமபேறித்தவங்களவ்ருமபுகுனு
நல்லாரொழுமுதனபாதாரவித்ததனாடமலவததிட
பொலலாபுதுசெயலெனறபபேனகச்சியேகமபனே. (ய௬)

அடையசகமததபாசாரவிதத்திலாபுதுபொருது
கடையசசமதுபுமபததைமாமபிககுநககவையா
பாடையசமதுபயனவறியாமலபபாடபுது
மேடையசசமதுபயனபமுண்டாகச்சியேகமபனே. (ய௭)

உள்ளத்தொறுமொலிததாரகாங்கருபதுமுனைநிலைய
வெள்ளறதுயினறவனகாணநிலைவயதுமலையனரு
பள்ளமபுருமபுனலபேனறெனறனையபயனபாறபததக
காளமறிததுணககண்டுகொண்டுக்கச்சியேகமபனே. (ய௮)

பாலன்பசிக்குறுபாறகடல்தனைபங்கயறு
மாலுமவணங்குமாலவிடமுண்டனைமாதிடு
மாலிபுனையிருந்ததணர்க்கோதினையறியென்பாற
காலனவருமபொழுதுசெலென்பாயகச்சியேகமபனே. (ய௯)

பொனவண்ணம்பூணிணுகண்டமபாறபுலனபுதமுதற
கொனவண்ணவந்தககரணக்கருவிகளகடமெல்லாந
தனயணமனறெனறவிததனித்குதனிததிடததி
லெனவண்ணநிலையணமெனறுபாபேனகச்சியேகமபனே. (ய௧௦)

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியும்பாமராகள்
சொல்லாயுகத்தின்மலமாயகன்மத்தொடர்களறுத்
துல்லாசமுத்திபெறமுயலவாரிதென்புத்திகொல்லோ
புலலாறென்புத்தியைப்போற்கச்சியேகம்பனே. (௨௬)

அநிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்களவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுனைப்பொருளென்றுகொள்ளாதுநற்றெய்வமெல்லாம்
வறிதேதிநித்தலைதெய்த்கொழிநகேன்றம்மனைபுகத்தி
லெநிசுடாவிட்டனறநீநிவர்போற்கச்சியேகம்பனே. (௨௭)

கொல்லாழியணடத்தைததோற்றிவிப்பானயன்றோற்றியத்தை
உல்லாரிவாசிறுசுபாரிவொணுநாட்டினிநி
விலலாருதரநிலையைக்களிப்பான்விண்பிறநிலைவக
கொல்லாநதுடைப்பவனியேபுகழ்ககச்சியேகம்பனே. (௨௮)

கொமயண்ணக்கண்டீபுயமொருநான்குமகிச்சுடையுங்
கைவண்ணமாணமுவுங்கருணைபொழிமுகமு
மொமயண்ணத்தம்மையும்தாநதுணையொழிமேகினியோ
ருபவண்ணமாநிறுநிறுநாயகச்சியேகம்பனே. (௨௯)

ஆகநெறசத்திபயற்களித்தாயயனாக்கியத்தைக்
காக்கினறசநியரிக்காநிதாயிரகாப்பையெல்லாம்
பொககினறசநிபுயறகளித்தாயகிறுபுலலாதம்பா
லேநகினறசநிபையெறகளித்தாநகச்சியேகம்பனே. (௩௦)

விண்ணுக்குநாகஞ்செங்குகிரோனென்பர்வேதமுன்னும்
பண்ணுக்குநாயகமுன்னுமறையென்பர்பறபலவா
மண்ணுக்குநாயகநாவலந்திவென்பர்மன்பனநது
கண்ணுக்குநாயகநீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௩௧)

சொல்லாரிநிதிடமுத்தியென்பார்சிலர்தோதகஞ்செய்
பொல்லாமெனையமுத்தியென்பாரசிலாபொய்யொழிவே
பொல்லாதமாமுத்தியென்றுபாபார்சிலரோதியவை
யெல்லாபிறந்தி—முத்தியென்றுன்கச்சியேகம்பனே.

அவகையினெல்லிப்பழம்போலகந்தொறுநீயிருப்பச்
சங்கையறவுணைநோகஞ்செய்பாச்சமயச்சமூக்கர்

செவகண்ணி ரத் திரன முகன நனை யுந தெயவமென பா
கனகைமகத துவமீன நியாக ச்சியே கம்பனே.

(௨௮)

மண்ணு திராதவரையுருநாமன நென மதிடா
நண்ணுவறிவுருநாமென கண்டுமெயஞ்ஞானத்தினை
ஹுண்ணாடியொன்றிரண்டென ஹுறங்குவதன நியுனனை க
கண்ணுலறியப்படுமோகலிகக ச்சியே கம்பனே.

(௨௯)

பற்றறத்தீரத துறந்தாகமககின்பரப்பறிந் து
ஐற்றமறுசிவஞானகஞ்ஞவனஞ்றிப்பிணிந்து
வெற்றவெறுவெளிகண்டவாககேயினபமேவுமனறிக
கற்றடங்காதவாககின்பமுண்டோக ச்சியே கம்பனே.

(௩௦)

ஆககைசடத்திரளானமாவறிவிலியானமையாற
போகஞ்ஞவரவுபுரிபவனையென நுபுநதிசெயதே
யாககையுமாவியுமாறப்பொருஞ்ஞனககனித்தேன
காகஞ்ஞசுதநதூரனையேகலிகக ச்சியே கம்பனே.

(௩௧)

உணடிபசியிலுறககிலவிழிப்பிலுணாகனவில
வண்டமாபூவகுழனமாசாமுயககினமலிதுறவிந்
நனநிறுசிறதைப்பரப்பிறகுவிவிலுணருணமலனாக
கண்டு கொண்டேனயலகானேனகலிகக ச்சியே கம்பனே

(௩௨)

கொட்டககாரமென கொலகனிற்ருணையினகோளடங்கி
வரட்டமிலாகஞ்ஞமப்பபுலிவாயினிணமணையட்டி
யீட்டுமிருவினைபபேயுடலகீறியினையிலபவக
காட்டைககடநதுணைக்கண்டு கொண்டேனக ச்சியே கம்பனே.

(௩௩)

ஐம்புலனுலமநதேனடைககலமாலறியாச
செம்பதமககழலசோப்பாயடைககலஞ்சேயிறையா
ரினபவலையகப்படேனடைககலமேனறுகொளவாய
கம்பையிரைத்தலைமோதுவகலிகக ச்சியே கம்பனே.

(௩௪)

மாயாபபடலத்தினுனமறைப்புண்டுவிழித்திறம்பிக
வாயாபுரியடைநநதோகலபைபெண்கையகப்பட
டோவாப்பிணிமகப்பெற்றேதுயர்த்தடிபூண்டுமெனக
கேவரப்படலமிரிப்பதென்றோக ச்சியே கம்பனே.

(௩௫)

புல்லாதிதாபரீங்கிறற்சங்கமம்புக்கினவர்
கொல்லாவிதங்குறிக்கொண்டுன்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாவரவரபுருதியந்தோ
கல்லோமாமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே.

(நள)

சித்தநதெநிரதவருள்ளச்சினகரத்தேதிகழுஞ்
சுதநிராமயச்சோதியனையென்றுதோததிரத்தாற்
பதத்செய்யாவெறும்பாவிகள்சிறதையிற்பாறினினு
யெத்திறததாலுனைககாணவல்லாகச்சியேகம்பனே.

(நள)

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவஞ்சுததம்வீற்றிருககப
விள்ளைமதியொடுவேதியனபுனறலைகபபிடித்துப
பள்ளநெடுங்கடலுருழுகிறசில்பலிக்குழனரு
லொருவாநிற்பொருனென்றநியாகச்சியேகம்பனே.

(நள)

ஆகையொழிவெந்தக்காலுமுருதநதவாசையெல்லாம்
விசங்காசையெய்துகரையுனைக்கண்டுகொளவா
ராசையழிச்செய்துநுனமாக்கருன்னையறிவாகொல்லொ
காசியுஞ்ஞாநோங்குங்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(நள)

ஓமாதீவாகையமொனனையபித்ததவருத்தமாகா
சாமரமநநிலைநிறபவாசததபாசற்குருவா
லாமாறநிறதவரநசுணரியோகிகளஞ்சடக்கிக்
காமாநுஞ்நறவகளைநதவர்காணகச்சியேகம்பனே.

(சுய)

உம்பாபணிகய்லாய்சசிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைகுவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்துச
செம்பதுமக்கரதநூலலாசாத்தித்தெநிசிக்குமுன்
கம்பைநறுயையென்னோவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே.

(சுச)

வீணாயச்சமுனுமென்கொருநானவியுளித்துக்
கொணுகதனளொருகூத்தபிரானுண்டகூத்தப்பிரா
ணுணயதுமனறுபெண்ணுவுதுமன்றவியுமன்று
காணுககண்கொண்டுகாணியெனருகச்சியேகம்பனே.

(சுச)

அறிவாயிருந்தறியாமையைநோக்கினதோழியுஞ்
செதியும்பரிபூரணவுருத்தானெனிற்றேகமது

மறிகருமங்கட்குச்சாக்கியுயிரோனின்மாளுமது
பிறியாநிலையிதுவென்றானபெருங்கச்சியேகம்பனே.

(சுந்)

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்புமரப்பதுபோ
லுடறொறுநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
மடைமலவல்லிருளாருயிர்ஞானத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதிபைம்பொழிற்சூழ்கச்சியேகம்பனே. (சுச)

துட்டற்குஞானச்சுருதிகளோதியுந்துர்க்குணம்பேராய்ச்
சுட்டற்குளகுணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுநதேனும்விரவிபென்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே.

அநதோருபதமெய்ஞ்ஞானுகாண்பனென்றுகமுற்றும்
வெநதோலமிட்டிப்பதைபதைத்தோடிழுவீழ்தலறிச்
சுநதோடமேற்கொடுன்பாதாரவிரதததைத்தாவுடன்பாக்
கெநதாய்மிகவுயிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(சுசு)

அஞ்சிப்பவத்தனுக்காரித்தைமோசிப்பொன்றலைநது
மெஞ்சங்கனிர்திருகண்ணீர்சொரியுதிடமெட்டுயிர்த்துத்
தஞ்சமுன்பாதநதலைவைத்தவுததமாச்சங்கடல்க
டுஞ்சமபடிக்கருள்செய்யாயசுடர்க்கச்சியேகம்பனே.

(சுசு)

பொய்யாமுடல்பொருளாயியுமவாங்கியுன்பொன்னுளான்
மெய்யாமுடல்பொருளாயியுமிதவீரகையுன்னிப
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயத்தினைப்போஷியன்பாம்
கையாலுனைதொழக்கண்டுக்கொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (சுஅ)

ஒன்றேபரமென்றுரைப்பவடுனயுயிரவ்வுயிரா
யன்றேமறைப்பதுமாணவமாதிகளானமயால
வென்றேபுலனைவெறுமறியாகியவன்பரமாய்
நின்றேவிடுகிலையென்றெனிக்கச்சியேகம்பனே.

(சுசு)

இத்தையுயிரொன்றுரைக்குமுரைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனையுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்தாதுநன்ஊமெனமுன்
கல்லிற்றிப்பபட்டகையுடையானகச்சியேகம்பனே.

(ருய்)

மேலாலவதையுங்கீழாலவதையுமகீட்டியரு
ஊராலசொலசுத்ததுணுககநிலையினையென்றருளவாய
நாலாமறையொருமாவாகவன்னிழன்ண்ணியுமை
கொலாகலந்தழுவகருழந்தாயகச்சியேகமபனே.

(106)

தாயனநிமைந்தாககுத்தாரகமுணுகொருரணியில
வேயொன்றுதொளிதன்பங்காமலைவிலவிடைத்துவச
நீயனநிலேவெருருதெயவமுநிடையுநோவதுண்டோ
காயனநிச்செங்கனியுண்டோகலிககச்சியேகமபனே.

(107)

பேசுவதுன்பெயாபூணபதுன்சாதனமபேணலுண்ணை
சேரமுமபாசமுநினகழறகேசென்றுநீக்கமிலலா
வாசையநீதுன்றன்னபாறகடவுகுமாறெனவே
பேசுமுனனொருநொருகிநிற்பேனகச்சியேகமபனே.

(108)

அச்சககமனநிலேவெருருமநகிரமாயினிலலை
உருசுவிற்றபருளாவிதிருநைதாலலாணவமற
நருசுவிரண்டையருளாலகறநிடிவாவயந்த
வருசுவிரண்டையனையுமெருநகச்சியேகமபனே.

(109)

மநிமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமநகிரத்தி
னைநதுபொருளையுங்காட்டியிரண்டினவழியடைத்து
முதுமயினடினவழியைத்திறந்துயாமுகத்திறதான
கருணகணபதிக்கபபனகலிககச்சியேகமபனே.

(110)

ஒருநிலைமாணிககமுன்னனொனகருபதேசஞ்செய்தா
ஒருநிலைமாணிககமயினருமபேசிபிருளமுத்தா
னாபலமறையயன்றலைசூழுகவகையினமு
வெரிதலைசூலத்தொடுநடிப்பானகச்சியேகமபனே.

(111)

ஊமமமணிககொலையறமைபோற்றன்னிலொன்றுபடத்
தொழுதுமென்னகதுளளதுரிசையுந்தொக்கவரு
ஊமத்தொடுதனுவாதுயையுந்தகிதுவிட்டான
காமனுடலட்டகண்ணுறகலிககச்சியேகமபனே.

(112)

பந்தமுருகுமபரருசுடரோயென்றுமபாவமகல
செய்யருகுருகுருசுடரோயென்றுஞ்சிறித்தெயக

என திவண்ணவென்ற லரிட்டி றைஞ்சுநல னை பர்தம்மை
யிந்தவுலகிலிருக்கவொட்டான கச்சியேகமபனே.

(௩௮)

நொச்சியறுகு கரநைவிளாவிலவநொய்ய துமபைப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டுபரவுமனபாக்
கச்சித்தபேறுமெழிறவெருளமுமிம்மையிலே
யச்சபபடாதளிகுமருளாறகச்சியேகமபனே.

(௩௯)

பாலையுநதேனையும்வேம்பாகுமானாதபபாதையிலே
சாலநடத்தியென்மும்மதவாயதறறடையகற்றி
நாலுமறைசொலுராதா தமுசுதையநனைனுவித்தா
னேலககுழலிககினியிரானகச்சிபேகமபனே.

(௪௦)

உள்ளுமபுறமபுமொழிவறநீறினுமுன்னுருவைத
தெளநுமனத்தினானந்ச்சிறியவாகாணபரிதா
னளநுங்குநனைத்தொருநூரிடனெழினுடையிலே
ொள்ளத்தனைமொளிகாணுருவ்வரகச்சியேகமபனே.

(௪௧)

சொபுமொழிமனமாதியகொண்டுனைச்சோவமெனி
லபிரமேபமெனுமறையாயவாகமங்க
ளொபுவமைககனுங்காணவொண்ணுனெனுமென்னிலே
வெப்படியுனையறயப்படுங்கச்சியேகமபனே.

(௪௨)

பாமபக்குப்பாலந்ததாங்குப்படிவகதைப்பாங்குசெய்தித்
நீடாமபிமகள்ளுக்குததமருவியுணாவழிநது
தும்பிடைவீழ்ததுயருருவானபொருடொலது
லென்படைத்தாயறிவிலலாவெனைகச்சியேகமபனே.

(௪௩)

அன்னவுருவெடுத்தநதனைகாண்கிலநதனைப்ப
பொன்னநதிருவதுநுதநகாண்குலனபொதமுறை
பன்னியும்புசுத்தமெட்டுனைபேனுமபரிசறியா
வினனவுருவெத்தெயகொள்ததாயகச்சியேகமபனே.

(௪௪)

திருவினையாப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிஞ்சுத்தினிபாதமுமவநதுமனனுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேழையுங்கொய்யுமெனருன்
கரிமுயலகொண்டுதிருத்திரானகச்சியேகமபனே.

(௪௫)

விதிவழியேமதிசென்றுவிருப்பும்வெறுப்புமுண்டாய்
நதிவழியோடிக்கடல்புகுநீரோனநாணிராயப்
பதிவழியேசெலுநெஞ்சைததிருத்தியுன்பாதமலர்க்
கதிவழியேசெலக்கணபாகவிககச்சியேகம்பனே. (௬௬)

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினெவ்வுயிர்க்கு
மீனவகக்கரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமுன்றினும்தரிவரும்
யானெனதெனசெருக்கறோதொழுநகச்சியேகம்பனே. (௬௭)

விருப்புவெறுப்பற்றுனவேதமொழிப்படிமெயுணர்ந்து
மரிபபைச்சுனிபபையுமற்றொளியாகியமாதவாபாற
கருப்புச்சிலையனுநகாலனுமவநதெனசெயக்கடவா
நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோநெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௬௮)

சுதமையாகமமங்கம்புராணநரசாத்திரமும்
பதிபசுபாசயிம்முனறையுமேசொலும்பானமையினுன்
முதுபதிநீபசுநானேழிமிருண்மலமிங்
சுற்றைமறைபாவருளசெயபாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௬௯)

நீதான்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
யாலதுகர்ந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெயத்தேனடைக்கலஞ்சுக்கரியாய்ச்
சூலமிடித்தசெங்கையாயசுடாககச்சியேகம்பனே. (௭௦)

ஆதாரமாயுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்
மீதானயோகச்சிவானந்தமேலிடவீழ்ந்ததுவாயப்
பாநாதிகேசங்கடேரன்முதவண்ணம்பதிருக்க
நீதான்ருக்கடைக்கணபாரநெடுங்கச்சியோகம்பனே. (௭௧)

ஆங்காரக்கோட்டைகீகநதைச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சுநகாலமின்றியறியாமைச்சத்தியைத்தான்றழுவீ
நீங்காதவாணவக்கோலுமொளிமுன்னெற்றிக்கண்ணுற்
போங்காலஞ்செய்வதுமுண்டோபொழிற்கச்சியேகம்பனே.

புண்ணியமேலிடப்பாவங்கள்கிழிப்பொன்றும்பொன்ற
•••••மவிவேகங்கண்ணிடருளிகண்டபுண்டத்தா

லண்ணலுயிர்வினையாதென் றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ருாலததினமேறபிறவார்கச்சியே கம்பனே.

(௭௩)

ஒசபரிசமுருவஞ்சுவைமணமோனாநதையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுதிங்களைப்போன்றுசதானநதவாழ்வையுன்னி
யேசமுத்தியிலென்றிருபபேனகச்சியேகம்பனே.

(௭௪)

ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேவிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிர்வேறலென்னுறைநதா
னாணவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே.

(௭௫)

உண்டமொருகுடைக்கீழாளவேண்டிலனம்புயத்தோன
வின்பிபுரநதானநன்வாழ்வுமவேண்டிலன்மெய்யன்பிஞற்
றெண்ணிசெய்தாங்குனநிருவடிநீழலிறுநங்கியுன்னைக
கண்டுக்கொளுமவரழ்வேண்டுவன்யானகச்சியேகம்பனே.

(௭௬)

வாட்டங்குகண்ணியர்வண்ணப்பபோதரவாழ்வையன்னிங்
கீட்டங் தபோனியிற்போயபிதவாமறகிளாருதொளிநு
தாட்டங்குஞானச்சமாதியிலபையஞ்சுவகையாக
காட்டங்கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே.

(௭௭)

பிறதாரிநபபரிநுதாரபிறபபாதம்பேதமையான
மறநதாயினுமபவமவேண்டேனமுறைமுதலாகம்பக
னநிறதாரிணக்கமுமன்பும்வணக்கமுமானந்தமுந்
செநிறதாவகெனக்கருள்செய்யாயசெழுங்கச்சியேகம்பனே.

(௭௮)

பொய்யாமொழியும்பொறுமையுஞானமும்பண்ணியமும்
மெய்யாகமும்விவேகமும்கலவியுமேனமையுமென்
கையாற்றிருத்தொண்டுங்காணாதகாத்தியங்கார்ணமு
மெய்யாதெனக்கருவிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே.

(௭௯)

கலைநினைக்கமும்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொன்னாதுவெட்கையுமபுத்திரதா கமும்பூமயக்கு
நிலநதவாழ்வுமவிதிநிடதத்தையுநஞ்சினையு
மெல்லாமதத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(௮௦)

பேசாதபேச்சும்பிறவாபயிறபபுறப்பேதையர்பா
 னேசாதநேசமுநிணையாநிணையுநின்மலமுந
 தூசாச்சமாதித்தூரியங்கடநதசுகமயமு
 மேசாதெனக்கருள்செயயெழிலார்கச்சியேகம்பனே. (அக)

வன்புறுகல்லேநீபொன்னு கசசெய்யற்கமற்றெனக்குச்
 செம்பொனனைக்கல்லுருவாகத்திருவுளஞ்செய்திவெறு
 மென்பைப்பெணனுக்குதலவேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
 யென்புருவாகச்செயகண்டாயெழிறகச்சியேகம்பனே. (அஉ)

முர்த்தியுநதீரத்தமுமுவாததலங்களுமூன்றுருவாயச்
 சிந்தித்தமெம்பொழிசித்தநதெளிதரசசெபபுமறை
 மூரதமனச்சுகதிதீரத்தமொழிசுதிகுமூடவுட
 லாரந்தநதலசத்தியென்றானைக்கசசியேகம்பனே. (அங)

உறங்காசசமாதியுமண்ணத்திருததியும்யோனிவழிக
 கறங்காய்ச்சுழன்றுஞ்சுழலாவநிவினகடைப்பிடியு
 மறம்பாவமெனநிரண்டச்சநதவிரத்தவனுபவமுந
 திறம்பாதெனக்கருள்செயயாய்கிருக்கச்சியேகம்பனே. (அச)

ஞாஞ்சங்குழைநதருகண்ணீர்சொரிநதிடநெட்டியிரத்திய
 கஞ்சுச்செயதுனநன்பாதநதுணையையகத்திருத்தி
 ஷஞ்சகமறுணைவாழ்த்தும்படிக்கருள்வைப்பைகொலோ
 கஞ்சமலாப்பொய்கைக்குழுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (அரு)

மனமொன்றுமவாயொன்றுயின்நியொருபட்டமாதவாபா
 னனவினிறோன்றுவனுமுகனுட்குநிக்கமுந
 மனமொன்றுவைத்துப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்பாற்
 கனவிலுக்கோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே. (அசு)

நாற்றக்குரம்பையைநூயாதிக்குணடியைஞானமிலா
 போறறஞ்சுடதைப்புன்னமேற்குமிழியைப்பொயயுருவைத
 தூற்றுவையைத்தொலையாவிடக்கினைத்தோகையர்ச
 னேற்றுமுடம்பினையென்றெழிப்பேன்கச்சியேகம்பனே

காயத்தைக்கல்லினுநதிண்ணிதென்றெண்ணிப்பிழி
 மாயத்திற்பட்டுத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்கிணையாயின

பேயொத்தருநிரயந்தொறும்புக்குப்பிறந்துமுலு
நேயத்தையென்றைக்குநீக்குவையோகச்சியேகம்பனே. (அஅ)

மாலையாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேறியுதரப்பதிபுக்குக்கண்கலக்கஞ்
சால்வறுவண்ணங்காத்துச்செளக்கியமுத்தியினை
யேலவெனக்கறிவிப்பாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (அக)

பங்கயபபாசடைநீரிடைநிற்பினும்பற்றையுற
சங்கையெரிபிற்சுடினுந்தவளநிறங்குறையா
துங்கமணிப்பரம்பிருட்குகைதுன்னினுமல்லையுற
லிங்கிவைபோனின்னடியாரொழிற்கச்சியேகம்பனே. 7)

அஞ்ஞானநீக்கத்திலாருயிரோசீவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியைபதெவர்க்குஞ்சரியொக்கும்வேறென்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசும்புருடர்க்குன்பாதப்புண்கிடையா
வெஞ்ஞானறவர்க்குஞ்செய்குவையோகச்சியேகம்பனே. (கக)

வேறென்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றோ
சுருன்றிலாமறைசுறுஞ்சிவனுஞ்சீவனென்றுந
தேறுமுமையுருததேகமென்றுமயிதைத்தேறுவரோ
வீதினமலவயபபட்டோரொழிற்கச்சியேகம்பனே. (கஉ)

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரொல்லாஞ்சிவமெனச்செபபுமறை
சிருட்டிக்குபின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசீவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கச்சிவோகமென்டாவண்சோதரனுஞ்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமானுன்றிகழ்கச்சியேகம்பனே. (கங)

கரணப்பதைப்பறச்சித்திரதிபமுங்கலனுமொத்துக்
கிரணமும்பாறுவும்வீற்றறொன்குமக்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருநிழறகீழ்நிற்றொனத்தபோதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றிவிப்பான் கச்சியேகம்பனே. (கச)

புண்புணியினைத்தொடரெல்லாஞ்சின்முத்திராகொண்டெரித்தேன்
புண்புணியினைபெல்லாமருளித்பிரித்துவிட்டேன்
நின்னும்புணியினைபெல்லாஞ்சிவாற்பணம்செய்தொழித்தே
விண்ணுமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (கஊ)

காந்தமுமூசியும்போற் கடலுறுந்தியும்போல
வேய்ந்தபின்னீனானுகியெண்ணமுமின்றின்று
வாய்ந்தபேராக்கநீசொலவாக்கியத்தாலெகண்டேன்
நேய்ந்தசந்திரனைச்சூடுநதிருப்புலிவனத்துளானே. (௨௧)

அறிவொருகடலாயாவியலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறிதுனாகுமிழியுப்புப்பிணைமலம்வாயுகன்மங்
குறிபலீனமாயையிவற்றினுகுறைவொன்றிலைச்
செறிதிருவருளான மாற்றாய்த்திருப்புலிவனத்துளானே. (௨௨)

புழுவின்நிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளலாறு
மிழிபடுமலங்கள்வீசுமிதனினுநரகநன்றே
வழுவையினுரிபோர்த்தாடிமவள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குநதிருப்புலிவனத்துளானே. (௨௩)

பிறந்தவறிதகையரலுமிற்றந்தவர்பிறக்கையாலு
நநிறதுயர்பெரியோரொல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மற்றதுநானபிறவிவேண்டேன் மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறித்தருளசெய்யவேண்டுகிருப்புலிவனத்துளானே. (௨௪)

அரனரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்ற
லரையேயேததுமின்களயனெறிப்புகுதவேண்டா
மரனுக்குமடிமையாகியரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருதுதியின்வழிபட்டோரே. (௨௫)

சிவனையேதெய்வமென்றுசிறதையிற்சிறதைசெய்யி
னவனலாற்றெய்வமில்லையவனுக்கேயடிமைசெய்யின்
றவமிலாமனிதொல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புலனவாதனைகடத்திப்பொன்னடிக்கமலமிவன். (௨௬)

நூலிடைக்கருத்தைவிட்டுநுண்ணியஞானமின்றி
மாலுறுசமயவாதவசனத்தைவசனியாகித்
தீலவாசிரியன்சொன்னசொநெறிச்சித்தம்வைத்து
டீலமாலகண்டத்தானையகமுகமாகரோக்கே.

நாரணன்முதலோரொல்லாநாடுடாறுமடிமைசெய்ய
வாரினாமுடித்தவேணியண்ணலுக்கூட்செய்யாதே

காரணமின்றியோடுங்கழஞ்சூன்ருமலிபோலப்
பாரிடைபழன்றவத்தேனபாவியேன்பாவியேனே. (௨௮)

பண்டையவினைவாய்ப்பட்டுப்பத்தியும்பரிவுமின்றி
வண்டறைகொன்றையானைமனத்திடையிருத்தமாட்டி
ரண்டருமுலிவர்சாமுமரகரவெனுஞ்சதசத்தைத்
கண்டு கொணமுருப்பரலல்லொன்செய்வீர்காலனுககே. (௨௯)

மனமென்பாபெய்செல்லவாக்கவாளுமஞ்சொல்லப்
பனிதரககணனிர்ணடுநீபத்தியாயப்பராபரணபா
லுசரிபொனறுகிலேனடியர்பாஸ்விருப்பியில்லென்
கனியிலாமரபதயொத்தேனகழுவனாகண்டனுககே. (௩௦)

ஐயமுமட்டேனில்லையாக்கொன்றிதேனில்லை
துடமெனதுயிளசொறபொருளிரசேசுரிசுலை
நமடணகண்டசசரணமலாகொடுபனிசேசுரிசுலை
நடைசுருபுநீரொசேசெனெனசெயசெனமுதலெயோ. (௩௧)

சாவிதுட்டியசிலசெயசந்தமனாசெயபென
தெயருமுசிலசாமுசியிடைபுறபெனதுயி
பாபியெனயகளுக்கப்பபணிகிளபலிசுதேன
காம்புமடகணமசாகலவிசுருபுசுனேனே. (௩௨)

நீரிலாக்குளமுதானகலைவொருநீரிலா
தேரிலாஊருமபண்ணுறநெரிநதவரிலாராப
மேரிலாசெரும்போலசுருக்கழமைபெனது
பேரிலாவாக்ககபெறதெனபெயசெனபெயசெனே. (௩௩)

நானத்தானநானியலெனென்னைபாற்குமயியில்லென்
மோனத்தாற்றுறவிடலெனதுதானமுடனலென
வானத்தாவணங்குளதுயியயபுலிவனதானாரகத
தானத்தவழிமைசெய்பெனசமுக்குடைசமுக்கனேனே. (௩௪)

எல்லையில்காலமெலலாமேழைமார்வையுட்பட்டுக்
கிணியுங்கருந்துமின்றிக்கலக்காணலககணுறதே
ன்லுநணபகதுமுன்றனாநிலைமுதலெனென்குரு
செல்வமுஞ்சிறப்பும்கெண்டென்றிருப்பலிவனதுவாரனே. (௩௫)

வைதானாவாழ்த்துவர்பின்னுயிரங்குவர்வாழ்த்திரலஞ்
சேய்தானாப்போற்றுவர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றிவினையை
யெய்தானாநோக்குவரேவினேநோக்கியிகழ்தலசெய்யார்
மைதாவிடுமலமற்றார்மதிகச்சியேகம்பனே.

(௯௬)

தயருற்றபோதுமதிற்றுளையார்தற்குகமடுப்பி
னயமுற்றதிலமுநதாரிந்தஞாலத்துணுட்டமுறார்
பயமுற்றநீனனின்னொடொனறுகிப்பதிர்திருப்பார்
செயலறுதுநின்னைத்தெரிசித்தபோகச்சியேகம்பனே.

(௯௭)

நாமாநமக்ருபபய்யாரொனவருஞானங்களே
நாமாயைகனமமலத்திரள்மாற்றிடுமாற்றிடலுந
தாமாயமுமுவதுஞ்சத்தியஞானத்தைச்சார்வனென்றான்
காமாட்சியம்மைககினியிரானகச்சியேகம்பனே.

(௯௮)

நமமாவீருக்குஞ்சுகோதயங்காட்டிந்நரிசகலா
முமமாயைககபுரித்தொனருயக்கிடந்தமுமுதறிவாஞ்
சமயாரநனமெனகலீசாயனக்கெனசெயக்கடவேன
கைமமாறுமாநிக்குமுண்டோகலிககச்சியேகம்பனே.

(௯௯)

வெட்டியுடையமுபபோலுமபவதகன்மெலிந்துவிமயி
யுடயுகெழிநிவப்பவருண்கொலலோவெனறுனனி
மெயமுளதகினரனேருவிம்மாலேபமறிவார
கைகிதுழைமுழுவேநதுங்கலிககச்சியேகம்பனே.

(௧௦௦)

சிவாகமக்கச்சிமாலே முடிந்தது.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தாவது

கர்நாமிர்தம்.

ஒனருகியணாவொருங்கியொமொழிப்பாருடாருகி
மனருடுன்னைபனயினை நிரொழிவொன, ினநிப
பொனருவிட்டிடுமாநா ணாகசிரி, மொருனெ நெண்ணி
செனருடியானை சபபோனெனலிரு, டென்ருது ணானெ. (௨)

நிராமபநிட லெமங்குத்தியாநெகமாப
பாபாபாபமமாகிப்பாகயனமுதலு, ட
சொசொனனதே, ணிதத உவகருபா, ட
தி, செனந்நதெனென, ட டென்ருது ணானெ. (௩)

மலாபருட டெ, டிரைமாலவருககாததா
னிலகருக்டெல்லா னுடை, ட டென்ருது ணானெ
மலைமகடகொருபால், டுமலபுனதக டெனயாநெ, ட
சுலைமதிமுடியிலவைததான, டிரு புல்வனத்துணானெ. (௪)

ஒருகருடொரு, டிபாபெயு, டெ டெவகுடியிருநதா
னிருக்கையொபபாலனநியாவாகருமநிபவெண்ண, டு
குருவடிவாகித்தாளாகொடும்பவமிரி, டசுருட்டித
நிரிபதா, டத்தமுலதெரித்தானநிருபபுலவனத்துணானெ. (௫)

பேணுதுயரோயநதபிராணனுக்குயிரைப்பேசின
மாசிலாமணியொருததனவரவிலனபோக்குயில்லான்
பாசமோசகருய்கிற்பனவனுருபபாராவண்ண
மாசைபபாசமென்றானவடிபுலிவனத்துணானெ. (௬)

ஓர் ஸ்லிதையுமிபோலாவிநினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுளவஞ்ஞான தஞ்சலும்பிறப்பியின்றி
மல்லாபோன்றறிவையவனத்திடைவலியகீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகாணேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௬)

மூலையிலிருந்தவென்னைமுற்றத்திலீர்த்துவிட்டுச்
சாலமொகஞ்செய்மாயைதனுகரணங்களாகி
வெலைவாயமுதிருப்பவிடத்தையேவிழுங்கப்பண்ணுஞ்
சலநின்றனையவொட்டாத் திருப்புலிவனத்துளானே. (௭)

கன்மமாயொன்றுபூழாயக்கருதிருவினையாயமுன்று
வனமைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்காரர்வரதுன்
னன்மையபுணரவொட்டாரல்லாபாற்செல்லவொட்டார்
சின்மயமாகவொட்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. (௮)

வெறும்படம்போலவைநீதான்வேறுவேறேவியம்போ
னது : துறாயமுடியோனீசனன்முகனாகிதேவா
பெறும்பயனுணர்நதோரினைப்பெணுயரவரைப்பேணி
ரெறுங்கடையுகத்திலாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௯)

பாரசியி' திபங்க ளென்னும்பாயிருள் சிக்குஞானக்
கடையுமே போததுன்பாதக்கழலடி பரவுநதொண்டா
' நோசயமுனபருன்போனாதனாயுருணமீவர்
செஞ் — மயமிபிறங்குநதிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௦)

காதிமுலையாநின்னைக்கணணிஞர் கானுவென்னை
மொருநதேச விலேகக்காலமவேதத்தாரவிஞ்சையாலும்
பாசு : துககேற்றத்தொண்கிபறபலகுயிறையனபாற
தேதனங்கண்கொண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௧)

பாவமுமாமொத்தபபகருவம்பருவமுற்றிங்
சுரவியம்புலனைப்பறருதகமுகமாகியென்று
மோவியம்போனறிட்டகண்ணுணருணரமைபோக்கிற்
சீவனுருசிவனுமவேறேதிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௨)

ஆகநாமல்லவிறதவைம்பொறிபாமேயல்ல
வேகசமொமென்றுன்னுயிருடி களிப்பததுள்ளாய்ப்

பாகமாமுமைமனனுபசபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறமனத்தோபோற்றாநதிருப்புலிவனததுளானே. (௧௩)

அழிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தினமாயைமாயிறபிண்டாண்டுகள்
மறியுலகத்தினுகைவந்தவிமமாயமெல்லாரு
செந்தாதருள்செயவாய்திருப்புலிவனததுளானே. (௧௪)

புத்தியாயப்பொறிகளாகிப்புலன்களாயப்பூதமாகக்
கத்தினுடககாமமாதுகுணங்களாயககாமியாகிப்
பெச்சுனாபமுச்சுனாகிப்பேணுவார்பேணுதிதத
செத்தனாய்கின்றதென்னேதிருப்புலிவனததுளானே. (௧௫)

ஒன்பதுவாரசுலாநாசபுரினிலோனாரதாய
தன்புறமமைச்சேர்ப்புசுகதுகசுதசேய்யேயரி
முன்பினோடுவவோடுமுற்றாசாராமாடேன
செம்பொரு மாடநீந்தருப்புலிவனததுளானே. (௧௬)

ஆரணவருவமாடுயட்டகபகாயிடு
ராணைமனகாருட்டரிசெய்சென்னே
காருமுட்டாயென்னசகண்டவாகாருடுசெய்கு
சென்மட்டோநாசுகுட்டபுலவனததுளானே. (௧௭)

மாயையாணைப்பட்டுனமலமட்டகபுட்டபு
றுயமெருளானததாரேததாதிமுன்னகார
தாயினுயினிசுவுததததததததததததததததத
சேடமருதுதென்பாயகாரதருப்புலிவனததுளானே. (௧௮)

கண்ணென்கதிர்நின்றாட்டிங்குடையவிசமனமசு
மண்ணுதுவிளககனபிசுதிட்டகசுதிமா
நண்ணுதனமனப்பொல்லாரயினெனபுது
தெண்ணிலாவெறிகருஞ்சென்னித்திருப்புலிவனததுளானே. (௧௯)

பலத்தையாரண்மெலிதபக்குவியிர்க்கெல்லாரு
சிவத்தையுண்மெலிதபக்குவியிர்க்கெல்லாரு
மலத்தையவிளக்கிநீக்கியறிவுருவாருடனாரு
சிவத்தையமெலிதபக்குவியிர்க்கெல்லாரு. (௨௦)

உருகா மழிப் பலலாதினாகடறேன மமார்போ
புயமா மாயயாசையன துடையுதககக கண்டேன
சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
மம உமார்பன போதுந்ருடபுலிவனதனளானே.

(௩௧)

சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
புயமா மாயயாசையன துடையுதககக கண்டேன
சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
மம உமார்பன போதுந்ருடபுலிவனதனளானே.

(௩௨)

சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
புயமா மாயயாசையன துடையுதககக கண்டேன
சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
மம உமார்பன போதுந்ருடபுலிவனதனளானே.

(௩௩)

சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
புயமா மாயயாசையன துடையுதககக கண்டேன
சுருகாவு நவமார்பபசுநொறு நடியிருநத
மம உமார்பன போதுந்ருடபுலிவனதனளானே.

(௩௪)

படுகுழியனையபெண்டிபாழநரிடனையமைந்தா

செடியுடையாகக்கேண்டாரதிருப்புலிவனத்துளானே. (ருபு)

நகராட்சி துணைமையலையுடையவாஸிஞானறுக்கிபபினனா

மகாராத்தின மறைபைநாமேமணியெனுமதிபாலவாட்டி

வகாரச் சூனவந்நிடேசென்றுமாலடனறியாதேககுந

சீகாரதன் தககண்டேனின் ஐறநீருப்புலிவனத்துளானே. (ருக)

சோயிலாவாசுகைகபெற்று துண்ணறிவுடையராஜிக

தாயினுயிரிட உன்னைச் சமாதியிறகாணமாட்டா

மாபாடாலவரு, ககப்படவடிவிடைநினைககாணச

சேயராடற்றறுகனாதிருபுலிவனத்துளானே. (சுடி)

தனுஷொடு கவ்வாாயின சாத்திரால் னோயி" ண்டுந்

தனுஷ்குமார சலாஸேசாராஜ (நியுய்க்னைஸ் ராஜ்யம்)

மனம்மாழகா : மனநுமனமுதல்களாயினிற்று. ச

உண்பவர்களுக்குப் போதுமான திருப்தியை உண்டாக்கவேண்டும். (தூதர்)

சுந் திவ ர ட கோயிலி னுநிபட ருமாவிட நு,

மதம் சக கயர் மயெ லுளா மறிவென ககணடுகொண்பேன

உயர்நீதிமன்றம் - சென்னை 1988

செறபவ மரீகை ராமநாத பிள்ளை. (சு.)

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேராவது

சுருதிசாரவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்ய.

அபரிமபணடியனெடகரியான்

னற்புநூனதத்போத

பரிபவாமனா

ருதிசா.

முருகக் கடவுள் வணக்கம்.

- வேறு.

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தஞானவிவேகங்கண்மேலிடச்
சுத்தவான்மசொருபமேயெனுஞ்
சத்திவேற்கைச்சரவணற்போற்றுவாம்.

(௩)

அடியார்வணக்கம்.

வேறு.

முப்பாமும்பாமென்றமூலஞ் சாடிபோற்றி
யப்பாலுமபாமென்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமில்லையென்றசீவாக்கருணாபோற்றி
பொய்ப்பாராயறத்தறத்தவெண்காடாபுகழ்போற்றி,

(௪)

கண்ணுங்கருத்தாலுமகையாலுமெயயாலு
மண்ணுதபரஞ்சடாராதாநதநாயகரை
யண்ணிபவாசகெளியவுததமனாயபநிடதக
கண்ணுரகசண்டவரைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம்.

(௫)

பெற்றதபோதனாபாதபி... ஸ்புணைநதிவுங்
குற்றமுறுமென... ஸுதிடவும்
பற்றா

(௬)

சுருதிசாரவிளக்கம்.

நளதி

மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிதபவாயார்
சுப்பிரமமூடேருதநதோற்றியுமென்றேற்றுவே.

(இ)

அருந்தவர்க்காய்க்கல்லாலினகத்திருந்ததெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றரியநிலப்பொற்பெய்துவங்கடந்தேறி
யிருந்தபடியிருவென்றாலேழையேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரநாமென்றறியினிடேதமெனோவியெய்னோ.

(ஈ)

வேதியர்க்காய்க்கல்லாலின்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதயிலாபுனமதியென்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதயிலையெனிற்பேதம்பெற்றமைபென்பினும்பேதம்
போதுமோர்விராந்தியெனிற்புரண்கூடதனிநருட்கண்ண

ஆதலாலடியேனுக்க

சாதலாலடியேனோ

சாதானமுன

போதம்

காரணகாரியங்கடந்தகரிப்பிரமநாமென்றே
 ஷாரண நூற்புகள் றபடியனுபவிப்பாயருந்தவனே
 காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிசுளாகுங்
 காரியமுன்பாளுடைத்துக்காரணம்க்கடவுடன்பால். (௩௩)

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடேழென்பா
 ராகியுயிருபாதிவிதாஸகிலேசனுபாதிசொலிற்
 சோகயிலாச்சருவடிட்டமுதற்சருவாந்திரியாயி
 பாகமுறுஞ்சுகமுனிவகடையேழும்பரிந்தறியே. (௩௪)

அணமாயுயிராணைக்கடந்தேறியிறையாணைப
 ியேகடந்திமற்பைக்கிளிப்பெயரோய்

த்தே. (௩௫)

தனந்தனியேயிருந்தாடுஞ்சங்காரகாலத்தின்
முனைந்தபரவெளிக்கோயின் முக்கண்ணின்னாலுயந்தேன் (உக)
வேறு.

வேதநாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிந்தனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்ப்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கோலோ. (உஊ)

வேறு.

உளதிலதாம்பொருண்முடிவினுற்பொருளையான்கண்டே
ஹளதிலதேபொருளென்னுமுணர்விலிகள் காண்பாரோ
வளவிலாபபொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணை
லளவிலாவாநநதம்பெ

காணுக்கண்கள்

கூணுதபூடள்

வேணுதர்

மாண

தாய்மனமேயென்னோடு துணைப்பட்டாயாகிலன்றே
தேய்மதிபூர் ஈடையானையின்றேசென்றடைவேனே.

(௩)

பொல்லாதபுலன்மரத்திற் போயேறிப் புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்ருங்கே
நல்லாபோம்வழிநாடிநால்வரைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையென ஞாலமுனைத்துறறுமே.

(௪)

ஆக்கறக்கும்நேரமகந்தொறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிதத்தேசென்றுகுற்றேவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருறவேதேடிமுயலகின்றாயமு தநெஞ்சே
பொல்லாதவகனறபரிபூரணனைப்புகட்டே.

(௫)

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பன்னிரண்டாவது,

சிந்தனை வெண்பா.

தகஷணமூர்த்திதுதி.

ஏணியைப்போலியாவாயுமேறவிட்டுமியானேறேன்
 ரோணியொப்புப்பல்லியொப்புச்சொல்லா - நாணமற
 வெல்லா கரும்போதித்தும்யானில்லெனென்செய்கேன
 கல்லாலாமுற்றுமெனக்கா.

(ச)

குருவணக்கம்.

அம்மைமுலைப்பாலன்றமுதுபெறுஞ்செல்வ
 வெமமைப்புரக்கவநதவீசனே - செம்மை
 பரககாம்பல்வாயினாலாகமதுட்பத்தைத்
 துரைக்காழிச்சம்பநதாசொல்.

(ச)

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமற்சுருக்கி
 யோகையுறச்சொல்வேனீயுற்றுக்கேள் - பாகமொரு
 நாலாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
 மேலாதுமற்றையர்க்கெல்லாம்.

(உ)

படைபிழைததுப்போவார்போற்பதைபதைக்குமஞ்சு
 முடலரவமென்றலறியோடு - நொடியளவும்
 வீண்போதுபோக்காதீமெய்யடியார்தங்குழாங்
 காண்போமோவென்றுருகுங்கால்.

சரீரவரிபூரணமாய்ச்சதானநதேசாய்
 சருவபுனங்களுநதானுயிறைவன் - மருவிலரு
 டிருமேனிகொண்டுவநதுதிருநோக்கத்தாறுன்
 சருமேனிபொன்றிவிக்குங் காண்.

பொண்ணைப்பொருளைப்புகழைக்குறியாது
தனனையளித்தவனேசற்குருவா - மின்னமின்னம்
பொண்ணீபொருளியென்றோதுங்குருவெல்லா
மன்னியனேசற்குருவன்றும்.

(௩)

ஐயந்திரிவகற்றியான்மாவைக்காட்டியதற்
கையனருளையறிவித்து - மெய்யன்
திருவடியைக்காட்டிச்சிவோகம்பாவிக்க
வருள்செய்வோன்றானருருவாம்.

(௪)

உள்ளஞ்சுமலவுயிர்சுமலனுஞ்சுமலக்
களையுலனிலெனைக்காட்டாதே - யுள்ளத்திற
கண்டாருங்காணாதகத்தாவைக்கைவிரலால்
விண்டாழககாட்டுவிரகா.

(௫)

கண்போலவான்மாகதிர்விளக்குப்போலாககை
வின்போறசிவமதிபோலவிஞ்ஞானம் - வின்போறத
சூரியன்போலமெய்ஞ்ஞானஞ்சூழிருள்போலஞ்ஞான
தாரகைபோற்றததுவங்கடான.

(௬)

சரவசரந்தோறுஞ்சாக்கியாயநிற்பன
பரமசிவனைப்பபடாதே - திரிபுரைக்கண்
நில்லாவிடமில்லையென்றதிருவாக்கு
நல்லாயநமக்கரணநாடி.

(௭)

சிவன்வேறுசிவன்வேறென்னுதேசிவன்
சிவன்கூறுசிவைகூறுதேகஞ் - சிவனிதயத
நான்மாபிறந்தானன்றைம்முகததுமைம்பூதந
தான்பிறக்கக்காண்கிலைநான்.

(௮)

தேநிணர்சித்தத்திருநதார்கிவனென்றால்
வேறுபடுத்தவதென்விணை - மாறுபட்டுப்
பேதாதையெல்லாம்பிரமமென்னும்வேதாந்த
மாண்புறவினையது.

(௯)

சிவன்வேறுசிவன்வேறென்றிரண்டாய்ச்செப்பு
மவன்சிவனெயன்றுமறியாதான் - நயமிலலா

அள்ளத்தார்க்கெய்துமோலூர்க்குருவியாகாச
மெள்ளப்பறத்ததியுமே.

(௨௨)

அதுவேநீயாமென்றருமறைகள்சொல்லு
எதிர்சிவனேநீயானாயென்னு - முதுசைவம்
வேறேறேறன்றோசொல்வேதியனேவிண்விசும்பும்
வேறேறேறன்றோவிளம்பு.

(௨௩)

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமைம்பூதமுமகந்தி
யினபசிவநீயெனரூலேலாதோ-வன்பனே
முத்திமுடிவீதெனருன்முன்னாலும்பின்னாலு
மறறநூலெல்லாமற.

(௨௪)

தானேபரமானுற்றத்துவசாலத்திலே
யேனோபிறந்திறந்தேனித்தனைநாள் - மாணுகேள்
நீபிறந்ததில்லைபுண்மைநெஞ்சுபுலனும்பொறியு
நீபிறந்தாற்போனிச்சயம்.

(௨௫)

கடத்திருக்குமாகாயமென்றகதிச்செய்யு
ஞடற்குள்வருதுன்பமெலாமோட்டும்-விடற்கரிய
மன்னுமனேகாகாரமென்றதிருவார்ததை
யின்னேபிறப்பறுக்குமேன்.

(௨௬)

ஓரிடத்துநில்லாவுலகுயிரஞ்ஞானமிகை
யாரிடத்தினுண்டாயதண்ணலே-காரிடத்தின்
மினோருன்றுமார்போல்விளங்குமுயிர்ப்போதத்தின்
முன்றென்றுமென்னுமுமை.

(௨௭)

ஒன்றுடனூதோய்வில்லானென்றவுரையாலே
யென்றும்பிறப்பறுத்தாயெனரூயே-ஒன்று
மிவனவனாகிலலானென்றவுரையென்கொல்
தவமிலர்க்குச்சொன்னமொழிதான்.

(௨௮)

அமுசோகம்பாவனையாலாருயிரின்போதச்
சமுசயத்தையென்மொழியாற்றள்ளி-யினமயளக
கட்டவுடலாகாமற்காமிகத்திற்கொன்னவண்ண
நிட்டையிலேகின்றுவிடுக.

மெய்கண்டான்வெண்காடனெங்குருச்சிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகண்டசுகாபூரணர்களைவரையு
முள்ளடக்கியொன்றாயுணர்வாயுறங்கினாபோ
வள்ளடங்கிரீயுமுணர்.

(௨௮)

ஆட்பாலவாக்கருளுமென்றருளிச்செய்த
கோட்பாடுடையவருட்கோவே-தாட்பா
லணைநதவுயிர்க்குவமையாதோமுன்னிருப
பணைநததுபோலாமென்றறி.

(௨௯)

ஏதுக்களாலுமென்றகடையாப்பைச்
சோதித்தார்க்கன்றோசுகவுதட-மாதுக்கம்
போகருமருந்தொழித்துப்பொய்க்கடலிலகீழ்வாபோ
லாகக்கிழந்தேனான்ற.

(௩௦)

தானேசிவமலலாற்றனிச்சிவமகேரிலையென்ற
மோனமொழிடொன்றினமுடிபறியா - யோன்தொறு
ஒசனறுபிறந்தெய்ததேனசிவாயசிவவென்செய்கே
னென்றுகடத்தேறுவேனியான.

(௩௧)

எழுவாடச்சிவங்காட்டியிறநிலகி காட்டி
முழுவாக்கியத்தினமுடிபறியா-விழுதையே
லுய்யுநெறிகாணேலுயாநதருலத்திறபிறந்தாரு
சைவநெறிபுகியுமெந்தாய.

(௩௨)

அறிவென்றறியாதவண்ணவமேருானச
செறிவாயவெண்ணீதினடற்க-வறியாய
வெண்ணீச்சிவமாக்கியென்னறிவிலக்காறும
பின்னமறிகின்றூன்பிரான.

(௩௩)

மொழிந்தசிவசம்பநதாமுப்பதமோராதக
கழித்தவிடத்தென்னையெவனகாண்பேன-கழிநத
கருவிகளிற்கிவனெனக்காணுமதித்ததிற
பரமசிவரீயுணர்யுபார்.

(௩௪)

கேளாதனவெனக்கேட்பித்தாயன்னைபேரல
கேளாதவாரமும்வேட்பித்தா-யாருடைய

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது,

நிராமயவந்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றான்வெளியைநல்லீட்டுனான்
சைவதுணைகாழிச்சம்பந்தன்-ஐயமற
நின்போதம்போமி-த்தேரீயேசிவமென்ற
னென்போதத்துள்ளேயிருந்து.

(க)

இருநகபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோனும்
பொருநதுமலமிம்மையிலேபொன்று-மிருநதபடி
டேடு-னறங்குன்னியிரண்டாடவிவாக்குண்டோ
போதமுண்டபிள்ளைபுகல்.

(உ)

புகலிககரசேயுனபொயப்போதம்போனாற
சகலமறுங்குவலமுஞ்சாயும்-அகலாத
நல்வினையுநவினையுநட்டமாமென்றுரைத்து
மொலகாவெனபோதவொழுக்கம்.

(ங)

போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொலசம்பந்த
நாதனையுள்ளபடிநாட்டுவாய-பேதா
யநிறதவறிவெல்லாநாமனநிறத்தட்டாங்கே
செநிறதறிவாயநிற்கிலிறந்தோர்.

(ச)

தேரிலதினாரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று
னோருருவாயினையென்றவும்ப-னோரு
ழிவேயறிவென்றானவறிவுக்கப்பா
லறியோமறிவையறிவால்.

அறிவாலறியப்படும்பொருளையாகிற்
பொறியாலறியபுகாவோ-பொறியாரக்

நா அக

வுள்ளலார்சாத்திரம்.

கண்டதெலாமாயெனக்கண்டித்தானமெய்ஞ்ஞான
முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று.

(க)

உற்றுணரீயெயுயர் பிரமமெனபதுவு
மறற்சிவனறையவகுப்பதுவு-முற்று
மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயெனறான்
சிறந்தசீகாழிவருதே.

(எ)

தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே
யோவிலெழுத்தஞ்சினையுமோதாயகொ-லாவியார
பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த
முன்னிரண்டைக்காணுதனமுத்தி.

(அ)

முத்திரடந்ததைமொழிஞானசம்பந்தா
சத்திதிருவமபலத்திறுனறையச்-சுத்தவுயர்
காணமுயலகனைக்காலானமிதித்தருளித்
தானுடம்புரிவானறான.

(க)

தானேசிவமானசத்தியஞாநாந்த
மோனநிலைசொலகாழிமுனனே-ஞானிகடம
முள்ளமாகாயமாயொன்றையவானந்த
வெள்ளமாயநிறகுமவாமெய.

(உ)

நிராமயவந்தாதிமுறற்று.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினான்காவது,

அறுபத்துநாலுசங்கை.

முதலாவது-பதிசங்கை.

சிவன்தானேதெய்வம்- இதரதெய்வங்கள்தெய்வமன்றோ? வேதாசுப்பராண கீதைகளெல்லாந், சிவனேதெய்வமென்று சத்தியமாய்ச்சொல்லும். அஃதன்றியும், வியாசபகவான விட்டுணுவே தெய்வமென்று சொன்னராவும் எடுத்தகையும் தம்பித்துநின்றதுவே சாட்சி.—இதனால், வியாசமாத்நாய நமாவென்று சிவனுக்குப் பெயராவதது. ஆனால் சிவனே பரதெய்வமென்பதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “சிவனையொர்க்குர தெய்வநதேடினுமில்லை” எனவும், “சிவனெனயாவர தேறினன்காண்க” எ-ம், “ஈசனையொப்பவா தேவகணத்திடையாரோயோ” எ-ம், “ஈசனையன்றி யினையொருதேவிலலை பூசனையன்றிப் புறம்பொருநோன்பில்லை” - எ-ம், “சிவமேவமபர தெய்வஞ்சிகாராயநமோரமஃ எனவும்வரும்.” (க)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோஇல்லையோ? உண்டென்றால் மயிலொருவா இல்லையென்றால் வேதாசுப்பரமயிலலை வழிபடுமானாக்கருமில்லை. ஆனால் திருமேனியுண்டானதெப்படி? தியானத்திருமேனி மந்திரத்திருமேனியுண்டி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “ஒருவயிறுமும்வாரா வுடம்புடையான்வரதான்” எ-ம், “வேதமொழி விசம்பு மேனிசுடாவிழிமன், பாதநதிருப்பாதிருப்புலியூர்-நாதர், பாமரம்பரமாம் படுகடிலெண்டிக்குங், கரமாமவர்க்குயிர்ப்பாங்கால்” எ-ம், “அருளேதிருமேனியானமாததிருமேனிகுருவேதிருமேனிகொள” எ-ம், “சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோட்சித்தாமல்லன்-எனவும்வரும்.”

சிவன் ஆனோ பெண்ணோ அலியோ? என்னில், சொன்ன ~~பெண்ணோ~~ அனமென்பதே சித்தாரதம், ஆனால் “பெண்ணையொருவா”

பிறகொளிசோ-விண்ணகிமண்ணகி - என்று வசனம் உண்டேனெனில், அதன்பின்னே, “இததனையுமேவருகி” என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்; ஆனால் ஒருபொருளுக்கிரண்டு தன்மையுண்டோ? உண்டிலையென்பது இரண்டும்பெத்தநிலை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “வாககுமனமுமில்லாமனோலயந்-தேக்கியெனக்குச்சிந்தை தெளிவித்து” எ-ம், “வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந், தாக்காலுணாவாயதன்மையனை-நோக்கிப், பிரித்தறிவுதமமுப்பிரியாமைதானே, குறிக்குமருணலகக்கொடி” எ-ம், “வீனையசுழலுமெனக கொருநானவியுயிததுக, கோணகதுளளொருகூத்தப பிரானுண்டக் கூத்தப்பிரான், ஆனவதுமனதுபெண்ணுவதுமனறவியுமன்று, காணுககணகொண்டுகரணியெனமுனகாநியகம்பனே” எ-ம், “ஆனோவலியோவரிவையோவென்றிருவா, உருககடவுள்” எனவுமவரும்.()

ஆனால் அந்தச்சிவன என்கேயிருப்பார், கயிலாயம், காசி, காஞ்சிமுதலிய தானத்திலிருப்பார். நாமருபமானபடியினால் முக்கி என்னமாயமுடியுமானால் என்கும் - வியாபி, சருவேந்திரியாமி, சருவபரிபூரணன், சருவலோகநாயகன், சருவசாட்சி, நஸ்வர சாவபூதானுமெனலும்-வசனத்தாற சிவனென்குமிருப்பதே சித்தநாதமாயினும் பசுவக்குப்பால, கால-கொம்பு-சரீரமென்குமிருந்தாலுந் தன்னியத்தின் வெளிப்படுமாறுபோலக், கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவககியானிகள் சித்தத்திலேயும், வெளிப்படுவார். இதற்கு வசனம் உண்டோ-உண்டு. எப்படி? “பைங்கணைநதினா திகளளஞ்சிவா பட்டினத்துப் பலலவனீச்சுரத, தென்குமாயிருப்பாரிவாதன்மையறிவாரா” எ-ம், “சிவனறிந்தருளுவனவேராசியை, சிவனறையறிந்திடாச் சீவராசிகள், சிவனிலாவிடமிலைச் செடசித்தென்கணுஞ், சிவனிலாவிடதுயிர்செகமற்றிலையே” எ-ம், “வானத்தானென்பாரு மென்கமற்றுமபர்கோன், முனத்தானென்பாருநதாமெனக-ஞானத்தால், முன்னஞ்சத்தாலிருண்டொய்யொளிசோகண்டாததா, நென்னெஞ்சத்தானென்பனயான்” எ-ம், “விறகிறீயினன பாலிறபடு நெய்போன், மறையநின்றனன்மாமணிச்சோதியா, ஹவகொண்டென ஸர்வக் கயிற்றினன், முறுகவாககிக் கடையமுன்னிறகுமே-எனவுமவரும். (ச)

ஆனால் அந்தச்சிவனுக்கு எண்குணமுண்டென்றால், ஒருகுணமும் இல்லாதவர் என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? இல்லையென,

து பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில். ஆனால் என்ருணத்துக்கும் வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி? “தன்வயத்தவன் றாயவுடம்பின் ன் ருனியற்கையுணர்வினனாகுதல், பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பின் ன், பாசரீக்குதல்பேராளாகுதல், மன்னுமீறில் வாற்றலுடைமையும், வரம்பிலின்பமுமாகியவென்ருண, மின்னதாகச்சைவாகமமோ துமெம் மீசன்ருளை யெப்போதும்வணங்குவாம்” எனவும்வரும். ()

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ? என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங் காலேச் சருவமுந்தன்வசமாயத் தான்மீதியாய் நின்றபடியினாலும், ஆலபோசனம்பண்ணபடியினாலும், உயிர்க்குயிராய் நின்றதொண்ணூற்றாறு கருவிகளையுயிற்றுதலாலும், “சருவத்தவாதிபதயேசி வாயநமா” வென்று வசனம் இருத்தலாலும், தன் வயத்தனென்னும் குணநத்கும். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி? “அவன சைநதிடிலொருவனுவசைநதிடு, மவனசையாவிடிலணுவசைநதிடா- சிவன சத்தியோடுறிற்செகம் விரிநதிடுஞ், சிவன்றனித்திடிவ்விசெக மொடுவகுமால்” எனவும் வரும். (௬)

துவவுடம்பின் ன் என்றதுஎவ்வாற்றால் வந்தது? ஒருகருப்பாசய ங்கனிற் படாமையாலும், நரைகிராமுப்புமுதலிய இல்லாமையாலும் சாவமும் அழிநதுந் தானழியாமையாலும், சிவன் நிர்மலதேகி என்று வேதமுறையிடுதலாலுமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “யோனிவழியேயுதித்து யோனிவழியேநினைந்து, யோனிவழியே யொடுங்குமும்மாள் - யோனிவழி, வாராவொருவனையேவந் தித்தால யோனிவழி, வாராவகையருளுவான்” எனவும்வரும். (௭)

சிவன்இயற்கையுணர்வினன் என்பதுஎவ்வாறு? எனில், தெட்சண மூர்த்தியாய்ச்சருவதேவர் முனிவர்கணங்களுக்கு முபதேசியாரின்ற படியினாலும், தசாவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துநிக்கிரகமும், ஐநதுஅதுக்கிரகமும் பண்ணபடியினாலும், சிவஞ்சத்தியாய்நின்று உயிர்களின் அனாதிகன்மங்களைஅறிநது ஊட்டிவிக்கையினாலும், எல்லாம்அறிந்து வேதமோதிவைத்தலினாலும், சூரியனைப்போல இயற்கைஉணர்வுதகும். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “அறிவிக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுயில்லை, யறிவிக்கவுயொன்றில்லை யம்பலத்தாடி யென்று, மறிவிக்குமம்மானேயென்றயன்ருளின லொல்லாஞ், செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புவனத்துள்ளான்” எனவும்வரும்.

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறுஎவ்வனம் என்னில், அண்டர்
ண்டபிரமாண்டங்கள்தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குத், தனு, கரண, பு
வன, போகங்கொடுக்கையாலுஞ், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம்,
ஆத்மதத்துவமாக முப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்றுஅறிவி
க்கையாலும், அளவிறந்தகண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லாம் அங்கங்
கேபோயறியாமல், ஏகமாய்நின்றறிகிற சூரியனைப்போல, முற்றுமு
ணர்வன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “எங்கணுமிருக்கை
யாலுமிருவினையருத்தலாலுஞ், செங்கதிர்மதியீனந்தேய்ந்திடநிற்கை
யாலுஞ், சங்கைபொன்றின்றியெல்லார் தானநிந்திடெதலாலுஞ், செங்
கண்மார்தகிகீயேதிருப்புலிவனத்துளானே” (எ-ம்) “எங்குஞ்செவியு
டையாயடியேற்கிரங்காயே” எனவும்வரும். (க)

சிவனேபாசமோசக நென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடா
தோ? என்னில், எவ்வழியானும் அடாது. இராஜாவின் கண்ணுக்கும்
ஊழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருளைத்தூரப்பதுபோலச் சீவ
ராசிகள், மனிதர், தேவர்முதலியகண்ணுக்குச், சிவாதித்தனைஅன்றி
ப்பாசகீங்காது. ஆகையால், அதுக்கிரககாலத்தில் சிவனேமுன்னிட
டறிவிப்பன். தேவர்களுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்கூர், தேவேந்திர
னுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்கூர், பிரமனுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ண
வர்கூர், விட்டுணுவுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்கூர், உருத்திரமூர்த்தி
க்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்கூர், ஆகையால் எல்லா அதுக்கிரகங்களு
ம் சிவனேயென்றறி. ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுதீது இதுந
ன்மையென்று சொல்லுவதுஞ் சிவாதுக்கிரகமெனக்கொள்க. இதற்கு
வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “பண்டொருகாலந்தன்னிற்பதஞ்ச
லிக்கருளிச்செய்தா, னண்டர்கோன்வழிபட்டேத்த வதுக்கிரகங்கள்
செய்தான், முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங் கொடுத்தா
ன், டிண்டிறற்புலிபூசித்திருப்புலிவனத்துளானே” எ-ம் “ஆவுக்கு
ம்புலிக்கு முன்ன மதுக்கிரகங்கள்செய்தா, னாவிக்கும்வலியனுக்கு
நாளைக்குமருளிச்செய்தான், மூவர்க்கு முனிவர்கட்கு முதுக்குறைய
றிகுருக்குந், தேவர்க்குமுத்தித்தான் திருப்புலிவனத்துளானே.” ()

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர்மகா காருண்ணியபோயென்
னல், அகிலதீவ்வற்றால் வருமாறு, பன்றிக்கு இரங்கிப்பால்கொடுத்த
மைபாலும், ஆனைக்கிரங்கி யரியையேவினபடியாலுஞ், சர்வசீவதயா
பராராமடியாலும், காருண்ணியரென்பதற்கடையாளமாய் அத்தநா
ரியாகையாலும், இரக்கமெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். ஈயாமை-இரங்

காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு எப்படி? “பொவடிவீசற்கான படியினுற்பனறிக்கண்டுக, கருண்முலை கொடுத்தான்பின்னு மாணக்காயரியைவிட்டான, குருவடிவாகிக்கல் லால்குறுகினுதலாலே, தெரியருண்மூர்த்திபோலுந் திருப்புவின் த்துளானே” எனவும்வரும். (மக)

சிவனுக்கு முடிவிலாற்றலுடைமைஎன்னம்? என்னில், இராவணனைச் சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு, மேகமாய்த்தாங்கிப் பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், அன்றுதொட்டுமேகவாகன கர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிகாலையிற், சங்காரகர்த்தாவாய்ச் சர்வத்தையுந்தக்கிறபடியாலும், பூமியைச்சேடன், சேடனைக்கூர்மங், கூர்மத்தைக், காலாக்கினிருத்திரராய்த் தாங்குகிறபடியாலும், அளவிறந்தபலமுடையாடொன்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ இல்லை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “அரக்கனை மீதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனத்தாலு, முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ், சுருக்கமில்புவியைத்தாங்கித்தாலமாயிருத்தலாலுஞ், செருக்களவாற்றலுள்ளான்றிருப்புவின் த்துளானே” எனவும்வரும். (1)

சிவனுக்குவரம்பி லின்பமுடைமைவந்த வழிகாட்டுமென்னில்—சச்சரன் இன்பமயனேயாம். என்னமென்னில், வேதம், வேத்தியம், ஆத்மா, அனாத்மா, திருக்கு, திரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சிதானந்தமானபடியாலும், ஞானுரு ஞான நேயங்களுக்கப்பாற்பட்டிருக்கிறபடியாலும், இன்பமெல்லாம் விளைகிறபூமியானபடியால் சம்பு என்ற நாமம்வந்தமையாலும், (சட்டோரினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனை) என்றமையாலும், (ரினைத்தொறுங் காண்டோறும் பெசந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்) என்றமையாலும், முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமேஇல்லை.—அரிகாப்பிரமாதி, நாரதாதியிருடிகள், முனிகள், மனிதர், தேவர்கள், சர்வர்களுந் தியானிக்கிறபடியினால், சிவன் இன்பமயனேயாம். இன்பங்கொடுக்கிறவர், சிவனென்பதே வேதாகுமித்தாரதம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “எல்லா உயிர்கட்கும் இன்பங்கொடுத்தலினால், எல்லாஞ்சிவனையெண்ணலால்—எல்லாஞ், சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாதவின்பஞ், சிவன்பாலிருக்குமெனத்தோ” என் இன்பத்துளின்பமாய் நின்னடியெய்தும் வண்ணந் துன்பத்துட்டுன்ப நீக்கித்தறவிக்கேகிறின்பார்—பொன்பதமத்தோன்மாயன் புண்ணிய

தவங்கனோற்பார், செம்பதுமத்தாள் காட்டாய் திருப்புவினத்தாளா
னே” எனவும்வரும். (யௌ)

ஆனாலிருதச்சிவன எனகே இருப்பார்? எங்கும் இருப்ப னென்று
முன்னமே சொன்னோமே. எங்கும் இருந்தால எனக்குத் தெரியவி
ல்லையே? எங்கும் இருப்பவா நின அறிவிலேயும் இருப்பார். எந்த அறிவி
லே? சுட்டறிவுகெட்ட சுகாதீத அறிவிலே. அந்த அறிவு வேறுநான
வேறே? அந்தவறிவேநீதான். அந்த அறிவே நானாயிருந்தால எனக
க்குத் தெரியாதோ? வெகுமுகமானபடியினால் தெரியாதது. அகமுகமா
னால்தெரியுமோ? அகமுகமாயப்பார்த்துப்பின்புகேள். ஆனால், அ
ந்த அறிவு வேறுதானோ? அனுபவித்தால் தெரியும். அனுபவித்தவாஉ
ண்டோ? சுகா, வாமதேவா, திருமூலர், நந்தி, சிவவாககியா, அப்பா,
சுந்தரா, திருஞானசம்பந்தா, மாணிக்கவாசகர், சடகோபா, பட்டின
ததாரா, பத்திரகிரி, முதலியமகத்துக்கள் எல்லாம் அனுபவித்தவாகள.
தினறபண்டந தேககிட்டாறபோல, அவர்கள்வாககியங்கள் காட்டு
ம. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “சுகனவாமதேவன்
றுருவாசனகாதி, மகனவிதரன்வெண்காடனமாறன் - சுகமானட, ப
த்திரகிரிவானமீகி பற்றறநேமுத்தீயினே, யுறருருறர்க்கிவரொப்பார”
எ-ம். “சிவனைநான் சிந்தையுட்கண்டவாறே” எ-ம். “தேடிக்கண்டு
கொண்டேனற்றுமாலோடு நானமுகனூந், தேடியுறதேடொணாததேவ
னையெனனுள்ளே- தேடிக்கண்டுகொண்டேன்” எ-ம். “உள்ளத்தினு
ளியைக கண்டதுள்ளமே” எனவும் வரும். (யசு)

அறிவுக்கறிவாயநிற்கின்றசிவம் எனககேன தெரியவில்லை? பஞ்ச
பாசமறைப்பு. நான் அறிவானால் எனககேனமறைப்பு? சிறற்றிவான
படியினாலே? இருதச்சிற்றறிவுபேரிவாமோ? “ஓககாரமானகலசத்
தமுதுண்ணிற், போககாலமீசனேயாம்” எனவசனம் இருக்கிறப
டியினாலே-பேரிவாம், ஆகிறத்தககுளுதுஎதலாம்? மாமிசபிண்டம்,
மந்திரபிண்டமாயத், தேகம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் பிராணவாயு
இந்தியேமூபாதியும் நீங்கினால்பேரிவாகி, அச்சிவனைககாணபாய. இ
தற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “பிண்டமாமுடனானல்லேன்,
பிராணவாயுவுநானல்லேன், கண்டவிரதியநானல்லேன், கரணமொ
காங்குநானேன், பண்டையவறிவேநானென்றுணர்தருபருவமவாய்
ப்பின், வண்டனாகொன்றைத்தாரான் மலரடி கானலாமே. எனவு

இரண்டாவது,

பசுசங்கை.

ஆதமாக்கள் அளவிறந்ததென்றால் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்ததயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல் நிற்பானேன்? இரத ஆத்மாக்களபிறந்தஇடந்தெரிந்தால அந்தச்சங்கைஒழியும் “நரியைகருதினாசெய்வானும்” “சித்திலாதபோதுவேனிலை” எனனுதிருவாக்கானும், அகமுகமாயத்தியானசமாதியில் தன்னைப்போக்கித்தானது வாயிற்பின், அந்நதுட்பந்தெரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “பாவமுற்றமுமொத்ததுபபக்துவமபருவமுற்றிவ, காவியைமபுலனைப்பற்றுகமுகமாகியெனது, மோவியம்போல நின்றகருணருணராமைபோக்கிற, சேவனுஞ்சிவனும்வேறேதிருப்புவின் துளானே” எனவும்வரும். (யசு)

ஆத்மாவிலேவிவன எப்படியிருப்பா? பூவுமரானே மபோலே இருப்பா. அதனைசமீபமானால் தெரியாதிருப்பானேன்? விடயவாதனையாலே. விடயமினதிப்பாரத்தால் கெரியுமோ? உணர்பபோலேவெகுபேர்பாரத்தாக, “கரியன்கொல மயான்கொலகாண் கின்றிலேனே” எனதுஅலாதுற்றினா. ஆளுகாணப்படாதபொருளோ? அன்று. காணும்பொருளோ? அன்று. பின்னைத்தானெவ்வழி? பாராகவேணமம்மென்னும் பசையற்றால்அனறைககுச்சொல்லுவன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “பாசபததேசீவா-பாசமுத்தேச தாகிவா-எம், “விறையறிவாயிருந்துநினமலன்றனைத்தேடி, மறைமுதனாலாராயந்து பின்னருமயங்குந்தன்மை, பிறைவனெயெனகுநாகருண்டிலையோவெனதுகேட்ச, வறைவதுநாககேயென்னவகந்தெரியாணாப்போலும்” எம். “வாக்கினுன்மனத்தினுமதிக்கொணாத சோதியைப், பார்க்ககேணுமென்றலோபல திசைகளோமுயீ, நோக்கிலாதநோக்கை நோக்கிநோக்கி நிறகவல்லிரா, நோக்கிலாதநோக்குவந்து நோக்க நோக்க நோக்குமே” எனவும்வரும். (1)

ஆதமாவக்குள்ளேசிவமுஞ்சிவத்துக்குள்ளே ஆத்மாவுஞ்சமவாயுமபந்தமாயிருக்கமுண்டு ஆகமங்களசொல்லப்படுசபாசங்களும ஆதமாவை மறைக்கமுண்டது எப்படி? என்னின், ஒருகூத்தனிலே நீர்விட்டுளிருக்ககால, அதிலேஆகாசம் வியாபகமாயிருந்தும் அதை நீர்நீர்நீர் சுடுமெனதி ஆகாசத்தைசுகுடுமோ, ஆனால் ஆதமாக்களடிப்போ? அன்று. அகண்டமென்றகண்டால் அந்தச் சங்கையில்லை

ஆத்மாவும் அகண்டஞ், சிவமும் அகண்டமானால், பஞ்சபாசம்பின்னையாருக்கு? இந்தவிவகே மில்லாதவர்களுக்கு. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு- எப்படி? “ஒழிந்தேன் பிறவியுறவென்னும்பாசங், கழிந்தேன்கடவுளுநாமொன்றானே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும் வேண்டேன, செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேன” எனவும்வரும். (யுஅ)

சிவத்துக்கு ஒப்பு-சூரியன், சீவனுக்கு-ஒப்புபடி கமலை, பாசத்துக்கு ஒப்பு- பஞ்சவனனங்கள். இப்படி அனுகூலித்து இன்றைவரையுஞ் சிவம் உண்ணவிட்டிப்பிரியவில்லை. இந்த ஆத்மலாபத்தை நான் எப்படி மறந்தேன்? சற்சங்கதி, சன்மார்க்கசந்தி, சிவாகமசம்பாடணம் இல்லாமையால் மறந்தாய். இப்போது ருருதரிசனத்தால் எல்லாங்கிடைத்ததென்றறி. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “சுத்தப்படி கருச்சிச்சூரியனைச்சந்தித்தா, லெத்தனமைத்தத்தனமைய்சுரிலை - யுறழற்றுப, பாராதவாக்குப பவமும்பலபிணியும், போராடுமெஞ்ஞானதுபோய்” எனவும்வரும். (யுக)

சிவசம்பந்தம் எனக்கெப்படிவந்தது சீவத்துவம் நீங்கிச் சிவமெப்படியாவேன்? சிவசம்பந்தம் அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே. அந்த அறியாமை எங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. ஆனால் என்னைமறைத்த இருளையான் அறியாமற்போகவேண்டியது என? இந்த அருளுணர்வை என்றைக்குக்கடப்பேன்? இந்தமாயையாலே மூடிப்பட்டேன்; இந்தகர்மம் என்னைவிடவில்லையே; என்பதனால் அறிந்தாயோயில்லையோ. ஆனால் அறிவுஎங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய் இருக்குமோ? இருக்கும். எப்படி? ஒருகடல்லே விடமும்-அமுதமும்- பிறந்தாற்போலவும், ஒருமரத்திலே ஈரமும்-நெருப்பும்-பிறந்தாற்போலவும், ஒருகண்ணிலே கொடுமையும்-கிருபையும், பிறந்தாற்போலவும், உன்னறிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒன்றாய்ப்பிறந்ததைக்கண்டுகொள்ளுக. அந்த அறியாமைஎத்தால் இறந்தது? அறிவுமேலிட்டாலே. அந்த அறிவு எவ்வண்ணம்நான் எவ்வண்ணம்? அதை இரண்டாட்டி இடமில்லை. ஆனால்போம்வழியாது? (அறிவுஞ்சிவனுமொண்ணு அல்லவென்றறிவன்வாயில் மண்ணு) என்கிற உலகவசனமே சாட்சி. இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “ஆணவமேலிடவாருயிரீழிட்டுட்டிமிதிந்து, முரணவங்கீழிடவாருயிரீழேலிட்டருளுருவாம்” எனம். “அறிவென்றறியாதவாணவமேருணச்- செறிவாயவெண்ணீநீ

திண்டறக, வறிவாய, வெண்ணைச் சிவமாககியென்னறிவிலெக்காலும், பின்னைமறநினுன பிரான்” எனவுமவரும்.

ஆதமாவுக்கு அனாதியிலே மலசம்பநதஞ், செம்புகருக காளிதம்போலுங், கடலுக்கு உவாபோலும், நெல்லுக்கு உமிபோலுமானதென்னில், ஆதமா அறிவென்றால், மறைக்குமோ? சிறற்றி வானபடியினுலேமறைக்கும், ஒளியைஇருள மறைக்குமோ? மறைக்கும். சந்திராதிததாகளை, இராசுகேது மறைக்கிறுப்போலும், நெருப்பை நரமமறைக்கிறுப்போலும், ஆகாசத்தை, மலைமறைக்கிறுப்போலும். ஆனால் இரத்தமறைப்பதானவருவானேன்? நீபண்ணகனமத்தால், நான் அவயவமஇனறிரவயவமா இருக்கக், கன்மத்தை எப்படிச் செயதேன்? நிரவயவனநானென்பதைமறந்து, அவயவமநானென்னுங்கருத்தாறகனமமவந்தது, அந்தக்கனமத்தால் மாயையுண்டாசசது, இரத்தமாயையால் சாவபதாரத்தமும் உண்டாசசது. இதுபோமாறு? சிறற்றி ராகுபீ, பேரறிவாயநினுல பசுபாசமில்லை. இத்தருவசனமுண்டா? உண்டு எப்படி? “அறிவுருவாட வெண்ணையாணவமாதிகூடிப், பிரிவறியாதநினனைப்பறித்ததுதகானமுழுதுமாகி, நெறியினை மறைத்துப்பொலலாரீசருக்கடிமையாகிச், செறியிருணிநறதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே” எனவுமவரும் (உக)

சிவமேகுருவாயவருமென்னில் விரோதஞானமாம், உங்களைசிவனுக்குக்காலுங்கையுமண்டோ எனனுந்தாக்கமவரும். (குருவே சிவமெனக்கூறினனந்தி) என்றுவசனமண்டா யிருப்பானேன்? ஆறா சிவனைக்குரவனெனசசிரதியேலந்த, அவமதியா லாழவைநியாதது-என்றுவசனமிருப்பானேன். ஆனால் இத்தருவாயிலை. இனிப்போமாறு? சிவஞானிகளை அதிபுத்ததுக்கொண்டி அறுக்கிரகம் பண்ணுவா. இத்தருவசனமண்டோ? உண்டு. எப்படி? “அறிவுக்கறிவாயறிவிப்பானைசிலலோக, கறிவுருவுகொண்டருளுவான்” எ-ம, “ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரோ, காட்டுவித்தா லாரொருவராகாணாதாரே, காணபாராகண்ணுதலாய காட்டாக்காலே” எனவுமவரும். (உஉ)

பதிதான், அனாதி பசுவும், பாசமும், அனாதியோ? சூரியன் உள்ளபோதே கண்ணும அனாதி. கண்ணை மறைத்திருளும், அனாதி. பதிதான் நித்தியம், பசுவும் பாசமும், நித்தியமோ? அனாதி உள்ளபோதே கண்ணும, கண்ணை மறைத்திருளும் நித்தியம். ஒன்றுக்கே நித்தியப்பட்டம அன்றி மூன்றும நித்தியமோ? வெண்ணை, சிவன்

நிலை சீவனநிலைக்கப்பண்ணிப்பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிறபடியி-
னாலே, பாசத்தைநித்தியம், அனாதியென்றது. ஆனால் இதுநீரிய-
மாசந்தது. துரியங்கடந்தவிடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென்-
றுசொல்லும்; வாழையடிவாழையாய் உலகத்தைமறைக்கலால், அனாதி-
யென்றாலும் ஆகமத்துக்குவிரோதமில்லை. வேதாந்தம் ஒன்றேயென்று
சாதிப்பானேன் அடியேனுக்கு அதுதெரியவில்லையே? தெரியப்படு-
த்துமென்றுகேட்கத் தேவையில்லை. வேதம்விரோதஞ் சொல்லு-
மோசொல்லாது. உன்போதம்போனால் எல்லாம் அவிரோதமாம்.
இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “சுடரொளிபா, னென்று
முள்ளன மளவுமயானுமுளானகி, நின்றநிலையிறந்திற்று நில்லாமல்”
எ-ம், “பதிபசுபாசமெனப்பகா மூன்றும்பதியினைப்போற் பசுபாசம-
னாதி” எ-ம், “அறிவறிவென வறிவுமனாதி, யறிவினைக்கட்டிய பாசம-
னாதி, யறிவுக்கறிவாம்பதியுமனாதி, யறிவுபதியிற் பிறப்பறுந்தானே”
எனவுமவரும். (உரு)

ஆத்மாஒன்றென்று வேதாந்தஞ்சொல்ல-விஞ்ஞானகலர், பிரள-
பாகலா, சகலொன்று அனேகமாக ஆகமஞ்சொல்லுவானேன்? வேத-
வழிபோனவன் ஆகமவழியிற்போகான்; வடக்கேபோகிறவனுக்குக்
காவேரிமகத்துவந்தெரியுமோ; தெற்கேபோகிறவனுக்குக் கங்கைம-
கத்துவந்தெரியுமோ; அப்படியேபோல, (முத்திபலவும்பகாரதோம்-பக்-
குவத்துக்கீடாய்)-என்பதைப்பற்றில்-சமுசய நாததி. இதற்குவசனம்
உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “ஒன்றேபேபேபூர்வழியாததமுள்” எ-ம்,
“ஒன்றென்று சொல்பவர் சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவோரிரண்டி, மெ-
ன்றென்று சொல்பவா சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவேத்தியன்பர், செ-
ன்றன்று நல்குசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, னன்றென்றிதாமென்று
சொல்லாதமுத்தியளித்தனனே.” (உரு)

வேதம், வேதாந்தம், வேத்தியம், வேதமகாவாக்கியம், வேதா-
ந்தமகாவாக்கியவிசாலம், வேத்தியப்பிரமம்-இப்படி, வேதபண்டி-
தான் வெகுமுகமாகச்சொல்ல ஆகமவாக்கியமே பிரதானமென்று,
முற்சொல்லிய வேதத்தை நிந்திப்பானேன்? தத்துவமசி, சித்துவ-
மசிக்கும், அது நீயானாய-சிவம் நீயானாய-என அர்த்தம் ஏகமே; இ-
தற்கு அத்தாட்சி; அங்கயற்கண்ணி மீனாட்சி; இடைச்சி- கோனிச்-
சி, வெள்ளிமுலை- ரசிதமலை, காஞ்சி- கச்சி; காசி- வாரணசி, வெண்-
காசி- சுவேதவண்ம்; வேதாரண்ணியம்- மறைக்காடி. இதற்கு வசன

ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “அதுவேநீயானாயென்றருமறைகள்
விசால்லு, மெதிர்சிவனேநீயானாயென்னு, முதுதூலும், வேறேவே
றனறேசொல் வேதியனே விண்விசும்பும், வேறேவேறன்றே விள
ம்பு” எ-ம, “தன்னைவிட்டொருதற்சிவநதேடியே- பின்னசில்லுருப்
பெற்றியைநாடியே, மன்னுமாலையுங்காலைவழிபட, வன்னசில்லுருவா
ருவானையே” எனவும்வரும். (௨௫)

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானால், சிவமென்றும்,
பிரமமென்றும், அரிகரப்பிரமாதியென்றும் பலவாய்வருவானே? உபாசிகள், உபாசனையால் வேறுவேறாயின. “காவேரியொன்று கால்
வாய்தூற்றெட்டு, “மண்ணென்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி, விண்
னென்றுஆகாயம் வேறுவேறாகு, மாவியுயிர்வவன மாய்ந்துகொள்வீ
ரோ” என்று வசனமிருக்கிறபடியினாலே-சங்கையிலே. இதற்குவசன
ம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “என்னகத்துளென்னைநா நெங்கு
மோடிநாடினே, என்னகத்துளென்னைநா நநிறதிலாமைமயானதா,
என்னகத்துளென்னைநா நநிறதுமெய்தெளிந்தபின், என்னகத்து
ளென்னையனநியாதுமொன்றுங்கண்டிலே” எனவும்வரும். (௨௬)

இவன்அறிவு, சிவன்அறிவில்லே கலந்தால் மலம், மாயை, எக்கா
லும்இலலையா? இல்லை. எப்படியில்லை? மததியானஞ்சூரியனை அத்தரா
ததிரிமறைக்குமோ; நீரிலேமுழுநீனவனை நெருப்புச்சுடுமோ; மச்சு
விளக்கை வாயு ஆலைக்குமோ; அது போலாமென்றுஅறி. ஒருகாலஞ்
சிவன்கலந்ததென்றால் ஒருகாலம் பிரிந்ததுண்டோவென்னு மாற்றும்
வருமேயென்னில, குருடனுக்குக் காசத்தடைமாத்நிரமேயன்றி அ
வனகண்ணுக்குபிரகாசம் ஒருகாலம்வரவுபோக்கு நாத்ஜி. ஒளியிருந்
தால் மறைப்புவருவானே? அப்பிரகாசமாயிருக்குங் காசம்நீங்கப்
பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்
படி? “குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருந்ததென்கோலமல்கு”
எ-ம, “அறிவுங்கரணமும்போயானந்தபூரிணததைக், குருடன்விழி
யொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே” எனவும்வரும். (௨௭)

உடலுக்குமூலம் இந்திரியம்; இந்திரியத்துக்குமூலம் பிராணன்;
பிராணனுக்குமூலம் கரணம்; கரணத்துக்குமூலஞ் சேவன்; சேவனுக்கு
மூலம்சிவன்; சிவனுக்குமூலஞ் சிவனே. இச்சிவனே இவைகளைப்பிரோ
ரிக்கிறபடியினாலே, சிவன்அல்லாதது எல்லாஞ் சிவன்போலத்தோ

ற்றும் ஆகையால் எல்லாஞ் சிவமனப்பதம், நானேபரப்பிரமமென் பதம், இக்கருததைப்பற்றிவந்தன. இகறகுவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “உடம்பினைச்சிவமேயென்ப ருடம்பிற்குமுலமோரா, திடம்படுபிராணன்ருனே கத்தனென்றுரைப்பரஞ்சு, மடம்பெறுமிந் தியததை மதியென்பரிவைக்குமூலந, திடம்படரினனைககாணர் திரு பபுலிவனத்தளானே” எனவும்வரும். (உஅ)

“தத்துவமுபபத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத் தத்துவம் ஆதமாஅல்ல. ஆதமத்தத்துவம், அசுததமாயை. விதகி யாதத்துவம், அசுததாசுத்தமாயை. சிவதத்துவஞ்சுததமாயை. ஆத் மதத்துவம் நட்சததிராகனைப்போல. விதகியாதத்துவஞ் சந்திரனைப் போல. சிவதத்துவஞ்சூரியனைப்போல ஒருமாயையிலே மூவிதமாபி ருபபசெப்படி? அததாட்சி-கருப்பஞ்சாறிலே வெல்லஞ்சாககரை, கறகண்டு உண்டாறாறபோலவும், மண்ணிலே இருமடி-வெள்ளி-பொ ன் உண்டாறாறபோலவும், இப்படி மும்மாயையும்ஒன்றுக்கொன்று மேலீடுகாணக.இந்தமும்மாயையுமே முப்பாழுமானபடியினால் தத் துவாதிதன ஆதமாவென்று வேதஞ்சொல்லும், இந்நகத்தத்துவத் தோடே யாதமாக்கடுவானே? கூடாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் இல்லை. பஞ்சகிருத்தியம் இல்லாவிட்டால் என்ன? உண்ணைக்கேட் டோரசுரன பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான், ஈசராக்கினை அறியப் படாதென்பதே சித்தாரதம். இஈறகுவசனமுண்டோ? உண்டு. எப் படி? “பூதமுநகரணம் பொறிகளைமபுலனும் பொருந்நதியகுணங்க ளோர மூன்று, நாதமுநகருதவெளியிலே நீயுநானுமாய நிறகுநா ளுளதோ” எனவும்வரும். (உக)

ஆதமா,சுதநதாரணன்.தத்துவஞ் செடம்-செடததையுஞ்சிததை யுங் கூட்டிவைக்கிறவா,சிவன இந்நக்சிவன,ஏன்செடசிததைப்படை த்தார? திருவினையாட்டு.செடமுஞ் சித்துஞ்சிருட்டிக் குமுனனே-எப் படியிருக்கும்? பழையபரமசிவமாயிருக்கும்.ஆனால் எல்லாஞ்சிவமெ ன்னலாமோ? அதுகருச்சுநதேகமில்லை. ஆனால் ஆண்டவன் அடிமை யில்லையோ? அனுபவித்துப்பார். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? நன்றுகண்டிரிது நமசசி பாயப்பழந், தினறுகண்டாாக சுது தித்தித்தவாறே-எ-ம். “அனுபவத்தறிவதனறியளவையா லறியக்கூ டாச்சுதனைகளைச்சாககிசொன்னாற சருவருமொப்புக்கொள்வா - மன மொருபாலேவிட்டிண்-மலரடிநோக்கும்வஞ்சா - தினமலரிடினுமவே ண்டாத் திருப்புலிவனத்தளானே” எனவும்வரும். (உட)

ஆத்மாவை யெப்படியறியப்படும்? ஆத்மாவேபிடிபடாமற்போனால் சிவம் எப்படிப்பிடிபடும? சொத்திராதியால் சத்தாதிகளையறியப்படுதலானும். உசுவாசம்-நிசுவாசம் - வாங்கிவிடுகிறபடியினாலும், சந்திராதிதர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினாலும், இதற்கெல்லாம் பிராணாதாரியாயிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச் சிவமில்லையோ? விலாங்குசம்பந்தம்போல உண்கி. அநெப்படி? (ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி- யலலடிகெட்டேனேவிலாங்கடி)என்பதுபோல, வெகுமுகத்திற சீவனையும், அகமுத்திற-சிவனாயுந், தோற்றமும். இந்தவித்தை நானென்குறகண்டதலையெனினில், வேதாகவீதியிலேபோற்றுகாணலாம். இதற்கு அததாட்சி “ஆமடிகெட்டேனபாம்பீதனறுகெட்டேன்-விலாங்கென்னு, மோகுடியமபோலுமுள்ள”இதற்குவசனமுண்டோ?உண்கி.எப்படி? “காதெவனாலேகேக்குங், கண்ணெவனாலேகாணு - மோதுநாவெவனாலுண்ணுமுடலெவனாலேயோரு, மோதுமுககெவனானமோக்குமுசெவனாலேயோடும, போதெவனாற்போயயீருமவனடிபோற்றுகிறபாம்பு”எனவுமவரும். (நக)

ஏகமோ, துவீதமோ, அத்துவீதமோ, சிவ சீவநாத்தியோ, முததிநிச்சயாராததம் எப்படிஎனினில், ஏகமென்றால், ஆண்டவனடிமை என்கிற குணமவரத்தேவையில்லை. துவீதமென்றால் அயிக்கமுத்திகூடாது.கலப்பெனினின், ஒருவீட்டிலிரண்டுபித்தியக்காரிலலை யென்பதேயாம் சிவனுமில்லை சீவனுமில்லையெனினில், அனீச்சுரவாரதியாயமுடியும். ஆனாற்போம்பவழி? (நிட்டையிலே-நட்டமானே)என்னனமகாவாககியத்தாற்காணக. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்கி. எப்படி? “நீரிடைமுழுகினேனிறையவுண்டவன், வாரயிரமுதன் போனறுமாமய, நீர்சுவயோகத்திற நினைத்திருப்பார்க, ளாரவா பெருமையையளக்கறபாலரோ”எ-ம, “அண்ணலுமுயிரும வேறெனவறைந்தாலயிக்கியமுத்திகூடாவா, லண்ணலுமுயிருமொனறெனவறைந்தாலாண்டவனடிமையினறகு, மண்ணலுமுயிருமிரண்டல வொனறுமனறெனினையுறவாரு, மண்ணலுமுயிருநாததியெனறுணாக்கி லனீச்சுரவாதிதீயா மால-எனவுமவரும் (நக).

ஆத்மாசுத்தரபோதனாசுத்தரபோதனோ?வென்னில், ஆத்மம் முததியில் சுத்தரபோதனென்றுசொல்லும். வேதம் பெத்தமுத்தியிரண்டிலுஞ்சுத்தரபோதனென்று சொல்லுமானால் சுபாவத்திதநாதமேதென்னில், அனுபவத்திற்காண்க. முன்வசான்னவேதாகமஞ்

சொல்லவில்லையோ? வென்னில், தற்போக்கே சிவம்தான் இல்லாமை யே யதற்கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுகீபவாவென்றும் சொல்லும். ஆனால், அதெளிகிறவழி எப்படி? யென்னில், உன் சித்தம் ஈசரத்தியானத்தில் அமுர்தினால் அன்றைக்குத்தெரியும். தெரிந் வந்து, உலகர்க்கு உபதேசம்பண்ணக்கடவோமெனனும் ஆசையை விடக்கடவாய். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “காளுத காட்சியைக் கேளாதகேள்வியைப், பூணுகபூணப்போற்றதுநாமே”? எ-ம், “அனுபவத்தன்றி வேறறியொனுவிறையுடனம்புலியாடவாவே, யனுவினுக்கணுவதாய்நின்ற நெர்மையையறிந் தம்புலியாடவாவே. எனவும்வரும். (௩௩)

மூன்றாவது,
பாசசங்கை.

ஆணவமலத்துக்கு அனேக சத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டு சத்தியு மாயின், ஆணவமுயர்ந்தசிவநதாமுமே? யென்னில், சிவந் தானாயறிகிற சத்தியொன்று, சருவாத்மாக்களுக்கும் அறிவிக்கிற குணசத்தியொ ன்று. ஆணவத்துக்கு அனநதசத்தி அனநதாத்மாக்களை மறைக்கிற படியினாலே. பெருங்குலத்தானென்னும்பேர் புலையனுக்குவந்தமை யால், அவனுபாநதானே இல்லை. அதுபோலவாமென்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “சிவத்தினுக்கிரண்டுசத்தி-திமிர த்துக்கனநதசத்தி-சிவத்தினுக்குயர்ந்த தென்பர் - தெளிவிலாமாத் தொல்லாந், சிவத்தினறன்றனமையெல்லாந்திமிரமே மறைத்தலாலே, சிவத்தினையறிநதோர் போற்றுநதிருப்புவி வனத்துளானே” என வும்வரும். (௩௪)

இநதஆணவமலம் அருவமோ-உருவமோ? இரண்டுமல்ல. உரு வமென்னிற் கண்ணுக்குத்தெரியவேண்டும். அருவமென்னின்மறை க்கமாட்டாது. பின்னைத்தான்போம்புழி? பாசம்உண்டென்று முன் சொன்னதும் ஆசாரியன் யில்லையென்று பின்சொன்னதும், ஆசா ரியன்-இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “அறிவறியாமை தன்னையன்று நானறியேனின்னுள், குறியறக்கானேனின்றன் கூந்தா ட்டனிருந்ததென்னே, மறிமழுக்கரத்தாயுன்றன் மலாடிகாணநோக் கிச், செறிபலமுனிவர்போற்றுந் திருப்புவிவனத்துளானே” எனவும் வரும். (௩௫)

இந்த ஆணவமாதியபஞ்சபாசங்களும்- நித்தியமென்று-சிவாக மஞ்சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒருவேதம்பஞ்சபாசங்களு

ம் - அநீத்தியமென்று சொல்லிற்று? பின்னொருவேதம் கானற்ச
லம்போலத்தீதாற்றாவு மாத் திரமேயென்று சொல்லிற்று? பின்னொ
ருவேதம் ககனூர்விரதம், வரதுயாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல
அனுபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிற்று; நாலாமவே
தம் மாயையேயில்லை-யிருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்று சொல்லி
ற்று. அட்டாவக்கிரகர் தன்றாய்வயிற்றி லிருநதுகொண்டு தகப்ப
னேநோக்கி(எல்லாம் மாயையெனகின்றவாய் எல்லாம் பிரமமென்
று சொல்லாபோ) வென்று திருவுளமபற்றினபடியாலும், பஞ்சபாசங்
களுமில்லையென்பதே சித்தாந்தமெனினில்; உண்டாயிருந்ததென்பது
வரத்திரியும். ஆகையால், இல்லையுண்டென் பதிரண்டும் அனுபவத்தி
லே கோன்றுமென்பதே சித்தாந்தம். விபகாரத்துக் கொப்பக்காட்
டென்னில், அனுபவம் விபகாரத்துக்கெட்டாது. இதற்குவசனம் உண்
டோ? உண்டு. எப்படி? “இல்லேயெனுமாயையிலிட்டெனையீ, பொல்
லேனறியாமையெனுததிலையே” எனவும்வரும். (நகூ)

ஊ மலம், மாயை, கனம், ஒருகுணமோ-பலகுணமோ? மலம்-
மறைக்கும், மாயை-விளக்கும், கனம் - விகாரப்படுத்தும். மலம்
அறிவைமறைக்கும்மோ? மனத்தை மறைக்குமோ? மனத்தைத்தான்
மறைக்கும். அறிவைமறைக்குமென்று வசனமிருப்பானேன்? மன
மும், அறிவினசம்பந்தமானபடியினால் அங்ஙனஞ்சொல்வாருமுளா
சென்னமரணப்படுவது மனநாடு ஆதமாவோ? ஆதமாதான் செ
ன்னமரணப்படுவதென்றால் அனுபவியொப்புக்கொள்ளான் - சென்
னங்-சருவியிறேயதல்; மரணங்-கருவியைநீங்கல்; நாகம்-ஆயாசம்,
சொராகம்-அநாயாசம்; இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி?
சருதிரார முற்றிலுங்காண்க. (நகூ)

இந்தக்கண் நானல்ல- கண்டம்; நான் - சித்து; கண்ணைக்கொ
ண்டறிகிறதுமனம், மனத்துக்குச்சாட்சி நான், கண்ணும-விடயமும்-
மனமும்-மாயை, நான்-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா, இதற்குவசனம்
உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “கண்ணெவருலேகாணும்” - “காண
ததீயானவனென்கண்ணுளானே” எனவும்வரும். (நகூ)

இந்தச்செவி நானல்ல, செவி-செடம், நான்-சித்து, செவியை
கொண்டறிகிறது-மனம், மனத்துக்குச்சாட்சி நான், செவியும்-விடயமும்-
மனமும்-ஆலம்-நான் குக்குமம், என்பெயர்-ஆத்மா. இதற்குவச

னமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “காதெவனாலேகேட்கும்” எ-ம், “சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி” எனவும் வரும். (நக)

இரத்தொக்கு நானல்ல- இதுசடம் நான்சித்து- தொக்கால்பரிசுத்தையறிகிறது- மனம், இந்தமனத்துக்குச்சாட்சி-நான், இவையெல்லாமிரதாலும் நானிறவாதபடியினாலே நானசினமாத்திரன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “உடலெவனாலேயோரும்” எ-ம், “உடறசக்காத்தி னுயிர்ப்பையுங்காட்டி” எனவும்வரும். (1)

இந்த ஆக்கிராணம் நானல்ல, இதுசடம், நான்-சித்து, ஆக்கிராணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறதுமனது, அந்தமனத்துக்குச்சாட்சி நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இரசசிவம்-வேறு-நானவேறல்ல ஆக்கிராணமும், கந்தமும், மனசும் அழிய நானழியாமல் சிவத்தை முன்னிட்டிப பாசத்தைப்பினனிட்டபடியால் நான்சிதானாதருபன். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “மோதுமூக்கெவனானமோக்கும்” எனவும்வரும். (சக)

இரதநாக்கு நானல்ல, நான்சித்து, நாகருசடம், நாகைக்கொண்டு ருசியையறிகிறது-மனம், இந்தமனத்துக்குச்சாட்சிரான், எனக்குச்சாட்சி,சிவம், இரதச்சிவருவையும், ருசியும், மனமும், அழிய நான் அழியாதபடியால் நான்சித்தியானாதன். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “ஒதுநாவெவனாலுண்ணு” எனவும்வரும். (சஉ)

பிரணவாயுயும் நானல்ல, பிரணன்சடம், நான்-சித்து, பிரணனைக் கொண்டறிகிறது-ஆத்மா, அந்த-ஆத்மாவே நான், இரதப்பிரணனும், மனதும்-அழிய - நான் அழியாதிருக்கிறபடியால். நான்-சருவானாதன். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “மூச்செவனாலேயோடும். எனவும்வரும். (சங)

இந்தமனமும் நானல்ல, புத்தியும் நானல்ல, ஆங்காரமும் நானல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அந்தக்காரணம் ஆத்மாவுக்கும்ந்நரி, பிரணன் பிரதானி, ஆத்மத்தத்துவம் அசிப்படை, வித்தியாதத்துவருகிறாணி, சிவத்தத்துவம். பேரணி, காயமே அரண்மனை, இப்படியாக ஆத்மாவை நானமாகிய உத்தியானவனாகனிலே சம்சாரிபோலக் சஞ்சரிப்பன்; ஞானக்கண்ணினுற் பராககிறவர்களுக்குதோற்றப்படுவன்; ஞானக்கண்ணினுற் ரோற்றப்படான்; ஆத்மாவின்னானையே ன்தோற்றப்படவில்லை? தோற்றியுங் கன்மத்தால் தோற்றப்படஇல

லை-நீயார், என்னில்.நான்தான், நீயார்என்னில்யாருமில்லை, என்பவனை ஆத்மா. இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி? ‘நானு ரென்று ராப்பவனேநாடிநீவான்மாவா நானாநொன்றானுக்குக்க யலவேரோர்நாக்குண்டோ-நானே நீ நீநானேஞானமுடையமாணக்க நானுவேதப்பொருளுநாட்டுவதற்கையமில்’ எனவும்வரும். (சச)

ஆணவம்-இருள், மாயை-விளக்கு, கண்மம்-கருக்களே வெள்ளியோ-வென்னுமயக்கஅறிவு; கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம், பகலசகலம், இரா கேவலம், இப்படி அனுகிதொடுத்துஇன்றளவும்வரும். சற்குருஞானநீக்கையால் சகலகேவலம்அறும்; அறவே ஞானசூரியன் உதயமாம், ஆகவே ஆணவவிருள்-நாசத்தையடையும், அடையவே-மாயை-விளக்கவியும், அவியவே-ஐயநதிரிபுஅறும், அதனால்ஆத்மா சுவானுபவத்தைப்பெறும், பெற்றால் வேறுபடுமே-பெயன்னில், வேறிலாமையைக்கண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனிலமறைநதாற்போல, ஆணவஞ்சிவத்தில்அடங்கும் எனக்கொள்க- இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? ‘சருவக்கியானோத்தரமேயாம்’.

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம்வருவானேன்? சிருட்டியால். ஆனால் சிருட்டிககுமுன் சீவராசியிலலையோ? இல்லையென்றேவே தஞ்சொல்லும்; வேதாநத்தத்துக்கு- மேலான ஆகமம், உண்டென்று- சொல்லுகின்றதே? அது பூருவகாண்டத்திற்சொல்லும்; உத்தரகாண்டத்தில்வேதஞ் சொன்னபடியேசொல்லும். இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி? ‘காலமுநாள்களுழிபடையாமுனேகவுருவாகிமுவருருவிற், சாலவுமாகிசமயங்கலாறினுருவாகிரின்றகழலோன், ஞாலமுமேகைவிண்ணோருலகேழுமுண்டு-குறளாயோராலினிலமேற்பாலனுமாயவறகோபரமாயமூர்த்தியவனுமக்கோர் சரணே’ எ-ம், “திஷ்டேபூாவமாத்மா-யேகமேவா” எ-ம், “சிருட்டிக்குமுன்னுயிரொல்லாஞ்சிவமென்றுசெப்புமறை, சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர் வேறுபட்டான்சிறுசிவனென்றே, சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவகைசேர்தரலுஞ், சிருட்டிக்குமுன்சிவமானுன்றிருக்கச்சியேகம்பனே” எனவும்வரும். (சச)

ஆனால் அந்தச்சிவத்தை எந்தப்பிரகாரம் அனுபவிக்கலாம் எனினில், வனத்தின் வள்ளிமுதலின் னுனிஷ்யுப்பற்றி-அதன்மூலம்-புறவாரைப்போல, வசனத்தைப்பற்றி-வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி-மனது,

மனதைப்பற்றிப்-புத்தி, புத்தியைப்பற்றி-யாங்காரம், ஆங்காரத்தை-
ப்பற்றிச்-சித்தம், சித்தத்தைப்பற்றிச்-சேவன், சேவனைப்பற்றிச் - சிவம்,
இப்படியனுபவிப்பாயாக. அனுபவிக்கிறவன்யார்? “அவனருளா
லே-யவன்ருள் வணங்கியென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்
டோ? உண்டு. எப்படி? “வெள்ளநீர்சடையர்போலும் விரும்புவார்க்
கெளியர்போலும், உள்ளுளையுருகினின்றன் குவப்பவர்க்கன்பர்போ
லும், கள்ளமேல்வினைகளெல்லாம் கரிசலுத்திடுவர்போலும், மள்ளலா.
ர்பழனமேய வாலங்கூட்டடிகளாரோ” எனவும்வரும். (சுஎ)

தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாத்திரவாசனை இந்தமூன்றுக்
கும்விபரம். தேகவாசனை பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டு
மெனவிருப்பம், லோகவாசனை-தன்னையுலகமதிக்க நடித்துப் புகழை
விரும்பி யிகழைவிலக்கல், சாத்திரவாசனை - அநந்தசாதிரங்களு
மறிவோமென்றல், தேகவாசனையாவது- சருவஞ்சிவமயஞ்செகத்து
என்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும்; லோகவாசனை- அறிகரப்பிரமாணிக
ளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தப்பபட்டால் நசிக்கும், சா
த்திரவாசனை-ஆதம்க்கியானஞ் சற்கருகடாக்ஷத்தால்அன்றி, விளங்
காதென்பது, சித்தாந்தப்பபட்டால் நசிக்கும்; சாத்திரவிருப்பம், எவ
னுக்குண்டோ அவனுக்கு அனுபவங்கொசுக்காலத்தனயானாலும்
இல்லை என்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம்உண்டோ? உண்டு.
எப்படி? உத்தமமீசுரத்தியானம் மத்திமமாகம் சாத்திரயோ, கோ
கனிட்டங் கீதநாதாயா வாதார்த்தம் பசுலட்சணம்- எனவும்வரும்.

ஆத்மா-குருடன், குருதி-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொ
டுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி-நரகம், மேடு-
சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால் - கொளத்துக்குப்போவேனென்ப
தே சேவபோதம், அரவானிருந்தறுக்குது-ஆளிருந்தலாவது-என்னும்
வசனத்தால் ஈசுரன் உண்டு, அவனால் செகசாலமுண்டென்பதேசித்
தாந்தம்-எங்குஞ் சிதம்பரம் பொங்கிவழியுது-என்னும்வசனத்தால்,
அகமுகமாயினோர்க்கு அக்கணமே-பஞ்சபாசங்களும் விடுபடும்.இத
ற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “இருட்டறைமூலையிருந்த
குமரி, குருட்டிக்கிழவனைக்கூடல் குறித்துக்குருட்டினைக்கிக்குண
ம்புண்காட்டி, மருட்டியவனைமணம்புணர்ந்தாளே” எனவும்வரும்.()

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி,இந்திரதனுசு,மழை
முதலிய அஞ்சுநதோன்றினுற்போலச், சருவசூனியசிவத்தில்- ஆண

வம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி-அஞ்சமலமூந்தோன்றிய-வாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற்றேன்ரிச் சங்கரகாலத்திற் சிவனிடத் தெபபடிஇல்லாதேபோம்? கார்காலத்திற் சூரியனிடத்திலேதோன்றிய-அஞ்சங் கோடையில் மறைந்துபோனது - சூரியனிடத்திலேயே யென்பதேசித்தாந்தம். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்மி. எப்படி? 'தோற்றுவதெல்லா நின்னிடத்தோற்றந், தோற்றம்பிரித்திற் றேற்றச்சுடர்முனை' எம், 'மன்னுமாலயனோய்வானும்வையமும், பின்னமுமபினமும் பெருகிச்சீவனும், பன்னுமானவமுதற்பாசயிராவையு, முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால்' எனவும்வரும். (ருட)

தோற்றமுமொடுக்கமுஞ் சிவத்திலேகூடாதென்று சிவாகமஞ் சொல்லுமேயென்னில்-நீ ஆகமக்கரைகண்டால் முற்றுநதெரியும்- அலெதெங்ஙனம் - அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற்சொல்லும்-உத்தரகாண்டத்தில் வேதஞ்சொன்னபடியே சிவத்திலே உற்பத்திலயஞ்சொல்லும்-மாயையிலே உற்பத்திலயமென்னில் "ஏழுபாறொழுநடவிபங்க ளெட்டிவெற்புடன், சூழும்வாளகிரிதொடங்கிச்சூழுமேமூலகமும், வாழிமால்விசும்பினோய் பிரமவண்டம்பாவையு, மூழியானொளிக்கு ளேயுதித்துநின்றொடுங்குமே" என்றும்வசனம்வரக் கணக்கில்லை; சர்வபரிபூரணர், சர்வகாரணர், சாவலோகநாயகர், சாவசீவதயாபாரர், சாவகாரியகாரணர், சறுவஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி, என்றுசிவத்துக்கு நாமம்வரக் கணக்கில்லை. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்மி. எப்படி? திணைநூலாகுமிழியெல்லார் திணைகடற்றேன்றுமா போ, லுளையுயிர்மாயையாக்கை யுனதிகடையுதிக்கக்கண்டேன், பரை திருவுருவமாகிப் பசுத்தொறுங்குடிபிருந்த, திருமறுமார்பன்போற்றந் திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். (இக)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்திரன், விட்டினு, பிரமா, இந்தநவநதருபேதமும் சிவபேதமுஞ், சத்திபேதமுஞ் சரீரபேதமெல்லாஞ்சத்தி, சீவபேதமெல்லாஞ் சிவமென்று, திவ்வியாகமஞ்சொல்லும். அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்சொல்லும் இநதவேதாகமக் கண்பெற்றநாதாக்களும்-சத்தியாவதம் மூடற்றயங்கு சீவனுட்சிவம் "பித்தர்காளிதற்குமேற்பிதற்றலாவதில்லையே" என்றுசொல்லியிருக்கிறார்கள்-என்பத்துறான்கு தூறுயிரயோனிபேதநதோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனுவானோ, சிவனுக்கு உற்

பத்திலயமில்லை, யென்று, சிவாகமஞ்சொல்லும், ஆனால் சென்னமா
'ணமாருக்கென்னில்-மனதுக்கென்றே ஆகமசித்தார்தம- இதுஎவகே
சொல்லியிருக்குதென்னில்-சாவக்கியானோத்தித்ததினுஞ் சிந்தியாகம
த்தினுங்காண்க இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "தேகமா
துமையாள் கூறுசீவனின்கூறதானு, லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தானொ
வறையலமே, வாகனவிடபூர்திமனமென்வறிந்துகொண்டேன, நே
கவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். ()

அனாதியிலேபாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து புற்றிக்கொ
ண்டது "மார்க்கொடுத்தாவிலைத்தார் மாமறைக்காடனாரே" என்பத்
னால். அனாதியிலே ஈசரசுவகற்பத்தை யுன்பொய்ப்போதத்தால் அ
றியப்படாதே எனனில் ஒருபரிகாரம் பசிகண்டகுமுநதைககு விகார
மு முண்டானுற்போல அனாதியிலே மலமவந்து பொருந்திறறென
னில் ஆதமாரியையனோ அவையவனோவென்னுஞ் சுவகைவரும். சந
திராதித்திலேயிருக்கிற களங்கத்தை முயலென்றும், மாணென்றும்
ஆலவிருட்சமென்றும் பூமிச்சாயையென்றும் பலவாய்ச்சொல்லு
தன்றிப் பிரததியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில், அனாதியி
லேவினோந்த விருததார்தம், நீசிவமாயநின்றாற நெரியுமன்றிச் சீவனா
யநின்ற பாக் குமளவுந் தோன்றாதென்பதே சித்தார்தம். இதற்கு
வசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அனாதியின்மலமவந்தெனைய
டுத்திமதற்குமுன்ன, மனாதிகளிலாதவாறுமலடிபான்மைநதன்போ
லத், தனாதின்சத்தியாலேதனுகரணங்கள்வந்த, பினாதிறபெற்றுப்
பின்னாபிரிந்ததம்பேசல்வேண்டுஞ், செனாதிபனவழிபட்டெத்தாந்
ருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்வரும். இஃதுஐ அடிச்செய்யுள் (யந)

சீவராசி, சிவசம்பந்தமானால் பின்னர்ப்பாசசம்பந்தப்படுமோ?
படாது. பரமமுத்தனனால் பிராரத்தம் அனுபவிக்கிறவன ஈகதுக்க
ப்படானோ? பட்டிம்பட்டவனல்ல; கண்டுங்கண்டவனல்ல; கேட்டுங்
கேட்டவனல்ல; பார்த்தும்பார்த்தவனல்ல; உண்டும்கண்டவனல்ல;
மோந்தும்மோந்தவனல்ல" என்று சர்வக்கியானோத்தாரஞ்சொல்லும்.
இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "கடலிலேகலந்தவாறு
கடலிடைப்பின்வந்தாலும், கடலினுட்பன்மைகூற்றாக் கதையென
நினைக்கண்டோரு, முடலிடைபிருந்துமுண்டு முறங்கியமுலாவிரின்
தும், கிடலிடைநூனியன்றோ திருப்புலிவனத்துளானே" எனவும்
வரும். (சுச)

சிவமும் சீவன் முத்தர்களும், பூவும்-வாசனையும், மணியும் ஒளியும், நீரும் தட்பமும், நெருப்புஞ்-சூடும், போலுமென்னில் - இவை இரண்டிபடாதோ? இவைகளொன்றுக்குரிய வடிவமைகளென்பதே சித்தாந்தம். ஒன்றென்பதும் விலக்கேயென்னில், “இரண்டிபட்டவூ ரிற் குரங்குக்குடியிரா” என்றும், மதிருங்கதிருமொன்று பட்டதமா வாசிய புண்ணியதினம்” என்றும், “கண்டனுங்கண்டியுந் கலந்தொன்று பட்டார்” என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இரதவசனங்களெல்லாம் விலக்கு ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்ற அனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதசம்மதம். இது தர்க்கத்துக்கடாது. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? ‘ஒன்றுயுலகனைத்து மாணாந்தாமே யூழிதோருழியுயர்ந்தார்தாமே’ எ-ம், ‘ஒன்றுயுலகனைத்து மாறெயென்றப்பமுனி, மொன்றாமொழியாற்புகனறிருக்கப், பொன்றாத, முத்தியிலு மும்முதலுமுண்டென்றுரைத்த வெவன், பித்தமுறுஞ் சைவாரீபேசு’ எ-ம், “ஒன்றிரண்டல்லவென்றும் கொன்றினையொன்றும்பற்றி, நன்றுதீதென்னுநிற்குஞ் ஞானிகளுள்ளக்கோயி, லென்றுநிற்கினியதென்றோ விடைவிடாதிருநததெம்மா னை, சென்றடையசதசெல்வத்திருப்புலவனத்துளானே” எனவும்வரும்.

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற் றனித்தனிகீங்கும்-பஞ்சஞானமாவது, சொற்சொருபம், பரசொருபம், புருடார்த்தசொருபம், உபாயசொருபம், விரோதசொருபம். சிவனுடையநாயகி சிவகாமி என்றாற்போல ஆத்மாவுக்கு ஆத்மநாயகி பென்றுண்டானது. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதும் உண்டோவென்னில் அப்போது, அவனேயிவனும், அவளேயிவளுமாம். அது வென்போலவென்றிற், சந்திரனும், சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனோடொன்றி அது விதுவாய்சிற்றல் போலாமென்றி. இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “பாசத்தாற்பாசத்தோடும் பதிாதிடப்பசுவாரீகின்பாற், காசற்றவிழியார்போலக் கலந்தபின்பிரிவதில்லை, யாசற்றரீயும்நாளு மன்னியமின்மையாலே, தேசத்தாற்பாவலான திருப்புலவனத்துளானே” எ-ம், சுண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்வினங்கத், ஞாண்டியசோதியை மீனவனுஞ் சொல்லவுல்லனல்லன்” எனவும்வரும்.

ஒருமனிதன், பாமசிவ சொருபமாவது அதிசயமன்றாய். ஆகமஞ்சொன்னால் உளக்கேன்சமுசயம், ஆகமமே, சிவனுடைய சிவன்வெறு ஆண்டவனடிமைக்கழிவு வாராதென்றுசொல்லிமே. அது

வெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேன்கேள். ஒருகுளவியாற் கீட்த்துக்குக் கீட்த்துவம் போய்க் குளவிசிக்கைமுற்ற முற்றக்குளவிபான தன்மையும், ஒரு பாடாணஞ்சிற்பனாள் வேதாங்கப்படிசெய்யத் தெய்வமானதன்மையும், ஒருவிழல் ஆறு அமாவாசிப் பிடிங்கிப்பிடிங்கிட விலாமிச்சி யான தன்மையும்போலக் “சீவனதிக்கையாலுஞ்சிவஞான ததாலும்சி வமாவன” எனறுசர்வக்கியானோத்தரந், தேவிகாலோத்தரம், வாது ளாகமமுதலியவை சித்தாரதப்படுத்தும் ஆகையாற் பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல; பொருளென்னில்-உனக்கனுபவகாலஞ்சமீபமில்லையென பது-வரத்கிரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? “கீட்ப மிகிடநல்லகேழ்க்கிளர்குளவியாலே, பாட்படவதுதானாதசியம்போ லுமம்ம, நாட்படப்பிரிந்தநாயேனாதனிநகாட்செய்தத்தாற், சேட்ப டச்சிவமதானேன்றிருபுலிவனத்துளானே” எனவும், “பச்சைமண் பொதுப்பிலேபுருபொதுரகவேட்டிவ, னிச்சலும்நினைநிடநினைநக வண்ணமாயிமும், பச்சைமண்ணிரு திடப்பறநதுமயோயிடும், பிச்ச காளநிதினிலாபிரானிருக்ககோலமே” எனவும்வரும். (ருள்)

சீவன்முத்தாள உலகத்தோடுகூடியுங் கூடாமல் எப்படியிருப்பா தாமகையிலேயுந் தண்ணீருஞ், சேறும் பிள்ளை கூடியும், புரியும்புறமுந் கோமிற்போலுந் நிற்பா. அதுவுமில்லைபெனவுவசானமு துத்தறமோ? பிரார்த்தகனமம் பொசிக்கிறவரார, தேசமபொசெரு மெனவில், மாயாவாதிபாயமுடியம்; மனாதானபொசிக்கமுந் நன் ன்-மனசுதுசதுவாயும் வயிற்றுண்டிடாவெனறுஞ் சவகைவரும். ‘ஹ்ருத் சித்தாரதமேபடி? தேகப்பாண டொசிக்கிறது விருப்புவ வதுபபடைவதுமனது. அதெப்படி? அததாட்சி-ஒருநாட்கிசமுசாரப பண்ணுகையில் கல்யாணமவந்தாற களிப்பு ம-நிரியாணமவந்தாற கி லேசமும்-அடைவன். தனக்கவையின்றி யிருந்துருக் கதுகமம் -வதுபோலவும், ஒருநகர தீபபறறிகொள்ள, ஒருநகரம் பிரத -டைபண்ணி இரண்டுகுஞ்சரிநோக்கயின் மிச் சுகதுககமடையும் அரசனைப்போலவுமாம். பின்சென்றறிக. இதற்குவசனமெனோ? உண்டு. எப்படி? “பங்கயப்பாசடையெனனப்பங்கமுறும் புருவென ன, மங்குலகைத்தறந்தாலும் துறவாதமாண்பினராய்ச் சங்கமென மேனோக்கித்தீநோக்காததிற்றதினரே, வங்கமுறுஞ்சுகதுக்க மறிவ டையாமனமுடையும்” எம, “பங்கயப்பாசடைநீரிடைந்தபிறும் பற றையுஞ்ச் சுகதுகையெரிபிற்சுகி னுநதவளநிறங்குறையாத, துங்கமண

பரமபிருட்ருதைதானினுமலலையுரு, விங்கிசைபோனின் னடியா
காழிறகசசியேகமபனே" எனவும்வரும். (நிஅ)

இந்தச் சிவஞானத்தைப்பெற்ற மகாயோகிகளுக்கு - காயம்-
.. அகாயம், கரணஞ் சிவகரணம், சிந்தை-நிரசசிந்தை, ஏது-நிரோது,
பாவனை-சோகமபாவனை, பூசை சமதரிசனம், அதுட்டானஞ்சுவோ
கம-சாந்நியாவரணம்-மகாவாக்ஷியம்-வந்தனைவழிபாடி - தறறெரி
சனம்- சமாதி-சிவசெரிசனம். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு.
எப்படி? “வடிவிலாவடிவினின்னு மாய்லா தொழிலுயிற்றி, யடி
மடியில்லாஞானவாரம துண்டிசிறீபோ, பங்குதியனையபெண்டா
பாபநிரயனை பம்மநகா, செடியுடையாக் கைவெண்டா திருப்புவன
நதுளானே” எனவுமவரும். (ருக)

[illegible]

சமீபமாகவே சிவமாயக தானிலலாமையே அதற்கடையாளமா
யுடைய சண்டமருதுக்கள், திருநடனதரிசனங் கண்டிருக்கும் வண்
வருவோர் தலில், ஆனநராததிருநடனத்துக்காடராகம் ஆதமாவாக,
அவ்வாறு அபேட்சை, உபேட்சைபென்னு மிரண்டு கண்களையுடைய
நவாபா அபேட்சை, உபேட்சைபென்னு மிரண்டு கண்களையுடைய
சண்டமருதுக்கள், திருநடனதரிசனங் கண்டிருக்கும் வண்
வருவோர் தலில், ஆனநராததிருநடனத்துக்காடராகம் ஆதமாவாக,
அவ்வாறு அபேட்சை, உபேட்சைபென்னு மிரண்டு கண்களையுடைய
நவாபா அபேட்சை, உபேட்சைபென்னு மிரண்டு கண்களையுடைய

ர், மாயையால்வகுக்கப்பட்ட வழவிடைநினைக்காணச், சேயராப்
ரறறுகின்றார் திருப்புலிவனத்துளானே” எனவும்வரும். (சூகூ)

சிவஞானியைப் பிராரத்தம்வாதிக்குமோ வாதியாதோ? வெகு
முகத்திலவாதிக்கும், அகமுகத்திலவாதியாது. அகமுகமானால் வெ
குமுகம்வருமோ? அதுதான் பிராரத்தவாசனே. இந்நவாசனேகருஷ்
ணர், சீராமர், சுகர் வாமதேவர், நந்தி,பிருங்கி, வதிட்டர், வானமீ
சி, இவர்களிடத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எ
ப்படி? “அமைத்தபடியெல்லாமனுபவிப்பதன்றியே, யுமைக்குரியோ
னுலுமொழிக்கமுடியாவே” எ-ம், “ஆழியானுமயனுமறிகிலா, வே
ழைபங்கனையன்றியிருநிலத், னுழைவென்றவருண்டு கொலோசொ
லாய, மாதழைபோன்றுமலர்நதுளாழலே” எ-ம், “தனுவொடுகிலவா
ராயின்சார்தராலினையிரண்டுந, தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும் வி
னையிரண்டு, மனமொழிகாயமுன்று மவுனமுத்தியாயினிற்பச், சின
மயலகனறோர்போற்றுந திருப்புலிவனத்துளானே” எனவும்வரும்.

சிவயோகிகள் சிவாலயதரிசனம், குருதரிசனஞ்சங்கமதரிசுந்
ஞ், செயவாரோ? சிவனே ஆலயமாகவும்சிவமேகுருவாகவும்அறியே
சே—னாகவும் தரிசிப்பா? தனனைச்சிவாகாரமாவதேசங்கமமாகவுநதெ
ரிசிப்பா சிவாலயமாகவுந தரிசிப்பா? இப்படிமூவகைப படுமோ
வெண்ணில உபசாரமனறிச் சுபரவததில் ஒன்றேயாம். இஃதற்குவசன
முண்டோ? உண்டு. எப்படி? “குறியறிவாகுகோயிலகுறிப்பருமாவி
யாகு, மறியுசங்கமமேயெல்லாமறிவெனக்கணிக்கொண்டேன், ந
யெனஉடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குவகாலேச, செநிபவமின்றி,
ற்குண்டோ திருப்புலிவனத்துளானே” எனவும்வரும். (சூநூ)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம்பண்ணுவாரோ; பண்ணின். மன
வாக்குக்காயம் அசையாதோ! அசைநது மசையாததிலேயிருப்பா.
போகம்-போக்கியம், சாமி-சாயியம், சாககி-சாக்கியம், இரண்டு
வகுப்பினறி நித்தியான்நதுரியத்தில் தேகபரியநதம் வரவும்போ
க்குமிருக்கும். ஆகையால், வழிபடுவோரைக்குறித்துச் சினகரமே
தேகமெனதுஞ், சிவமேதாமெனதும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பா.
பஞ்சபாசங்களுக்குஞ் சாட்சி நாயகாதாமானபடியால், அந்தஅன
நதானநதத்தை எனவென்று சொல்லுகேன். கடைசாரஞ்சிவாதமா
வே பரமாத்மா பரமாதமாவே சிவமானா சைவசித்தாநதம் ஒப்பு
க்கொள்ளுமோ? பூவகாண்டததிற்குத் தளாருபடி; உத்தரகாண்ட

அறுபத்துநாலுசங்கை. உராயக

த்திற்குச் சம்மதம். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? “வானகமண்ணகம் வளைநதுதிரியினு, ஞானிகள்வாய்மொழி நரம்பல்கேட்டினுந், தானேசிவமலாற்றணிச்சிவம்வேறிலை, மோனநிலையிதுக்கையமுழுட்டிமே” எ-ம், “சைவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவனாகிநிற்றல் மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன, லய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றேதியெனனுயிர்க்கலாபஞ், செய்தசற்ருரவனீயேதிருப்புலிவனததாளானே” எனவும்வரும். (கூசு)

இநத அறுபத்துநாலுசங்கையும் அறுபத்துநாலுக்கியானம் இதற்குயோக்கியம்- நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள். இதனாற்பஞ்ச பாசத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்குநான்மராவேதம்.

அறுபத்துநாலுசங்கை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது.

த ச வ ழ க் கு ச் சி ந் த வ ன் .

சுந்தனையென்பது, ஆகமவாக்கியவகளாயுள்ளவை, அஃதெந்தனை? ஏகசிந்தனை, துவிதநிந்தனை என்றிருவிதம். அதிற், துவிதநிந்தனையொழிப்பானபொருட்டு ஏகசிந்தனைவந்தனவாம். இதற்குச் சாமியம். “சிந்தனையைத்தந்தெனனைச்சிவமாகியாண்டானை, சிந்திக்கச்சிந்திக்காரப்பணத்தைவிளக்க, வாதிடுமவ்வொள்போலமருவியானது நதே, வரவந்தியினபிமலமானதனுமே.

பிரதமந்திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமெனியில் - எவ்வெனமெனில் - ஆகாசமே பிரதமனுக்குச் சரீரமெனதுவேதஞ்சொல்லும். அஃகெனியும், அருக்தொய்தது இறவைவரையுஞ் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டாம். ஆனால், அட்டமாததி, அண்ணாமலையென்பதும், மந்திரபொருபெனபதும்பொய்யொவ்வன்னில், அஃதெல்லாந் தியானமாத்திரமனநிபயமபடாதேயென்னில். உண்பைப்போலக் கண்டிப்பபட்டி மலசாரியாகக் கமாதிகுற்றவகளோடுகூடினரால் அப்போதுவனதான எவ்வென்றிவை இந்த அறிவையாரோ உனக்குப்போதித்தவர் - அவனோருட்டுக்குருநீயேருருட்டுச்சீடனபேதாய - இந்த யேழைமதியாலேயனறே பிறந்திறந்தாய்-ஆகையாற் சிவனுக்குத் திருமெனி யுண்டெனபதே சித்தாந்தம், சாமியம் “அருளே திருமேனியானமாத் திருமேனிகுருவே திருமேனிக்கொள்” “அறிவுகருவியறிப்பான் சிலகோர்க், கறிவுருவுகொண்டருளுவான், எங்குமிலையென்பாரிதயநதொறும் நிவா, யெங்குமிருப்பானெம்மிறை” நாதவந்துகளாத் நமோநமவேதமந்திரசொருபா நமோநம - என் னுந்திருவாசகுளாரையிக்கடவாய

துவிதியையுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டாகிலஇந்தச்சிவனையன்றி ஆத்மாக்களிலலை எவ்வளவுமென்றிற்சருவதேகங்கடோறுமாய்நின்ற உண்ணல் உடுத்தலமுதலியகாரியங்களைச்-சிவனேசெயவன. அன்றியுஞ்சருதி-சரீரபின்னம். பரமாத்மனேகம், யெனறுசொன்னமையாலாத்மாநாததி! ஆனால். உன்பெயாமாயாவாதிபோ-அனீச்சரவாதிபோ-இருபெயரும் உனக்கேதகும், இந்தக்கொச்சை மதியாலேயன்றே. “மாயாவாதமென்னுஞ் சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தாராதது” மெனறுமாணிக்கவாசகரால் னுற்றப்பட்டாய மதிக்கேடனே உயிருண்டு-நரகசொர்க்கஞ் சிவனுக்கோ? சீவனுக்கோ? சீவனுக்கே ஆனற் சீவனெங்கே-நீதான் எனனாக்கெனக்குண்டோ விலலையோவெனனில் உண்டில்லையென்பதே நாககென்றறிநதாற்போலச் சீவனையறிவாய். மூடனைச் சீவாதமாவென்றும் விவேகியைப் பரமாதமாவென்றும், சொல்லுகையாலும், சீவனுண்டு. கருவியோடுகூடினதே உயிர்க்குப்பிறப்பு; கருவியைப்பிரித்ததே உயிராகிறபபென்றறி, சிரசிலே மயிருண்டானது போல, நாயன்மாளாளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளமுகையிலே மயிர கொத்துக்கொத்தாய முளைத்தெழுந்த கதை போல, உன்னறிவிலே உயிரில்லைபென்று மதிக்கப்பட்டது - உனகண்ணறி உடைமைககெற் கக்கழறினை கோட்டான சூரியனில்லையென்றால் ஜாதாபெபுகுகொளவார் இதற்குச்சாயியம் “ஊமனெனியிலலையெனிறொப்புவரோமற்றதுபோ, லேமவுயிரினறென்பாரில் உவ்வுவனறுதுவெறுமுறைமுச்சுட்டாயத், தோனறிநின்றிமுத்தொழி லுளவானுற, சிவனுண்டவனற் சீவனுமுண்டாக், கறிவினைமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே! உடலிழந்தமுதீரோஉயிரிழந்தமுதீரோஉடலிழந்த பூராவில் லுடனீயனறுககண்ட நின்றங்கண்டருயிரிழந்தமுதீரா க்லுயிராதனையனறுககணீரினறுககணீர்-எ-ம், இல்லையுயிரென்றுரை கரு முறைக்குளிருக்கு முயிர, தொல்லையுயிரில்லையென்பவனே யுயிர் தோனறிடலு நல்லமலாமணம்போலுயிராதது நண்ணுமென்றான் கலவிற்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்பனே” உளதிலதென்றவிவியநதரத்தனுவிலுளானமா. எனனுதிருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

திரிதியையாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு-ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்திலாணவமறைக்குவது பது கூடாது. என்கூடாது? ஆத்மாச்சுவயஞ்சோதி, அசரீரி, அனாமி, அவிசாரி, நிர்வபுன, அநந்தநாதன், ஆகையாலாணவமறைய

து. உன்பெயர் அகம்பிரமவாதியென நுயாநதோர்சொல்லுவர் கெடுவாய். பிரமன், நானபிரமமென்று பட்டபாமி புருடோத்தமன், நான பிரமமென்றுபட்டபாமி, புராணங்களிற்கேட் டறிந்தாயிலையோ ஆகையா லுனகருமமே கட்டளைகல்லாயிற்று. பேதாய இந்தமதியைக்கொண்டெனபிழைத்தாய இதனைகோரணிககிடங்கொடுத்ததே அஞ்ஞானம். குழந்தையைப்பராககுச் செயவதுபோல நாடோறு முனைவிடயப் பராககுச்செயவதாணவம்-அனறியும், உனனுவததுக கசதிவந்ததிலையோவென்னும் - வையச்சொல்லானுமறியக்கடவாய இதற்குச்சாமியம் “அன்னியத்தைக்காட்டி யநன்னிபத்தைத்தான மறைக்கு - மென்னே மலத்தினியல்” அன்னியமானவை யுணராததி யன்னியமாய நிறைந்தவறிவறியாமையானும் - மலமிலை - மாயைமறைக்குமென்னில் “மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க, லைபுககொடுங்கிய வரவினவாலுள, தலையிலையென்னல் சவலைச்சொல்லே; ஆனால், இந்நமலம் அனாதியோ ஆதியோ அனாதியென்னிலநீங்காது-ஆதியென்னினநீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும. பாலுக்குவெண்மையுங் கறிக் குக்கறுப்பும-இயற்கை? சுக்கிலம் பரததுக்கு அழுககேறல்செயகை, ஆனால், யிந்த இருதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்டயானபோமவழி- பன்னிரண்டுபுருடங்குருக்கிடை.

சுதார்த்திமாயைவழக்கு.

மாயையேயிலலை-எவ்வாற்றானிலலை? சருவம்பிரமமென்று சுருதிசொல்லும், அதனறியுங்காணப்படுவன-கேட்கப்படுவன உண்பன-உடுப்பன-கலியாணநிரியாண முதலியவெல்லாம்- பிரமமென்று என்னனுபவத்துக்கே யொக்கும்போலும், ஆபின்முன்னே ஒருசாவ சிவதயாபரக்கொகது நாமமாததிரஞ்சிறப்ப. ஏரி குள மரிகள குட்டையிலுள்ள மீனெல்லாந் துயத்தகதையை விளக்க நீயும் அவிகார வாதிப்பட்டவ கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டினவிலாச புத்தகத்தைகைப்பிடித்தது, மேலுஞ் சர்வாதமாககரும போமவழி னூரத்தனை. மாயையிலே அகப்படிக் கொண்டு விழிகிற துமவனிதையருபத்தத்திலே கிங்குவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும். மத்திமபேதாய தந் போதச்சிவன் மற்றநாதாககள் அனுபவநிலையையறியாது - பித்தம் கின்றனை. உன்கருமமேகட்டளைகல்லாயிற்று. சாமியம் “ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நாலவிதவாக்கு மைவகைப்புலனு மதுவகைக்குற்றமு, மற்றுனையறிவா காயே மாயை

யேயுடலமாகும்யாவையுமாயையாமே” “ஆகையாலிந்த மாயையறி
வினைமுழுதுமூடித்தேகமேயானமாவெனறுஞ்சேயிழைமடவார்தன
கள,போகமேமோககமென்றும் புத்தியைத்திரிபுபண்ணுஞ்சோகம
பாவனையாலிததைத் தொலைப்பார்கள சீவனமுத்தா,என்னுந்நிருவாக
காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்தமாயை அறிவைமறைக்குமன்றி
விளக்காதென்னில, ஆணவத்திலே கிடந்தவாருயிரக்குக் காயமென
னு,கோணைவிளக்களித்தகோமானே,யாணவமு,மாககையுமவந்தெ
ன்னேநிதமலறப்பித்தாமற், சாக்கிராதித்ததைத்தா-என்னுந், திரு
வாககாற்றெளி. ஆகிலிந்தமாயையென்கே பிறந்ததென்னில, மன
திலேபிறந்தது. அந்தமனதென்கேபிறந்ததென்னில- வியாழவட்டங்
குருக்கிட.

பஞ்சமிகன்மவழக்கு.

கனமமேகாததா, காததாவொருவன வேறென்பதிலைபிறக்க
பபண்ணுவதும் காமமே, பாலயௌவனவிருத்தம் நோயசாககாபி
முதலியனபண்ணுவதுங் கனமமே. இந்தக்கனமநிலையொத்தகா
லத்தில் காமமே முத்தியைக்கொடுக்கும்.இந்தக்கனமதுட்பந்தெரியா
தவா காததா கனமக்கயிறறலே யாட்டுவிப்பாரொன்பா ஆயின் உன்
பெயா காமவாதியென்றுங், காலவாதி சகோதரனென்றுங், கேட்
டிருட்பேமபேதாய. இந்த யேழைமதியைக்கொண்டலலோ அனேக
காலம் பிறப்பைவளாததாய-தெரிந்தா தெரியாதவன் - கற்றறிமோ
ழைவே, கருகையயடுத்தது கழியிடைமூழ்குங்குணத்தவன் “அ
றம்பாவமென்னுமருங்கயிறற கட்டி”என்னுஞ்,சுருத்தெரிந்தாநீதே
ரிடாளுகி விளக்கைப்பிடித்தக கிணற்றிடைவீழ்பவனீயே. உனக்
கொப்பு வாரிபுடைஞ்முந்த வையகத்துளிலலை. கெடுவாய,பூவசென்
மத்திறசெயத் விருப்பம் வெறுப்புஞ், சடமாகையாலும், அதையுன்
க்குருசிக்கப்பண்ணிப் பொசிபிக்கிறவரே காததா.எனக்குக்கனம
மில்லையோ காததாவல்லையோவென்னும் வழக்கச்சொல்லாற்றெளி.
ஆன லந்தக்கனமஞ் சாகாரமோநிராகாரமோவென்னின், சாமியம்.
“அருவாயவலவினேநோயடையாவண்ண மாவதிதனநிறையுறையும்
மரோநே”என்னுந்நிருவாககாற்றெளி. கனமத்துக்குச்செடமுஞ் செ
யுமுண்டோவென்னிற், சாமியம் “கனமமவியாபிகடம்போற் செ
டமன்று, செனயிக்கப்பண்ணுஞ்செயல்” ஆன லந்தக்கனமம் நந்தம்
டையுமோநித்தியமடையுமோவென்னில,சாமியம். “மாயப்பிறப்பறு
த்தாண்டானெனவலவினையின், வாயிற்பொடியட்டிப் பூவல்லிகொ”

ய்யாமோ, “ஊழாலுடம்புண்டுடம்பாலிங்குமுண்டு, தாமும்வினையாற்
சகமுண்டு, காழ்கொண்ட, வித்துமாமும்போலவீயாசொருகாலு, மு
த்தியிலேவீயுமுனை” “சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனு
வொடேகும், விஞ்சுமரகாமியங்கள் விளங்கனுபவதகால்வீயுஞ், செஞ்
சயான்செய்ததெல்லாஞ்சிவன்செய்ததென்றுதேறின், மஞ்சனேவி
னைத்திறங்கள்வந்துனைச்சந்தியாவே” “முன்னேவருவினையெல்லாஞ்
சின்றுத்திராகொண்டெரித்தேன், பின்னேவருவினையெல்லாமருளிற்
பிரித்துவிட்டேன், நினனும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணஞ்செய்
தொழித்தே, நின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சிசியகம்பனே”
இக்கருத்தாசுமடையுமென்பதேசித்தாந்தம். ஆயின், இந்தக்கர்மம்
ஆதியோ அனாதையோவென்னிற், குருக்கிடை, கனமந், துக்குப்பிறப்பிற்
ப்பெங்கேயென்னின், உன்னலுபவாதிதிறெரியாமன்மிதிருவசனம் வச
னத்துக்கெட்டாதென்றிற், கர்மம்நினைத்தாலுநீண்டினுந், தொழி
ரையாலுமவரும் “உன்னலொருகால பின்னுரைத்திருகாலதனைச்,
துன்னன் முக்காலொன்றேகொழில்” திரிகரணமசையாதுநின்பின்
ன்மப்பற்றாதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம், “விருப்புவெறுபற்று
வேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து, மரிபைபச்சனிபபையுமற்றெனியா
சிய மாதவர்பாற், கருப்புச்சிலையனுநகாலநர்வாகென செயக்கட
வர், நெருப்பைப்புழுப்பறறுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சியேகம்பனே.”

ஷஷ்டியநாதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த முமமலங்களும ஆனமாமையாதியிலே பற்
திச்செப்புங்காளிதமும்- உவருஞ்சமுத்திரமுப-மணிபுமாசுணமும்
உமியுநதண்டிலமும்- காசமும்விழியும்-போலப் பசுனையுமறைத்துப
பதியையு மறைக்கும். கண்ணைத் தானிருண்மறைத்து - கதியையும
றைக்குமோவென்னில் இவனுக்குப்பிறித்கந் தெரியாவண்ணமறைப
பது-பாசமானமையால் மறைக்கும், ஆன்மாஅனாதி, சுக்லாதி, நிராகா
ரன். சிவசம்பாதனுால் எப்படி மலம் மாயைகனமம்வந்துகிராண
மானதென்னில், முயற்கொடும், ஆகாசத்தாமடைபூவும், வந்
திபுத்திரனும், கானதசலமும், தாணுபுருடனும், போல மலம்-மா
யை-மாமாயை, கன்மம் - திரோதாயி, யென்றுவேகஞ்சொன்னால்,
உனக்கேன் அனாதி சங்கைவரும்- ஒரித்தியைப்பேய்பிடித்ததென்று
ஐதீகமாகச்சொல்லவே அவள் பேயானபிறபாடு பூசாரி, ஆட்டி, அ
டித்து, அயோக்கியையோக்கியையாக்கித், தெய்வத்தந்தச்சிரசின்
மேல்வைத்துப், பேய்போனதென்னவே யென்பேரிலே தெய்வயிரு

ககுதென்பது பாலச் சீவானமசம்பநதம்போக்கிச்சிவத்துவம்வரு
வித்தபின் சீவன வநதவழியும் பேயவநதவழியும் விசாரிப்ப
து அவம. குழநதையையுறங்கென்று பிட்டத்தைத்தட்டத்தட்ட வற
ககாது சிரசைக்கிளப்பினாற்று யெனசெய்வாள். அதுபோசை சீவன
சிவத்திலேயுறங்கினால் அனுகிவழக்குத தெரியுமென் றுசாரியனசொ
ல்லசசொல்ல இரட்டிசதுப போதநதலையைக்கிளப்பும். இதற்குச்
சாரியம “முனபுகண்டேனிலலை பாசம்பசபதிமும்முதலும், பின்புக
ண்டேனிலலை யெனன கணமாயம்” “இல்லையெனுமாயயிலிட்
டெனேநீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே” “மையாடுகண
ணியு மைநதருஞ்சுறறமும் வாழ்வருசெநதி, லையானின மாயையுரு
வெளித கோறறம்போலான தெல்லா, மெயயாயிருந்தது நாட்செ
ல்லநாட்செல்ல வெற்றவெறும், பொயயாயப்பழங்கதையாய்க் கண
வாய மெல்லப்போயவிட்டதே” ஆனாலித்தை யெனறால் ஆகமகித்
தாந்சம எனனமாய முடியும்? மலசத்தியிறநதும், மலம அப்பிரகாச
மாயிருக்குமெனறதுஞ், சரியோ? எந்தகப்பனசெததுத் தெயவமா
ருக்குருனெனறும், வீமனெறிநதயானை ஆகாயத்திலே தொற்றி
ருனெருளைய விழுகின்றதைக்கு மெனறும், இநதமாததிலேபேயிரு
பது இப்போது சிறிதுகாலமா யிறநதருக்கிறதென்றும், கலியுக
அநதிபத்கிலே கறகோழிகூவுமெனறும், பொயவழக்குப பலவிதம்.
இதுபோலாமெனறறிவாய. இருள போனபிறகு இருட்டுண்டென்னி
லசொல்லா வனறிப்பொருளிலலை. உண்டேயெனனில, உனக்
பண்டெனக்கிலலை எனபதேசித்தாநதம். பெத்தானமாவுக்குண்டு.
முத்தான மாவுக்கலலை. வாயுபூத்ததுக்கு வடிவுண்டு. ஆகாசத்து
வகதுவுமில்லை; சாரியம. “அசைவறறால் வாயுவாகாசம பின்னு,
மசைவுற்றால் முனவாயுவாம்” “ஆசையுறறா சீவனாகாரமாம
நத, வாசையற றுனீயேயான” ஆனாலமுத்தானபின்மல சம்ப
நதமுண்டோ? உதித்தபிறகு இருட்டுண்டோயிலலை. உதியாததற்
குமுன் இருட்டுண்டோ? உண்டு. இல்லையென்பதுநீ அனுபவியே
யானால் அகமுகமாப்பாராததறிதி. திருநோகம பட்டபிற்பாடு,
பஞ்சபாசங்களு மிலலையெனற வேதாகமப்படி, பிரத்தியேகான
மூ சிவோகமஎனறறிவதே சைவசித்தாநதம். பாசமென்னையிடு
வானகாலமெந்நாளோ வென்னல், சமூசயாதமாவா மெனறறி. இ
தற்குச்சாரியம “சிவனவேறுசீவனவேறெனறிரண்டாய்க்காணுமவ
னசெனனமரணத்தையடைவனானுசலினு லத்துவிதபாவனைநிய முத்த

ஞாநிப்பன” “ஆன்மாவேபரமசிவமெனவுண்மையாகவறிகின்றனவ
‘னெநதவவத்தையடையினுயிர், வானமாவேபரமுத்திடெளி தடையு
யிரத வான்மலாபத்தை யொத்தலாபம்வேறில்லை” “ஓவனசிவலிங்
கமாகத்தெளிநத வர்தம், பாவநசிக்கும்பரிநது” “அறிவென றுணை
யறிநதா லானநதபோதச், செறிவும்பொயயாணவதிற சோவும்,
பிறிவும்பொய், யானாவிதவகிதத் தாட்டுங்கருவிகளிற. போனாஹு
ம்பொய்பொய்பொய்பொய” “அறிநதவிடத்திலை யறியாமைதன
னைப,பிறநதபினும் பேசல்பிழை யன்றோ” சுத்தபடிகசங்காசமாயப்
பஞ்ச பாசங்களு நமதிடத்திலையெனறு பாவிக்கப் படுவதே சித்
தாநதம்.

சத்தமி-சமயவழிக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம, பைரவம், மகாவி
தம், உலகாயுதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனீ
ச்சரவாதம், ஆகப்பன்னிரண்டுமதம். இநதபபன்னிரண்டு கடநதவ
னே ஓவன்முததன். சமயசாத்திரம்- சமயஅனுட்டிப்பு - சமயதே
வதை- இவைகனெல்லாம் மனம்பழுகக்கட்டிய வுபாயகுத்திரம்.
நாமரா நமக்குபபதியாரெனவரும் ஞானங்களே சமயாதீதஞானம்.
இநதஞானத்தால் சுகர், வாமதேவர்,வதிட்டாதி கபிலீரூய விருடிக
ளும், சம்பந்தாமுதல் மாணிக்கவாசகரீரூய மகததுக்களும், முத்
தியடைந்தாக்கள். ஆகையால் (தன்னையறியுமறியேயறிவனறிப் பின
னையறிவதுபேயறிவாமே) எனனுநதிருமூலர் வாககியமேவாககியம்.
“உவலைச்சமயநக ளொவவாதசாதீரமான், கவலைக்கடல்” என்றது
ஞ்சரியொக்கும். “அனென்றுமாமெனறுமாறுசமயங்க, ளொன்
றென்றோடொவ்வா துணைத்தாஹு - மெனறு, மொருதனையேநோக்கு
வாருள்ளத்திருக்கு, மருதனையேநோக்கவரும்” “பன்னிருசமயத
தோளும்பணிநதிடாபபரபரத்தை” “நன்றெனறுநதிதென்றுநானெ
ன்றுந்தானென்று, மன்றெனறுமாமென்றுமாகாதே, நின்றநிலை, தா
னேதான்றத்துவத்தீர்சம்பறுத்துக்காக்கைக்கும்- போனாற்போறறே
யும்பொருள்” என்றது-கருணைக்கையானம்மைத் துக்கினமையான
வனெனறுந்,துக்காமையாற்றியனென்றும், நானேபரபபிரமமென்
றும்,வத்துவன்றியாத்மா விலையென்றும், மனவாக்குக் காயத்துக்
கெட்டாமையா விலையென்றும், ஈச்சரனின்றே விரவுபகலுளவோ
வென்னு மைதீதத்தாலாமெயென்றுங் கூறுப்பற்பலசமையிகள் கோ

ரணிக்கூந்தரவு மாகாதே சுபாவமாயித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்தவறி
வேரினறநிலை யதுவே தானஇரதவறிவாய நின்று சமயப்பேயக
னை நோக்காமனோக்கித் தத்துவவிசாரணைபண்ணுந் தத்துவததிர ச
மபையறுத் தொருவனகட்ட நாணினறி நெடியமரததாலகட்டுவோ
மோ, நீர்ப்பாமபால கட்டுவோமோ, அனறி விலாகரு மீனாற்கட்டு
வோமோ, நீண்டகற தூணாகட்டுவோமோ, வென்றவிதினைக்குங்கா
லை, யாததனுவை நனைததையுந் கட்டுவதச்சமபேயென்னவந்தேற
து, நெயிநதூரமபோனாரைப் போன்றனவாந்; தனனைத்தறநது பெர
ருளகாணவேண்டிநீர்போந்தபோக்கென்றத்சயித்தனவா மென்றவா
று. இதற்குச்சாமியம் “தானேசிவமலலாற்றனிச்சிவம்வேறிலலை” (அ
ஞ்செழுத்தும்பாவனையும்வனைப்போன்றன) வென்னும், வையச்சொ
ல“சிவசசிவோசிவோசிவாசறசீவோகேவலசிவா” அறிவுதிரிவித்ததுக்
கப்பாலறியு, மறிவேசிவமதுவேநீயா, மறிவொன்றிக, கண்டாருங்கா
னாககதியையமழபாடிப், பண்டாரகாணும்படி” எது-மழபாடிப்பண்
டாரமேயிதே சமயாதீதப் பரமாகிய முத்திகாணக்கடவாய. ஆன
மத்ததுவவறிவும வித்தியாதததுவவறிவுஞ்சிவத்ததுவவறிவுமாய மூ
வகைத்ததுவ சாலததுக்கப்பாலறியப்பட்ட சுபாவவறிவே சர்வவு
பாறி சூனிமமாகியசிவம். அநதச்சிவமேநீயாம். இதற்கோரையப்பா
டிலை. மகாவாககியமுயித்தே ஐயறிவு மோரறிவா யொழுகிட
யோகிஸ்பராளுகுகணபுகாணாதமுத்தியை யென்றறிவித்ததாமென்ற
வாறு. அறிவுதிரி விதமென்பதைச் சாககிரா சொப்பனஞ் சுழுத்தி
யென்கினுமாம். இதுவும்தே-அறியுமறிவே சிவமென்றது தூலவருந்
ததி நியாயமபோலத் தூலவறிவைககாட்டிச் சூகருமவறிவை மூண்
றையுஞ் சாககியாயக கண்டதுவே நீ யென்றுகாட்டியது அறிவொ
ன்றிக்கண்டாருந் காணுக்கதியென்றது அறிவாலறியும் பொருளள்
லவென்றதாம். —மழபாடிப்பண்டாரஞ் சீடனதுபெயர். காணும்படி
யென்றது, மாயாவாதியைப் போன்றுவாசாபிரமமாயப் போகா
மையென்பதாம்-சாமியம். “நீருக்குட்டப்பம்போ வினனறிவினின
ருனைப், பாருட்கனகொண்பிரிந்து” “எங்குநிறைந்தானையேகயிரண்
டென்னுதே, யெங்குமாய்நீகண்டிரு.”

அட்டமி-ஞாதுருஞானஞேயவழக்கு.

ஞாதுரு ஆனமா - ஞானம் ஆத்மாவனுடைய துச்சேந்திரியஞா
னம், ஞேயம் ஈச்சுரன். இந்த ஈச்சுரனாலே துச்சேந்திரியஞானத்தை

ஆன்மாவறியும்.இந்தஞானம்முத்தியிலுமுண்டு.கூடாதென்னில முத்
தியின்பமனுபவிககிறவானமாவுமில்லை ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும
நன்றுஎல்லாமில்லாமறபோகிறதேசுபாவமுத்தி “அவனுநானுமெயம
முயங்கியனுபவிககுமளவிலே யவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை
யானதே”என்று சுருதியிருக்கிறதென்னில சுருதிக்குப்பொருடெரி
யகமல யாருமில்லையென்றாய நேயத்தமுநதினவிடம் எல்லாமிறவா
திறநதிருக்கும். அஃதெவ்வகனமென்னின,ஒருத்திடை ஆலிங்கனமப
ண்ணிய ஒருவன் காட்டிறபுலிமுதலிபயிருக்க கள குறுகினுங்காணு
ன்னெனுங்கதையேசாட்சி. ஆனாலிறநக்கரணத்தோடி முத்தியைய
டைவதோவென்னில முத்தியென்பது கைலாயம் வைகுரநதம் பொ
ன்னெயில் வட்டமுதலிபதானமன்று, ஆனாற்பின்னைத்தானெதுவெ
ன்னில தானேமுத்திதானம். பெத்தககரணம்போய முத்திககரண
மாதலேஇறவா திறத்தல்.முடனஞானியானல் முனமுடனுமிருந்சதே
சேந்திரியவநதககரணமெங்கே யோடிப்போனது? போகவில்லை யெ
வவனமென்னிற, நேவத்ததன்வ்யாயம்போலாமென்றி. சாமியம்.
“ஆனநதநதாமென்றியாவறிவில்லி ளானநதா த்தடியிலையும்”ஒருபா
டாணத்தைச சிறபனறெயவவுருவாக்கினுமுனபாடாணமுண்டோ
வில்லையோ இல்லையென்றிற கைகருத்தட்டிப்படாமறபோகவேணுமி
ம்.குணங்கி கற்பிலே மறைத்துநின்றாறபோலப், பாடாணந்தெ பவவு
ருவின்மறைந்திருக்குமென்றி. அகமனமறையானுண்டேயென்னில
பாடாணத்தியானமேயிலையாலும்முத்திசத்தியாலும் நினைக்குமி
டத்துத் தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும் இல்லையென்பதே சித்தந
தம். இதுபோலும் அதுவென்றி. வானமீக் கதிட்டாமதங்கா கபி
லாகதையேசாட்சி நதிமுலம், ரிஷிமுலம்,குருமுலம், ஸ்ரீமுலம் அநி
யக்கூடாது. சாமியம். “எல்லாருங்களிதுளங்கவீருமபய்நும் பொ
னனாக்கி நல்லாகடொழுநதேவாய நாடகன்னு ஞாயம் ‘பாறக
லாதபுனையேனைக்கருணையர்தகடைக்கணித்துப் பொல்லாதபரப்பி
மாக்கினையென்போலவந்தே.”

நவமி-தெய்வவழக்கு.

தெய்வனைப்பதுபொது தெய்வத்தையாரகண்டவா கயிலாயம்
பொன்னெயிலவட்டஞ ஸ்ரீரங்கந திருப்பாற கடல செகநநாதம்
இவை ஒருகாலந்தோன்று மொருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒரு
தெய்வமாகியும் போகியும் வரும். ஆனாறெயவநிச்சயம்வல்லையோ
வென்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு. நாமே சித்து,

சிதாரந்தன், சிவ்வியசொரூபனென்று கண்டவன் எந்தத்தெய்வத்தை வணங்குவான். எந்தத்தெய்வத்தையும் வணங்கான். ஆகையாற்சிறு பிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப்பெரியபிள்ளைகளுந் தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென்ற நிமி. தனக்குத்தானே மாம், கல், மிருத்திகை தாம்பிரமென்று தெரிந்தும் நாட்டோடே நடுவேயோடும் ஐதிகத்தைப்பற்றி மயங்குமென்ற நிமி, சாமியம். “அதேவர்தேவரவர் தேவரென்றிற்று, பொய்த் தேவுபேசிப்புலம்புகின்ற பூகலதே” பூவும்புகையும் புனலும் பொருடேடித் தேவைமறைக்குநதினம்” (சிவோகஞ்சிவோக) மென்று வேதாசுவாசிகள் சொல்லுமேதே பிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். கீதைகளிலும் பிரத்தேகான்மாசிவோகமென்று சொல்லும்; ஆகையால்தேவசித்தாரந்தம். வேதசித்தாரந்தமுமியுலே. “உள்ளமேபீடமுணர்வேசிவலிங்கம், தெள்ளியரால்நிக்குமாறு” சீவனசிவலிங்கமாகத்தெளிந்தவர்கள், பாவநசிக்கும்பரிந்து “புன்புலாலியாக்கைபுனாபுனாகனியப் பொன்னெடுங்கோயிலாய்ப்புருகென்” “உள்ளமேகோயிலாயுள்குமென்னுள்ளமே” இப்படி ஆயிரஞ்சாமியமுண்டு. அனுபவிக்கேதெனியும்; மற்றையர்க்குத்தெனியாதென்பதே சித்தாரந்தம். கையாய் வையருந்தம், பொன்னெயில்வட்டம் இவைகற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவில்லை. உண்டென்னில் அனுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லாற்றணிச்சியம்வேதில்லை)யென்னுந் திருவாக்கே ஏறுகடைசி ஆகமசித்தாரந்தம்.

தசமி-துறவிவழக்கு.

துறவாவதுபற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தைநீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரசிரி, ஈகர், வாமதேவர், சடபரதர்முகலாயினோர். பற்றறநிறல். அமைத்தபடியன்றியாராலுந்துறக்கப்படாதேயென்னில், உயிர்க்குணமாகிய காமாதிகளாடங்கிநிற்பதேதுறவு; அவையடங்காம நிற்பதேசமுசாரம். அறிவாகிநிற்பதேதுறவு; ஆகமாய்நிற்பதேசமுசாரம். எத்தையெவன்றான் துறந்தான்; ஸ்ரீகளைத்துறந்தான்- ஸ்ரீமாயையானபடியினுலே துறந்ததுபொம்- துறந்திருப்பாபொல்லாம் கீணுவென்னில் “புலவநாய்க்குறிகாணியும் புருடர்நெஞ்சுவப்பா” ஆகையாற்புறப்பரிசுமன்றி அகப்பரிசுமுண்டென்பதே சித்தாரந்தம். ஆனாறுறவறமில்லையோவென்னில், இல்லையென்றால்வேதாசுவாசிகள் புக்கொள்ளாது. ஆகையாற்றுறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க

வகுத்தனவாம். இதற்குச்சாமியம். “அறப்பார்மற்றுப்புரவில்லா. ருறற்பால, ஐட்டாகழியுமெனின” “ஊழைத்துறந்தாலுயர் அறவியா வையன்றி, யூழிருக்கீதுறவியோ” ஆகையாறசித்தாரதம்கன்மரீக்க மேதுறவு; கன்மசம்பாடணமேசமுசாரம். காமாகிகளிற்பறறத்திற த்தலாவது: (கண்டவினபமேமீளவுக்காணகின்றதொருநாட், கொண் புகோலமே மீளவுக்கொள்கிறதுவந்து, கண்டகாட்சியே மீளவுக்கா ண்கின்றதென்றால், விண்டமேலவர்காணுறுதொழிவரோவெறுத்து) என்னுங்கருத்தைப்பறறிவரும் உபாதிடையாம். பிருங்கிமாமுனிதீரத அறந்தம் பிணபட்டபாடுசெகமேயறியும்- சேவக்கூறுசிவம். தேகக் கூ றுசத்தி. ஆனபடியினாலேசிவத்தை யெநதக்காலமுரு சத்திரீங்கா தென்பதே சித்தாரதம். சாமியம். “எத்திறநின்றானீசனத்திறமவளுநி ற்பன்” பார்ப்பார்பார்ப்பாத்தி, ராசாராசாத்தி, வைசியனவைசியச்சி, சூத்திரன் சூத்திரச்சி, இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக் கூறுகண்ம்கொ ள்க. இல்லத்தான பாசபெநதமென்றுந அறவிருணபெநதமெ ன்று மூலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காண்பதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையின்று. மரணகாலத்திலே மதிவே ற்றுமையால்நல்லார் பெரலலாொன்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்று மையின்று. அதுபோலச்சனவேறுமையின்று. சாமியம். “பிறப்பொ க்குமெலலாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச், செயதொழில்வேற்றுமை யால்” ஞானம்வந்தஞானமெந்தவறமாயினுந தகும். அகண்டகாரஞா னத்தை இலலறமுநஅறவறமும் பிறையாதென்பதே சித்தாரதம்.

செத்துப் பிறநதுழலபிணக்கைச்சன்மயநமுத்திராயைப்புக தியிடைப்புதைத்தருளிப் பொன்றுவிததுப பொருணமுடிவைப. பத் துவழக்கினுந தேற்றிப்பரமபதமெற்களித்தா. னத்துவிதமெழுவாயி னைமத்தசிவப்பெயரோனே.

தசவழக்குச்சிந்தனை-முற்றும்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினாறுவது.

குருமரபுசிந்தன.

பதிபசு பாசமென்னு முப்பொருளுக்குட்பதிமுதலாய்ச்சொல்
வதோ பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோவென்னின், பாசம்பசுபுதி
யைபைபுதிபெத்ததை. ஆகையாற் பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து
பசுக்குள்ளே பதிமறைந்துநின்றமையாற்பெத்தமென்றது. முத்தித
ருச-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளே பாசமறைந்து நின்ற
மையான முத்தமென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங்க
முன்றதோற்றமும் பின்னிட்டபரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசுபாசங்க
முன்ற அனுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மகுடாகமம். “சிவச்சீவோசீ
வோசிவா சற்சீவோகேவலசிவா”.

பாசமென்பதியாது பசுவெநதக்காரணத்தாற்பாசபெந்தப்பட்
டான், பசுவையும் பாசத்தை யுமீறிநின்ற பதியாவதியார்? இநதச்சங்
கைமுடிச்சையவிழ்த்துக்காட்டினதேமுத்தியெனப்படும். அதுக்கிர
கமுறையிற் பசுபாசம்பதியெனப்படும். ஆகையாற்சாட்சி-பசு வாவ
துதான்மா அப்பசு அசுதநதான் தான் பகர்சின்மாதிரன் மலநுடி
தன் மலத்தான்மூடன் எனனுந்திவ்வியாகமத்தால்அறிக. “பாசபக்க
தேசீவா பாசமுத்ததேசதாசிவா” என்னும்வாக்கியத்தால் நான்
னென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தத்தினுலேசீவனும்
சம்போனல் ஈசனும்) என்னுந்ருவாக் கிணுமறிக.

ஆணவவழக்கு.

அனுகியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று
பற்கைச் சம்பந்தமே. சீவனுண்டானபோதே சீவத்துவமுண்டா
யிற்று. ணுருண்டானபோதே புலைச்சீரியுண்டானும் போது

ம சமுத்திரமுண்டானபோதே நீருண்டானுற போலும், செம்பு ண்டானபோதே கம்புண்டானுறபோலும், மேகமுண்டானபோ தே மழையுண்டானுறபோலும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு. அத னுறசீவன சிவனைநோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப்பாசியென்னும் பெயாவந்தது. கள்ளப்பராவையாற் கள்ளனென்றுறபோலவும் விகடத்தால் விகடனென்றுறபோலவும், சாதுவினாற் பசுவென்ற றபோலவும் விரணையால்பாப்பானென்ற ற போலவும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு ஆனால் இஃகொருகாலதீர்வுமுண்டோ? உண்டு. எ றுமனம்? ிசுவாயித்திரனபிரமரிஷியானுறபோலும், குலுங்கி அருந்த தியானுறபோலும், அத்திரமமதேவதையு னுறபோலும், சீவனுஞ்சிவ னாவன. சாட்சி. “திசையாருளு செம்பிரகதகுளிகையிற் பொன்னது போற் சீவனுமெயுருளுனத்தாற்சிவத்துவத்தைப்பெறுமே” “பண டிருமபிரத்ததினாற் பசும்பொருமாபோன-மண்டலநதனினமனிதரு ள்சிவமயமாவா” எனனும்வாக்கியங்களானுமறிக. சிவத்துவமசி சி வோகமஸமி-சிவோயமஸதி- இது அநுகிரகமுறைமையெனக்கொ ள்க தன்மை, முன்னிலை, படாககை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க. ௩ னமை குரு சிவனானயே யிருக்கின்றெனென்பதாம். சீடனானானா னனநீசிவமானாய் எனபதாம். படாககைசாவமுமாமோவெனென்ச- சருவமுஞ் சிவமாயேயிருக்கிறெனென்பதாம். நானயேடங்கலுஞ் சிவ மே யென்பதுவாக்கியத்திரையத்திற்காண்க. பேத சித்தநாதி இதை ககைக்கொள்ளான். சரிதை கிரியை யோகத்திலுள்ள விருப்பத்தா லெனவறிக. (அபுரூபநாமநரசெனமாநாம-விவேகமதிதுல்லபமஎன னுஞ்சுருதிகளானுமறிக)

மாயைவழக்கு.

மாயையே யானமாவைமறைக்குமென்னின், மறையாது விளக் கைப்போல விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணியாயின் மறைக்குமென்று தூல்களிறசொல்லுவானேன்? மாயை மயக்கஞ் செயதலின் மறைப்பென்றுஞ்சொல்லலாம். சாட்சி “ஆக்கையுக்குரு வாள் தரசனே” “மாசறற்கொள்கைமனத்திலடக்கினு, லீசனைக்காட்டு முடம்பு” என்றதனானுமறிக. திரோதானசத்தி மாயையானமையா ன மறைப்பென்றுவகொள்ளலாம்.

கன்மவழக்கு.

கன்மம் அனாதியே சீவனுக்குணமையாகுமென்னில் - அதுசற் குரு சுநிதானத்திலே நீங்குகிறபடியினாலே யெப்படி யனுகியென

றுசொல்லலாம். செயற்கையென்னில் மீண்டிவரும். ஆனாற்போம்வழி? மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயையுண்டானபோதே கன்மமுண்டு. எப்படிப்போலென்னில், பசியுண்டானபோதே விகாரமுண்டு; விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோலென்றறி. சீவனுக்கு மல மாயை கனம முனதும் அநாதியியற்கையன்று-அநாதிசெயற்கையென்றேசித்தாந்தம். சுண்ணாம்புக்குவெளுபடும் கரிக்குக் கறுப்பும் அநாதிபியற்கை. செம்புக்குக்காளித்தும்-நெலுக்குமியும் அநாதிசெயற்கையெனக்கொள்க. சாட்டு. “களிம்பறுததானெங்கள் கண்ணுதனநதி” “நெலிற்சுமிபு நிகழ்செம்பினிறகளிம்புந், சொல்லிறபுதிதனறுதொனமையே” “மாயமெலாநீங்கியரன மலரடிக்கீழிறுப்பன், மாறுதசுவானுபவமருவிக்கொண்டே” என்னுநதிருவாக்கினுமரிச.

(ங)

திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத திருமேனியுண்டென்னில், மல மாயை கனம முண்டி, என்னதியானென்னுந் செருககுமுண்டு. உண்டாகவேநமமைப்போலக் கலியாணமும நிரியாணமு முண்டாம், எவ்விதத்தினுங்கூடாது அஃதெங்ஙனமென்னில்-சிவனஅப்பிரமேயரெலதும், நிரவயரெனதும், நிராமயரெனதும், அகாயரெனதும், அசிறித்தொனதும், சைதன்யரெனதும், சநாதொனதும், வேதஞ்சொலலுகையால். திருமேனிபிலையெனில் கூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில், திருமேனியிலலாவிட்டால் வேதயில்லை; வேதயில்லாதபோதே பிரமாதிதேவதைகளில்லை. தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை. கன்மமில்லாதபோதே மழையிலலை. மழையிலலாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆனாற்பிருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னிற், சாட்சியொவ்வாதிருப்பானேன. எப்படி? “சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோசித்தமல்லன்” எ-ம், “ஆணல்லாபெண்ணுமல்லா ரதிசைவீரட்டனோ” எ-ம், “பெண்ணோடானென்றுபேசறகரியவன்” எ-ம், “ஒருநாமமேரிருருவமொன்றுமில்லா” எனதும், இப்படிஆயிரமுவமையுண்டு. சனகாதிசுருக்கசுருக்கிரக நிமித்தியமாய்க்கொண்ட திருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காகவனசரவமவாய விற்றமுடிப்பட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக விக்ஷாற்பவமுர்த்தியாய வந்ததிருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்த திருமேனியும் பொய்யோ? மெய்யே, ஆனாதிதன கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமு

த்திரத்தில் குமிழியெழுமபி நின்றெடுங்குவதுபோலச், சீவகாருண்
ணியத்தாற் காருணணியமேதிருமேனியெனக்கொண்டிரமாதிகளை
ச்சிருட்டிப்பன பிரமாதிகளால்அகிலநிலைப்பிரபஞ்சங்களையும் சகல
வேதமாதிய நூல்களையுஞ் சிருட்டித்துப் பழையபரமசிவனாய் நிறப்
பன. மகத்துக்களிடத்தாஞ், சூரியனிடத்தும், அககினிச்சிகையினிட
த்தாற் தியானத் திருமேனியாயே யிருப்பன. தியானமே திருமே
னியனறிவேறிலையோ வென்னில், இல்லை. சாட்சி “மறைநான்
கேவான் சரடாயத், தன்னேடேகோவணமாயச் சாற்றினன்” எ-ம்,
“உமையலாதுருவமில்லை” எ-ம், இலங்கியவிருசுடருநதிருநயன் மீ
றிலடிபிலாவெண்டிசைத்திண்டோ, ணிலந்திருவடி நீளபுனலாடை
நீராமருவநதழ் னின்னுதறசெந்தீ, கலந்தெழுமாருநநாசியிறகாற்ற
கடுவெளியெல்லாந்திருவுருவானால், வலஞ்செய்வதென்கேவணனாகு
வதென்கே மாலையனறியாமனறினுளாடி.”என்னுந் திருவாக்கினும
றிக. மாணமுழவு மறைத்துச் சிவமேஆசாரியராய் வருமென்னில்,
வானநகிரணமிருவாப் வருமோ? வாராது. ஆனாற்போமவழி’ கா
ருண்ணிபத்தால் அதிட்டித் ததுக்கிரகிப்பொனவறிக. இதேயாகம்
சித்தாரந்தம்.

அநாதிவழக்கு.

ஆதமாவை அநாதியிலே மலமவந்து சம்பந்தப்பட்டதென
னில், அநாதி யாதமாவென்றும், நிரவய னாதமாவென்றும் கூறும்
வேதவாக்கியம்பொய்யாம. ஆனாற்பிறப்பிறப்பு, நரக சொக்கம், மல
வினை தீவினை, வெறுப்பு விருப்பு, போக்கு வரவு, சரியை யாசிபாகம்,
சாலோகம் துபதமுத்திகள், இத்தியாதியுஞ் சிவன் தனக்குச்சிருட்டித்
துக்கொண்டாரோ உனக்குச்சிருட்டித்துவைத்தாரோவென்னும் வா
தமவரும். ஆனால் (நாற்பிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தகாலமென்றும், நா
னிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தகாலமென்றும்) “இன்பமுந் துன்பமுமில்லா
னேயுள்ளானே” யென்றும், “சேடனருளொப்புருவஞ் சேயகிணை
றில் வீழ்ளவிற, கூடவிழ்ந்தாயின் குணம்” எனறிப்படி அன்னி
யோனனி பலாகிரியம் வருமேயென்னில், இந்ந் அனனோன்னியவாச
ரியுதோடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அதுபவகாலத்திற்காணலா
ம். குருக்கிடை. ஆனால் நீச்சயத்துக்கெட்டாதோ? எட்டிம். சா
ட்சி. “நீக்கிமுன்னெனைத்தனனெடு நிலாவகைக்குரம்பையிற புக
ப்பெயது” எ-ம், “அருககற்பனை கற்பித்தாண்டா யாளவாரிலி

மாடாவேனோ” எ-ம், “மாலகொடுதராவிலைத்தார் மாமறைக்
காடனோ” எ-ம், “காணனைமுன் டடைதகாண்கிறிநது தன்
பொன்னடிக்கே” எ-ம், “வழித்தலைப்படுவான்முபலகின்றே, னு
னனைப்போலெனைப் பாவிக்கமாட்டேன” எ-ம், “எனை வகு
த்திலையேலிடுமபைக்கிடம யாதுசொலே” என்றும், இப்படி ஆயி
ரமுவமையுண்டாயினும் அதுபவகாலத்தாறி தெரியவாராது. ஆ
யிற சித்தாந்தமென்னமாய முடியுமென்னில், ரகசியசம்பந்தம்.
உலகெலாம்படைத்தான், உயிராயுமபடைத்தான். உலகமுநதியோ
உயிரமுநதியோவென்றிற், பசுவினகொம்பிரணமி மொருகாலத்தே
முநதார்போலும், ஆணும் பெண்ணுமொருகாலத்திற்பிறந்தாற் போ
லும், சிவன் சிருட்டிவல்லபம் நம்போதமயக குகனாற் காணப்படா
தாயினும், “திஷ்டேபூரவமாதமாயேகமேவா” எ-ம், “காலமுநா
களுழிபடையாமுனேகவுருவாகி” எ-ம், “ஒருவனுபுலகேகதமின்ற
நாளோ ஒருருவேமுவருவமானநாளோ” என்றும், இக்கிருவாககு
களால், ஊமைகண்டகனவுபோன்றென்னனுபவத்துக்கேடுயொகும்
போலுநதோற்றுகிறது. ஆகையால் “உருவாகியெனனைப்படைத்தா
ய போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாயபோற்றி” எனபகனுவிச்ச
கைக தீரலாம். ஆயினின்னமிகுறகோருறுதிப்பாடில்லையோ வென்
னில், அவன் கற்பித்தசித்தகமலம் நீங்கினுலொழிநது அறியப்படாதி
யார்க்குமென்பதே சித்தாந்தம். சிவத்துக்குள்ளே சீவன், சீவ
னுக்குள்ளே சீவததுவம் இருக்க சீவத்துவத்தைச் சத்திபுதிநத கா
லத்திற சிவம் ஆசாரிய மூர்த்தமாயவநது அறுவகை தீக்கைக
ளாற்சீவததுவத்தை நீக்கி யில்லாமையாககி நின்றநீயே நானென்ற
மகாவாககியததாற் நனமயமாககிய சித்தவிதையை வேதநநா
னெப்படிசொல்லும்; ஆகமநகானெப்படிசொல்லும், மகத்துக்கள
தானெப்படிசொல்லுவார்கள. சொல்லாமற் சொல்லியிருக்குமென்
பதே சித்தாந்தம். அவன்முன்னிவன் கற்பிக்கப்பட்டவனென்று
கொள்வதே அதுபவசம்பந்தம்.

பிராரத்தவழக்கு.

பிராரத்தம் மூவகைப்படும். அஃதெனவன்மென்னின், பெளதி
கம், ஆத்மீகம், தெய்வீகம். இன்னமொருபிரகாரம். இச்சயாபி
ராரத்தம்; அனிச்சயாபிராரத்தம்; பரேச்சா பிராரத்தம். விருப்பு,
வெறுப்பு, நொதுமல் இப்படியநேகவிதமாயும், விரிந்திருக்கும். இ.

தப் பிராரத்தத்தைப் பெததத்திலே சேவனதுபவித்தான். முத்தியிலே சிவனதுபவித்தான்என்னில், சேவன் விகாரியாகையாற் புசித்தான். சிவன் அவிகாரியாகையாற்புசியான். சேவன்முத்தன் புசித்ததெல்லாந் சிவன்புசித்ததென்று வேதாசமங்கள் பிரத்தியட்சமாய்ச் சொல்லுகிறதேயென்னிற், பத்திகாண்டத்திற்சொல்லும். ஞானகாண்டத்தில் கர்த்தா போக்தா சேவனுக்கே ஒழிந்தசிவத்துக்கிலை யென்பதே சித்தாரந்தம். ஆனும் சிந்தியாகமத்திற் (சிவோதாதா சிவோபோக்த்தா) வென்றுசொல்லுவானென்னில், அதுசம்மதமே. சேவன்முத்தியுங்கடநதவிதேகமுத்திக்கதே சித்தாரந்தம். விதேகமுத்தியிற் சேவத்துவாயில்லையோவென்னில், உண்டிலையென்பதையுன்னதுபவத்திற்கண்டுதெளி. அனூலநகவிதேகமுத்தியடைநத நாயன்மாருண்டோவென்னில், உண்டு யாரொன்னில், சுந்தரார்தான்; (சுந்தராபோக மெவ்வணமிருநதுதென்னப் படுக்கைமெத்தை யறியுமோ படுப்பானியறிலை) யென்னத்திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும. திருநாவுக்கையார்தான் (நின்னுவார் பிறரன்றி நீயேயானு) யென்னத்திருவுள மகிழ்ந்ததும்ஒக்கும். சம்பநதமுர்த்திதான் (நிலையவென்னதுரைதனதுரை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனால் இந்த அதுபவத்தால், புசிப்பான் சிவனென்று சொல்லலாமேயென்னில், அந்நிலைக்கே ஒழிந்த மற்றைய நிலைக்குத்தகாதென்பதேசித்தாரந்தம். “உண்ணுதுறங்காதிருநதாயபோற்றி யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி”என்னுநதிருவாக்கினால் சிவனிருவிதமுத்தியிலும் புசித்தாரொன்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிறநே? அதுவுமுபசாரமென்றறியவும். பின்னையார்தான் புசித்தாரொன்னில்,சாட்சி. “ஒர்ப்பொடுபசியுந்தாகமுச்சாகஞ்சுகதுக்கங்கடார்பரியங்கனபோகநதனமமுமதன்மந்தானு- நீப்பறியாதபுத்திரிகழ்குணமாகுமத்தை, யாத்துமன்குணமேயென்ப ரயிக்கவாதத்தினாலே” உண்டுறங்கியபிள்ளை விடிந்தகாலையுண்ணவே யில்லையென்று சாதித்தாற் போலும், ‘சுத்தவீரனீக்கு உயுத்தியகளத்தினிரியாணக்கிலேசம் மறைந்துநின்றாற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம்நின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமாபுசிந்தனைமுற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேழாவது.

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்தியகூட
னேமகாவாக்கியோபதேசமேயுபதேசம். ஆனாலிதற்குமேலில்லையோ?
இல்லை. உண்டுபோலத்தோன்றுகிறதே யென்னில், விநாசகாலே
விபரீதபுத்திகோன்றும். அது உன்னிடத்திற் றேன்றியதென்றறி.
மகாவாக்கிபத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபததியேன் வரவில்லை?
அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனாலிதன்றி அநுபவம்மில்லையோ? வே
தாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ருஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும்,
சனகாடிகளுக்கும், தட்சண மூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்
திரமே சம்மசமில்லை. எனக்குமாத்நிராந், சம்மதமில்லாமற்போ
வானேன? நீபண்ணினகர்மம். (புத்திகர்மாநுசாரணி) என்று, வச
னமிருக்கிறபடியினாலே, இதுசம்மதப்படவில்லை. ஆனால் எப்போது
இதற்குக்காலமென்னில்? அந்தக்கன்மமொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்
காலமெக்காலம்? “சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம், நிர்ச்சங்கத்
துவே நிர்மோகத்துவம், நிர்மோகத்துவே நிர்ச்சலசித்தம், நிர்ச்சல
சித்தே சிவன்முத்தா” என்னுமொழுங்குவீரந்தகாலத்தில், கன்மமொழி
யும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில் விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்
தில் விருப்பிலலாதவனுக்குச், சிவன்மேல்விருப்பில்லாததுபோலும்
சர்கானததிலே விருப்பிலலாதவனுக்குத்தாரத்தின்மேலே விருப்பு
யில்லாததுபோலும், வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கிய விருப்
பெருகனம்வரும். சிவம் நீயானாய் என்றமாத்நிரத்திலே முத்திவ
ருமோ இன்னம் இதிலும் அதிதநிலை யில்லையோ வென்னில், இம்மா

த்திரம் அறிவுடையவுனக்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன நீசனுக்கு, சென்னமரணம் பற்றறுதெனக்கொள்க. “குருப்ரம்மா ட்ருவிஷ்ணு, குருதெய்வம் மயேஸ்வரா, குருசாட்சாத்பரப்ரம்மத்தஸ்மி ஸ்ரீ குருவேநமஃ” என்று வியாழவட்டங்காத்திருந்தபின், இவன்கருத்த, வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகனோ அசந்தேகனோ, துர்சனனோ, சர்ச்சனனோவென்று சோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச், சர்வக்கியானோத தரமுகமாக, உபதேசம்பண்ணினால் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச்சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோசனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணினால், (வரகிலே முனைத்தசெநநெல் களையதானவாறுபோல்) அபக்குவன் வாய்ப்பறைய றைநது, தோட்டிக்கு மூத்தான, யிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம். ஆனற் சுவாமி, இநதமகாவாக்கியத்தான் முக்திபெற்றவருண்டோவென்னில், அநாதிமுதலிற்றைவரைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்களெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலே யாமென்றறி. இத்தனை விசுவாசமும்க்கேனென்பாயேல், உன்சமுசயத்தைப்பற்றிவந்த தெனவறிக. முதற்பதம்பரம்; இரண்டாம்பதம் ஆன்மா; மூன்றும் பதம் அயிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்றும்பசுத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படியதுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம் “செம்பதத்துச்சம் புவுக்குந் தொம்பதத்துப் பண்புணர்த்தும் பெருமானே” எ-ம், “வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமானே” எ-ம், “தெளியத்தெளியப்பவளச்சடிஸ்சிவனுக்கொருசொற்புகல்வோனே” என்றும், (அன்றுணாத்தசத்தமே சத்த) மெனறுகுறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றையமந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்றோவென்னில், “சததகோடி மகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே” என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இதுதவிர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபை முதநிறெறியல்லவோவென்னில், “முத்திபலவும் பகர்ந்தோம்பக்குவத்துக்கீடாய் முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்ன முத்திகுகன்கேள்” என்னுந்திருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி “ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப்பூற்றியுப்பதையேன்” என்பதையேகொள்வாயாக.

மகாவாக்கியத்திற் றிரிசியநதிருக்குமற்றால், ஆன்மாவும் அனான்மாவும் காணக்கடவாய். கண்டு, உன்னதுபவப்படியாயப் பிழைத்தேன் உயரதேன் கடைத்தேறிப்போனென்று தேறித் தேறினோமென தையும்நனதுபோனதே சமுசயநிவிரத்தி. இவனுனஞ் சமுசய நிவித்தியானந்தகடையாளஞ் சிவோகம்பராவனை மின்னல் மின்னித்கோன்றுவபோலவாய், அகத்தினடித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் நானசிவனோ? பின்னைதநானாயநினைதநா யநிலிலலாய. ஒஹாயே, ஒஹேயே, ஒஹுடா, ஒஹூக்கா, ஒஹயலே என்று விளித்தால் இத்தாதிகளிலும் வெறுப்பையடைந்து ஒஹாயி, ஒஹைகுரு, ஒஹைசதன்னியா, ஒஹைகரா என்றுவிளித்தததில் சந்தோடம் வந்தமையால் நீயே சிவனென்பதற்குச் சமுசயமேயிலை. அவிரோதம். “உன்னையொருவனுயாசாயி யென்றுரைத்தா, லென்னமகிழ்ச்சியாகேபெய்தியுய, பின்னொருவன், பாவிபசுவென்றற பதைப்பையாகையினற, சிவனல்ல நீயேசிவன்” இரதமகாவாக்கியம் பொருளல்லவென்பாருமுண்டே யென்னில் அவனாககூடாமல் அவ்வாயமொழிகேளாமற்போவதே சற்காரியம். இது பொருளல்லவென்கின்ற புத்தியெவனுக்கிருக்கிறதோ அவன்கற்பகோடிகாலகுக னிறுமோட்சமடையானென்பதே சித்தாரதம். இதற்கீஸ்வரவாக்கியமுமுண்டு. சாவக்கியானோத்தரத்திற் கண்டுகொள்க. சுப்பிரமணியருக்குச் சிவன் கயிலாசபாவத்திலெழுந்தருள் யதுககிரக மபண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோபதேசமபண்ணித்திருவுளமபற்றியது “ஒருவசனமாகவே முடிந்தபொருளுரைத்தோமொன்றாகக் காண்பதுவேகாட்சி யின்னுமபலவாயப், பெருவசனமாக நீபலபடகதேடாலும் பின்னு நாம் நிகழ்த்துவது மிந்தவுபதேசந், தருவசனஞ்சமுதாயம் பலபொருளும் விளக்குந் தம்மாருதேகமாயத்தானேதானாகி, நிருவசனமாய ஞானமோனமொன்றுமின்றி நிலலாத நிலையனறினிறநிலைநிலையே” ஆகையால் இதுவேகடாசாரம். இப்படி நீயும் அதுபவப்படக்கடவாய். (ச)

நீயேசிவம்-நானெப்படிசிவம்? அறியாமை அறிவுஇரண்டுக்குஞ் சரீட்சி சைதனனியமானமையால். நீயோ? நானுஞ்சிவமாயேபோனேன். எப்படி? உமக்கறப்படி. இரதச்சராசரங்களோசாவம்ப்ரம்மமயம். இன்னங்கேட்கவேண்டிமோ. நானா? நானே. நீயார், நீயே. இதுககு அவிரோதம். ஆகமம். “சிவோசிவோ சிவோசிவா சந்திவோகேவலசிவா” “ஆதம்சாவபூதானுங்கேவலஞ்சுந்தம்ஸ்தம்” அ

த்துவிதம்நீ, துவிதஞ்சரீரபநதம். மகாவாகசியததில அசபததனிக
காகவநதது அத்துவிதம். அதற்கு இரண்டலலவெனபதேசிக தாநத
ம் அததைது துவிதககலபபெனபாருமுளா. ஏகமெனற ததுபவதத்
றகேசரி: விவகாரகதடாசெனபது கண்டுகொளக. “சீவனுருசிவனு
வேறே திருபபுலிவனததுளானே” எனபதைக் கடைபபிடித்தோ
ரு ஐபநதிரிபு திரிகாலததுமலை இபபபிக தேவிகாலோததரதத்
(நிததனாபரமீச)னெனனா பாகுரததாறறெளியககடவை. (2

அதுபவசந்திரிகை - முற்றும்முற்றிற்று.

திருச்சிறம்பலம்.

உ-
சிவயம்
வ ள் ள ல ா ர் ச ர த் தி ர ம்.

பதினெட்டாவது,
திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசைவெண்பா

சகதம்பிறவாவிடமேசமாதிரிலை, சகதம்பிறதிடமேசகநிலை,
சகதம், பிறவாவிடமேசோவகதைபிடியென்ற, னறவாணன்மபல
வாணன். எ-து, — (சூக்குமைநாதநகோனருகவிடமே சமாதிரிலை,
சூக்குமைநாதநகோனறினவிடமே தகதுவககூட்டமாகிய பிரபஞ்ச
நிலை, நாதநகோனருகவிடத்தையே யெவவழியானுமிறுக்கபிடியெ
ன்றான், புண்ணியமூர்த்தியா நிய வம்பலவாணனெமதாசாரியன்.)

அதனுரைத்ததிபாயோவென்றமையா, லத்தனுரைத்ததறை
புககா, லத்தனா, நாதநகடநகசிவ னுனென்றுணர்மினென், வோ
துவித்தானுமபாக்கன்றறு. எ-து, — இரண்டாமபதம். அநாதிமு
ததனஆசியிலே அதிதிமைநதாகு நாதாதீதப பரமசிவமாவது நா
மேயென்று திருவாயமலாநகை மறநதாயோ வசசோ வென்றமை
யா லதை நாடிசொல்லுமிடத்துச் சிவபிரமகைவதத மென்னும
புராணத்திறநிருவுளமபற்றியது. (உ)

அன்றுரைத்தததமே சகதமிகிலையிலை, யொன்றேபரமதரிய
றறுணரி, லென்று, நானேநீநானேயென்றுனகு நானவின்னே, மோ
னமொழிக்குண்டோமொழி. எ-து. மூன்றாமபதம். — முன்னமே தீட்
சாக்கிரமத்திலே அக்கினி யாகாயரு சாட்சிபாக்ச சொன்னமகாவ
கக்யமே வாககிய மிதிலையப்படவேண்டாரு. சொன்னேன் சொன
னே வென்றமையால் எந்மபரம அபரமே சீவனாகியநீ. அதை
ஆராயின என்னைக்கும் நித்தியமாயுள்ள நானே நீயென்றும் நீயே
நானென்று முனக்குப்பரிவுடனே சொல்லாமற் சொல்லினோமே. பி
ன்னருமபேதறுச சமுசயாதமனே கேட்டால் மெளனமொழிக்கு
பபின்னு மிரண்டாமொழியுண்டோ விலையென்பதாம். (உ)

சுலனமிலாசசித்தஞ் சாங்குசித்தமன்றோ, மலமாயை கனம
மெலாமாண்ட, நிலையன்றோ, பெத்தமகனறிடமும பேரானந்த, பெ
ருக்கு, முததமமாநனமுகதியும். எ-து, — நாலாமபதம். சஞ்சலநக
ளிலலாதசசித்தமே சங்கிலிட சித்தத்தையுஞ் சொலினசித்தத்தை
யுங் கோரசித்தத்தையுங் கடந்தசாங்குசித்சமாகையா, லாண்வு மா
யை காமியமிற்றநிலையாம். அநநிலையே மறைப்பெல்லா நீங்கி
னவிடமும மறைப்புநீங்கவே யீசசுரனவேறல்ல நாமே யீசசுரனெ
ன்னும் பேரானந்தம் அபரிமிதமாயப்பெருகும்பெருக்கமுஞ் சா
வோத்தமமாயெல்லாம் விடுபட்ட சறசுகமுத்தியுமெனநதாம். (ச)

சித்தமே சுகதசிவ மெனறதிருவாததை, முததிக்குவித்தாமொ
ழியன்றோ, பெத்தமொழி, சீவனேபெல்லா மிறநதசிவமென்னும்,
பாவனாதீதமொழிபா. எ-து, ஐஞ்சாமபதம் சிதகமேசாவமு
ங்கழன்ற சிவமென்று திருவாயமலாநகது சாதகராயனுடிகு
மெம்போலிகடெல்லா மோட்சத்தன்கு வித்தாகிய மொழியல்ல
வோ. ஆவரணநீங்கிய சீவாதமனே சாவமுங்கழன்ற சிவமேயெ
ன்னும் பாவனைக் கதிதமொழியென நனுபவித்துப் பராபராய மா
னாகக்கனே. (ரு)

சத்தம்பிறநதிடத்தே சகலகலையுமபிறகரு, மத்தனுரைக்கறியா
யோ, வனறுரைத்த, சத்தமேசத்தஞ் சஞ்சலமொனறிலலாத, சித்த
மே சத்தசிவம். எ-து, — சூக்குமைச்சத்தம் பிறநதவிடமே சகல
கலைக்கியானமாதியாகப்பிறகருமென்று சிவனசொன்னதையு மறி
நதுமறியாமல் மறநதையோ அன்று நாமசொன்ன வாக்கியமே
வாக்கியஞ்சுநதேகப்படவேண்டாம். நிரசஞ்சலமான வரதமாவே
சாவவுபாதி சூனியரான பராபரவத்து. (சு)

கொச்சக்ககலிப்பா. நாறறியும் பூமாலை நற்குறங்கினகைக்கொ
டுததாற், போற்றிமணங்கொள்ளாவாம் புத்தினைக் கிலலாமை, வே
ற்றொருவாகாணத வேதாநதத்துட்பொருளைத் தேற்றமிலிகைக்கொ
டுத்தேன நேறுவனோ தேருனோ, எ-து, — மணமிருநத புட்பமாலை
யை நல்லொருங்கினகையிலே கொடுததால் பாராட்டி யாக்கிராணித
தறியாவாம். கூர்நதபுத்தியி னமையினுலேதானுமபயனடையாது பிற
ருமபயனடையாது எறிநதாறபேரலச் சரியை கிரியாயோகததாரி
யக்கூடாத வேதமுடிவிற சிறநதவுட்பொருளாகிய வுபநிடதமகாவா
க்கியத்தை யச்சோ தெளிவிலலாதமாணக்கனகையிலே கொடாது

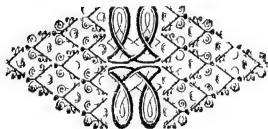
கொடுத்தேன் நேறித்தெளிவானே தேரூதொழிவானே வென்று
சந்திரசேகராவாமிகள் திரியம்பகருக்கு மததியாச்சுனதிற நிரு
வுளமபற்றியதா மறியககடவாய. (௭)

சத்தம்பிறவாவிடமே, அத்தனுரைத்ததறியாயோ, அனறுரைத்
தசத்தமே, சலனயிலலாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம் பிறந்
திடததே, நாரறமிகுமபூமலை, இவையின்முதலைதும்ஆகி. கடையி
ரண்டும் அநாகி. (௮)

திருமுகப்பாசரம்-முற்றும் முற்றிற்று.

திருசசிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது,

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவண்ண.

சிவஞானமோகதரக மீனூரநத அங்காரப்பிள்ளை, நசனூ யா
னூ என்னைமறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னும விசாரமீக்கொ
ண்டுகேட்கக், காரணஞானக கண்ணுடையோன சித்தாரநதமகாவாக
கியம விவகரிகுமபடி சிவம நானுன்னென்ன நானுன்ன நீயு
சிவம எப்படியென்ன ஞானதீகதையால், திருநோக்கால், சிவவியபா
வனையால், சிவயோகத்தால், திருவாககால், திருப்பரிசுகதால், சுவ
மானுயென்ன எனக்குண்டான அதுபோகசிவமெங்குமுண்டோவெ
ன்ன அச்சிவமானது, பூசபௌதிகங்கடோறுமுண்டென்ன விட
வாக்கிய ததாலுயரதுபோனென்ன ஞானநதமாககடலமுத்திய அ
னாககண்குமீட்டிம வறபுமுத்திமேறகூறுவார

முதலவாக்கியஞ்சுத்து, இரண்டாமவாக்கியஞ்சுத்து, மூன்றாம
வாக்கியம் ஆனநதம முதலவாக்கியசதான மலராசனம். இரண்டாம
வாக்கியத்தாற கனமராசனம். மூன்றாமவாக்கியத்தான மாயைநாச
னம். முதலவாக்கியத்தால் சஞ்சிதநீக்கம் இரண்டாமவாக்கிய
தாற்பிராரதநீக்கம். மூன்றாமவாக்கியசசாலாகாமிய நீக்கம் முதல
வாக்கியம்பிரமா இரண்டாமவாக்கியம் வ்யாண மூன்றாமவாக்கிய
உருத்திரன். முதலவாக்கியம் ஞானு ஞான ஞேபயிறநதநிலை, இர
ண்டாமவாக்கியந தற்போக்கு மூன்றாமவாக்கியம் ஞானகேவலம்
இதற்குச்சாமியம் பதிபசுபாசவிளக்கம் 'சிவகதுவமசிசுவோக மத
துமிசிவோயமத்தி, நவத்துகிவாக்கிய'மெனந நதிருவிருத்தம்.

முதலவாக்கியவிசேடம் வகுக்குதம். சிவனா சிவனா? உபாதி
யொழிவிற கூடாமறகூடலைகாணுதி இரண்டாமவாக்கியம் விசே
டமவகுக்குதம். சாவமுங்கழன்றசிவம், சர்வமுங்கழன்றநான், சா
வமுங்கழன்றானேன். சாவானநத ஊறறிநிரளங் முதிதசாற்போ
ன்ற தன்மைகண்டையோ? கண்டேன். கண்டேன்வாதிருப்பாத்தி

கண்டறியாதனகண்டேன்.”சுவானுபூதிக்குச்சாயியமவகுத்தனம் மூன்றாம் வாககியவ்வேடமவகுக்குதம். சாவமுங்கழனறசிவன், பூதபௌதிகவகடோறுமுள்ள. “புலனுயிரக்குப்பூட்சிபுணாகதாய்போற்றி கல்லுயிராயநின்ற கனலேபோற்றி” “உரைசேருமெண்பகதுநானகுதூரூயிரமாமயோனிபேகம், நினைசேரப்படைததவற்றினுபிராகுயிராயநகவகேநிற்பானகோயில்”சிவானுபூதிக்குச்சாயியமவகுத்தனம்.

வாககியமேனமைவிசிடமவகுக்குதம். * சிவசகொமசியெனனுந் திருவாககாலென்றன், பவசதைநசித்தபுரனே எ - து, சசகியபிறுவாண் தீக்கைபிற செவிப்புலனவழி வாதுளாகமதுண்டாகிய மகாவாககியராதத்தநால சிவம் நீபாநுப என்று திருவாயமலாநது என்னுடைய வெருவகைத தோற்றப பிறப்பை நாசம்பலணியமோலோனே, — அவததையிலே எ - து, — கீழாலவதகையிலேயும் மேலாலவகையிலேயுரு சுத்தாவததையிலேயும், — சீவனென்றுங், கேவலத்திற சேதனன்னதென்றும். எ - து, — சீவாகமாவென்றும், அநதராகமாவென்றும், பூகாதமாவென்றும், அனாகிகேவலத்திற சேதனவியாபகனைநென்பதே சித்தநாதமென்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சச்சுதகன், அகாககா, ஆமயன், ஆனவமுடன், அசிரந்தினன், என்று பலவாற்றாறுமவநத — பாவனைகள் போமாபகா எ - து. * நானமுடன்நானகிருசிககியன் நானசத்தனா நானவலன், நானபரலி, நானசமுசாரி, நானபிற பவன், நானிறப்பவன், நான சிநாழியிலேபிறகேன், சிதம்பரத்திலே ளாநதேன், திருவாந்நிறசெ நிறப்பேனென்னு மனவிந்சபாவனைகள் போமாநறியாது புலம்புகின்றேற யவண்ணங்காட்டி யுபாயநூனசதா லுளவாகுமுபசேச நூனமாநதரதாற போமாறு திருநூனசம்பநதநாதனே திருவாயமலா.

¶ “பொன்மலையைச்சோந்த சிறுகாகைகப புள்ளின்னங், டன்னிறமுநநிறமாயச சாருமால்” எ - து, மகாமேருவென்னுரு சா

* சிவசகொமசியெனனுந் திருவாககாலென்றன், பவததைநசித்தபுரனே, அவததையிலே, சீவனென்றுங் கேவலத்திற சேதனன்னதென்றும், பாவனைகள் போமாபகா.

¶ பொன்மலையைச்சோந்த சிறுகாகைகபபுள்ளின்னங், டன்னிறமுநநிறமாயச சாருமால், முன்னவனைச, சோந்தாருண்ணைசசிவோகம்பாவித்தலா, லாயநதவனேயாமாற்றி.

மபூநதமாகிய வாயிரத்தெண்மாற்றுப் பொன்மலையிறசோநத சிறி யகாக்கைப்பகதிகள பொன்மயமாயப் பினகருநிறம் நினைப் ரில் லாமைமாயச சாமபூநதமாயச்சாராத தன்மையைப்போன்று, — மு னன்னவனைச், சோநதாருமண்ணச் சிவோகம்பாவித்தலா, லாயத்தவ னே-எ-து, — உபாதிசூனிய சிவனை யுபாதிசூனியசதசேவ்யச சே ராமற சோநதாரும பரமபவித்திரமாகிய சிவோகஞ்சிவோகமென்று பன்முறையாற பயிற்றிக்தியானம் பண்ணலாலே-பலனுலையுமாயந டு மகாவாககிய சிரவணப்படாதசமுசயாதமனே, — ஆமாற்றி-எ-து, இந்த இரண்டாம வாககியத்தாற சமுசயநிவிாததி யடைநது அ டு நியானவண்ண குப்பககாட்டுக காககை நாமென்று நினையாத வண்ணம்போன்று எனனால் நீ யானான் தன்மையு முனசேவத்தன் மையை மிவவணமென றியா தநிறனாணா திருநிலையிலேநிறபா ப அடிக்கடிவாககிய சிரவணத்தாற சேவபாவனையைக்கழற்றி.

*சீரரசிவோயமத்தியென்னுநதிருவாககாற, பேராசையெல்லாம பிரித்தோனே எ-து, — அழியாதசிறப்புடையவிவன் பூதபெரு திகங்க டோறு முனைென்று திருவாடமலாநது பிராமண்ணக்ஷத்தியன் வைசியன்குத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசத்திலுஞ் சந்திரன் சூரியனுக்மாவிலும், பூமி யநகரம்பாதாளத்தினு, மாணபெ ண்ணலியிலும், விருப்பு வெறுப்பு நொதுமலிடத்திலு, மிருக்கக்கா டடியனித்தியசதை நீக்கி நித்தயத்தைக் காட்டியநாதனே, — ஆராத வன்பால்-எ-து, இரதமுன்றும் வாககியத்தா லாசைக்கிழங்கையக் ழுந்தெடுத்த வல்லபத்தை நினைநகமாசதிரத்தெழுந்த வன்பைப் பா ழாககாம வவவன்பால், — உன்பாகாதுககாசசனையும்றந்ரணடி, வெ ண்புருகுமபத்தியுமெறகீ-எ-து, — சாமிகள் சீர்பாதங்களுக் காசசனையும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலேயுஞ் சரமூரத்திங்களாகிய சங்கமத் திணிடத்திலேயுங் கடினவெலும்புகளெல்லா முருகுமபட்கஞ்சு சி வபத்தியு மடியாரபத்தியு மாயாவாதியைப்போலப் பாழ்போகாம லெனக்கறுக்கிரகம் பண்ணக்கடவாய.வாககியமெனமை விசிட்டம் வகுத்தனம்.

*சீரரசிவோயமத்தி யென்னுநதிருவாககாற
பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே - ஆராத
வன்பாலுன்பாதத்துக் காசசனையும்றந்ரணடி-
லெண்புருகுமபத்தியுமெறகீ.

வாக்கியசித்தாந்தம் வகுக்குதும். முதற்பதஞ். சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நின்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும், இத்தற்குச்சாயியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம் - “நிராமயமாய் நிட்களமாய்நின்மலமா” யெனற திருவிருத்தம்- இரண்டாம்பதம். சராகாயமாய் நின்மலோதகமாய் அகளங்கமாய் அபிவித்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுசிர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும் - இத்தற்குச்சாயியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பசுவிளக்கணம். “ஆன்மாசுத்தன்சதாநித்த” எனன்ற திருவிருத்தம். மூன்றும்பதஞ். சுகோதயமா யிரண்டற்றவின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்ச் சமுசயனாசமாயிருக்கும். இத்தற்குச்சாயியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில் “போக்கிலைவரவிலை புணரக்கையிலை” யென்னுந்திருவிருத்தம் வாக்கியசித்தாந்தம்.வகுத்தனம்.

மேல் வாக்கியவிசேடம்வகுக்குதும் “ஆக்கையேதானென்றபிமானியாக்கிவிக்கு, மோக்கயிலையென்றேமுடிப்பிக்கும்-பூக்கமமும் பூங்குழலாரின்பப்புணரினாமெய்யாக்குவிக்கும், வாங்குதலைச்செய்யாமலம்” எ-து, — ஆக்கையேயாத்மாவன்றிப் பிரத்தியேகாத்மாநாத்தி பென்றிறவைப்பிறித் தவிமானிப்பட்டங்கட்டி மகாவாகியத்தால் வரும்மோட்சானந்தநாத்தியென்றேசித்தாந்தப்பதித்திப்பூவாரந்தவழகிய வளகபாரத்தை யுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய விற்பவெள்ளத்தினை மெய்யாகவழுத்தி முழுக்கப்படுத்தி எக்காலமும் வளைதலில்லாத வாணவமலம் பிரதமவாக்கியத்தி லசிபதத்திற் காண்பாய். இந்தப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப் பிரகாசத் துண்மையிற் கண்டுசெளியக்கடவை. பதிபசுபாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேசமுதலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிகரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இந்தவேமுமொருகொத்தாயிருக்கும். இவற்றிற்பதிபசுபாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும், தசகாரியவிசேடமும், குருசிரத்தையும், மகாவாக்கியமும் தீட்சாக்கிரமும், ஞானோபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமும் காணக்கடவை. சத்தியநிருவாண தீக்கையில்லாதவர்க் கந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரருந்துமாவையதட்டினோன்சாரும் கதியடைவை. “புண்ணுடலைப்பேனோ போன்றதமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணுடையவள்ளல்பதம் காண்பேனோ, வெண்ணுடைய, வஞ்செழுத்தினுண்மையறிவேனோவாங்கதனுட், பிஞ்செழுத்தைப்பின்னிடவேனோ.”

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை-முற்றும் முற்றிற்

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இருபதாவது.

மரபட்டவண்ண.

உபதேசமரபு

இது கர்ண பாரமபா

(சிவமேவமபரநசெயவ) மென்னுந் கருத்தைப்பற்றித் தெய்வ மென்பதோர் சிதகமுண்டாகிச் சிவனெனயானுந் தெய்வம் காலைத்தேயத்துள்ளனோ வனறிதேயத்திற சிறந்த சின்கரத்துள்ளனோ வென்று மனநசமிமாநி மயங்கியகாலை யறிவின—மறைந்த வமல னோ குருவா பபபுவனியிற சேவடிதீண்டிப் போதி சுவானமொழி க்கு அருதகமபூசப்பழிப்பிலும்பொநியறவுணாத்கலுமந்தககரணவடி க்கழிமுடிவினா கண்டேனவாதிருப்பாதக கண்டறியாதனகண்டே ன் கண்டபெருமித்தகானிறுமபூதிட்டுமாலயனாகியையலா துறறுக கூறறுகஞ்ஞன் சிலவருமாயிற்று “நாடிநாரண னுனமுகனென்ப வா, தேடியுநதிரிந்து ககாணவல்லோ, மாடமாளிகைக்குழல்லை பம்ப லச, தாடிபாதமென்னெஞ்சுளிருக்கவே” என்றாரினுமபற்றக் “தே டிககண்டிகொண்டேன றிருமாலொடு நானமுகனூ, தேடியுநதே டொணாததேவனை யென்னுள்ளே தேடிககண்டிகொண்டேன” என னுமிக்குறறுகஞ்ஞபதேசமரபு.

வைதிகமரபு

வையசசொல வழக்கசொல வேதசசொல விதசசொல இந் தந்நன்கானும வறபுறுகதிக்கூறுவான றொடங்கினா, உலகவெறு பபு முடலவெறுபபு மீக்கொண்ட மாணக்கனுகரு ஞானதேசிகீர் திட்டாரந்தமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வைபசசொல மேலவை த்துக்காடிகிறவண்ணம் “நடலைவாழவுரு சுடலைக்குடியிருப்பமென றுவ, காண்பட்டடதெல்லாமழியப்பட்டதென்றுரு, சாகாதநாட்டி லோலைவாங்கிவந்தோமே ஷிலையே யென்றும், இன்றைக்கேநா

போமாறு. ஞானவரசன, ஞானவேடடையயாடுவான் காலேக
கண்டு, சீவராச வேடப்பினளாய நீ நமமினத்தாய; அஞ்ஞான விள
மையா லென்னேமறந்தாய, எனவண்ணமே நின்வண்ணம் அன்னிய
ரவண்ணம் நின்வண்ணமன்று, அந்தக்கரண ஞானிசம்பாடன மு
னக்கடாதென்றதுககிரகித்தாரா. சைதனனியத் தராபதியாககின
தன்மைபோலச, சீவவேடு நீக்கக் கண்கொளக. சாமியம். “மன
னையுமறந்து, மிகவனசரவடிவமாகித், தன்னையுமறந்திருந்த தனய
னைப்போன்றுநீயு, மென்னையுமறந்தமபோதவெயினா தமவடிவமா
கியுன்னையுமறந்தால் நீயென்னுருவென வுணர்நதுகொள்ளே, “ம
ன்னவனறன்மகனவேட ரீடத்தேதநகி வளர்நதவனை அறியாது
பங்கிநிற்பக” “தானாககி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்.” கனமவொப்பு
நலவினையுநகீவினையு மொன்றாகககாண்பது. அஃசெவ்வாறருனெ
ன்னில, பொனவிலங்கும், இருப்புலிலங்கும், பிரகாசம் அப்பிரகாசம்
வேறன்றித், துககமிரண்டிறகுஞ்சரி. பொனவிலங்கைப்போலப
புண்ணியம். இருப்புலிலங்கைப்போலப பாவம். விலக காப்புண
டவனைப்போலச சீவன் விலங்கைப் பூட்டினவனைப்போலச சி
வன் துகககதைப்போல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞானத்துக்குச்
சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின அஞ்ஞானமுமில்லை. நலவினைநீவினை
யாகிய விலங்குமில்லை. அதற்குமுன்னே நரகசொககமுமில்லை. இ
கற்குச் சாமியம் “ஒன்றுடனுநதோயவிலலான என்று நினைந்தடி
க்கடியும் பிரமமென நோக்குதலேயியலபதாமே” “நித்தனம்பரமீ
சன் யானென்று நிச்சயிககின, முததனலென்னினு மவன்முத்தன
ம்” பூவுமபுகையுந் கொண்டேத்திப் புறம்பேபோய்ப, பாவனையால்
வாளாபரிசிழப்ப, ராவா, நமையுறப்பாக்கிறறையவநாமேயர்மென
று, தமையுறப்பாராதவாகடாம்” “ஆகநாமலலவிந்தவைம் பொறி
நாமேயலல, வேகனே நாமென்னுன்னுமிருக்க ளிதயத்துள்ளாம்,
பாகமாமுமைமணுளபசுபதிபிறவிவேண்டேன, சேகறுமுத்ததிவேண்
டுந்திருப்புலிவன்கதுளானே” மாயைபுனபது மனம். இந்த மன
மாயையிலே அண்டிபண்டம் அரிகரப்ரமமாதி நவந்தருபேதமு
முண்டாயிற்று. இந்தமனஞ் சற்குருகடாட்சத்தா லிறந்தபோது
வூலலாயிறந்தது. அறிவாய நின்றால் மனமில்லை. மனமாயநின்ற லறி
விலலை. அறிவே சிவம்சிவமே யறிவு. மனமே மாயை. மாணு
யே பிரவஞ்சம். பிரவஞ்சமே சரீரம். சரீரமே தத்தவம். தத்த
வமே நாதம். நாதமே விந்து. இப்படி. சிருட்டி. மாரக்ககண்கண்க

டவை, சாமியம், “அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின மனமுண்டாகிப்,பிறிவருமனத்தினமாயை பிரகஞ்சமாயைதன்னினம் வுலகத்தினுக்கைவந்தவிமமாயமெல்லாரு, செறிதராதருளிச்செய்யாய திருப்புவின்னதுதளானே” ஆகாசவுவமைகளவருமாறு. ஆகாசம்,கடங்கள், கடாகாசம், கடசலம், கடசலவழுகு, ஆகாசமபோலச சிவன். கடங்களைப்போலச சரீரம். கடாகாசம்போலவாதமா. கடசலத்தைப்போல வந்தக் கரணம். கடசலத்தழுகுப்போலப் பஞ்சபாசம். இரத்தசிருடழுகுச் சங்காரமுண்டோ? உண்டி எப்படி? சூரியன் சந்திரனத்தில சலமவறண்டு அததோடே அழுகுமபோம்.கடாத்ததிற கடாகாசம் மகாகாசமாம்.புண்ணியபாவம் ஞானிகுண்டோ விலலையோ? உண்டுநதானிலையுந்தான். ஆனலீதிகமோ? அன்று. பின்னையெப்படி? “இன்பமுநதுன்பமு மிலலானேயுள்ளானே” எனப்பதைப்பற்றி வந்தனவாம். “மெய்யைப்பொய்யெனறானவெளியை நல்லவீடெனறான, சைவத்துகாழிச சம்பந்த,நையமற, நின் போதம்போமிடத்தேநீயேசிவமெனற, நெனப்போசத்துள்ளையிருந்து எ-து, மெய்ப்போகொண்ட சரீரம் நீயல்ல அது பொய்யெனறான, இருவிதமாயையு மிறந்தவிடத்திற பிரகாசித்த சூனியமே நன்மையுடைய வீடெனறான, சைவசமயத்துக்கு ஞானமன்னன் சீகாழிச்சிவஞான சம்பந்தசுவாய்யெனதையந்திரிபுகளறுக்குமபடிக்குத தற்போதப் போககே நான் தற்போதமீட்சியே நீ யெனறான, என்னறிவினுள் ளெழுந்தருளியிருந் தெனறவாறு. இதுதற்போககே சிவமென்று கூறியது

(க)

“இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும், பொருந்தமலம் ம்மையிலேபொன்று, மிருந்தபடியேதென்றாகுன்னியிரண்டாடம் வராககுண்டோ, போதமுண்டிளைபுகல்.”—எ-ம், சிருடழுகுமுன்னுள்ள சபாவசைதன்னியமாயிருக்கில சுகாதீத சிவந்தோன்றும், தோன்றிய வந்திலையே யாதிரசம்பந்தமான வாணவ நசிக்ரும, இவ்வனமன்றி இருந்தபடி யெவ்வண்ணமென்று போதக்கையாற நடவி யாககொன்றுத தட்டுப்பட்டாமையா லெனசெய்யக்கடவேறெய்வமே யென்று தெய்வத்தை நொந்து தோத்திரமாதியவறஞ் ஶீரண்டிபடுத்தவார்க்கு எவ்வன்முண்டாம், ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தபிளைப்புகலிடமென்றவாறு. இது போதத்தை யழிகு முபாயகூறியது.

(உ)

“புகலிக்கரசேயுன்பொய்ப்போதம்போனாள், சகலமறுங்கேவல முஞ்சாயு, மகலாத, நல்வினையுநதீவினையு நட்டமா மென்றுரைத்து மொல்காவென்போதவொழுக்கம்.” எ-து, —புகல்யென்னுந் திருப்ப திக்கரசாகிய சம்பநதசுவாமி, உன்பொய்ப்போத மிறநதுபோனாள் நினைப்பு மறப்புங்கெடுங், கெடவே சகலங்கெடுங், சகலங்கெட வே கேவலமுமிறக்கு, மிறக்கவே யிரண்டறப்பின்னி யகலாதநல்வி னைநாசமாம், அதற்குமுன்னே தீவினையுநாசமடையு மென்றுநீயு ரைத்த திருவாய்மொழியைச் சிரத்தையாற் கொள்ளாத வென் போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தியே யடைவதன்றி நிவிர்த்தி யடையவில்லை யென்றவாறு. இது-அறிந்துமறியாமையைக்கூறியது.

“போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த, நாதனையு ள்ளபடிநாட்டிவாய், பேதா, யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றிற திட்டா ங்கே, செறிநதறிவாய்நிற்கிலிறந்தேர்.” எ-து, —பிரவாகனாதியாய பொய்ப்போத வொழுக்க மெக்கால மிறக்குங் கொல்லோ சம் பநதசுவாமி சித்தாநதப்படி, நாட்டவேண்டு மென்ற விண்ணப்ப த்துக்கு விடை. யறிவில்லாத் தீடனேகேள் திரிசியவறிவெல்லாஞ் சபாவ சைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று நியதிகளைந்து, நினை சுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென் றறிவாய் நிற்பாயேற் போதங் கெடுவதன்றிப் பிறவேதுக்க ளெத்தாலுங் கெடாதென்பது தா னேயாயிற் றென்றறிவா யென்றவாறு. இதுபோதநிரியாணவொ டிக்கங்கூறியது. (ச)

“தேரிலதினாரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று, னோருருவாயினே யென்றவும்ப, னோரு, மறிவேயறிவென்றனவ்வறிவுக்கப்பா, லறியோ மரிவையறிவால்.” எ-து, —விசாரிக்கி லிங்மனஞ் சொல்லிப்போந்த வறிவு வெகுதூரம் எமக் கெட்டமாட்டாதே யென்று சித்தத்தைச் சோரவிடாதே யென்றருளிச்செய்தான், திருவெழுசுற்றிருக்கையி லோருருவாயினேயென்ற ஞானசம்பந்ததேவன், அவனருளிச்செய்த தியாதொவென்னிற்சர்வத்தையும் விசாரித்தறிகின்ற சைதன்னியமே சைதன்னியமென்றானதற்கப்பாலநுபவமில்லை சைதன்னிய வறிவை க்கொண் டறியவெ ன்றென்றவாறு. இது-சைதன்னியத்துக்கு மேல நுபவமில்லையென்றறிவித்தது. (ஊ)

“அறிவாலறியப்படும்பொரு ளேயாகிற், பொறியாலறியப்புகா வோ, பொறியார்க், கண்டதெலாமாயெனக்கண்டித்தான் மெய் ஞான, முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று.” எ-து, —பிரமேயமாய்ப்

பூரணவததுப பிரமாணமாகாதோ வாஞல இந்திரிபகாடர் "குத
நாமல்லவே டெனற விண்ணப்பததுக்கு விடை. இந்திரியகதுககெ
டடிய பொருளகளெல்லார திரிசிய மாயையென்று கண்டித்து வி
லககிணை மெயஞ்ஞானப பாலை பானமபண்ணின் திருச செவவா
யா னநகனெழுந்தருளி வந்தெனறவாறு. இது - திரிசியமாயக கா
ணப்பட்டவையெல்லா மாயாகாரியமெனறது. (சு)

“உறறணினீடே யுயரபிரமமெனபதுவு, மறறசிவனறஞயவரு
ப்பதுவு, முறறு, மிறநகவிடததிரண்டுமேகமேயென்றான். சிறநதீ
காழிவருசே.” எ.து,—சிறப்பையுடைய சீகாழிஞானசம்பந்த தெ
யவம பொருதி வ்சாரிக்கு மிடத்துத தத்துவமசி மகாவாகநிபு
ஞ, சிவத்துவமசி மகாவாகநியமும், வேதாகமம் வகுத்த கிரமஞ்ச
மபவாதிகளுகருச் சமமசப்படாது. மாயாபோசமு மஞ்ஞானமு
நீங்கிச் சீவபோத மிறநதவிடத்திலுந், தத்துவங்களு மாணவமல
மும் நீங்கி யானமபோத மிறநகவிடத்திலும், வேகவாகநியமும் மாக
ம மகாவாகநியமும் மாணிக்கமும் அரத்தனமும் போலாமென்ற னெ
னறவாறு, இது-மகாவாகநிய விசேடமுஞ் சமயாதீதவிசேடமுந்
கூறியது. (எ)

“தேவேதிருஞானசம்பந்திகேசிகனே, யோவிலெழுத்தருகினையு
மோதாயகொல, லாவியார, பின்னிரண்டைத்தளளப்பிரியாகவா
னநத, முன்னிரண்டைக்காணுகனமுத்தி” எ.து,—தேவனே திரு
ஞானசம்பந்த னென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமது ஞான
சாரியனே யோகாலத்து மொழிவ்ன்றிய அருசெழுத்தினுணமை
யைத் திருவாயமலார தருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ற. வினாவுக
விடை. யகாரமாகியவாத்மரப பின்னாகிய நகாரமகாரங்களைத் துக்க
வேதுவென்று தள்ளி முன்னாகிய வகாரசிகாரங்களைவிட்டுப் பிரி
த்து வானநத வேதுவென்று தழுவிக்காணுதன் முத்திரிச்சய மெ
னறதெனறவாறு. இதுபஞ்சாக்கரத்தின் முத்திரிலேகூறியது. (அ)

“முத்திரடனத்தைமொழிஞானசம்பந்தா, சத்திந்ருவமபலகதி
ற்றுன்றறயச, சத்தகவியா, காணமுயலகனைக்காலானமித்திதருள்
தூணுநடம்புரிவனறான். எ.து,—மோட்சாடன தரிசினத்தை யான
காணத் திருவாயமலார தருளவேண்டித் திருஞானசம்பந்த தேசி
கனே யென்றவினாவுக்கு விடை.—வகாரமாகிய சிறமபலத்தின் க
ண்ணே சிகாரத் திருமேனியோடுக கூடினவன யகாரவுயிராகிய

சுதாதாமாக்கள தெரிசிகுமபொருட்டு, ஆனவமாகிய முயலகளை யொருபாகத்தி லுன்னி மாயையையொருபாதத்தா லுதைப்பான றவாநத்த தாண்டவராயா நடனதரிசனத்தைக் காண்பாயென றவாறு. இது பஞ்சாககர சொருபமாகிய திருவமலதரிசனநட னகூலகக கூறியது. (க)

“தானேசிவமானசத்திபஞ்ஞாநாநத, மோனநிலைசொலகாழிமு னனோனே, ஞானிகடம், முள்ளமாகாயமாயொன்றாயவாநநச, வெள ளமாயநிற்குமவாமெய. எ து, — ஊன சமபநதங்களுல்லா மொரு வி ஞானசமபநதப்பட்டுச்சதத்யஞானனதத்தைப் பெற்ற மெளன யோகிகள் நிறைவுநிலையைச் சொல்லவேண்டிங் காழித்துரைச்சா மியென்ற வினாவுக்கு - விடை. ஞானிகளுடைய வுள்ளமொன்றை யும் பற்றா தாகாசம்போன்று நிற்கும். அவாள்சரீரம் ஏகபரிபூர ண வானந்தமேலிட்ட பிரவாகமாயநிற்கு மென்றவாறு. உள்ள மாகாயமென்றது பராசத்தியை, மெய்யாநத வெள்ளமென்றது சுகப்பேற்றை. இது அணைந்தோர் தன்மையை மானந்தப்பேற றையுங் கூறியது. (ங)

இந்த நிராமட வந்தாதிவின கண முனசொல்லிப்போந்த சி னத்தனை யதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை குருமாபு திருமுகப்பாசுர மு தலியவற்றின் கருத்தெல்லா மடங்கக் காண்பாயாக (ஒன்றாயமு னோத்தெழுந் தெத்தனையோகவடுவிட) டென்னுங் கருத்தைப்பற்றி விவேகவுவமைகள் வருமாறு மனமொன்று, மனத்தைத்தவிர ஆங் காரமாதிகளிலை-இரகமனநதானே-நயிக-கயிக-தூஅ-யச அ-டு-ச ந - என்கின்ற தத்துவங்களாயும் விரியும் - இந்தமனத்தைப்பே சீவ னென்பதும், போதமென்பதும், உள்ளமென்பதும், விவேகமென்ப தும், அறிவென்பதும், வெகுமுகத்தி லித்தனையும் அகமுகத்திற் றைசத் தனியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும், இத்தனையு ம. ஒருபுருடனோத்தானே நனமையானிலென்னுந், தீமையாற்றி யென்னு, மிரணிமொத்தகருத்தான ஞானியென்று வருவது போலும். சாமியம். “மனநதானோத்தவமானதம்போனது, மன நதானோசீவனுமாருதவிசன, மனநதானோவித்தனைமாறாட்டமானது மனநதானோபின்னையுமாருதபோதமே” “புத்தியாயப்பொருள்களாகி பபுலன்களாயப்பூதமாகிக், கத்தனாயக்காமாதிருணங்களாயக்காயி யாகிப், பெத்தனாயமுத்தனாகிப்பேணுவாபேணநின்ற, சித்தனாயநி

ன்றதெனனே திருப்புலிவனத்துளானே” மெலாதமாசட மொபா
ரைப பறறி விபரீதவுவமைகள் வருமாறு. ஆதமாசடம் அசடம்
பிறப்பிறப்படைவனென்பது சித்தாநதமன்று. யதாராதவாதி வெரு
செனத்தி றோஷியென்றும், “வையகத்திலுண்மைதன்னையாய்திறக்க
வருசினே, னையவைததென்கொலோநமச்சிவாயநாதனே” என்று
ம,சகலகுண சம்பன்ன வேககுணவீன-என்பதுபோல. ஆதமாவேபி
டிபடாதேயாறா சிவத்தைபபிடிபபெனென்பது அபத்தம். அத்துநு
வமாக்கைதுருவமாநம். ஆதியாககை யனாதிபாதமா. பிரகாசமாக
கையபிரகாசமாதமா. இப்படியாயிரா சாமியமுண்டு. “தன்னைய
ஞ்ச்சிக்கத் தானிருநதானே.” “அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய
பெருமானே.” “சிவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலிவனத்துளானே.

“அறியுமறிவேசிவமுமாம்” “நல்லகுலத்திறபிறந்து நல்லாரைச்
சோநதொழுதி, நல்லறிவுபெற்றுடைய நனமானு, நல்ல, சிவமவேறே
யெனறெண்ணிச்சிநகைதலககைச்சிவமென்றீயேசிவம்” ஒன்பது
வாயதலாநதவிரினிலோநதாய, துஷபயிலமைச்சரோடு சுகது
ககத்தேவனோடு, முன்பினோடுறவனோடு முற்றுநீயிருநதெனனே,
செம்பொனாமாடுநீ திருப்புலிவனத்துளானே.” “பல்லுயிராயப்பா
ரதொறுநின்றயபோற்றி பறறியுலகை விடாதாயபோற்றி” இன்னரு
சமுசயமுண்டானுற் சாவககியானேததாததிற சமுசயநிவீரதஞ்ச
ணடுகொள்க. ஆதிமூலமென்றழைத்த யானைக்குமுனவந்ததார. து
ணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பனெனவந்ததார துருபதைக
கு மாளாததுயில்கொடுத்ததார? அருச்சுனனுக்கு மெயஞ்ஞானம்
போதித்ததார கல்லாலின்கீழ் சனகாகியருக்குப்போதித்ததார? முப
புரதகனமபண்ணி மூவகாககாதத்தார மாககண்டருக்காக வந
தவன்யார் தேவாகளுக்கு ஞானம்போதித்ததார ஆகாசத்திலாகா
யபுருடனாய நின்றவன்யார நாலுமுகத்தாலும் நாலுவேதத்தைச்
சொன்னவன்யார இந்தவதிட்டானத்தைப்பற்றிச்செயவதெல்லாம்
பராபரவத்துவேயென்றறிந்து அரிகரபிரமாதிகளெனனும் பிணக
கையுள்ளபடி விடக்கடவை. இதற்குச் சாமியம் “மூலமென்றழை
த்த முனைக்கொம்பியானைவருத்தநதீர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, அந்
ணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பனென மழசொலவக்கெதிரநத
வ்னெவனோ, துணிலுரி காலேத்துருபதனமகட்டு மாலாயததுகிலாய வ
ருத்தினெனவனோ, வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருநதாந் குணாமெ
ய்ஞ்ஞான் முரைத்தவனெவனோ வவனேபிரம மென்றறி மன்னே.

“கல்லாலின்கீழ்க்கடவுளாகிப் பொல்லாஞானம்புரிந்தவனெவனோ, மாமலைவிலைய வலியவாபுரங்க, ஸ்ரீமழவொருக்கி நின்றழுவனாய்வு, சேவடிநீழலிற் சோததவனெவனோ, காலனைமாட்டிக கவின்கிறு பாலன், மரணந்தவிாப்பான வந்தவனெவனோ, வவனேபிரமமென்ற நிமினனே.” “அதிதிதனமைந்த ரலமருகாலைப், பிரமகீதையைப்பே சினனெவனோ, சிதாகாயத்திற் திருவுருத்தாகி, மறலியைமுனிநெ வரதனெவனோ, வரன்முறையுலகம் வயினவயினுதிக, நான்முகத் திருநது நான்மறையுரைத்தன, துபரிடத்ததி, லொளித்தவனெவனோ வவனேபிரம மென்ற நிமினனே.” தீக்கைவிபரம் வருமாறு. சமயம் உரகதுறத்தல், — விசேடம் — பற்றற்றிறநல், நிருவாணஞ் — சிவனரு ணுதல், அபிடேகம் — ஆனோ மெனப்பதையுமறத்தல், பஞ்சகிருத்திய விபரம் வருமாறு. அநுக்கிரகம் — சொகம்பாவனை, தீரோபாவம் — முனசிவனுயிருந்தோமெனப்பதைமறத்தல், சங்காரம் — குலகோத்திர வபிமானம், தேகாபிமானம், பஞ்சாத்திரவனுட்டிப்பு, இன்னதேசம், இன்னவருணம், இன்னஞ்சந்தி, யின்னகிருத்திய மெனப்பதையற வுமவிடுத்தல், திதி — சமச்சிவஞ்சுவாசுரு, சிவோக மெனப்பதை நா டோறும் பயிறல். தோற்றம் — அண்டாண்டபகிரண்டம் அ கிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா தாமாய நிறநல். சிவகாருண் ணியம் — சிவாறுக்கிரகம், சிதேநந்நியபதிகரணஞ், சுவானுபூதிகம், எண்குணம் இவையுடைக்கீதாதல். சவுசாதியாறும் வருமாறு. சவு சம் — உட்கரணசுத்தி புறக்கரணசுத்தி, பற்கொம்பு — நிதானம். ஸநா னம் — நாமநிராமயமென்றும் காவாகிய சிரவணம் பண்ணல். அறு டடானம் — நாமநிவெனப்பதை மறவாமை. பூசை — நாமெனகுயிருக்குரு சைதன்னியமென்று தெட்சணமுாததியைத் தியானித்தல். போச னம் — விசுவத்தை பெல்லாஞ் சாப்பிட்டுத் தானமீதியாய நிறநல். கிரி கரணத்தி் வருமாறு மனம் — வாகு — காயம், நாம சைதன்னியமெ னு தெறலே மனோசுத்தி. நாம சைதன்னிய மெனப்பதற் கடை யாளமாகச் சிவோகம் பாராட்டலே வாகுசுத்தி. நாம சை தன்னியமெனப்பதைநறவாமல் அங்ககரந்நியாசங்கனாலவிளக்கலே காலசுத்தி. இதற்குச் சாமியம். “மானிடராககை வடிவுசிவ லீங்க, மானிடராககை வடிவுசகாசிவ, மானிடராககை வடிவுசித் ம்பர, மானிடராககை வடிவுதிருக்கூத்தே” விபூதி - ருத்திராட் சம் செபம் - சிவமுத்திரை - சமாதி - நமஸ்காரம் - குமபிடி ஆகவேழுக்கும் விபரவம். விபூதி, பசுமலமாகிய பஞ்சோதத்தை

நீறுக்கித்தரிக்கல். முத்திராட்சம், சைவன்னியம் நானே... கண்டயாளமாகச் சோகம்பாவிக்கல். செபம், அவனு னென்னு மறுபவத்தினிற்றல். சிம்முதலோ சிலனுரு சிலனு மொன்றதல். சமாத், நான் சைவன்னிய மென்பதையு மாததல். நமஸ்காரம், நானும் சீயா ப்ரோனே னென்னுந் திருமுண்டாகல். சும்பிடு, ஹ விதம் கெட்டு அத்து விசுவாசு மென்னல். தலந தீர்த்த மூர்திக்கு விபரம்.—தலமென்றது தான். தீர்த்தமென்றது தன்னுத் மபேரதம். மூர்த்திபென்றது சுபாஷசைதனியம் (ஆவிவிகடீ டமா யமர்ந்ததேசிவாயமே.) என்றது மிக்கருததைப் பற்றி வந்த னவாம். திருக்கு-திரிசிய விபரம். காணப்பட்டதெல்லா மாயை யானபடியா லவையனைத்துந் திரிசியம். காண்பது யாதொருதைந னனியமுண்டோ வதுவே திருக்கு. வேதாகம மிரண்டுந் கருக்தொரு ரு விரண்டோ வென்பதற்கு விபரம்.—நொடித்தானமலைவெண் கயிலாசம் வேறென்பாரும், சிதம்பரம்வேறு புண்டரீகபரம் வேறெ ன்பாரு மிலை. யதுபோலும் இப்பைக் கைசவமுந் கண்ட கொள ச. ஆகாசம்போ லாகமா. சந்திரனாந் பா லாதமபேரதம். நட்சத் திரங்கள் போ லாதமசதங்கள். பகலப்போல சகலாவததை. இர வைப்போலக் கெவலாவததை. சூரியனைப்போல ஞானம். பாலம் போல — பெத்தகாலம். அமாவாசிடைய்போ லாதமபோதம்ஞா னத்திலடங்கிய முத்திகாலம். நாகலோகஞ்-சமுதசி. மாதிய லோகம்—சொப்பனம். சொக்கலோகஞ் சாககம். “சகதியமா தா பிதாகியானஞ் தானோபிராசா த்யாசகா, சாககம்பாதி. சமா புத்திரா சடவிதம்மபாநசுவா.—யதார்த்தமேமாதா, பிரகல்யானமே பிதா, சிவதாமங்களை யுடப்பிறப்பு, தயவே தோழன், கலிடாசநிநி யாணமிரண்டு தோன்றாத சூரதமே தாரம், பிரமாதியிலீகாநதந் துஞ் சைதனனியமே யென்று காணுஞ் சம்போதமேசந்தானம், யுப தவாறு மெனக்கு பாரதவ்வியமென்று உலகத்தையுடக்கடவா, ஞானி கணமங்களை வியவதிச்சித்தநாதம். அதுய சாராததமோ அயதா ரத்தமோ. அயதார்த்தமென்றேநீ சொல்லல் உசனமுண்டாயிருப்பா னேன? அபக்குவனாக் குறித்து. அவைகள் வருமாறு. “விஸ்வக சூடலை யெடுக்காமல் வீணுக்குடலைடுகதேனே.” எனும், “விஸ்வக சூரு க்காகல் கொம்பாதல் கொம்புதீர்த்து வீழ்நக, சருகாசல் மலையு தல் சாத்து, என்றும், முக்கோடியேகாதசி, காசி, பிராயாசை, கா வேரி, ராமேஸ்வரம், எனும் இவைகளுந் துவித்தித்தப் பிரமை

யொழிந்து, அத்துவித சிததம் பிறக்கக் கட்டிய கட்டெனவறிக
 “ஆரணவுருவமாகி யம்பரகசோயிரோறு, நாரணன் பிரமன்காண
 நடந்தீசெயததென்னே, காரணமுயிரோயெனனக் கண்டவர்காண
 தேனாகச், சீரணிமாடமோங்குருதிருப்புவனக்குளானே.” அத்துவி
 தம் இரண்டலல். துவிதமே இரண்டு. நீசொன்ன அத்துவிதத்துக்
 கருத்தமிதுவல்ல. இரண்டினமையாயிருக்கும். இரண்டின்மை
 யெனப்பொன்றோ? ஒன்றுமல்ல. இரண்டோ? இரண்டுமல்ல பின்னை
 த்கா நெவவழிவிவிராய சண்டாளா மூக்ககாரேயம் பற்றிச்
 சாதிசுகிறையோ (மூக்கனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் முன்னும்
 பின்னுங் குற்ற) மெனப்பதுபோலாயினே. அத்துவித சூரியனெழுந
 தா நென்னில, அதற் கந்தம் துவிதசூரியன வந்தாலும் பொ
 பசொல்லே நென்னு மாற்றம் உனக்கடாவோ. “எகமேவாத்
 துவித” மென்னுஞ்சுருத்சாரததையு மறந்தாயாயினே. “அத்துவித
 ததுக கருத்தமபலவென்னுங், சிற்றறிவு கொண்டுசிலகீழ்”-எ-து,—
 கொஞ்ச புத்தியைக் கொண்டு கீழ்ச்சாதிகள் தாதமாக்கத்ததை
 தழுவி யத்துவிதத்துக்கருத்து மோனமல்ல. விரண்டுமல்ல வுபய
 முமல்ல வென்றுகூறுந் துவிதபாசண்டாக ளெனபதாம். வேதச்
 சொல்லை நம்பாதவன் நீசென்னு வியாச சூத்திரத்திரத்திர சொ
 லைய. தேவதததன் நிரியாண்டானோ? யிலலை. கலியாண மாஸு
 னோ? வதுவுமில்லை. அமங்கலியோ? அன்று. சுமங்கலியோ? அன்
 று. கன்னிகையோ? அதுமீண்டும். ஆனால் குதாக்க மாக யாதும்
 ன நென்னில, நீபெரும்பாவி:-நாட்டி லுள்ள சாவுனக்கெய்திற சூற்
 தமில்லை. வியாழ வட்டங் காததுருந்தால் உபதேசிபப நென்னில்
 ஒருபுனை கமிலாசத்துக்குப் போகிற கொக் கெலி கோழிக்கூட்
 டத்தைச் சம்பாடணம் பண்ணிக் கூட்டிக்கொண்டு போய ஒருபா
 முங் றோவிலிலே யிருக்கச்சொல்லி உகுகள போதமடங்கவிலலை
 யேயென்று பன்னி ரண்டிவருடம் ஒன்றொன்றாய் அனுக்கிரகமபண
 னியகதை யுனக்கேதகும். ஆனால்பூமி நீசொன்ன புத்தியைக்
 கேட்கிறேன். அத்துவிதத்துக்கருத்தஞ் சொல்வாயாகவென்பாயேல்,
 சாயியம். “அத்துவிதமேகமேயாகி ரண்டினமையெனி, தத்துவித
 மென்றேவது.”-எ-து,—அத்துவிதம் எகமே. ஆளுக் கேகம். பஞ்ச
 பாசங்களைநீங்கிய சேவனுகுஞ் சிவனுகும். அங்காததமன நிர
 ண -தறுப பூவமணமும போலவென்னில, போதச்சுவானமே இல
 கையிலே யிருமபுகிருடாதே உனசத்தமெனதைக் கடைக்குமோ

இரண்டின்மையென்று சொல்லியது மத்தேயாம். சாமியம். “மாறைய
யாலிரண்டுபட்டின் மலரடிபுகலிழந்தேன், றாயமெய்ஞ்ஞானத்தாலே
தறந்திடினேகமாகுந், தாயினுமினியனாகித் தித்தெனையாண்டுகொ
ண்ட, செயமாநதிதென்பாங்கார் திருப்புலவனத்துளானே.” இப்ப
டியாயிரஞ் சாமியமுண்டு. நதி-நத-உவமைகள்வருமாறு. குடக்கிலி
ருநது குணக்கோடியநதியே ஆத்மா. நதித்தடைகள்- ஐம்புலன்கள்.
அச்சிதை நீங்க (நதினஞ்சாகரோகதி.) சாகரஞ்சிவம், நதம் குணக்
கோடின்குணக்கோடி சாகரோகதி. விளக்கு
வமைவருட - க்குப்போலும் - ஆத்மா. தகளிபோலும்- சரீ
ரம். நெய்போலும் ரத்தம். திரிபோலுஞ்-சூக்குமசரீரம். கா
ற்றுப்போலுஞ் - சஞ், வீடுபோலும் - ஆகாமியம். அவிசிற
துபோலும் - நிரியாணம் ‘ரகசத்தியிலே முன்னிருநத வண்ண
மொடுக்குவதுபோலும்-மே. இப்படி விட்டினு வாகமங்களி
னும் சிவாகமங்களினு கண்ணாமியம். “கன் னொளிகத்திரின்மா
ட்டிங் கடவெளிவீசும்பினமாட்டு, னுறுவிளக்கின்சொல் தாரக
சத்திரமாட்டு, நண்ணுசனமானபெண்ணா நாயினேன வந்தடைந
தேன, மெண்ணிலாவெறிக்குஞ் செய்த திருப்புலவனத்துளானே,
இநத விளக் குவமைப்படி விஷத் தாக்கியங்களினுஞ் சிவவாக்கி
யங்களினுமாகண்க.

மரபட்டவண்ண-ரு ம்முற்றிற்று
புண்ணுடலைநீப்பேறொபொனமுச ன்ஞானக்
கண்ணுடையவள்ளல்பதங்காண்டு வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தினுண்மையறிவே னோவாகததனுட்
பிஞ்செழுத்தையபினவிடுவேனோ.

சத்தியஞானபோசுந் சாறமுப்பொருள்விளக்கட,
சுத்தசித்தநாதககாட்சி சூரபதேசமாலை
மெத்தஞானபரகாச மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமேலா
மத்தனத்துவிதவெண்பாபதிரகசயமுமனே. (க)

சிவாகமக்கச்சிமாலை செழுங்காணவமிதமணபர்
திவாகரச்சுருதிராஞ் சானநநிதனையினவெண்பா
வவாவறுநிராமயம்பின னறுபததுராலுசங்கை
புலவவனதசவழக்கோ மியர்குருமாபுமாலோ. (உ)

அனுபவசந்திரிக் கையவிர்முகபாசரம்பின்
மனமயலகன்றபிள்ளை யட்டணைமரபினோடு
நெகரனுதயமென்னத் திருவுளமகிழ்நுரைத்தான்
புனலிடையமிழாக்காழிப புரிவருபோதவளளல்.

(௩)

உருபதிவ்வுண்மைதூறு மியம்பியஞானவள்ளல்
திருவடிதொழுதுபோற்றித் தெளிதரத்தேர்ந்தமேலாரா
மருவுதம்பவங்கணிங்கி மாறாபேரின்பவெள்ளைய
பெருகியசுவானுபூதி பெற்றுவிற்றிருப்பார்தாமே.

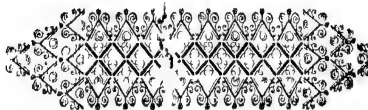
(௪)

வள்ளலார் சூரத்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்செவ்வழி மலம்.

வள்ளலார் சாத்திரப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பு

அகராதி.

பாட்டு.	பகம.	பாட்டு	பகம.
அ		அண்டங்கா	ரகு
அகமுமாமா	ரகு	அண்டங்கா	ரகு
அராயனசல	ரகு	அண்டங்கா	ரகு
அராயனவி	அர	அண்ணல்	ரயெ
அங்கண	ரகு	அண்ணலா	ரகு
அங்கை	ரகு	அண்டமொலா	ரகு
அங்கோட்டக	ரகு	அண்டமொலா	ரகு
அசரீரியா	ரகு	அந்திதன்	யெ
அசலனக	ரகு	அகிராசி	ரகு
அசையாபசிவ	ரகு	அகிரகசிவ	ரகு
அச்சோடுநடு	ரகு	அநுவே	ரகு
அஞ்சககர	ரகு	அத்திசுழ	ரகு
அஞ்சிப்ப	ரகு	அத்துவித	ரகு
அஞ்சினேன்	ரகு	அத்துவித	ரகு
அஞ்சின்வழி	ரகு	அத்துவித	ரகு
அஞ்சுபுல	ரகு	அத்துவித	ரகு
அஞ்சுபுலன்	ரகு	அத்துவித	ரகு
அஞ்சுமல	ரகு	அத்தைக்கின்	ரகு
அஞ்செழு	ரகு	அநந்தகுண	ரகு
அஞ்செழுத்தி	ரகு	அநாதிகே	ரகு
அஞ்செழுத்தி	ரகு	அநாதியின்	ரகு
அஞ்சுநான	ரகு	அந்தசசிவ	ரகு
அடகவி	ரகு	அந்தரகா	ரகு
அடக்கநாடி	ரகு	அந்தரியாச	ரகு
அடிகதுவா	ரகு	அந்தோருரு	ரகு
அலுவலககலா	ரகு	அந்தோமல	ரகு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அபரவுணா	௭௫	அலலறபிறவி	௩௪௪
அபுத்தி	௭௭	அல்லார	௩௪௨
அபபாவுன	௮௭	அவபவமே	௭௮
அபபிரமே	௮௭	அவயவமோ	௭௮
அமலன	௯	அவயோக	௮௧
அமுசோகம்	௩௮௧	அவனசை	௨௩
	௭௫	அவனவ	௨௩
அமமாவெல	௩௮	அவனைசகா	௩
அமமைதிரு	௩௮	அவனைசகா	௩
அமமையப	௩	அவாகசட	௫௮
அமமை	௩	அவாற	௭
அமபுய	௩௩	அகாரி	௭௪
அம்புலியு	௩௫	அகாரி	௩௮
அம்புலிழு	௮௩	அகாரி	௩௭
அயயமா	௫௩	அகால	௭
அரககனை	௩௪௨	அகால	௮௨
அரசனமக	௩௪	அகால	௩௭
அரவங்கடி	௩௮	அகால	௩௭
அரனரி	௩௫௭	அகால	௩௭
அரசிடு	௭	அகால	௩௭
அரிதுமா	௩௭	அகால	௩௭
அரிதுயில	௩௭	அகால	௩௭
அரியஞான	௨௮	அகால	௩௭
அரியனோ	௭௭	அகால	௩௭
அரியவா	௩௮	அகால	௩௭
அரியவிய	௩௭	அகால	௩௭
அருடகண்	௭௭	அகால	௩௭
அருந்தவா	௩௭	அகால	௩௭
அருவமாய	௩௭	அகால	௩௭
அருளமபல	௩	அகால	௩௭
அருளென	௭	அகால	௩௭
அருளயன	௩௭	அகால	௩௭
அருளயல	௮௩	அகால	௩௭
அலலலலலோ	௮௨	அகால	௩௭

[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக் .ம்.
ஆகைகந்	நாயு	ஆதவன்றன	சரு
ஆக்கைமேவி	உஎ	ஆதாரநிட்டை	கௌ
ஆக்கையக	எக	ஆதாரமா	நருக
ஆக்கையல	நகக	ஆதாரமானு	கௌ
ஆக்கையு	நக	ஆதி	
ஆக்கையே	நஉக	ஆதிதிரு	சச
ஆ	நஎஎ	ஆதித்தன்	சா
ஆங்கலியாலை	சக	ஆதிப்பிரம	நகரு
ஆங்காரகோ	க	ஆதிமறை	கஉ
ஆங்காரந்தன்	ந	ஆதிமுத்தன்	அ
ஆங்காரமான	க	ஆத்மலிங்க	நக
ஆசரிக்கு	கக	கமாமித்த	உக
ஆசானே	ந	இத்தை	எஅ
ஆசானைக்கா	நக	ஆ	கஅ
ஆசிரியனா	நஉக	ஆடை	நகக
ஆசிரியனா	நஉஎ	ஆமைப்பா	எக
ஆசிலன்ன	ரு	ஆபிரம	சக
ஆசையாமச	நக	ஆபினை	நச
ஆசையுறு	சக	ஆர	நருஅ
ஆசையொழி	நசஎ	ஆரய	நயக
ஆடுபன்றி	கஉ	ஆலம்பன்	க
ஆட்டைசக	நசச	ஆலயந்தொழு	நகக
ஆட்பால	நஅஉ	ஆலயமே	நக
ஆணவத்தா	நஉஎ	ஆலயிட	நகௌ
ஆணவத்தா	கஉ	ஆவாவென்ன	உக
ஆணவத்தான்	எக	ஆவிக்கா	நகஅ
ஆணவத்தி	நஅஅ	ஆவிக்குரிய	யக
ஆணவமல	கஉ	ஆவிற்கும்புலி	நகக
ஆணவமாறு	ரு	ஆழந்தே	ருக
ஆணவமே	நஅரு	ஆறுத	நரு
ஆணவமே	நருஉ	ஆறுறுக்குள்	எய
ஆணவவே	நஎ	ஆறுறுத்தது	நயௌ
ஆதலாலகம்	நஎரு	ஆயிருக்க	கக
ஆதலாற்குற	கௌ	ஆறுகடல்	கரு

அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆனெடுங்கு	அள	இமமலமுனறு	௩௪
ஆனெடுங்குரா		இம்மாயை	௭௧
ஆனுருவ	௬௩	இமமுறை	௪௭
ஆனேதுரத்தி	௩௪	இயறகை	௫
ஆனேந்து	௬௩	இராமமிலா	௯௨
ஆனேமுத	௯௪	இரகசமு	௩௦
ஆனேயுரி	௩௨ ௫	இருடகை	௯௨
ஆனேயுலாவு	௬௮	இருந்தபாடி	௩௮௫
ஆன்பாலற	௩௬	இருவினையி	௮
ஆன்மாசுத்த	௨௮	இருவினையொப்	௩௩௩
ஆன்மீகந	௭௨	இருவினையொப்	௭௪
ஆன்மீகந	௭௩	இருவினையொப்	௮
ஆன்றநம்சன	௩௩௯	இருவினையொப்	௪
இஃதுமரிதே	௮௧	இருவினையொப்	௩௩௩
இசகன்ம	௭௪	இருளகன்ற	௩௨௩
இசசையனி	௭௩	இலலத்திரு	௬௫
இசசையுழி	௬௯	இல்லறம்	௪௮
இதயத்தவி	௬௬	இல்லாத	௩௩௧
இதறகுளளா	௭௩	இல்லையுழி	௩௪௮
இத்தக	௩௫	இவ்வண	௩௩௫
இத்திரனருள்	௩௮	இவ்வண்ண	௩௬௮
இத்துரியா	௨௨	இவ்வண்ணம்	௩௩௧
இந்தஞான	௪௩	இவ்வண்ணமா	௬௬
இந்தமனி	௬௩	இனிப்பிறவே	௬௫
இந்தவிந்து	௭௫	இனையவ	௩௮
இந்தியத்து	௭௬	இன்பமய	௬௩
இந்தியமா	௫௩	இன்றைக்கே	௬௩
இந்தியமே	௭௬	இன்னணமா	௩௭௨
இந்திரனு	௮௩	இன்னணம்	௬௫
இந்திலைது	௨௨	இன்னவகை	௭௪
இந்திலைபி	௮௧		
இந்திலை	௫௪	நகைதவ	௬௬
இப்பிழிப்பிரா	௪௩	நச	௩௩௨
		நசனக	௬௬

அகராதி.

பாட்டு.	பங்கம்	பாட்டு.	பங்கம்.
சசனடியா	கூகூ	உமபாபணி	ந 3 எ
சசனருணுலை	கூகூ	உமபர்வாழ்	சு அ
சசனருளு	கூகூ	உயிருபல	கூ
சசனார்	நக	உயிரசசாரவா	கூ ச
சசனிரங்	கூ	உயிரகருயிரா	ந 2 ய
	கூகூ	உருவோலரு	யு
சசனிலை	எச	உலகநெரு	1 அ
சசனுனக	2	உலகந்தெரி	1 க
சசனெனபோ		உலகமு	ய அ
சசன்வே	ந 2 ய	உகமுயிரா	உ
சசன்றிருமேனி	ந 2 ய	உன்னை	ந 2 க
சசன்றிரு	ந 2 எ	உலக	ந கூகூ
சாட்டலீர	கூ	உலகநீர	ந 2 க
சாதுமெய	ந 2 ச	உலகநீ	ந
சாராநது	எ	உவாழ்	ந 2
		உவனிவ	எ
உடம்பினை	ந 2 க	உவனுவு	2
உடம்புமு	கூகூ	உருவையா	அ
உடம்பெல்லா	ந கூ	உளதிலதாம்	ந எ
உடலெனு	ய	உள்ளகை	ந 2
உடலகிடக	எ அ	உள்ளகருதல	ந அ
உடருறு	ச	உள்ளதெதார	ந 2
உணருமு	எ அ	உள்ளநதிரு	ந 2
உணாசரி	எகூ	உள்ளந்தொட	ந 2 ச
உண்டிபசி	ந 2 ச	உள்ளபபோ	எ
உண்டிபுசி	அச	உள்ளமசை	அக
உண்டுமிலை	ந	உள்ளமல	ந 2
உண்டுமுப	கூ அ	உள்ளமெரு	ந 2 ச
உண்ணலுறங்க	உகூ	உள்ளமொடு	எ
உண்ணலுறங்க	கூகூ	உள்ளமுபுற	ந 2
உண்ணை	நக	உள்ளையிருந்த	எ அ
உண்ணார்போ	ந 2 க	உறங்கா	ந 2 க
உண்பதியூ	ந 2 ச	உறகசரி	ந 2 க
உத்தமங்க	ந 2 ச	உறுணரி	ந 2 க

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உன்மனைக்கு	நிஅ	எங்குஞ்சிவ	நாகு
உன்றநதை	நாஎநு	எங்குமா	அசு
உன்னலொரு	எசு	எங்குமிருப்பா	கூய
உன்னைப்போ	நாக	எங்குமிலை	நிஅ
உன்னையறி	அசு	எங்குமனமறை	நாசுசு
உன்னையொரு	அசு	எஞ்ஞான்று	உசு
உள		எண்கண்ணை	அநி
உளசலாமி	சுநி	எண்டிசை	நாடுந
உளமனொளி	எஅ	எண்ணரிய	உநி
உளமைகண்ட	நாஅ	எண்ணுஞ்சிவ	சுசு
உளமைகன	நி	எண்பத்து	சுஉ
உளமைபணி	நாடுக	எண்பத்துநா	நாகு
உளமைமணி	நாசுசு	எண்பத்தோ	எசு
உளமைமீன	நாடுஉ	எத்தனைதா	நாஎநு
உளாசுகண	அசு	எந்தியோக	உசு
உளபூலட	நாடுஅ	எந்தைசன	சுநி
உளழைத்து	அசு	எந்நாளிநா	நுஎ
உளழையொது	நிசு	எப்போதி	நய
உளபுகினை	எசு	எப்போது	நய
உளபுகிலையா	நுசு	எல்லாங்க	நாடுக
உளனககண	நிந	எல்லாஞ்சிவ	சுஎ
உளனமிலா	சுஎ	எல்லாஞ்சிவ	நாசுநு
உளனாழி	நாகு	எல்லாஞ்சிவ	நாக
உளனுடல	நிடு	எல்லாத்தை	நாஉசு
உளனுயிர்	அ	எல்லாநா	நாசுக
உளனுறங்கி	நாஅ	எல்லாமறி	நாஉய
உளனையொது	அய	எல்லாமி	சுசு
உளனோபிரம	நிந	எல்லாமிற	சுஎ
உளன்பிறந்த	நாநுஅ	எல்லாமிற	நாஅ
உளன்றுமூன்	சுஉ	எல்லாமிறந்	நாஉநி
எ		எல்லாமிறந்த	நிடு
எங்குணுஞ்சி	உய	எல்லாமு	உநி
எங்குணுநிறை	நுசு	எல்லாரு	நிசு
எங்குஞ்சிவ	அஅ	எல்லாங்கு	நாசுநு

பாட்டு.	பகம.	பாட்டு.	பகம.
எல்லாவண்ட	நகஅ	ஐம்புல	அ
எல்லாவுயிர்	நஅந	ஐம்புலவேட	அ
எல்லாவுரு	கந	ஐம்புலனட	சுக
எல்லையில்	நகய	ஐம்புலனால	நசக
எவ்வயிர்	எஎ	ஐம்புலன்	சுக
எழுவாய்	நஅஉ	ஐம்பொறி	உய
எள்ளுக்கு	கய	ஐம்பொறி	உரு
எனும்பு	நஉந	ஐம்பொறி	நஅந
எனைவிட	எஎ	--	நக
என்பைப்பே	நயஉ	ஐயந்திரி	நஅய
என்மனத்தா	அய	ஐயந்திரிவு	நசுக
என்றந்தை	கச	ஐயமாக	யக
என்றியம்பி	நகக	ஐயமுடையோ	நகஎ
என்றுபருவ	அக	ஐயமுமிட்டே	நகய
என்றுபன்	நகரு	ஐயமெகித்	நக
என்றுபிறந்தே	அஅ	ஐயமெனு	நஎஎ
என்றுமிரு	சரு	ஐயாசை	நஎஎ
என்றைக்கோ	நக	ஐயெரிநா	கஎ
என்றொருவ	நஎஎ	ஐயெரிநா	ச
என்னுடம்பி	கச	ஐவகை	ருக
	நயஉ	ஐவகைஞா	யஉ
என்னையெடு	நஎஅ	ஐவகைப்பொறி	நகக
என்னையொழி	நஉச	ஐவரொடு	நஉஉ
	அய		
ஏ		ஒருகணமிரு	சய
ஏகமேவா	நகஅ	ஒருகாலந்	நகக
ஏணியை	நஎக	ஒருகோடி	நஉ
ஏதங்குமி	நகஎ	ஒப்புக்கு	கச
ஏதுககளா	நஅஉ	ஒருதலை	நசக
		ஒருபொருளை	நயக
ஐ	ருக	ஒருமரத்தி	அ
ஐங்கரும	எஎ	ஒருமலவழ	யக
ஐந்தடக்கி	எஅ	ஒருவனுக்கி	உக
ஐந்தவத்தை		ஒளியிலொளி	அந
ஐம்புலக்தவ			

அகராதி.

கூ

பாட்டு.

பககம்.

பாட்டு.

பககம்.

ஒளிவளர்

நய

கடவிலே

நகக

ஒன்பது

நநிஅ

கட்கிமை

ச

ஒன்றறிந்த

எக

கட்டிய

ச

ஒன்றுகி

நநுக

கட்டையடு

எஅ

ஒன்றுகிப்பா

நகக

கட்டியவன்

எ

ஒன்றாய

நெ

கண்கதிர்

எ

ஒன்றாயும்

உஉ

கண்டான்

நகநு

ஒன்றாயுலக

நஉ

கண்டான்

நகக

ஒன்றிரண்டல

நகக

கண்டான்

நகக

ஒன்றுடனு

நஅக

கண்ணிரவி

அந

ஒன்றென்பா

நக

கண்ணிலா

கக

ஒன்றென்றி

நக

கண்ணிலா

யக

ஒன்றென்று

நசக

கண்ணிலா

நகச

ஒன்றென்றும்

நஉ

கண்ணிலா

எஅ

ஒன்றேபா

நசஅ

கண்ணிலா

எக

ஒன்றேயாதவி

நக

கண்ணிலா

அக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

யக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நஅஅ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நநஅ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நகக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

அக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

உக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நஅய

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

எ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நஉ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

ந

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நகக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

எ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

எக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நஎ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

அக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

கக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நஅ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நநஉ

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நக

ஒன்றேயாவி

நக

கண்ணிலா

நக

பாட்டு.	பககம்.	பாட்டு.	பககம்
கல்லாரின்	நாய்நு	காணுறு	உச
கல்லாலமர்	கூசு	காண்பதுங்	உக
கல்லாவின்		காண்பதெலா	நளய்
கல்லாவின்		காண்பவன்	நளசு
கல்லாவின்	யந	காதினாழி	நாநுஎ
கல்லெலா	சுச	காதெவனா	நாகுநு
கல்லெழி	நாகுக	காதொவியை	எசு
கல்லெப்பொன்	நாயுஉ	காந்தமு	நாநுக
கழுக்குன்ற	கூசு	காமக்கட	நள
கழுதைக்கு	கூசு	காமங்கு	எய்
கள்ளவடி	அஎ	காமத்தா	நடந
கறங்குவரி	எஉ	காமத்தா *	நடந
கறுத்தவிரு	நள	காமமாதி	சுகா
கற்புடை	நாநுக	காமம்வெரு	எஉ
கன்மத்தாலா	கூசு	காமவிள	எய்
கன்மமக	கூசு	காமாதி	நாய்கு
கன்மமா	நாநுஎ	காமாதி	நஉந
கன்மவா	சய	காயசம்பந்த	நாநுக
கன்மமவி	எஉ	காயத்தை	நாநுக
கன்மவிரு	கூசு	காமாதியை	சுஎ
கன்மவெயி	எசு	காயந்துவ	நாய்கு
கன்னனான்	சுச	காயப்பெரு	நாய்அ
கன்னிக்கு	நாய்அ	காயவிள	கூநு
கா		காயனை	நுக
காகுத்தன்	நுக	காயுங்கதி	அசு
காசு	கூசு	காயு	நஉய்
காசமுறு	நசுந	காயுமுத	அய்
காசியிலி	சுஎ	காய்கதி	உய்
காசிவாஞ்சி	நசுய	காயகத்	உய்
காட்டமனல்	நஅ	காரணகா	நளஉ
காட்டெரி	சுஎ	காரிருளோ	அய்
காணப்படு	நாநுக		எய்
காணுக்கண்	நளந	காலமடர்	கூநு
காணுங்ககா	நக	கா	நாநுக

பாட்டு.

பக்கம், || பாட்டு.

பக்கம்

காவிமாலே

காற்றிலா

காணலை

கி

கிஞ்சிக்கியன்

கிடைத்த

கிடையாத

கி

கிடப்பட்டு

கு

குக்குடம்

குடுமபத்தை

குடுமப்பார

குருட்டுச்சேரி

குருவாக்க

குருவிலான்

குருவுரு

குருவுருவ

குருவேதிரு

குருவைக்கோ

குருவையெதி

குலமொழிய

குழந்தை

குறியறி

குறியாக்குறி

குன்றுதொடர்

கூ

கூகையறி

கூத்தியை

கூர்கொண்ட

கூவிளமாலே

கூனாக்கலை

கூனுஞ்செவி

கூன்மதி

நாள

நாஅ

நாஉக

நாநு

நாநாநு

நாளஅ

நாயக

உக

நு

நாயக

நுக

கூய

அக

நாள

கூ

எக

நாஉக

கூநு

நாநாச

அநு

நாஉநு

கூக

எநு

நாளக

நாநாநு

நாஉக

நாஉச

கூ

கே

கேவலசக

கேவலச்சன

கேவலஞான

கேவலத்து

கைலாபுண்

கொ

கொடுப்பா

கொலையிலா

கொல்லாமை

கொல்லாவிரத

கொன்றிடுத

கோ

கோசரமுட

கோடிசிவ

கோடிவிழி

கோடைதனி

கோட்ட

கோபத்தா

கோபமே

கோழிபோ

கோரல்வே

ச

சகலபூத

சங்குதப

சங்கைய

சசிசேகர

சச்சிதா

சஞ்சித

சஞ்சித

சஞ்சிதமு

சடசித்த

நாள

சுக

யெ

நுக

நாஉ

நாயக

எநு

நாஅ

நாள

கூஉ

நாநு

கூ

அநு

சுக

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

நாநா

மாட்டு.	பககம். பாட்டு.	பககம்
சடத்திர	எ சாககிரசொ	2 ச
சதுமறை	நடுக சாககிரமு	எ2
சத்தசத்	நகூக சாத்திரஞ்சம	சுஅ
சத்தஞ்சோதி	யக சாத்திரத்தா	நந
சத்தத்தா	சக சாத்திரத்தை	அக
சத்தம்பரி	எகூ சாத்துவித	எ2
சத்தியஞா	2 சாந்தமுடை	கூஅ
சத்தியமா	நகூக சாந்தமுடை	கூச
சத்தியமீ	நகக சாந்தமு	நசக
சத்தியமு	கூகூ சாயைபோ	நகூ
சத்துமசத்து	நகூஅ சாவதும்	நகூ
சத்துமச	நகூக சாவதுவும்	நகூஅ
சந்திரியி	கூ சாற்றிரண்டு	கூ
சமட்டி	சு	கி
சமயமே	நகூஎ சிட்டி முத	நடுச
சமயம்	நகூச சிதம்பரமா	யக
சம்பந்தர்	ந2 எ சிதம்பரம்	கூ
சரவசர	நகூஅ வ	நகூ
சரற்சந்திர	அச	நகூஎ
சராசர	சுய	அய்
சரிதாதி	எச	நய
சரிதையி	நகூச	யக
சரிதையிலர்	நகூ	அக
சரியைகிரி	நய2	நகூ
சருவபரி	நகூக	சுய
சற்கன்ம	எச	நகூ
சற்குருவாய்	நகூ	ந
சனகர்	அரு	சுஎ
சனகனெனு	நகூ	நடுச
சனகாதி	எரு	நகூ
சனகாதிக்கி	கூச	நகூ
சினாதக்குரு	ரு	எகூ
சா		நக
சாக்கிர	அரு	நய

பாட்டு.	பககம்.	பாட்டு.	பககம்.
சிவஞான	எடு	சுத்தபடி	௩௨௪
சிவதத்துவ	எய	சுத்தவித்தை	எய
சிவத்துள	௩௩	சும்மாவிரு	௩௩௩
சிவத்துவமசி	அ௨	சுருதிசுண்	௪௯
சிவத்தொமசி	௩௩௩		
சிவநூலா	எ௬	சூக்திரராரதி	௩௩௩
சிவபுரா	௩௩	சூனியபாச	௩௩
சிவமயமாய்	௬௩		
சிவமயமா	௬௩	செகத்தை	எடு
சிவமலல	௬௨	செத்தசத்தி	அ௩
சிவவாக்கிய	௩௩	செத்துசசெத்	௩௬௬
சிவனறிந்த	௨௩	செந்தமிழ்	௩௩
சிவனன்றி	எ௩	செப்புமொழி	௩௩௩
சிவனியானாய்	௬	செம்புண்ணில்	அ௬
சிவனொரு	௩௩	செயற்கை	௩
சிவன்வேறு	௩௩௩	செருவினுழை	௬
சிறந்ததிரு	௩௩௩	செலலும்பி	௩௬
சிறையறக்கட	௪௬	செறிவாகு	௩௩
		சென்றாலய	௬௬
சிடன்றன்	௩௩		
சிராசித்தா	௩௩	சேதனமா	௩
சிராசிவோ	௩௩௩	சேர்வினை	௩௩
சீர்கொண்ட	அ௩		
சீர்புத்த	௩௩௩	சைதனிய	அ௩
சீவகாருணிய	௩௩	சைதன்னிய	௩௩
சீவபரமிர	அ௩	சைவசித்தா	௩௬௬
சீவனத்தா	௩௩	சைவஞ்சிவ	௩௩௩
சீவனமிந்த	௨௬		
சீவனாய்	௬௨	சொப்பன	அ௩
சீவனுக்கு	௩௩	சொல்லாரி	௩௪௩
		சொல்லாலு	௨௨
சுகமய	௬	சொன்னத்தி	௪௩
சுகர்வாம	௬௩	சொன்னனிலை	அ௩
சுகன்வாம	௬௩	சொன்னவரு	௩௩௩

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்
ஞானசம்	நாஅரு	தாபபரமாய	நாஉசு
ஞானத்தா	நாகுய	தனுவாதி	சுஉ
ஞானத்தை	உசு	தனுவொடி	நாகுசு
ஞானத்தை	நாயஅ	தன்னிசசை	எந
ஞானநீரா	உஅ	தன்னுலகு	நுந
ஞானபுஷி	எந	தனனைக்கண	அய
ஞானமிலா	நாயஅ	தனனைச்சட	
ஞானமிலை	எக	தனனைச்சிவ	சூய
ஞானமென்னு	உஅ	தனனையறி	நக
த		தனனையறி	நாகுஅ
தசகாரிய	சு	தனனைவினை	நாஉசு
தண்டிகை	அசு	தா	
தண்டுல	சுஅ	தாடலைபோ	சு
தத்து	உநு	தாட்டுனை	சூசு
தத்துவ	நாஉஉ	தாமடங்க	நா?
தத்துவகசு	சுஅ	தாயகடடி	எந
தத்துவங்க	சுநு	தாயரையு	சூந
தத்துவங்க	நுஉ	தாயனறி	நாசுசு
தத்துவத்து	நாயஎ	தாயபோலெழு	நாநு
தத்துவாதீத	உய	தாரணிய	யசு
தத்தைபோ	நாயஉ	தானலலா	சூசு
தந்தைமர்	சுஅ	தானேசிவ	நாஅஉ
தந்தைதாய	நாநசு	தானேசிவமா	நாஅசு
தந்தைதாய	நாநஅ	தானேபர	நாஅக
தந்தைவயி	நாகுஎ	தி	
தந்தைவி	சூசு	திசைமுகன்	சூசு
தமமாலறி	நாசுஉ	திடர்க்க	அந
தமமை	நாய	டாழ	நாசுசு
தருநிழலு	நாஉசு	நாககா	எசு
தரைமுதநாத	உய	திருப்பணி	சூள்
தரையிது	ந	திருப்பா	நுள்
தலையெலலா	நாயசு	திருமாலய	நாசுஉ
தவறறவெவன்	நக	திருமூலா	நுஅ
		திருமொழி	எசு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திருவாத	௩௨௮	நகரமாகிய	௨௯
தினாதுரை	௩௬௩	நகரக்கரு	௬௨
தி		நகரத்தின்	௩௬௪
திக்கையின	௮௭	நஞ்சுமிழ்	௨
திரத்துற	௩௬௭	நதிபாங்ங்	௮௧
திராதவை	௫௧		௩௬௬
திர்த்தம்			௩௨௧
து		நல்லகுல	௩௬௬
துக்கசாகர	௨௭	நல்லசிவ	
துட்டமிரு	௬௩	நல்லவினை	
துட்டற்கு	௩௪௮	நல்லன்சிவ	௭௪
துயருற்ற	௩௫௫	நல்லானா	௩௪௨
துரியத்தி	௭௧	நல்லானாத்து	௬௪
துல்லிய	௩௧	நல்லிளமை	௬௫
துறந்து	௮௪	நல்லிளையா	௭௪
துறவுமவா	௬௭	நரவங்குடி	௬௬
தூ		நற்சாதி	௭௪
தூலத்தனு	௫௨	நனவின்	௭௧
தெ		நன்னெயி	௪௬
தெய்வஞ்சி	௬௬		
தெருளாவி	௬௨	நா	
தே		நாடுநகரா	௮௬
தேகத்தின்	௫௯	நாடுவினை	௭௩
தேகநா	௩௨௧	நாமார்	௩௫௫
தேகமலேன்	௩௭௨	நாய்த்தோ	௩௫
தேகமாத	௩௬௩	நாநணன்	௩௫௬
தேகமொடு	௩௭௨	நாரதாதி	௩௬௭
தேவேதிரு	௩௮௬	நாலுவேதமு	௪௫
தேனுண்டளி	௨௮	நாலுவேதமு	௩௬௬
தேனோர்	௩௮௨	நாற்றக்கு	௩௫௩
தொ		நாற்றவித	௬௫
தொல்லாழி	௩௪௫	நானாகொல்	௩௭
தோ		நானேசிவ	௮௮
தோத்திர	௩௭௬	நானேநீ	௩௪௨
		நானேபர	௩௨௬

பாட்டு.	பககம்.	பாட்டு.	பககம்.
நான்பருத்தே	எஅ	நூலில்லை	எக
நான்பிரம	அய	நெ	
நான்பிரம	நாய	நெஞ்சங்குழை	நாநுந
நான்மனித	நகக	நெருப்பிரு	நஅ
நிசச்யமற	க	நெருப்பு	நஉக
நிதம்பமிலா	நயஅ	நெல்லிடை	நநுஎ
நித்திரா	கக	நெல்லிடை	நஉ
நித்திரா	நநக	நொ	
நிரவா	உ	நொச்சி	நநுய
நிராமய	நஅ	நோ	
நிராமய	நநக	நோக்காநோ	எ
நிராமயமா	உஉ	நோக்காம	கக
நிறைந்தமா	சஉ	நோயிலாவா	நக
நிறையறிவா	சந	ப	
நினைப்பு	நஉய	பக்குவத்து	நயநு
நினைவழி	நஎக	பக்குவமி	நஉ
நின்றகிரு	நுஎ	பக்குவர்க்கா	நஎய
நீங்காத	யநு	பக்குவர்க்கு	கக
நீசன்	கக	பங்கயப்பா	நநுச
நீபிரம	அய	பசுகரண	நயஉ
நீயறிய	நஎநு	பசுவென்ப	கஉ
நீயெநா	நநு	பசைநீங்கு	எக
நீரிடை	உஉ	பஞ்சபூத	நநக
நீரிடையி	யஉ	பஞ்சமல	எநு
நீரிடையு	நக	பஞ்சவதி	நக
நீரிலாக்குள	நகய	பஞ்சவந்தி	நநுஎ
நீருக்கு	கய	பழகக்கட	நசஅ
நீர்க்குமிழி	அக	படைபிழை	நஎக
நூலிடை	யக	பண்டிதரி	உக
நூலிடை	நக	பண்டை	நஎஎ
நூலிடை	நக	பண்டைய	நகய
நூலிடை	நக	பண்டொரு	நக
நூலிடை	நக	பதிநூலோ	எ
நூலிடை	நக	பதிநூல்	நய

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பதிபசுபாச	௨௩	பாசஞ்சுட	௩௪௩
பதிமார்க்க	௩௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பதியெனி	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பதியறிவாகு	௨௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பதியாவ	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பதைத்தெழு	௨௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பத்தைவிட	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பத்துவித	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பந்தமறு	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பந்தர்க்கெளி	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பரமன்வா	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பராபரமாய்	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பருப்பதங்கே	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பலாவடி	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பலகலையா	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பல்லாயிர	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பல்லாயிர	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பல்லாழி	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பவத்துயரா	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பவனமாய்	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பழிபுனை	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பழுதையி	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பளிங்கியமா	௨௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பளிங்கினில்	௨௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பறையென்	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பறையர்தம்	௨௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பற்றற	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பற்றறத்து	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பற்றற்றார்	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பா		பாசத்தார்	௩௪௩
பாக்கங்கி	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பாசக்கட	௩௪௩	பாசத்தார்	௩௪௩
பாசக்குழு	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩
பாசங்க	௩௪	பாசத்தார்	௩௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாவனாதீத	௪௮	புத்தியே	௮௮
பாவனாதீத	௪௮௩	புல்லாதி	௪௪௪
பாவனாதீத	௪௯	புல்லாய	௪௪௩
பாவனையெலா	௪௪௨	புவிமுதனாத	௪௯
பாவாமா	௪௪௯	புழுவின்	௪௪௯
பாழா	௪௨௪	புள்ளாய	௪௪௩
பாற்கடல்	௪௯	புறருகிட	௪௨
பாணுவம்	௪௯	புன்னூலா	௪௪
பி			
பிண்டமா	௪௪௮	புசனையா	௪௪௯
பிண்டமா	௪௪௯	புசையால்	௪௨௪
பித்தா	௪௯	புசையென	௪௪௪
பிதிர்க்கடம்	௪௪௪	புதகாரிய	௪௴௴
பிராணை	௪௴௴	புதமுத	௮௪
பிருதிவி	௴௴௴	புமரங்க	௴௴௴
பிளிமமா	௴	புரணபோத	௪
பிறக்கு	௴௴	புவினமண	௪௴௴
பிறத்தலு	௮	புவைத்தேடி	௪௴
பிறந்தவ	௪௴௴	புனைவிழி	௴௴௴
பிறந்தாரி	௪௴௨	பெ	
பிறவாமை	௴௪	பெண்ணாடை	௪௴
பிறவிக்கட	௪௴	பெத்தத்தை	௪௪
பின்னபின	௪௮	பெரியபண்டி	௪௴௴
		பெரியவரி	௪௪௴
புகலிக்கா	௪௮௴	பெரியவிம்	௴௴௴
புகிக்கின்ற	௴௴௴	பெறுபவன்	௪௪௴
புண்ணியத்த	௴௴௴	பெற்றதபிபா	௪௴௴
புண்ணியதீ	௴௴௴	பே	
புண்ணியநதி	௪௴௮	பேசாத	௪௴௴
புண்ணியபூ	௨௪	பேசுவது	௪௴௴
புண்ணியமே	௪௴௴	பேசுவதுன்	௪௴௴
புண்ணுடை	௪௴௴	பேதாபேத	௴௴
புத்திக்கு	௮௪	பேறுதபெரு	௪௴௴
புத்தியாய்	௪௴௮		

மகாமதோபாத்தியாய

டாக்டர். அ. சி. சாமிநாதன்

